

I

00237

Throuit

Etlogh

10-6-18

et alia

9/10/18

I
237

2

BIBLIOTECA
DE LA
UNIVERSIDAD DE SALAMANCA.
Sala Est. Tab. Núm.

237

Digi

ad fastidium vsque & molestiam cum id
 gitationibus suis conuenit, vbi illis saepe
 scientes lecturam, no bene a co cu co-
 hos libros aliquando pueri temere & in-
 legisse.
 cos consulimus, quibus, quod virtutes
 aliquando
 los libros
 tis oblit
 Quamul
 ad olea & sterora conolabimus; Quin
 A floribus marcidis auolant apes, & res
 ti spurcus sermo & obscena sententia
 rabilis purior aut simus, quam bonae men-
 ribus huius corporis quamlibet intole-
 sententias; qui non tam ingratas sit na-
 mur, qui quouis fumo putidiores habent
 bris immoratur, & saepe etiam immort-
 quid est, quod scientes & iudicantes ipsi li-
 quali cum gelidū pede pressimus angue
 illius ex loco foetido & male olenti
 & aulica est. THEOTIMVS. Si hie re-
 num vere honesta, commoda, gratiosa
 hos prolixas architectari licet, ea de-
 multas horas facundē confabulari, & ad
 plina cum proci & nihili hominibus ad-
 scit etiaculari dictoria, & ex horum dicti-
 plurimum est edocta puella, quae ex illis
 obtunduntur. Et tamen quae in his libris
 vel inuitis & despuentibus viatoribus
 officinae: in viis etiam publicis vanales
 tur, sternuntur, ornatur bibliopolarum

hi semper persuasimi Nicolae, nullam
 valentio rem machinā ad oppugnan-
 dum quum matronarū pudicitia, tum vir-
 tū ac viduarum castimoniam ipsa le-
 ctione lasciuiae historiae. Neque vllam vs-
 que esse posse tam bene natam, tamque
 immota integritate foeminam, quae hac
 ipsa non corrumpatur. NICOLAVS.
 Mirum ego putarim, & loco portenti ha-
 bendum, si aliqua reperiat aut mulier,
 aut puella tam absolutae & constitutae ca-
 stitatis & pudicitiae, vt ex huiusmodi le-
 ctionibus & historiis peregrina libidine
 non saepe ad furorem vsque accendatur.
 Quot faces suppeditat Lancelotus à la-
 cu: quot Merlinus Anglus? Quot incen-
 dia tibi suggerit Arturus Britanus? Quot
 despumat libidinibus Ogerius Danus?
 Et vt ad naenias horum temporum de-
 scendam, quod sulphur violentius vrit
 Peregrini dictione? Quid putidius Ga-
 lateae lectione? Quid Helisennae, quid
 Flammetae ignibus impudentius? vt ne
 immensa adducam rhythmorum, comoe-
 diarum, cantionum plaustra, quibus ni-

Lectio lasca
ua machi-

Malorum
ac sordido-
rum aliquot
librorum
catalogus.

dogmatum exortitatumque opinionum
 dam subinde veluti erumpentes fallorum
 que naenias publicaret, prodebat qui-
 quam etiam dum lasciuiret apud nos, iul-
 & libere profiteri Lutherianum: quem,
 quaelibet in quemis comitia fundere,
 Eleutheropolim, vbi hieceret illi impune
 nam alio profecturum sperantes, quam
 lum c h r i s t i affectu praeditum, quo-
 & hoc ingenio homine, hoc in Euange-
 suis appositissimae. Scilicet his moribus
 comperitum sceleris vitaeque rhythmis
 post ab illis rediisse, seu auugisse potius,
 cunt. NICOLAVS. Sed eundem paulo
 hunc ad Genueos pridem descivisse di-
 cibo & arte regio palcat in aula: arque
 te, qui in latumias deportetur, quam qui
 hominem noui de nomine digniore cer-
 vicario & antistite. THEOTIMVS. Et
 sto, totius puritatis fonte, nectum Christi-
 ne Christiano, semel inaugurato Chri-
 re, quam indignae sint tales licet homi-
 dolositate sua. Porro nostri vel ex rimo-
 mentis Marci, cui ille titulum dedit A-
 reliquerat, at non euangelicus, sed Cle-
 quem inibi diu ille episcopus imprudes
 totus inauratus, & holoserice vestitus,

igniculi? THEOTIMVS. At recipiet ta-
 dem sese, & referet pedem, vbi, qua est so-
 lertia, perspexerit per otium, in quantam
 malorum liada sese inconsultē proripue-
 rit. NICOLAVS. Istuc vt fiat, illius con-
 filium est, & faciet, si vel micam habet sa-
 ni cerebri. THEOTIMVS. Faciet, nisi
 vehementer fallor: neque enim secus nos
 pietas Christiana sinit sperare. NICOLA-
 VS. Ethabet ad id exemplum homi-
 nis & nomine & literarum scientia cla-
 rissimi, quem post in illo desertorum ho-
 minum caeno ementitam Christo & lu-
 dificatā fidem, pudicitiam, professionē,
 vidit Gallia summa cum laetitia, excepit
 reducem, & sibi redditum audiit è sugge-
 sto docentem hoc alacrius Euangelium,
 & ad resipiscentiam commonentem po-
 pulum, quo socordius & inconsideratius
 antea desipuerat. THEOTIMVS. Scio
 hominem: & vtinam, si quidem istuc sine
 fuco facit, eum sibi archetypum ceteri
 statuunt, quem imitentur. Sed nobis red-
 ditus ille rhythmicus nihil aliud, quam
 rhythmos edet. NICOLAVS. Nisi rhy-

Genia E-
Leuthero-
pola

Adolfe-
ria Clemen-
tia

b. ij.

fidetio. At hos egregios libellos quis pot
 sit puro pectore vel scribere, vel legere h
 benter NICOLAVS. Ia mihi videtur, qui
 hi libri sunt, subolascere, si nimirum, quos
 de impuris amoribus, de amariorum igni
 bus, in illis, lamentis, conlectationibus,
 excubijs, blanditijs, pollicitationibus,
 perituris, de muliercularum item infanis
 furoribus, idque genus mille naxis con-
 scriptos, & plurimum Gallice, videmus
 quotidie nonos exire in publicum, & in
 oppidis passim venditari. THEOTI-
 MVS. Ipsiissimi vero sunt, quos adulterijs,
 stupra & nequitia plenos in sinu, in ore,
 in manibus gestant huius seculi filij, quos
 obruant teneris annis & animis, vide-
 licet egregij scelerum & libidinum ma-
 gistrum. NICOLAVS. Et ij ipsi sunt, quos
 in pectoris principium formatum, in
 abertis opificum, in iuriconsulorum
 subcellis, atque adeo, si verum fateri li-
 cet, in cathedris pontificum in ipsis tem-
 plis offendas. Nam haud ita pridem in
 suggestio vnius e nostris episcopis, post-
 quam inde populo bene precatus palam,
 & mora manu (quod vilius benedicere
 appellat) dicebisset, repertus est codex

2
00237

DE TOL. MAL. LIB.

genus recordatione congligendum, & ve
 vincant, non vnaqua tamen euadunt non
 aliqua contracta labecula? Sed enim in
 ea opinione videas esse multos graues
 & doctos piosque viros, si quis, quam an-
 te aliquot dies huiusmodi quippia lege-
 rit aut audierit, post sibi senserit a carne
 lasciuentere fieri negotium, tamen si nihil
 eorum mente voluerit, tamen cau-
 tam ab illis vel lectionibus, vel narratio-
 nibus plurimum ductam fuisse: vt hic lo-
 cum habeat etiam illud Seneca. Nullum
 malum sine autoramento. NICOLAVS.
 Eant ergo nostrae mulierculae, & in cau-
 sae suae patrociniuum exculent sibi nullum
 esse cum impuro, ore hominibus comer-
 cium: aut non libenter, quicquid illi gar-
 riant, accipere, quia nihil prope sit, quod
 aequae libentes faciant, atque vt his libel-
 lis tempus, vigiliis, animu denique dent
 suum. Mi Theotime, tuam fidem. Non
 loquuntur nobis aurohores, non audimus
 illos quoties legimus, quod reliquerunt
 THEOTIMVS. Et hi sunt nobis murti
 magistrum. NICOLAVS. Non audite haud
 granate homo amicum, cuius literas ad
 se cupientissime intrat oculis, animo pe-

b18569195

22 DE TOL. MAL. LIB.

ferio meditari visus est) quicquid ingenij
 tandem est nactus, omne in lacris rebus
 collocabit. THEOTIMVS. Verum pe-
 tito prius theologiae prudentium & acce-
 pto iudicio. NICOLAVS. Faciet post
 tanta pericula cautus: deinde animu tra-
 ducet ad studia, & arteis prorsus Christia-
 no pectore dignas ab his opicis, & ex
 confesso turpibus commentationibus.
 THEOTIMVS. Et tamen sibi poetae vi-
 dentur, qui illas publico comendant: poe-
 tae repente prodeunt, vulgoque pro poe-
 tis venditant sese, quotquot norunt lepi-
 do, cocinno ac bene tornato versu, apte-
 que cadentibus modis nefarias suas im-
 puras & scelestas cogitationes miseris
 committere chartis, & oculis sui similiu
 exhibere. NICOLAVS. Non sui similiu
 tantum o bone. Nam quot pia castaque
 vitae homines, matronas, virgines, iuue-
 nesque, senesque incestarunt horum spur-
 cissima monumeta? Quotus quisque est
 hodie tam deploratae libidinis, vt no eius
 furori flammis, ceu oleum camino vel
 naphtham igni addant hi, vel inma-

Poeta no-
 men vile
 hoc saeculo.

LIBER PRIMVS. 27

ulciscuntur, nempe suorum corruptelam
 & dedecorofam famam, tamen vt v-
 potissimum enascatur, intelligant, ta-
 supini sunt, & minimè curiosi. Fit er-
 plurimum, vt dedecus illi domus scilicet
 vltimi. Fit sane, quod dixit aliquis, Si ad-
 teri omnes adultera que lapidibus, vt o-
 lim, obruantur, lapides Galliae omnes
 non suffecturos: Si in exilium deporten-
 tur, sicuti vomicas suas & carcinomata,
 hoc est Iulias filiam & neptem deporta-
 uit Augustus: Si perpetuo carcerum ta-
 dio & pædori addicantur, quomodo suas
 nurus addixit Philippus Pulcher Gallo-
 rum rex, nec insulae vsquam, nec carceres
 adulteris suscipiendis satis sunt. Et ne no
 sit satis adulterorum apud nos, de leno-
 num augedo collegio probe cautum est
 qui pudicitiam funditus omnem exigat,
 qui homines ab ipsa statim pueritia, qu-
 mores & bonam indolem pessudent
 qui lasciuis epigrammatis, epistolis, pra-
 ceptiunculis, comedijs, fabulis, & ex in-
 timis Veneris fornicibus accersitis car-
 minibus & cantiunculis animos men-

Lectio
 ua ma

Adulteri-
 rum vnd
 tanta seg

Iulias sua
 Augustus
 deportauit
 Philippus
 Pulcher
 rus suas
 cere clausi

2^a - 10 - 6 - 19

ΤΑΔΕ ἘΝΕΣΤΙ ἘΝ Τῇ ΔΕ Τῇ ΒΙΒΛΩΙ.
Θεοκρίτου εἰδύλια ῥυτὶς ἰ μικρὰ ποιήματα
τριάκοντα.
τοῦ αὐτοῦ Γένος εἰπεῖδι ῥίσιως τῶν κουκλικῶν.
Κάτων Θεώμαις γινώμαι ᾠδαί τε καὶ δίστοιχοι.
Γινώμαι ἐπὶ σοφῶν.
Περὶ Φθόνου.
Θεόγνιδος μεγαρέως σικελιώτου γινώμαι ἐλεγικαί.
Γινώμαι μονόστιχοι κατὰ λεφέλαια σιωπητά μέ-
ναι ἐκ διαφόρων ποιητῶν.
Χρυσῆ ἐπὶ τοῦ πενθαζῆρα.
Φωκυλίδου ποίημα νουθετικόν.
Στίχοι σιβύλλας τῆς ἐρυθραίας περὶ τῆς κρείττης
Διαφορὰ Φωνῆς.
Ἡσίοδου θεογονία.
Τὰ αὐτοῦ ἀπὸ ἰσρακλήως. *es del Collegio Imbrogno de S. S.*
Τὰ αὐτοῦ ἐργα καὶ ἡμέραι

Hæc in sunt in hoc libro.

Theocriti Eclogæ triginta.
Genus Theocriti & de inuentione bucolicorum.
Catonis Romani sententiæ paræneticæ distichi.
Sententiæ septem sapientum.
De Inuidia.
Theognidis megarensis siculi sententiæ elegiacæ.
Sententiæ monostichi per Capita ex uariis poetis.
Aurea Carmina Pythagoræ.
Phocylidæ Poema admonitorium.
Carmina Sibyllæ erythrææ de Christo Iesu domino nro.
Differētia uocis.
Hesiodi Theogonia.
Eiusdem scutum Herculis.
Eiusdem georgicon libri duo.

A.A. 11

Aldus Manucius Romanus Baptistæ Guarino præceptori suo

.S. .P. .D.

En tibi Magister doctissime Theogonia Hesiodi: quâ petis a nobis interpretaturis publice discipulis tuis. Addidimus eiusdem poetæ Scutum: ac Georgicorum libros, nec non Theocriti Idyllia seu opuscula triginta. Itē moralia uersu elego Theognidis poetæ antiquissimi: cuius & Plato in legibus: & Isocrates meminit in orationibus. Nec deest Phocylides: quem antiquis ethographis annumerat Isocrates ad **Demonium**. Operæpretium etiam uisum est addere interpretationem maximi Planudii eius libelli qui incipit. Cum ego animaduertē, quem fama est fuisse Catonis cuiusdam. Sed quicumque fuit: doctus fuit: & lectu dignus. Cuius sententiæ cum esset Planudius græcis quoque legendum tradidit uersu hexametro & docte quidem & eleganter. Hanc interpretationem in membrana abhinc trecentis annis & plus eo scriptam litteris prope exesit ut uix dignosci possent: uidisse se retulit mihi Franciscus Roscius iuuenis plenus fide: & græce & latine apprime doctus. Nec mirū: ē. n. & ipse ex tua foelici Verona oriūdu: quæ mī & alumna est & semper fuit doctissimorum hominū. Inseruimus & alia quædam profutura studiosis: quæ in fronte libri impressa licet uidere. Si qua tamen leges incastigata magister doctissime tā hic quā in cæteris libris: quos ego ad communem studiosorum omnium utilitatem curo imprimendos (nam esse aliqua non eo inficias) non mihi imputes: sed exemplaribus. Non enim recipio me emendaturum libros, nam in quibusdā Oedipo cōiectore opus esset. ita enim mutilati quidam sunt & inuersi: ut ne ille quidē qui cōposuit si reuiuisceret: emendare posset. Sed curaturum summo studio ut uel ipso exemplari imprimantur correctiores. Sic in Apollonio grammatico fecimus: Sic in hoc libro in iis quas addidimus eclogis: rati satius esse aliquid habere quā nihil. Quod incorrectum est si lateat raro uel potius nunquā emendatur. Si uero prodit in publicum: erunt multi qui castigent: saltem longa die. Sic in Fabio Quintiliano: sic in C. Plinio nepote: sic in nonnullis aliis factū uidemus: qui quotidie emendantur: quotidie pristinae elegantia & candori propius accedunt. Sed periniqui sunt & ingrati si qui sunt qui me accusent. His ego nihil imprecarer: nisi ut quæadmodū ego: ita & ipsi curarent aliquando imprimendos græcos libros. Sentirent certe longe aliter. Sed hæc satis. Hūc uero librum tibi dicamus Præceptor Excel. tum mea in Veronenses beniuolentia (debeo enim plurimum Veronensibus. Nam a Gaspare Veronensi peregregio grāmatico didici Romæ latinas litteras. a te uero Ferrariæ & latinas & græcas), tū quia totus fere hic liber est de moribus. Quid enim conuenientius quā de moribus scribere ad eum qui sit moribus omnium ornatissimus? Es tu quidē ætate nostra alter Socrates. Nec uereor me tibi assentari putes. Scis enī esse hæc querissima. Sed tu mihi parcas uelim: quando de te ad te hæc scripsimus. id que fecimus: ut qualem ipsi te esse scimus: omnes sciāt.

Vale mei memor.

hinc subdicitur...
et locum ubi sunt cori...
illa pro...
ut quoniam...
capitulum...
ita ut...
quia...
et...
cum...
hinc...
veste...
nam...
inter...
nam...
post...
alba...
sericea...
si...
et...
tam...
ma...
ma...
ut...
omni...

Δύξυ πὸ τὰν πελίαν ἰσδῶμεθα τῶτε πρὶ ἡπώ
Καὶ τῆν κρανίϊδων κατῆναντίον ἀπὸ ἰδῶκθ
Τῆνος ἰωμυρικός κῆται δρῦδα αἰδέ καί σης
ὧς ποκά τὸν λιβύαθε ποτὶ χόμιν ἄσας εἰσδων
Αἴγα τέτοι δωσῶ διδυματόμον ἐσθῆς ἀμέλζας
Ἄδύ ἔχιστὸν ῥίφως ποτὸ μέλξῃς δύο πέλ
Καὶ βαθυκισύμιον κέλευσμένον αἰδέ ἰκαρῶ
Ἄμωδῶ νεοτεν χεσῆτε γλυφάνοιο ποτὸ σδον
Τῶ πρὶ μὲν χεῖλη μαρῦεται ἰφόθ κισῶς
Κισῶς ἐλιχῦσῶ κεκοισμένος αἰδέ κατὰ τὸν
Κῆτῶ ἐλίξ εἰλείται ἀγαλομένα κροκόνητι
Ἐντοθεν δὲ γυνάτιθεῶν δαίδα λμα τίτυκται
Ἀσκητὰ πέπλωται ἄμωκι, πρὸ δέοι ἄνδρες
Καλὸν ἐθρᾶζοντες ἀμοιβαδὺς ἀγροβεν ἄμθ
Νηκίους ἔπεισῶ τὰ δῶν φρενὸς ἀπεται αὐτῶς
Ἄμοκα μὲν τῆνον ποτὶ δέξι ἄμθρα γελῶσα
Ἄμοκα δ᾽ αὖ ποτὶ τὸν ἐπιπείνοον οἰδ᾽ ἰπέρωτος
Δηδὰ λευλοὶ δρόοντες ἐτώσια μοχθίζοντι
Τοῖσδε μέτα χριπέύστε γέρων πῆτρατε τίτυκθ
Λεπρᾶς ἐφ᾽ ἀπενύδων μέγα δίκτυον ἐσβόλλῃε
Ὀπρῆσβυς, λέα μνοντι τὸ κῆρτιρον ἀνδρῶ ἰοικῶς
Φαίης κεν γήων νιν, ὅσση θίνος ἐλλοπιήν
Ὡς οἱ ᾠδῆκαντι κατ᾽ ἐν χίνα πάντοθεν ἰνδῶ
Καὶ πολὺ πῆριόντι τὸ δὲ θίνος ἀξίον ἄβασ
Τυτθὸν δῶσθον ἀπῶθεν ἀλιφύτοι σέρορτος
Πυρναίαισ σαφυλαῖσι καλὸν βέβριθεν ἀλωα
Τὰν ὀλίγος τισκῶρος ἐφ᾽ αἰμασι αἰσι φυλάσθ
Ἡμενος, ἀμφὶ δέ μιν δὴ ἄλωπεκες, ἀμθ, ἀμθ ρχ
Φοιτᾶ, σινομένα τὰν τρώξιμον, αἰδ᾽ ἐπὶ πῆραν
Πάντε δὺλον τῆν χοισα τὸ παρ᾽ οὐ πρὶ ἀνάσειν
Φατῖ.

κῆ

αὐτῶς

δῆ

ca. auct. p. 101. f. 1. a. u. f. l. a. m. i. n. a
mea auct. p. 101. f. 1. a. u. f. l. a. m. i. n. a
sid. p. illo. tota. m. i. l. l. a. m. o. i. e. m. e. m. i. s. s. a. s.
loa. v. x. o. i. s. f. u. i. t. m. a. l. a. n. e. t. f. l. u. v. i. g. i. n. i. s.

res. aut. libo. et. for. h. e. n. e. u. r. a. n. d. i. b. u. s.
sui. meli. u. r. u. s. a. u. l. i. z. a. t. i. o. n. e. s. u. e.
et. v. i. v. i. t. a. n. t. y. h. a. b. i. t. o. b. i. c. i. o. n. i. s. q. u. a. n.
t. u. s. q. u. o. n. d. a. s. t. h. e. s. a. d. i. c. i. u. n. t. s. o. l. i. t. u. s.
s. u. p. p. u. l. e. m. i. o. n. e. s. A. r. i. a. b. u. s.

planta. h. y. r. o. p. e. n. y. a. g. u. d. A. r. i. a. d. e. s. q. u. o.
o. m. n. i. s. h. u. l. l. i. n. i. s. a. n. i. m. i. t. e. m. o. n. i. s. e. t.
v. e. l. o. s. e. m. u. s. s. u. i. a. u. t. d. e. l. p. h. i. n. v. i. d. i. a.
ad. h. a. n. e. d. o. m. u. s. h. r. a. n. s. i. t. e. m. e. m. o. n. i.
e. x. h. i. s. i. m. i. l. i. t. u. r. i. s. u. i. d. a. s. o. x. t. a. p. e. l. e. t. e.

h. a. n. e. a. n. e. s. t. e. s. i. n. d. i. a. s. a. m. i. c. i. s. d. e. l. p. h. i.
q. u. a. s. e. g. o. n. u. m. d. i. c. i. t. u. r. o. m. n. i. s. f. o. r. t. i. t. u. m.
i. g. n. e. s. d. i. m. i. t. t. o. s. a. i. a. i. a. m. o. n. p. o. l. i. t. e.
d. o. m. u. s. p. u. g. n. i. s. e. x. c. o. r. p. o. s. s. a. n. g. u. i. n. i. s.
h. i. s. t. o. r. i. a. s. u. i. t. p. a. l. e. s. t. r. i. c. o. m. n. i. s. h. i. s. t. o. r. i. a.
d. i. v. i. s. i. t. i. s. h. a. u. t. a. s. h. i. n. e. s. t. m. a. l. i. z.
p. o. t. i. s. e. r. a. s. f. o. r. a. m. t. h. e. s. t. u. l. i. n. u. m.
a. u. t. c. a. r. i. t. a. s. h. i. n. e. s. v. e. n. i. e. n. s. a. s. h. a. s.
c. o. n. t. i. n. d. i. s. i. g. n. o. s. i. m. i. n. u. l. l. i. e. x. q. u. o. b. i.
n. u. m. e. x. a. n. i. m. o. l. i. g. a. s. a. s. u. m. i. t. e. l. l. i.
m. e. i. n. u. l. l. a. s. v. a. r. i. o. s. h. a. b. i. t. e. t. d. i. v. i.
c. e. n. t. i. a. n. s. d. e. l. p. h. i. d. e. s. s. a. c. o. n. t. i. n. d. o.

N. e. m. i. i. a. m. s. o. l. a. e. x. i. s. t. e. n. s. v. n. d. i. a. m.
v. n. t. h. u. g. i. b. o. e. x. q. u. o. m. i. s. s. i. o. n. e.
q. u. i. p. e. t. i. h. o. s. p. e. l. i. t. m. a. l. i. z.
v. e. n. i. t. n. o. u. n. y. h. i. g. e. l. i. c. a. n. a. f. o. r. i. s. n. o.
b. i. s. a. n. a. b. o. d. a. d. n. e. m. u. s. d. i. a. n. i. s.
u. l. l. i. q. u. o. n. d. a. s. m. a. l. i. z. e. t. a. l. i. a.

Ἦν δὲ σιγᾶ μὲν πόντος· σιγῶν τὶ δ' ἄηται
Ἄ δὲ μὰ οὐσιγᾶ σέρνων ἔργαθεν ἀνία.
Ἄ μ' ἐπὶ τήνῳ πᾶσα καταίθοι· ὄσμιτά λαιναν
Ἄν τὶ γωαικὸς ἔθηκε λαλῶν καὶ ἀπάρθενον ἦ μὲν.
Ἰὺξ ἔλκετὺ τήνον ἐμὸν ποτὶ δῶματὸν ἀνδρα.
Ἐς φίς ἀποπένδω καὶ φίς τάδε τώτριά φωνῶ
Ἐίτε γυνὰ τήνῳ παρὰ κέκλιται εἴτε καὶ ἀνὴρ.
Τόσον ἔχει λάθασ· ὅσον τῷ καθυσία φαντὶ
Ἐν δ' ἀλαθῆ μὲν ἐὺ πλοκάμα ἀριάδνας
Ἰὺξ ἔλκετὺ τήνον ἐμὸν ποτὶ δῶματὸν ἀνδρα.
Ἰσσομαρὸς φυγόν ἢ ἀρᾶ κᾶσι τῷ δ' ἐπὶ πᾶσαι
Καὶ πῶλοι μαίνονται ἀνώρεα θοαὶ ἴσσοι.
Ὡς εἰ δέλων ἴδοιμι καὶ ἐσλόδε δῶμα περῆσαι
Μαίνομένῳ ἴκελον· λιπαρᾶς ἐκροθε παλαίστρας.
Ἰὺξ ἔλκετὺ τήνον ἐμὸν ποτὶ δῶματὸν ἀνδρα.
Τοῦτ' ἀπὸ τᾶς χλαίνας τὸ κράπεδον ὠλεσε δέλωις
Ὡ γὰρ ῥῦρ τίλοι σακατᾶ γρίω ἐν πυρὶ βάλλω.
Ἄϊαί εἰρος ἀνία ρετὶ μὲν μέλαν ἐκ χροῶς αἶμα
Ἐμφύς ὡς λιμᾶτις ἅπαν ἐκβδέμα πᾶσῶκα.
Ἰὺξ ἔλκετὺ τήνον ἐμὸν ποτὶ δῶματὸν ἀνδρα.
Σαῦραν τοὶ τρίψασα ποτὸν λακὸν αὐριον οἰσῶ.
Θείσιν ἄν ἴλαβοῖσα τὸ παθρόνα ταῦθ' ὑπέρμαξον
Τᾶς τήνῳ φλιάς λαθυπέριτρον, ἀεὶ τὴν ἴνυ
Ἐκ θυμῷ δέ δε μὲν· ὁ δὲ μὲν λόγον οὐδένα πρῆϊ.
Καὶ λέγει πὶ φθύροισα τὰ δέλωιδος ὄσέα πᾶσῶ.
Ἰὺξ ἔλκετὺ τήνον ἐμὸν ποτὶ δῶματὸν ἀνδρα.
Νῦν δὲ μόννη εἰσαπόθεν γόν ἔρωτα δακρύσω.
Ἐκ τίνος ἀρξώμαι· τίς μοι καλὸν ἀγασε τοῦτο.
Ἦν δ' αὖ τῶν βύλοιο καναφόρος ἀμμιν ἀνωξῶ.
Ἄλσος ἐπ' ἀρτίμιδος· τὰ δὲ πκα πκα μὲν ἄλλα

διγυοῖ

φρῖναι

φραβῖ

φλεσθῶμαι

Καὶ

φλίπτι

η. φροφ.

Ἀμβροβδύσα μέλι σα· ἢ ἐς τὸν ἄντρον ἰλοῖμαν.
 Τὸν κισδὸν διαδύς καὶ τὰν πέειν· ἄ· τὸ πικρὰ σδῆ.
 Νῦν ἔγνωρ γὸρ ἔρωτα· βαρὺς θιός· ἢ ἔα λεαίνας
 Μασδὸν ἐθὺ λαζεδρυμῶ τέμιν ἐτρεφεμάτης.
 Ὅς με κατασμήχων καὶ ἐς ὄσέον ἀχισίᾳ πῆι.
 Ὡτὸ καλὸν ποθορῶσα· τὸ πᾶν λίθος ὦ λευάροφρυ
 Νύμφα· πρόσπῃ ξαίμετὸν αἰπόλλ· ὡς τυφιλιάσω
 Ἔστ καὶ ἐν κενιοῖσσι· λαμάσεν ἀδία τέρψισ.
 Τὸν σέφαν· τίλαί με καταυτίκα λεπὰ πρηνσεῖς.
 Τὸν τοι ἔγνωρ ἀμαρυμὶ· ὠλακισοῖο φυλάσω
 Ἐμπλέξας λαλύκεις καὶ θύοδμοισι σελίνοισ.
 Ὡμοι ἐγὼ τὸ πάθω· τὸ ὀδύσσοι οὐχ ὑπακός.
 Τὰν βαίταν ἀποδύς εἰς κύματα τῆνα ἀλῶμαι·
 Ὡτὸ περ τὴν θύνας σκοπιάζεται ὄλπις ὀχρῶν.
 Κήκα μάποθάνω· τὸ γε μὰν τὸν αἰδὺ τέτυκται.
 Ἐγνων πρᾶν ὀλεάμην μεμναμένει· ὠλίεις με.
 Οὐδὲ τὸ τηλέφιλον πρῆμα ζάμεν· πλατάγῃσιν
 Ἀλλ' αὐτὸς ἀπαλῶ ποτὶ πᾶχιδέμαρα βάνθι.
 Εἶπε δ' ἀχρῶν τ' ἀλαθία κοσκινόμαντις.
 Ἀπρᾶν ποιο λογεῦσα παραιβάτις· οὐνεκ ἐγὼ μ
 Τὴν ὀλος ἐγκέμα· τὸ δέ μὲν λόγον ἔδενά ποτῆ.
 Ἡ μάντροι λυκὰν διδυμαρῶκον αἰγρὰ φυλάσω·
 Τάν με καὶ ἀμέρμυωνος ὀριθάλις ἀμελανόχως
 Αἰτεῖ δ' ὀδωσῶ οἱ ἐπεὶ τύμοι ἐνδραβρύπῃ.
 Ἀμεται ὀφθαλμός μὲν ὀδεξιός· ἀραγ' ἰδῆσῶ
 Αὐτὰρ· ἀσεῦμαι ποτὶ τὰν πῆτω ὦδ' ἀπκλιθεῖς.
 Καὶ κέ μ' ἴσως πρῆτιδῆ· ἐπεὶ ἐκ ἀδαμαντῖνα ἐντί
 Ἴππομένης ὀλεάδῃ τὰν παρθένον ἠθελερῶμαι.
 Μᾶλ' ἐν χερσὶν ἐλὼν· δρόμον ἀννευ· ἀδ' ἀταλάντα
 Ὡς ἰδῆν· ὡς ἐμάρη· ὡς ἐσβαθὺν ἀμετ' ἔρωτα.
 Ἡ γὰρ οὐκ ἐστὶν ἄλλο· ἀλλ' ἡμεῖς ἐσμὲν ἡμεῖς·
 Ἡ γὰρ οὐκ ἐστὶν ἄλλο· ἀλλ' ἡμεῖς ἐσμὲν ἡμεῖς·

*Jussuram apij et adnuy an
 quibus... hederas sabiny
 et filij qua tu... nunc
 cognovi amoris. gratias dicitur
 hederas matris suavit in hylia
 ipse parituit mater qui parit
 et adnos usq. h dicitur d gubere apij
 usq. omni no lapi, o pignus sup
 alij p m p h a, a p p h e d e
 tu caritatis ut κ ο α u l e r.
 est h. m d a n y q u a l i s u i u n d a d e
 et h o c o n a s d i c a t u r q u e s t a
 u n i m m u n u r a f f i n e q u a y e o a m
 parille rana hederas sordis pliany
 sollicitis et dicitur apij hia
 mehi quid ratio, quid o m f e l i x
 non audis? dicitur exuam et
 in fluctu illos in siliam. ubi
 h y m o s p r a u l a t u r o l i g i p r i c a t o r
 et si non dicitur hie ubi nunc
 u i u n d a y s a l t u s e r i t n o r i e n u r o n
 d o s u i t a n t e r n e s i a m y m e i
 tu solus paraueris collisus ony
 quid? sed hie nuncius apij dicitur
 dicitur emgruit et dicitur h y m o
 v o r a o i d o v a t i o n a m q u e n u y
 fustas colligens iuxta sequens qua
 de causa ego quid? ubi nuncius
 u n d o i n a u t n u l l u y n o r b u y m i
 f a i s e o q u i d y a l b a s d u m l l o y p a
 r i o n t y c a p r a s d o n u o q u a y m e
 M e r m o n y f e l i a e n e h a g u y n i
 g r a a u t e p r e t i t e t d a d o i p i q u
 s o r d o n t h b i m u n u r a n o s t r a s
 s a l i t o u e l i y m u y d e f e r t v i d e b o q u
 i p s e y c a n a s a d p r i n u y s i n n e l i n e
 n y e t f o r n t e a p i u e t q u i a
 non adamentina est h y m o n u y
 q u a n t u m v o l u n t d a u e r m a t e m m a n u y c a p r u y c a r s u y p e r f e c i t A t a l a n
 t a u n o h a t v i d e t s i n i s a n u i t s i n i p r u n d u y m g u l i s t a m o n y*

ρ ρ i

græcæ et mantis a dōnā abegit Melampus Τὰν ἀγέλαν χῶ μάντις ἀπῶθρνος ἀγε μελάμπρος
in hylis hie διακτινι νηπις μελῶτακτ Εὐ πύλον· αἰδὲ βίαντος ἐν οὐ γλοίνῃσιν ἐκλίνθη
matr grahoja pndontij ἄρῃσι Μάτηρ ἀχρείεσα πείφρονος ἀλφεισιβοίας·
βοις / rubra; hie; ni moth bō; p Τὰν δὲ καλὰν κυθέρειαν ἐν οὐρεσι μάλα νομῶν
αι; πορῃ ἄσῃ; ἀδανῃ; ἀδῃ Οὐ χούτως ὠδωνις ἐπιπλέον ἄγει μελύσασ·
uxit rabiū / ita ut niamon huz fōi Ὄσῳ δὲ φθίμεν ὀρμιν ἄτερ μαζοῖο τίθητι·
matra pōit / dicitur mihi quidam Ζαλωτὸς μὲν ἐμὴν ὁ γόν ἀζοπον ὑπνον ἰαύων
p rchūz somniūz dormier / eridim Ἐνδυμίω·ν ζαλωτὸς δὲ φίλα γυναικίασ ὄρα·
oñz hie; pñdico ὄcam maliv Ὅσ τῶσων ἐκύρησεν, ὅσ οὐ πενσεῖθε βέβαλοι·
uñona / qui tanta conyuguntur est Ἀλγίω τὰν λεφαλὰρ τὴν δούμει· οὐκέτι εἶδω
quanta non eridit / p fani Κεῖσῳ μαι δὲ πεσῶν· καὶ γὰρ λυλοῖ ὠδε μέδοντι
doho carut / hie non curis est, non Ὄσ μέλιτος γλυκὺ τοῦτο κατὰ βρόχοιο γέμοιτο·
amphily cano / iauo cadit, et Ὄσ μέλιτος γλυκὺ τοῦτο κατὰ βρόχοιο γέμοιτο·
lupi me comedunt / si sicut melle
hōi dūbe ni gature ent.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ Δ. ΝΟΜΕΪΣ ΒΑΤ-
ΤΟΣ ΚΑΙ ΚΟΡΥΔΩΝ ~

Qua mihi o coridor aiuis bades sunt an phelous
non; voruz; l; on; p; a; n; d; a; m; i; t; u; r;
ip; a; d; i; t; / n; u; m; o; d; i; d; i; p; r; a; c; l; a; m; p; n; e;
z; e; n; i; o; m; i; t; u; r; e; / s; i; d; s; o; m; i; x;
s; u; b; m; i; t; t; u; r; v; i; t; u; l; o; r; e; t; m; e; d; i; c; i; t;
q; u; e; m; i; g; r; a; z; n; o; n; e; r; r; a; t; o; n; e; s; b; a; b; u; l; a;
o; b; i; t; n; e; g; i; t; o; n; e; / n; o; n; a; u; d; i; t; i; a; d;
e; l; i; t; a; t; i; o; n; e; o; l; y; m; p; i; a; z; a; b; i; t; m; i; l; o; n;

ΒΑΤΤΟΣ.
 Ἰπέμοι ὦ Κορύδων· τίνος αἰ βόεις·
 ἦρα φιλώνδα;
 Οὐκ, ἀλλ' ἄγωνος· βόσκειν δέ μοι αὖ
 τὰς ἔδωκεν.
 Β. Ἡ πάρε κρύβδαν τὰ ποθέσσε -
 ρα πάσας αἰ μέλγεις;
 Κ. Ἀλλ' ὀγέρων ὑφίητι τὰ μόχα· κἢ μὲ Φυλάσσει.
 Β. Ὀντὸς δὲ στίν' ἄφαντος ὁ βωκόλος ὦχετο χέρας.
 Κ. Οὐκ ἄκουσας; ἄγωνιν ἐπαλφείον ὦχετο μίλων.

B. Καὶ πῦκα τῆρος ἔλαιον ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὁπώτῃ
 K. Φαντίνι μῆρα κληῖ βίη καὶ κάρτος ἐρίσδεμ.
 B. Κῆ μὲ φαστῆ μάτηρ πλυδὲ κέ ἤ μω ἀ μείνω.
 K. Κώ χε τῆ χων σκα πάσαν τε σείκα τι τῆ ῥθε μάλ.
 B. Πείσαισι Μίλων ἠτῶς λυίως αὐτίκα λυαῖν.
 K. Ταῖ σα μάλας δ' αὐτὸν μυκώ μεραῖ ὠδε ποθεῖν τι.
 B. Δφλαῖαι γ' αὐταῖρον βωκόλον ὡς κακὸν ὄρον.
 K. Ἡ μὰρ δφλαῖ αἰγεῖ ἡ δ' κέ τι λῶντι νέ μεδαι.
 B. Τήνας μὲν δῆροι τῶς πόρτι θ' αὐτὰ λέ λφπαι
 Τῶ σῆα μὴ πρῶκας σιτί ζεται ὡσπερ ὀ τέπι ξι.
 K. Οὐδᾶρ ἄλλοκα μὲν μιν ἐπασάροιο νομῖω
 Καὶ μαλακῶ χέστοιο καλὰν κώμυθα δίδωμι.
 Ἄλλοκα δὲ σκαί ρφ τὸ βαθύσκιον ἀ μὲ λά τυμνον.
 B. Λεπτόσ μὲν χῶ ταῦρος ὁ πύρει χος εἶθε λά χοιεν
 Τοὶ τῶ λαμπριάδα τοὶ σαμόταϊοκκα θύοντι
 Τᾶ ἤρα τοῖ ῥδε λακοχάσμων ᾗ ὁ δᾶμος.
 K. Καὶ μ' ἐγ τὸ μάλι μν' ἐλαύνε ται ἔς τετὰ φύσκω.
 Καὶ ποτὶ τὸν νῆαιθον, ὅ πα καλὰ πάντα φύοντι.
 Αἰγί πυρος ἢ κρύζα ἢ εὐώδης μελίτφαι
 B. Φῶ φῶ βασιῦνται ἔ ται βόες ὦ τάλαν αἰγων
 Ἐς αἰδαν, ὅκα ἔ τὴ κακάσ ἡράσασα οἰκας.
 Χαῖ σῦρα ἔ εἰ ρῶτι πα λιώται ἀρπτε πάζα.
 K. Ἐ τήνα γῆν ἴμφασ· ἐπεὶ ποτὶ πῖσαν ἀφέρων.
 Δῶρον ἐμίρην ἐ λφ περ· ἐγὼ δέ τισεῖ μι μελικτᾶς
 Κῆ μὲ τὰ γλαῦκας ἀγκρῶομαι ἢ ἡ τὰ πύρρω.
 Αἰνέω τάντε κρότωνα· καλὰ πόλις ἀζάκλυθος.
 Καὶ τὸ ποτᾶ ῶον τὸ λαλίον· ἀ περ ὁ πύκτας
 Αἰγων ὁ δῶκοντα μόνος κατεδαῖσαρ μάσδαι
 Τίωεῖ καὶ τὸν ταῦρον ἀ πῶ ρεος ἀ γε πιάξας.
 Τᾶσ ὁ πῶλασ, κῆ δω καῖ μαρυ μῖ δι· ται ἡ ἡω αἰκες

et cum ille dicit in oculis vide
 quod dicitur in oculis vide
 et mibi dixit mater
 et abijt habet
 et viginti diebus
 tibi Milton et lugas
 in tabiari iuvens ipse mi
 dicitur in desiderat
 quidam bubulcus et malus m
 non amplexus voluit pofa
 quidam vultus ipse de fructu
 ossa. numquid non comedit
 cicadas parmagas. numquid
 ipsa pofa et mollis feni phil
 itas fasciculum do. numquid
 it circa ipse latimnon
 Th. macer est et tauri rufi
 flo. vti cas con sequenti
 lampiade. vivunt, ut saepi
 carit. Junoni, talis rufim
 K. eni populus. K. et pofa
 ipse monus abijt ad
 tauri fatus. Et ad Nestor
 tauri vbi pulera oia posuit
 agros et eni pofa et dori
 feta militaria. B. dieu, heu
 ibunt et dori o miser ego
 in pofa d. in malam
 amari h. vifonia. et pofa
 K. carie albesit quoddam conseri
 K. non illa pofa qz dori
 ssas pofa d. dori, mibi ipse
 reliquit. ego aut quidam carie
 et bene est glauq. rufi sono, et bene
 pofa h. d. dori, pulera oia
 vbi pugil. d. dori et to
 B. B. iouen. vbi pugil. d. dori et to
 ma dicit Amari h. d. dori, pulera oia
 mibi h. d. dori, pulera oia

imta za chylthoy et launior ad B. B. iouen. vbi pugil. d. dori et to
 ma dicit Amari h. d. dori, pulera oia mibi h. d. dori, pulera oia

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ·Ε·ΟΔΟΙ-
ΠΟΡΟΙ:~

Ιγες ἐμαὶ τῆνον τὸν ποιμέρα τὸν συ
βαείταν

Φεύγετε τὸν λάκωνα, τὸ μεν ἀκθ
ἐχρὲς ἐκλεφεν.

Λ. Οὐκ ἀπὸ τῆς κράρας, σίτῃ
μνίδες, οὐκ ἐσορῆτε

Τὸν μὲν τὰν σύριθα πρῶαν κλέφαντα κομάτας;

Κ. Τὰν ποίαν σύριθα; τὴν δὲ ποὶ καδῶ λευβαίρας
Ἐκπάσω σύριθα; τὴν δὲ ποὶ κέτισι ἠκορῦδων;

Ἄρκειτοι καλάμασάλον ποπύσδεν ἔχοντι;

Λ. Τὰν μοι ἔδωκε λύκων ὅτῃ λείθερε τὴν δὲ ποὶ
Λάκων ἐκκλέφας ποκέβαράκος, εἰ ποὶ κομάτας,
Ὅσδε γῆθιμάρα βελδεαπότη ἦς τοι ἐνὶ δφν.

Κ. Τὸ ἡρῶκύλος μοι ἔδωκε τὸ ποκίλον ἀνίκεθυσε
Ταῖς νύμφαις τὰν αἶτα. τὴν δὲ κακέη ῥτῆταίκω
Βασκαίνωρ. Ἐνὶ μετὰ λοίθητα γυμνὸν ἔθηκας.

Λ. Ὅ μὲν αὖ τὸν τὸν πάντα τὸν ἀκτιον· οὐσίτε λάκων
Τὰν βαίταν ἀπέδυσσὸ καλαίθιδος· ἢ κατὰ τήνας
Τῆς πέτρας ὠνθρωπεμανεῖς εἰς κρᾶθινὰ λοίμ.

Κ. Ὅ μὲν οὐ ταῦτα· τὰς λιμνάδας ὠγαθὲν νύμφας.
Ἄίτε μοι ἰλαοί τε ἔβιμένεες τε λέθοιες.
Ὅ τῃ τὰν σύριθα λαθὼν ἔκλεφε κομάτας.

Λ. Αἴ τοι πεισεύσαι μετὰ δάφνιδος ἀλγῆ ἄροίμαν.
 Ἀλλ' ὦ αἶκα λῆς εἰς φον θέμην· ἐντὶ μὲν οὐδὲρ
 ἱερὸν· ἀλλ' αἰετὸι διαοίσομαι· ἴσεκά περὶ πῆρας.
 Κ. Ὑς πρῶτον θανάϊαν εἶναι ἤεις· ἠνὶ δὲ κείτῃ
 ὄριφος· ἀλλ' αἰετὸι τὴν ὄβρον ἀμνὸν ἐρῆδε.
 Λ. Καὶ πρῶτ' ἀκίνα δ' ἄτα δὲ γέσεται ὄβρις οὐ μιν.
 Τίς βίχασ ἀντρίων ἐποκίζατο· τίς ἢ παρῶσας.
 Αἰγὸς πρῶτον κίοιο κακὰν κῦα βόλετ' ἀμέλῃν.
 Κ. Ὅστις νικασεῖν γόν πλάτιον ὡς τὴν πεποιθῆς.
 Σφάξι κομβῶν τίς πῆρας ἐναντίον· ἀλλ' ἄρ' οὔτοι
 ὄριφος ἴσοπα λῆς· τὴν ἴδ' ὄβρις οὐ γοσ· εἰς δε.
 Λ. Μὴ ἀπὸ δὴ γέτοι πνεῖ θά λπαι· ἀδὸν ἀσπῆ
 Τὰ δ' ὄβρον κότινον ἢ τὰ λῶσα ταῦτα καθίξας
 Ὑψὸν ὕδωρ τῆναι καταλείβεται· ὦδε πεφύκε
 Γοῖα· χῆσταις ἀδὲ β' ἀκείδεις ὦδε λαλῶντι.
 Κ. Ἀλλ' ὅτι ἀπὸ δὴ μέγα δάχνομα· εἰ τὴν με γο λμ
 Ὀμμασι τοῖς ὀρθοῖσι πρὶ βλέπειν· ὄν ποκῆ ὄντα
 Παῖδες τῆναι ἐδιδασκ'· ἴδα χάρις ἐς τὴν ποθέρπη.
 Θρέψαι ἢ λυκιδεῖς· θρέψαι κῦ ὡς τὴν φάγωντι.
 Καὶ πρὸ γὰρ παρὰ τὴν τι μαθὼν καλ' ἢ ἀκῆσας
 Μίμνα μὲν ὄφθονερ' τὴν β' ἀπρὸ π' ἀνδρῶν αὐτῶς.
 Κ. Ἀνίκε πύγε ζόντου· τὴν δ' ἀλγῆσ· αἰδὲ χῆμαιραι
 Αἰδὲ λατιλιχῶν γο· ἢ ὄβρις ἀυτῶς ἐτρύπη.
 Λ. Μὴ βῆθιορ τῆναι πνεῖσμα γο ὕβρις ταφῆσ.
 Ἀλλ' ἄρ' ἐρῶν δὲ ρπῆ· ἢ ὕστερα βωκο λιαξῆς.
 Κ. Οὐ χέρψω τῆναι· τούτω δρῆσ· ὦδε κύπφρος.
 ὄριδος καλὸν βομβῶντι πρὶ σμάνεσι μέλισσαι.
 Ἐνθὺ δαρὸς ψυχῶ κρῆναι δύο· παῖδες πρὶ δένδρω
 ὄριδος λαλαγῶντι· καὶ αἰσκία δρῆν ὁμοῖα
 Τὰ παρὰ τῆν· βάλῃ δὲ καὶ αἰπίτυς ὕψοθε κόνις.
 Ἡμῶν

- Λ. Ἡμᾶν ἀρνικίδας τε καὶ εἶρια τᾶδε πατηθεῖς. X
 Αἰλίνθης ὑπνώ μαλακώτεραται δὲ τραγείαι
 Ταὶ παρὰ τὴν ὄσδον τὴ κακώτερ' ἢ τύπερ ὄσδης. Λ
 Στασῶ δὲ κρητῆρα μέγαρ λυλοῖο γάλακτος X
 Ταῖσιν ὑμφαις στασῶ δὲ καὶ αἰδέος ἄλλον ἐλαίω. X
 Κ. Αἰδέκα ἢ τύ μόλης ἀπαλὰν πύρρον δὲ πατηθεῖς.
 Καὶ γλάχων ἀνθῶσαν ὑπεσείται δὲ χμαίραν. Λ
 Δίρματα τ' ἄτῃρ μαλακώτερα κρμάκις ἀρνί
 Στασῶ δὲ ἄτῃρ μὲν γαυλῶς τῷ πανὶ γάλακτος. X
 Ὀλετῶ ἡσκαθίδας μέλιτος πλέα κρητῆ χείσας.
 Λ. Αὐτόθε μοι πτερίσδε καὶ αὐτόθι βωκολιάσδω. Λ
 Τάνσ' αὐτῶ πατέων ἔχει τὰς δρυῖας ἀλλὰ τίς ἄμμε
 Τίς κρινεῖ αἰθῆνοι κ' ἄ βωκόλος ᾧ δὲ λυκώπασ. X
 Κ. Οὐδὲν ἐγὼ τήνω προτιδύομαι ἀλλὰ τὸν ἄνδρα.
 Αἰλῆς τὸν δρυτὸν βωσθήσομες ὅς τὰς ἐρείκας. Λ
 Τήνας τὰς παρὰ τὴν ξυλοχίσδεταίεν τὴ ἡμόρων.
 Λ. Βωσθίον. Κ. τὴ κάληνιν. Λ. ἰθ' ᾧ ζένημικῆ ἄκρον X
 Τῆ δὲ θῶν ἄμμεσ γ' ἐρίσδουμεις ὅς τισ ἀρείων
 Βωλολιασὰς ἐστὶ τὴ δῶ αἰλε μήτε μὲ μόρων Λ
 Ἐν χεῖτε κρητῆσ μήτῶν τύχη τοῦτον ὀνάσης.
 Κ. Ναι κτὶ τῶν νυμφᾶν καὶ μόρων μήτε λομάτα X
 Τὸ πλεον ἰθ' ἡσ μήτῶν τύχε τῷδε χαρίζη.
 Ἄδ' ἐτοίκα ποίμνα τῷ θουείω ἐστὶ συβάρτα. Λ
 Ἐν μάρτα δὲ τὰς αἰχας ὀρεῖσ αἰλε τῷ συβαίτα.
 Λ. Μὴ τύ τις ἡρώτα ποτῶ δὲ ὀς αἰτε συβάρτα X
 Αἰτεμόν ἐστὶ κἀμισε τὸ ποίμριον ὡς λάλος ἐστί.
 Κ. Βέντιθοῦτος ἐγὼ μὲν ἀλαθία πάντῃ γυρῶ. Λ
 Κ' δὲν καυχίομαι τὴ δ' ἄτῃρ φιλοκέρτομοι ἐστί.
 Λ. Ἐῖα λέγειτε λέγεις καὶ τὸν ξένον ἐς πόλιν αἴθις X
 Ζῶντ' ἐφ' ἑσὼ παρὰν ἢ ζωμύλος ἢ δαίλομάτα.

Κ. Τὰς μῶσαι με φιλῶντι πολὺ πλεον ἢ τὸν αἰοῖδον Δ
 Δάφνιν· ἐγὼ δ' αὐταῖς χιμάρως δῦο πρᾶν κέθυσσα
 Λ. Καὶ δ' ἐμῶ, πόλων φιλήει μέγα· κηκελὸν αὐτῶ
 Κριὸν ἐγὼ βόσκω· τὰ δὲ κάρνεα ἡ δὴ ἐφέρεται· Z
 Κ. Ἡ δ' ἄνθρωποι πρὸς δίδυμα τὸ κ' αἰγῶν ἀμέλγω· T
 Καὶ μᾶ παῖς ποθορῶσα τὰ λ' λέγει αὐτὸς ἀμέλγει· K
 Λ. Φῶ φῶ λακωντοὶ τὰ λάρωσ' ἄδονεῖ κατὰ πλήροϊ
 Τυρῶ· ἔτ' ἄνθρωποι ἐν ἀνθεσὶ παῖδα μοι λῶ· Δ
 Κ. Βάλλει κη μάλοισι τὸν αἰγῶν ἀκλιαῖ εἶσα
 Τὰς αἰγῶν παρελῶντα· ἡ αἰδύτι ποπυλιάσθη
 Λ. Κημέ δ' ἄκρᾶ τίδασ' ἄνθρωποι ποιμένα λείος ὑπαντῶν Δ
 Ἐλμαίρη· λιπαρὰ δὲ παρ' αὐχένα σείε τίθηρα· T
 Κ. Ἄλλου σύμβληται σὶ κησὸ βατος οὐδ' ἀρεμῶρα
 Γρὸς ἔοδα· τ' ἀνδρα παρ' αἰμασιαῖσι πεφύκη· K
 Λ. Οὐδὲ δ' ἄκρῶν τοῖσι οἰμαλίδης· αἰμένε χοντι Δ
 Λεπτόν αἰπὸ πρῶμοιο λεπίειον· αἰδὲ μελιχαῖ· T
 Κ. Κηγὼ μὲν δὲ δὴ τὰ πρῶθεν αὐτίκα φάσασιν· Δ
 Ἐκ τῆς ἀρκίθου λιαθελῶν· τῆνι δ' ἐφίσθη· T
 Λ. Ἄλλ' ἐγὼ εἰς χαιναρ μαλακ' ἄκρῶν ὁ πῶκα πῶξω
 Τὰν οἶν τὰν πῶμαν· ἡρατίδα δὲ ῥήσομαι αὐτῶ·
 Κ. Σίτ' ἄπὸ τῶσ' κοτίνων καὶ μηκάδης ἄδε νέμιθε K
 Ὡς τὸ λῶταντις τῶ γυῶλοφορ' ἄτε μυεῖται· T
 Λ. Οὐκ ἄπ' τῶσ' δρυὸς ἄνθρωποι κωνᾶρος· ἀτεκύναιδα·
 Τὰ τὴν βοσκῆσθαι πετᾶν γλάσ' ὡς ὀφάλαρ· E
 Κ. Ἔστι δὲ μοι γυῶλος κη παρῖσιτος· ὅστι δὲ κρητῆρ Δ
 Ἐργῶν πρᾶξι τέλει· τὰ παῖδ' ἢ ταῦτα φυλάσσω·
 Λ. Χᾶμιν ἐστὶ κύων φιλοποίμνι· ὅς λυκοσάγχη· K
 Ὅν τῶ παῖδ' δίδωμι τὰ θηρία πάντα δῶκειν· K
 Κ. Ἄκρῶν αἰ τὸν φραγμὸν ὑπερπαδῆται τὸν αἰμ· Δ
 Μήμην λωβάσθαι τὰς ἀμῶλοισι· ἐντὶ γυῶ ἀβαί· Z

Λ. Τοιτέπι γε ὄρη τε γόν αἰπόλορ ὡς ἐρεθίσδω
 ὄντω κ' ὑμμοδ' θήν ἐρεθίσδε τιτῶς καλαμύτας.
 Κ. Μισέωται δασυκέρκ' ἀλώπεκας αἰ τὰ μίκωνος
 Ἄει φοιτῶσαι τὰ ποθέσπερα ξαγίζορτι.
 Λ. Καί ρ' ἐγὼ μισέωτῶσ κάνθαρος· οἱ τὰ Φιλώρδα
 Σῦκα λαπαφώγοι τες ὑπὸνέμιοι φορέορται.
 Κ. Ἡ οὐ μέννασ' ὄτε γῶ τυλα τήλασασ· ἠ τύσοσασ ρῶσ
 Ἐῦποτικη κλίξεν, ἢ τῶσ δρυὸσ εἰχοτλώασ;
 Λ. Τοῦτο μὲν δ' ἀμέμνα μὸκκα μὴρ τῆ δέ τυδάσασ
 Ἐνμάρας ἐκάθηρε, καλῶσ μάλα τοῦτο γῆσασμι.
 Κ. Ἡδ' ἡ τις μόρσων περραίρεται, δ' χι παρρήσεν;
 Σκίλασ ἰὼν χραίας ἀπ' σάμαρσ αὐτίκ' τίλλοισ.
 Λ. Κήγ' ἄ μὲν κνίσδω μόρσων τιρὰ ἢ τὸ δέ λήσασ
 Ἐνθῶν τὰν λευκλάμινοσ ὀεισένιν εἰσγὸν ἀλεντα.
 Κ. Ἰμέρα ἀνθῦδατος ξείτω γέλα· ἔ τὸ δέ κρῆσθ
 ὄνω περφυροισ· τὰ δέ τοῖσ ἰάκαρρὸν ἐνείκαι.
 Λ. Ρέτω χᾶσ βαρῆτισ ἐμὴν μέλι· ἠ γὸ πρῶσθρον
 Ἄπαρσ ἀνθῦδατος τὰν λεάλπιδα κηεία βάφαι.
 Ταῖ μὲν ἐμαῖ λύτι λόντε καὶ αἰγίλον αἶγεσ ἔδοντε
 Καὶ σχίνον πατέοντε, ἢ ἐν κομάροισι κέονται.
 Λ. Ταῖσ δὲ μαῖσ' οἱ σι παρρεσμεν ἀμελίτφα
 Φέρεδαι, πολλὸσ δὲ ἔσ' ὡσ ροδοκισὸσ ἐπανθεῖ.
 Κ. Ὀνκ' ἔρα μα' ἀκίππασ, ὄτε μεπρᾶν ὄνκ' εἰλασε.
 Τῶν ὄτων καθέλοισ' ὄκαοἱ τὰρ φάσσαν ἔδωκα.
 Λ. Ἀ μὲν γὰρ ἐμῆδασ ἔρα μαῖ μίγα καὶ ρ' ὄκ' αὐτῶ
 Τὰν σύεγγῶ ρεξά· καλὸν τί μεκάσ τε φίλασεν.
 Κ. Ὀνθεμι γὸν λάκωρ ποπέκδύνα κίσασ εἰσδεν.
 Ὀυδέπρ πασ κύκνοισι· τὸ δὲ πέλ' ἰσὶ φιλεχῆσ.
 Μο· Γαύσαδασ κέλομασ γὸν ποιμίνα· τὴν δὲ κομάτρε
 Δωρεῖται μῶρσων τὰρ ἀμνίδα· ἔ τὸ δὲ θύσασ

Ταῖς νύμφ· μόρσωνι καλῆ κρέας αὐτίκῃ πέμψον·
 Κ· Πέμψων αὐτὸν πάντα· φριμάσσεο πᾶσα φραγίσκῃ
 Νῦν ἀγέλα· κήρ δ' ἰδῶσ μέγα τοῦτο καχάζω
 Κατ' ὧ λάκωνος τῷ ποιμένος· ὅτι πρὸ κῆδῃ
 Ἄνυσάμαν τὸν ἀμνὸν· εἰς οὐνὸν ὑμῖν αἰεῖναι·
 Ἄϊσις ἐμαὶ θαρσέετε κερσ χέσε· αὐρίον ὑμῖν
 Γάσασ ἐγὼ λουσῶ συβαλίτιδος ἐρδοθι λεράνας
 Οὔρος ὁ λυκίτας ὁ κορυπίλος· εἴ τι νόχουσος
 Τᾶν αἰγᾶν· φλασῶ τυ· πρὶν ἢ ἐμὲ λαλιερεῖσαι
 Ταῖς μοίσασ τὸν ἀμνὸν· ὁ δ' αὖ πάλιν· ἀλλάγενοί μ'·
 Ἄιμῆ τυ φλάσαιμι· μελάνθι θ' ἀρτὶ κομάτα·

Εἰδύλλιον· Ζ· ΒΩΚΟΛΙΑ-
 ΣΤΑΪ ΔΑΜΟΪΤΑΣ
 ΚΑΙ ΔΑΦΝΙΣ·

Αμοίτας καὶ δάφνης ὁ βωκόλθ
 εἰς ἕνα χωρὸν

Τᾶν ἀγέλαν πόκᾶρατε συνάγα-
 γον· ἢ σ δῶμδ' αὐτῶν

Πυρρὸς ὁ δὴ μιγένθος· ἐπὶ κράναν

δέτιν ἄμφω

Ἐσδόμενοι θέριος μέσω ἀματι· τοιὰ δ' ἄφδον

Πρῶτος δ' ἄρξασ δάφνης ἐπεὶ κῆ πρῶτος εἰσδεν

Δ· Βάμφρι πολύφα μετὸ πρίμνιορ ἀγαλάτφασ

Μάλοισιν· δυσέρωτα τὸν αἰπῆλον ἀνδρα καλῶσαι

Καὶ τύνιν οὐκ θόρῃσθα τάλαν τάλ'· ἀλλὰ κἀθησαι

Ἄδεια συρίσδων· πάλιν ἄδ' ἴδε τῶν κλύα βάλλει.
Ἄττοι τῶν οἴων ἐπιταί σιλοπὸς ἀδὲ βαύσδφ.
Ἔισ ἄλα δερκομένᾳ τὰ δένιν καλὰ κύματ' φαίνει
Ἄσυχά καχάζοντα, ἐπαῖ γαλοῖο θείοισαν.
Φράζεο μὴ τῶσ παιδὸς ἐπὶ λινάμαισιν ὀρούση
Ἐξ ἀλὸς ὄρχομένασ· λατὰ ἤχρῳα καλὸν ἀμύξη.
Ἄδὲ ἢ αὐτόθι τοι διαθρύπεται· ὡς ἀπακάνθας
Ταῖ καπυραὶ χῆται τὸ καλ' θέρ' ἀνίκα φρύττη.
Καὶ φύγει Οὐλίοντα, καὶ οὐ Οὐλίοντα διώκει.
Καὶ τὸν ἀπὸ γραμμᾶς λινεὶ λίθον· ἢ γρ' ἔρωτε
Ρομακίς ὦ πλύφα μετὰ μὴ καλὰ καλὰ πέφαν)

Δ· Τῶ δ' ἐπὶ σαμοίτας ἀνεβάμετο καλὸν ἄειδεν.
Ἔιδον αὖ τὸν πάντα, τὸ πρίμνιον ἀνικέβαλλε.
Κοῦ μ' ἔλαθ', οὐ τὸν ἐμὸν τὸν ἐναγλυκῶ· ὦ προθόρημι
Ἔς τέλος· αὐτὰρ ὁ μάντις ὀτήλεμος ἔχρ' ἄχρῶν
Ἐχρὰ φέροι ποτὶ οἶκ', ὅπως τε κέεσσι φυλάξῃ.
Ἄλλὰ β' αὐτὸς ἐγὼ κνίσδων πάλιν· οὐ προθόρημι
Ἄλλ' ἄλλαν τινα φάμι γηναῖκ' ἔχιν· ἄδ' αἰοῖσα
Ζαλοῖ μ', ὦ παρ' ἄν, ἢ τὰ κεταί, ἐκ δὲ θαλάσσης
Οἰσρεῖ, παπαῖνοισα πρὶν ἔσ' τε κ' ἢ ποτὶ πρίμνας
Σίγη δ' ὕλακτεῖννιν καὶ τὰ κλυὶ καὶ γ' ὀκῆρων
Ἄυτᾶσ· ἐλευζᾶτο ποτὶ χιὰ ἔνγχεσ' ἔχοισα.
Ταῦτ' δ' ἴσδ' ἰσορῶσ' πρὶν ἄμ' ἐπεμπεῖ
Ἄπελον, αὐτὰρ ἐγὼ κλασῶ θύρας ἐσεκὸ μῶση
Ἄυτᾶ μοι σορέσεν καλὰ δέμνια τῶσ δ' ἐπὶ νάσῳ.
Καὶ γρ' ἦν ἄδ' εἶδος ἔχω καλὸν ὡς μελέθοντι.
Ἢ γ' ἢ πρὶν ἐσπίντον ἐσέβλεπον· ἢ σ δὲ γαλαῖνα.
Καὶ καλὰ μὲν τὰ γένφα, καλὰ δ' ἐμὴν ἀμία κώρα
Ὡς πρ' ἐμὴν κέκριται· κατεφαίνει γο· τῶν δὲ ῥ' δόντ'
Λοκότεραν αὐτὰρ, παρ' ἴας ὑπέφαινε λίθοιο.

Ὡς μὴ βασκανθῶ ἢ, τῆς εἰς ἐμὸν ἐπὶ ἡσυχία κολυπον.
 Ταῦτα γὰρ ἀγλαῖά με κοτυπίαις ἐξεδίδαξεν,
 Ἄπρ' ἀν' ἀμῶν τε σὶ παρὶ' ἄπο κόωντι ποταύλει.
 Τόσ' εἰπὼν, τὸν δαίφνιν ὁ δαμοίτας ἐώλασε.
 Χῶ μὲν τῶ, σύριγγ' ὁ δὲ τῶ καλὸν αὐλὸν ἔδωκεν.
 Ἄνελθε δαμοίτας, σύριγγ' ἔδωκεν ὁ δαίφνις ὁ βώτας.
 Ὡρχῶν τ' ἐν μαλακᾷ καὶ πόρτις αὐτίκα ποίε.
 Νίκα μὰν οὐδ' ἄλλος ἀγάσασατο, δὲ γέροντο.

Εἰδύλλιον ἢ θαλύσια
 ἢ ἑαρινὴ ὁδοιγῶρία.

Σχρόνος, ἀνίκητό τε καὶ ὄκρι-
 γος εἰς τὸν ἄλυστα
 Εἶρη μέσ' ἐκ πόλιος, σὺν ἢ τρέ-
 γος ἄμμιν ἀμῶντας.
 Τᾷ δ' ἡοῖ γ' ἐπὶ τῆς θαλύσια οὐ

Φρασίδαμος

Κοῖντι γέν'· δύο τέκνα λυκώπειος· εἴ τι περ ἐθ' ἄλ'.
 Χαῶν τῶν ἑπ' ἄνωθεν ἀπὸ κλυτίας τε β' αὐτῶ
 Χαλκωνος, βῆρριναν ὅς ἐκ ποδῶσ' ἄρνε κράναν.
 Ἐν γένε ρεισάμενος πᾶν τ' ἀγόνυ· ταὶ δὲ παρ' αὐτὰς
 Αἰγίφοι πηλέαι τε, εἴ σκιον ἄλτος ἐφανοῖς.
 Χλωροῖσιν πετάλοισι κατηρεφέεσσι μομόωσαι.
 Κ' ἄπω πὰν μεσάταν ὁδὸν ἀνυμέσ'· ἄδ' ἔτ' ὁ σᾶμα,
 Ἄμμιν τὸ βρασίλα κατεφαίνετο, καὶ τιν' ὁδὸν τὰς

Ἐσθλὸν σὺ μοί σαισι κυδωνιλέον ἄρομις ἄνδρα.
ὄνομα μὲ λυκίδαεν. ἦσ δαῖ πόλος οὐδέ κε τίς μιν
ἠγροίησεν ἰδὼν. ἐπεὶ αἰ πόλω ἕζο χῆφι.
Ἐκ μὲν δὲ λαοίοιο δασύφριχος εἶχε τράγοιο
Κνακλὸν δὲ ρμῶμοισι, νέας παμίσοιο πορσδον.
Ἄμωι δὲ οἱ σῆθιασι γέρον ἐσφίγητο πέπλος
Ζωσῆρι πλακερῶ. ῥοικὰν δὲ χιν ἀχρειαίω
Δεξιτερᾶ κορύναν, ἢ μᾶ ἔμας εἰπεσεσαρῶς
Ὀμματι μὲ δόων τιέλωσ δὲ οἱ εἶχε το χείλωσ.
Σιμιχίδα. πᾶ δὴ τὴ μεσαμίριον πόδασ ἔλκεισ.
Ἄνικα δὴ κεί σαῦρος ἐφαῖμασ αἰσὶ καθύδει.
Ὀυδ' ἐπιτυμρίδοιο κορυδαλίδει ἢ λαίνονται
Ἢ μετὲ δαῖτα κληρὸσ ἐπέγειαι ἢ τινὸσ ἀζῶν
Λανὸν ἐπιθρῶσκεισ. ὡστί ποσὶν ἰσομένοιο
Πᾶσα λίθοσ πᾶίοισα ποτᾶ ρβυλίδεισιν αἰείδει.
Τόν δ' ἐγὼ ἀμείφθῃ. λυκίδα Φιλε. φαντί τυπάντ
Ἐμμιν συρικτᾶν μέγυ πείροχον. ἐντε ρεμῶσιν
Ἐντᾶ μητῆ ρεσσι. γὸ δὴ μάλα θυμὸν εἰαίνει
Ἄμέτερον. καί ροικατῆ μὸν νόον ἰσοφαισδε
Ἐλρμ. ἀδῶ δὸσ ἀδεθα λυσίασ. ἢ ῥεταίροι
Ἄνέ ρε γὴ πέπλω δαμάτερι δαῖτα τε λῶντι.
Ὀλβω ἀπα ρχόμενοι. μάλα ῥοφισὶ πῖονι μέτρῳ
Ἄ δαίμων ἀκρῖθον ἀνέ πλῆρωσεν ἀλωάν.
Ἄ μᾶ γε δὴ ξω ἀγρῶ ὀδὸσ ξηλὰ δὲ καὶ αἰῶσ.
Βωκο λιασ δῶ μεθα. τᾶ χῶτε ροσ ἀμὸν ὀνασεί.
Καὶ γρ' ἐγὼ μοι σᾶν κα πῶρ ῥ σῶμα. κῆ με λῆζο ρτι
Πάντεσ ἀοιδὸν ἀρῖσιν. ἐγὼ δὲ τισ ῥ ταχυπειθῆσ.
Ὀυ δένου γρ' ῥω κατῆ μὸν νόον. ῥ τε γὸν ἰσθλὸν
Σικελίδαεν νίκημι γὸν ἐκ σάμω. οὔτε Φιλητᾶν.
Ἀείδων. βᾶτραχος δὲ πρᾶκ ρίδασ ὡστίσ ῥ ἰσθῶ.

Ὡς ἰφάμαν ἐπίπαιδε, ὀδαῖ πόλος ἀδύ τελάσας
 Τάντοι ἔφακορύναν δωρήσομ', οὐνεκιν ἐσὶ
 Γᾶν ἐπ' αἰλαθεία πεπλασμένον ἐκ δότος ὄρνος.
 Ὡς μοι ἄτεκτων μέγα πέχεται, ὅστις ὄρνῆ
 Ἴσον ὄρνος κορυφᾶ τελέσαι δόμον ὠρομέδοντος.
 Καί μοι σᾶν ὄρμηχος, ὅσοι πρὶ χίον αἰοῖ δὴν
 Ἄρτια κοκκίζοντες, ἐτώσια μοχίζοντες.
 Ἄλλ' ἄγε βωκολικᾶς παχέως ἀρχώμεθα οἰδᾶς.
 Σιμιχίδα λιγυρῶ μὲν, ὄρη φίλος εἴρι ἀρίσκει
 Τῶ δ' ὅτι πρᾶν ἐν ὄρῃ γὼ με λυδρῖον ἐξίπνοασα.
 Λ. Ἔσθε παιδὸν γάρ κατ' ἐκαλὸς πλόος ἐς μιτυλάναν.
 Χῶταρ ἐφ' ἑσπερίοις ἐρίφοις νότος ὑγρὰ διώκει
 Κύματα χυδαίων ὅτι πῶκεαν ὦ πόδας ἰχθί.
 Αἴκειν γόνυ λυκίδαν ὀπῆμένον ὄξ' ἀφροδίτας
 Ῥύσθηται θερμὸς γῆρ' ὄπως αὐτῶν μεκαπίθη.
 Χαλκυνὸν ἔσθρ' ἐσύντι τὰ κύματα τήν τε θάλασσαν.
 Τόν τε νότον, γόνυ δ' ἄρον, ὅς ἔχεται φυκία κινεῖ.
 Ἄλκυνες γλαυκαῖς νηρηῖσι παῖτε μάλιστ'
 Ὀρνίθων ἐπίλαθεν ὄσασι τέπερ ὄξ' αἰλὸς ἄγχα.
 Ἀγείνακτι πλόου δ' ἐζημένω ἐς μιτυλάναν
 Ὄσια πάντα γένοιτο, ἢ ὄπλοον ὄρμηρ' ἰκοίτο.
 Κηρὸν τήνο κατῆμαρ ἀρήθινον ἢ ἔσοδέντα
 ἢ ἢ λυκοῖον σέφαν) περὶ κρατὶ φυλάσσωρ.
 Τὸν πηλεατιλὸν οἶρον ἀπὸ κρητῆρος ἀφυξῶ.
 Πὰρ πυρὶ κεκλιμὲρ κύμα) δέ τις ἐν πνεύφρ' ἐξεί.
 Χαί σπρασ' ἐστίται πεπνικασμένα ἐστ' ἐπὶ πάχυν
 Κνήζα πᾶσφοδέλω τε πρηνυάμπη τε σελίνω
 Καὶ πτόμ' μαλακῶς μεμνημένος ἀσιάνακος.
 Αὐταῖσιν κυλίκεσσι καὶ ἐς τρυγὰ χείλος ὄρείδων
 Αὐλησύντι δέ μοι δύο ποιμένες εἰς μ' ἀχαρδός.

Ἔισ δὲ λυκῶ πίται· ὁ δὲ τίτυρος ἐγνήθεν ἄσει·
Ὡς πλέα τὰς ξινίας ἠράσατο δάφνις ὀβώτας·
Χῶς ὄρος αἰμφελείγρ· ἠὼς δρυῖες αὐτὸν ἐθρήνην
Ἰμέρα αἴτε φύοντι παρ' ὄχθαισιν ποταμοῖο·
Ἔντε χῶν ὡς τις κατετάκερ μακρὸν ὑφαῖμον·
Ἡ ἄθω ἠέροδ' ἴπαι ἠ καύκασον ἰχατόεντα·
Αἰσεῖ δ' ὡς πῶκέδελετο τὸν αἰπόλον διρέα λάραξ
Ζῶν ἰόντα κακῆσιν αἰταδα λίησιν ἀνακτος·
Ἔστίνιν αἰσιμαὶ λειμωνόθε φέρβον ἰοῖσαι
Κέδρον ἐς αἰδείαν μαλακοῖς ἀνθεσι μέλισσαι·
Ὀυνεκά οἱ γλυκὺ μοῖσα κ' ἰσώματος χιενέκταρ·
Ἔ μακαρισε κομάτα τυθὴν τὰ δὲ τρῆπνὰ πεπνύθες
Καὶ τυκατεκλάθη ἐς λάρακα· ἠ τυμέλιωσῶν
Κηρία φερβόμενος ἔτος ὥριον ἰξετέλιωσας·
Αἰθ' ἔπεμοι ζωοῖς ἐναρίθμιος ὠφέλεσ ἠμερ·
Ἔγριέ γ' ἔφ' ἐνόμδον ἀνώρεα τὰς καλὰς αἴγας
Φωνᾶς εἰσαῖων· τυ δ' ὑπὸ δρυσὶν ἠ ὑπὸ πεύκαις
Ἄδ' ὑμέλιω δόμενος κατεκέκλισθη ἔικομάτα·
Χῶ μὲν γ' ὡσεῖ πῶν ἀπεπαύσατο· τὸν ἠ μὲν αὐθισ·
Κῆ γὼν γ' ἰφάμαρ· λυκίδα φίλερ μάμην ἄμα
Νύμφαι λῆμὲ δὶ δαξαν ἀνώρεα βουκολέοντα·
Ἔθ' λατάρυ ἐζανός ἐπὶ θρόνον ἀγαγε φάμα·
Ἄλλὰ τό γ' ἐκ πάντων μέγ' ὑπέροχον ὅπ' ἰγαῖδεν
Ἄρξ' ὡ μᾶ μ' ὑπάκοισ', ἐπεὶ φίλ' ἔπλιμοῖσαις·
Σιμῆ χίδα μὲν ὄρωτες ἐπέπ' ἄρορ, ἠ δ' ὀδειλός
Τόσον ἐρῆμν ρτοῦς, ὅσον εἶαρος αἴγας ὄρανται·
Ἔρατος δ' ὅ τὰ πάντα φιλαίπατος ἀνέρι τήνω
Γαιδὸς ὑπὸ πωλάγχροισιν ἔχει π' ὀιδεν ἀρίστης
Ἔθ' ἄλλος ἀνὴρ μέγ' ἄριστος, ὃν οὐδέ κεν αὐτὸς αἰείδεν·
Φοῖβος σὺν φόρμιγγι παρὰ τριπέδωσι μεγαίροι.

Ὡς εἴε παῖδός ἀρατος ὑπὸ σέον αἰθέτερωτι.
Τόν μοι παρ' ὀμόλας ἔρατὸν πένδον ὄστε λέλοχα
Ἄκλυτον κείροιο Θίλας ἐς χεῖρας ἐρείσαις.
Ἐἴτε σᾶρα Φιλίνος ὁ μαλθακὸς εἴτι τις ἄλλος.
Κῆν μὲν ταῦθ' ἔρδεις ὧ πᾶν φίλε, μή τι τῶ παῖδες
Ἄρκαδικοὶ σκίλαισιν ὑπὸ πλῆρας τε δῶμας
Τανίκα μαστῖσδιν, ὄτε κρέα τυτθὰ παρείη.
Ἐἴδ' ἄλλως νύσας κατὰ μὲν χροῶ πάντ' ἔνυχας
Δακρόμερος κνάσαιο κῆ ἐν κνίδασι λαθεύδεις.
Ἐἴης δ' ἠδωνῶν μὲν κῆ οὐρεσι χεῖμα τι μέσσω.
Ἐύρον παρ' ποταμὸν τετραμμένος, ἐφ' ὕθην ἀρῆα.
Ἐνδὲ θέρει πυμάτοισι παρ' αἰθίοπεσι νομέουσιν.
Πέτρα ὑπὸ βλεμύων, ὄθεν οὐκ ἐτινεῖλος ὄρατος.
Ἰμμεσ δ' ὑπὸ τίδος καὶ βυβλίδος ἀδύλιπόν τις
Νᾶμα, καὶ οἰκῶντες ζανθαῖς ἔδος αἰπὺ δῶμας.
Ὡ μάλοισιν ἔρωτες ὄρωθόμενοι σιν ὁμοῖοι.
Βάμε τί μοι γόζοιστ' ἰμερόεντα Φιλίνον
Βάμετ' ἐπεὶ τὸν ξείνον ὀδύσμορος ἀκ' ἐλεῖ μιν.
Καὶ δὴ μὰν ἀπίοιο πεπαίτερος αἰδέγων αἰκίς
Αἰαὶ Φαντὶ Φιλίνε γόριε ἀλὸρ ἀγῆθος ἀπρρρεῖ.
Μηκέτι γιφρουρῶμεσ ἐπὶ προθύροισιν ἀρατε.
Μὴ ἔπιδας τρίβωμεσ, ὁ δὲ ρθριος ἄλλον ἀλέκτωρ
Κοκκύσδων νάρκαισιν ἀγνηρῆσι διδῶσι.
Ἐἴς δ' ὑπὸ τᾶσδε φέρισε μὸλ' ἀγχοῖρο παλαίστρας
Ἄμμιν δ' αὖ συχία τε μέλοι χραῖά τε παρείη.
Ἄτις ἐπιφθύσδοισα τὰ μὴ καλὰ νόσφιν ἐρύκοι.
Τόσ' ἔφ' ἀμαν, ὁ δέ μοι γόλαζο βόλ' ἀδύγελάσας.
Ὡς παρ' ἑκ μοισάν ζφηνίον ὠπασεν ἡμέσ.
Χῶ μὲν ἀποκλίνας ἐπαρῖσε ρά, τὰν ἐπὶ πύξας
Ἐἴρφ' ὀδ' αὐτὰρ ἐγὼν τε κῆ δ' ἄκριτ' ἐς φρασιδάμω

Στραφθέντες χῶ καλὸς ἀμύντι χορ, ἔντε βαθύαιε
Ἀδείας χάνοιο χαμνίσιν ἐκλίνθημεσ.
Ἐντε νεοτμά τοισι γεχθότις οἶναρέοισι.
Πολλὰ δ' ἄμμιν ὑπερθεκατὰ κρατὸς δυνέοντο
Ἄγειροι πηλίαι τε, γό δ' ἔπύθεν ἱερὸν ὕδωρ
Νυμφᾶν ἄβ' ἄντροιο κατειβόμενον κελάρυσθεν.
Τοὶ δὲ ποτὶ σκικραῖσ ὄροδαμνίσιν αἰθαλίωνες
Τέπιγες λαλαβῶντες ἔχον πόνον, αἰ δ' ὄλολυγῶν
Τηλόθεν ἐν πυκνῆσι βάτων φύζεισ κεν ἀκάνθαισ.
Ἄειδον κόρυσσι καὶ ἀκλανθίδεσ, ἔσενε τρυγῶν.
Πωτῶντο ζουθαὶ περὶ πίδακας αἰμῶι μέλισσαι
Γάντῶσθεν θέρεοσ μάλα πίνουσ, ὥσδε δ' ὀπώρησ.
Ὀχλαὶ μὲν παρ ποσὶ παρὰ πλωρῆσι δὲ μάλα
Δαφιλέωσ ἄμμιν ἐκυλίνδεγο, τοὶ δ' ἔμείχνηγο
Ὀρπαίεσ βραβύλοισι καταβρίθοντες ἔρασδε.
Τετραίνεσ δὲ πύθων ἀπλύετο κρατὸς ἀλειφαρ.
Νύμφαισ καταλίδεσ παρνασίον αἶπος ἔχοισαι
Ἄρα γέ παροιόνδε φύλω κατὰ λάϊνον ἄντρον
Κρητῆρ ἤρα κλήϊ γέρον ἔσάσαγο χεῖρωσ;
Ἄρα γέ πατῆνον γόν ποιμένα γόν ποτᾶν ἄπω
Τὸν κρατερὸν κλύφαμον, ὃσ ὤρεσι λάεσ ἔβαμι.
Τοῖον νίκταρ ἔσπεισε κατὰ ὕλια ποσὶ χορδῶσαι.
Ὀιον δὲ τόκα πῶμα δεκρανῶσατε νύμφαι.
Βωμῶ παρ δάματροσ ἀλωάδοσ; ἄσ ἐπὶ σωρῶ
Ἄυθισ ἐγὼ πᾶξαιμι μέγα πῆνον, ἀδὲ τε λάσσαι.
Δραγμάτα δὲ μάκωνασ ἐν ἀμφοτίρησιν ἔχοισαι.

Φ

Θ Φ Θ

Φ

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ Θ. ΒΟΥΚΟΛΙΑΣ
ΤΑΙ ΔΑΦΝΙΣ ΚΑΙ
ΜΕΝΑΛΚΑΣ.

Αφνίδι τῷ χαρίεντι συνήντιτο
βουκολέοντι
Μαλανέμων ὡς φαντὶ κατῷ
ρεα μακρὰ Μενάλκας.
Ἄμφω τῷ γῆτην πυρροζίχῳ.
ἄμφω ἀράρω.

Ἄμφω συρίσθεν δεδακμέρω· ἄμφω αἰείδεν.
Πρῶτ' δῶν πρὸς Δάφν' ἰδῶν ἀγόρευε Μενάλκας.
Μ. Μυκητῶν ἐπίσβεβοῶν δάφνι, λῆσμοι αἰεῖσαι;
Φαμίτυ νικασεῖν ὅσον θέλω αὐτὸς αἰείδων.
Τόν δ' ἄρα χῶ δάφνις τοιῶν δ' ἀπαμείβετο μύθῳ.
Δ. Ροιμῶν εἰροπόκων οἴων συρικτὰ μενάλκα.
Οὐ ποτε νικασεῖς μ', εἰδέειτε πάθοις τύχ' αἰείδων.
Μ. Χρήσδης δῶν ἐσιδέειν, χησδης καταθεῖν αἰέθλον;
Δ. Χρήσδω τοῦ τέσιδέειν, χησδω καταθεῖν αἰέθλον.
Μ. Ἄλλὰ τί θησώμεσθ' ὅ μιν ἀρκιον εἶη;
Δ. Μόχρον ἐγὼ θησῶ, τὴν δέ θεός ἰσομάργρα ἀμνόν.
Μ. Οὐ θησῶ πρόκα ἀμν', εἰπεὶ χαλεπὸς θῶ πατήρη μου.
Χᾶμά τῆρ'· τὰ ἡμᾶλ' πρὸς ἀπείρ' πάντ' ἄρθρον τι.
Δ. Ἄλλὰ τί μάρθησεῖς; τί δὲ γὼ πλείον' ἔξει οἰκῶν;
Μ. Σύριγγ' ἀρ' ἐπόησα καλὰν ἐγὼ ἐν νεάφωνον.
Λευκὸν κερὸν ἔχουσαν· ἴσον κατώϊσον ἀνώθεν.

- Ταύτην κατθέλω. τὰ δὲ τῷ πατρὸς ἔκατα τισῶ.
- Δ. Ἡ μάντοί κη γὰρ οὐκ ἔγωγε ἰννιάφουον
 Λευκὸν καρὸν ἔχοι σαρκί σαρ κά τω ἴσση ἀνωθεν.
 Πρῶαν νιν σιωπέπαξ· ἔτι δὲ τ' δάιλ τυλον ἀλγῶ
 Τῶρον, ἔπει κά λαμός γε διαχραθεὶς δέ τμαξεν.
 Ἄλλα τίς ἀμμεκρινεῖ· τίς ἐπάκοος ἔσεται ἡμῶν;
- Μ. Τὴν ὄντως ἐρταῦθα γὰρ αἰπόλον ἦν καλίσωμεν,
 ὦπρτι παῖς ἐρίφοις ὀκύν ὀφάλαρος ὑλακτεῖ
 Χοῖ μὲρ παῖδες αἰῦσαν ὀδαῖ πόλοσ ἦν θῆ πακούσαι,
 Χοῖ μὲρ παῖδες αἰφδαν ὀδαῖ γ' ἄλος ἦθελε κρῖναι.
 Γραῖτος δῶν ἀφδε λαχὸν ἰύκτα μένα λκασ.
 Ἐἴπα δ' ἀμοιβαῖν ὑπελάμβανε δάφνις αἰοιδαν
 Βωκολικὰν· οὐτῷ δὲ μένα λκασ ἀρξο γο πρᾶτος.
- Μ. Ἄγκασ καὶ ποταμοὶ θεῖον γένος αἰτὶ μένα λκασ
 Γῆ ποχὸ σσελετὰ προσφιλέσ ἀσε μέλοσ.
 Βόσκοι τελεφυχᾶσ παρσ ἀμνάδασ, ἦν δὲ τῶ κένθη
 Δάφνις ἔχων σαμέλασ, μηδὲν ἔλασον ἔχοι.
- Δ. Κραῖνα ἡ βοτάναι γλυκερῆ φυτὸν· αἰπερ ὁμοῖον
 Μουσαῖοι δάφνις παῖσιν αἰηδονίσι.
 Τοῦτο γὰρ βουκόλιον παῖνε τελεῖν τε μένα λκασ
 Τῆ δ' ἀγαθοὶ χαίρων ἀφθονα πάντα νέμοι.
- Μ. Ράιντα ἔαρ· πάντα δὲ νομοὶ· πᾶντα δὲ γάλακτος
 Οὐθα τε πλῆθ' σιν, καὶ τὰ νέασ φέφεται.
 Ἐνθά κε λαὸ παῖς ἐπινίασεται αἰδᾶνα φέρπη.
 Χῶ ποι μὰν ζηρὸσ τῆν ὀθι χαῖ βοτάναι.
- Δ. Ἐνθ' ὄϊσ· ἐνθά γ' εἰς διδυματόκοι, ἐνθα μέλισσαι
 Σμάμεα πληροῦσιν, ἐλ δρυέσ ὑψίτεραι.
 Ἐνθά καλοσ Μίλων βαίνε προσίν, αἰδᾶνα φέρπη.
 Χῶ παρσ βοῶσ βόσκων, χαῖ βοίεσ αὐότιραι.
- Μ. ὦ τράγε τῶν λευκᾶν αἰγῶν ἀνέρω βάθος ὑλης

Μυρίον, ὧσι μαι, δεῦτε Φύδωρ εἰφοί
 Ἐν τήνῳ γὰρ τήνοσ' ἰθὺ κόλιε' λίγε μίλω.
 Ὡς πρωτὸς Φώκας ἠθεὸς ὦν ἔνε με.
 Δ. Μή μοι γὰρ πέλοπος, μή μοι χύσφα τάλαρτα
 εἶνέ χην, μή δὲ πρόθε θέην ἀνέμων.
 Ἄλλυ πὸ τᾶ πέζα τᾶ δάσσομαι ἀγκὰς ἔχοντυ.
 Σύννομα μὰ λῆσορῶν τὰν σικελανίς ἀλα.
 Μ. Δένδρεσι μ' χημ' φοβερὸν κακ' ὄδασι δ' αὐχμὸς
 ὄρνισιν δ' ὕσπλαξ. ἀγροτέροι σ δὲ λίνα.
 Ἄνδρι δὲ πῶθερικὰς ἀπαλάς πῆθος ὦ πάτερ ὦ ζῶ
 Ὀυμόνος ἠράθην, καὶ τὴ γυναικοφίλας.
 Ταῦτα μὲν ὦν δαῖ μοι βαίων οἱ παῖδες ἀφάν.
 Τὰν πυμάταν δ' ὦδαν οὕτως ἐξάρχη μιν ἀλκας.
 Μ. Φείδων τῶν εἰφῶν φείδων λυκετῶν γοκάδων μιν.
 Μὴ δ' ἀδέλφει, ὅτι μικκὸς ἐὼν πελαῖσιν ἰμαρτῶ.
 Ὡ λάμπουρικύων, οὕτω βαθύσ ὑπνοσ' ἔχτυ.
 Ὀυχὴ λοι μᾶθ' βαθέως σὺν παδὲ νέμοντα.
 Ταὶ δ' οἶες μὴ δ' ἄμμις ὀκνῆθ' ἀπαλάσ κορέσαθ'
 Ποίας, οὐτὶ καμῆς θ' ἄλεκα πάλιν ἄδε φύηται.
 Σίπτανέ μεθενέ μεθε, τὰ δούθατ' πλήσοτι πᾶσαι
 Ὡς τὸ μὲν ὦρνεσ ἔχοντι, τὸ δὲ σ ταλάρωσ ἀπ' ἴσωμαι
 Δώτεροσ αὐ δ' ἀφνίς λιγυρῶσ ἀνευά μετ' εἶδεν.
 Δ. Κάμ' ἐκ τῶ ἀν' ἴω Σωφροσ κόρα ἐχέσ ἰδοῖσα
 Τὰσ δα μάλ' ἀρῆλωντα, καλ' καλ' ἤμεσ ἔφασκ'.
 Ὀυμὰν ἔδὲ λόγον ἐκρίθλω ἀπ' ἠὸν πικρὸν αὐτᾶ.
 Ἄλλὰ κάτω βλίφασ, τὰν ἀμετέραν ὀδὸν εἶσπον
 Ἄδ' ἄα φωνὰ πᾶσ πόρτιοσ, ἀδὺ τὸ πῶν ἔμα.
 Ἄδὺ δὲ χῶμόχοσ γαρνύεται, ἀδὺ δὲ χᾶμῶσ.
 Ἄδὺ δὲ τῶ θέριοσ παρ' ἴδωρ ῥέον αἰθρολοϊτέιν.
 Τᾶ δ' ἄρ' ἰπαι βάλανοι κόσμοσ. Τᾶ μα λίδ' ἄμαλα.

Τᾶροι δὲ μόχθοι τῶν βωλοῶν αἰβοῖς αὐταῖς.
 Ὡς οἱ παῖδες ἄφραν ὀδαῖ πόλος ὧ δαγόςθεν.
 Ἀδύτι γὸ σῶμα τοῖς ἐφίμερος ὧ δάφνι φωνά.
 Κρέσσον μελπομένω τῶν ἀκουέμεν, ἢ μέλι λείχην.
 Λάσθεο τὰς σύριπας ἐνίκησας ἢ αἰείδων.
 Αἰδέτι λῆσμε ἢ αὐτὸν ἀμ αἰπρλέοντα διδάξαι.
 Τήναν τὰρ μιτύλαν δωσῶ τὰ δίδακξάτοι αἰτα.
 Ἄτις ὑπὲρ κεφαλαῶσ αἰείτῶν ἀμολγία πληροῖ.
 Ὡς μὲν ὁ παῖς ἐχάρη ἢ ἀνήλατο ἢ πλατύνουσι
 Νικήσας, ὅ τως ἐπὶ μητέρα νεβρός ἀλοιτο.
 Ὡς δὲ κατὶ σμύχην ἢ ἀνετράπετο φρένα λύπη
 Ὄτιρος, ὡς καὶ νύμφα γαμηθεῖσά κάχοιτο.
 Καὶ κρούω δάφνι παρὰ πριμέσι πρᾶτος ἔειτο.
 Καὶ νύμφαν ἀκρηβος ἐὼν ἐπὶ ναῖδα γαμῶν.

Εἰδύλλιον· I· ΝΟΜΕΥΣ Ἡ
 ΒΩΚΟΛΟΙ ΔΑΦΝΙΣ ΚΑΙ
 ΜΕΝΑΛΚΑΣ.

Βωκολιάσθεο δάφνι τὸ δῶδᾶσ ἀρ
 χοπρᾶτος.
 Ὡ δᾶσ ἀρχοπρᾶτος, ἐφαψάθω
 δὲ μεράλλας.
 Μόχοι βωσὸν ὑφέντι, ὑπὸ σείραι
 σι δὲ τὰ ῥωσ.

Χοῖ μὲν ἀμᾶ βόσκοινο ἢ ἐν φύλλοισι πλανῶντο.
 Μηδὲρ ἀτι μαγελῶντι, ἐμὴν δὲ τὴν βωκολιάσθην
 Ἐμπαθὴν ἀμωθεν δὲ γῆν κρένοιτο μεράλλας.

Δ. Ἄδν μὲν ὁ μόχθος γαρυέται ἀδν δὲ χάρως.
 Ἄδν δὲ χασύει γξ· χῶ βωκόλος· ἀδν δὲ ληγών.
 Ἐντὶ δέ μοι παρῦδωρ ψυχρὸν σιβάς· ἐνδὲ νένασαι
 Λουκᾶν ἐκ δαμαλᾶν καλὰ δέρματ^α· τὰς μὲν ἀπαίσ^α
 Λιψκόμαρον βρωγίσας ἀπὸ σκοπίας ἐτίναξι.
 Τοῦ δὲ θέρως φρύζοντος ἐγὼ τῶσον μελεδαίνω
 Ὅσον ἐρῶντι πατρὸς μύθων ἢ μητρὸς ἀκρόφν.
 Οὔτω δάσφρις αἰεῖσεν ἐμὴν· ὄτω δὲ μενάλκας.
 Μ. Αἴτνα μάτερ ἐμὰ κήγῳ καλὸν ἀρτρὸν ἐνοικῶ
 Κοίλαισ ἐν πέτρῃσιν· ἐχὼ δέ τοι ὄσεν ὀρείρω
 φαίνονται· πολλὰς μὲν ὄϊς, πολλὰς δὲ χιμαίρας.
 Ὦν μοι πρόσκιφαλᾶ ἢ παρὸς πρὸς ἑλώια κένται.
 Ἐρπυρι δὲ δρυίνω χεῖρα ζεῖ, ἐν πυρι δαῶσαι
 φαγοὶ χιμαίνοντες· ἐχὼ δέ τοι οὐδῶσον ὄραν
 χείμαρς· ἦνω δὲ καρύων ἀμύλοιο παρόρτος.
 Τοῖς μὲν ἐπεπλατάγησα (ἑαυτίκα δῶρ) ἔδωκα.
 Δάφνιδι μὲν κορυάει, τάν μοι πατρὸς ἔβρεφ^α αἰγρὸς
 Ἄυροφυᾶ· τάν ὄδαν ἴσως μωμάσατο τέκτων.
 Τήνω δὲ σρόβω καλὸν ὄσραλον· ὄ κρέας αὔρως
 Σιτήθλω, πέτρασιν ἐν ἰκαρείαισι δοκῶσας,
 Γέντε ταμῶν πέντ^α οὔσιν· ὄδε γκαναχίσατο κόχλω
 Βωκολεῖα^α μῶσ^α μάλα χαίρειτε φαίρετε δῶδαν
 Τὰρ πόκεγῳ τήνοισι παρῶν ἀφσα ρομῆσι.
 Μικέτε πὶ γλώσσας ἀκρας ὄλοφυγδύνα φύσης.
 Τέπειξ μὲν τέπειξ αἴλος, μύρμαλι δὲ μύρμαξ.
 Ἰρηκας δὲ ἰρηξιν· ἐμὴν δὲ μῶσα καὶ ὄδα.
 Τὰς μοι πᾶσ ἐν πλείος δόμος, οὔτε ρύπν^α
 Οὔτε ἀρῆζαπίρας γλυκισώτερον· οὔτε μιλίσταις
 Ἄνθεα, ὄσον ἐμὴν μῶσαι αἰλαι οὔς· ὄδ ὄρωσαι
 Γάθεσιρ, τῶς δούτε ποτὶ ὄδη λήσατο κίερα.

Εἰδύλλιον

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ Κ. ΕΡΓΑ-
ΤΙΝΑΙ Η ΘΕΡΙ-
ΣΤΑΙ.

†

Πρατίνα βυκαίε. τί νύν οἱ ζυρεῖ πε-
πόνθης;
Ὀντερόν ὄγμον ἄγην ὄρθον δῶμα
ὡς τὸ πρὶν ἄγης.
Ὀυδ' ἄμα λαιοτομείς τῷ πλατίον.

ἀλλ' ὑπολείπει

- Ὡπερ οἷσ ποιίμας, ἄς τὸν πρόδα κἀκρος ἐτυφεν.
Ποιόστις δειλάντησά ἐν μίσῳ ἀματτοεῖσθῃ
Ὅς νῦν ἀρχόμενος τὰς αὐλακος οὐκ ἀπ' ζώγης.
B. Μίλων ὄφαμάτα πέτρας ἀπὸ λομαῖτεράμνα,
Ὀυδαμαῖτοι σῶεβη κθέσαι τινὰ τ' ἀπεόντων;
M. Ὀυδαμαῖ, τίς δὲ πρόθος τ' ἐκροθεν ἐργάτα ἀνδρῖ.
B. Ὀυδαμαῖ νῦν συνέβατοι ἀχρυπνήσαι δειρωτα;
M. Μὴ δὲ ζυμβαίη χαλεπὴν χερίων κῦα γῆσαι.
B. Ἀλλ' ἐγὼ ὦ μίλων ἔραμαι χεδὸν ἐνδελεαπαῖθ.
M. Ἐκ πίθῳ ἀντλεῖς δῆλον, ἐγὼ δ' ἔχω οὐδ' ἀλις ὄξος.
B. Τοιγάρτοι προθυραῖν μὴ ἀπ' ἀπόρω ἀσκαλ' ἀντ'.
M. Τίς δέτοι τῶν παίδων λυμαίρεται. B. ἀπ' λυβῶτ.
Ἄπρ' ἀν' ἀμόντισσι παεῖσ' ἀποκόωντι ποταύλη.
M. Ἐὔρεθεὸς τὸν ἀλιζόν, ἔχης παῖλαιων ἐπεθύμης.
Μάντις τοι τὰν νύκτα χροῖζέται ἀκαλαμαία.
B. Μωμαῖδαι μάρχη τυ, τυφλὸς δοῦκ αὐτὸς ὁ πλῆτ'.

Ἀλλὰ καὶ ὡφρόντισος ἔρως, μηδὲν μέγα μυθῶ.
 Μ. Οὐ μέγα μυθῶμαι, τὸ μόνον κατὰ βαλλετὸ λαῖον.
 Καί τ' ἰκὸρας Φιλικὸν μέλος ἀμβάλλου· ἄδον ὅπως
 Ἐργαζῆ· ἢ μὰν πρότερον πόκα μουσικὸς ἦδα.
 Β. Μῶσαι περὶ δεξιοαίεσα τὰν ἑαδινάν μοι
 Γαῖ δῶρ ἔχαιθε θεαί, καλὰ πάντα ποιεῖτε
 Βομβύλια χερσίστα σύραν καλέοντί τ' ὑπάρτις
 Ἰσχναν, ἀλιόλευσον, ἐγὼ δὲ μόνος μελίχλωρον.
 Καὶ τὸ ἰον μέλαν ἐστὶ καὶ ἀγραπὴ ἀυάκινθος.
 Ἀλλ' ἔμπας ἐν τοῖς σεφάνοις τὰ πρῶτα λέγονται
 Ἀαῖξ τὸν κύτισον, ὁ λύκος τὰν αἰχραδιώκη.
 Ἀγέρανος τῶροξον, ἐγὼ δὲ πὲ τὴν μεμάνημαι.
 Αἰθεμοὶ εἴησαν ὅσα κροῖσον φαντὶ πεπᾶσθαι.
 Χρῦσοι ἀμφοτέρω τὰν ἀκείμεθα τῆ ἀφροδίτῃ.
 Τῶς αὐλῶς μὲν ἔχισα, ἢ ἢ ῥόδον ἢ τύγε μᾶλλον.
 Σχῆμα δὲ γὰρ καινὰς ἐπ' ἀμφοτέρωσι δ' ἀμύκλας.
 Βομβύλια χερσίστα ὁ μὲν πόδες ἀστράγαλοι τεῦ.
 Ἀφωνα δὲ ψύχνα, τὸν δ' αὖ τῶρον ὅκ' ἐχὼ εἰπεῖν.
 Μ. Ἦ καλὰς ἀμμι ποιωῶν ἐλελήθη βῶκος αἰοδαῖς.
 Ὡς εὔ τὰν ἰδέαν τὰς ἀρμονίας ἐμέψουσιν.
 Ἐμοὶ τῶ πάχρονος, ὁρ' ἀλιθίως ἀνέφυσας.
 Θᾶσαι δὲ καὶ ταῦτα τὰ τῶ θεῶ λυτιέρα.
 Δάματερ' πλύκαρπε, πλύσαχ' τοῦτο τὸ λαῖον
 Ἐνεργόν τ' ἐν ἡλέαρτι μορ' ὅπ' ἰ μάλισσα.
 Σφίγγετ' ἀμαλοδέται τὰ δ' ἀγματο μὴ παριώρτις
 Εἰπὶ, σύλινοι ἄνδρες, ἀπώλετο χῆρος ὁ μισθός.
 Ἐς βορέην ἀνέμον τᾶς κόρθος ἀτομήν μιν
 Ἦ ζέφυρον βλέπει τὰ πιαίρεται ὁ σάχρος οὕτως.
 Σίρον ἀλοιῶντες φέγειν τὸ μεσαμβρινὸν ὑπνον.
 Ἐκκαλάμβες ἀχροντελίθ'· τῆμος δὲ μάλισσα
 Ἄσχεδα

Ἄρχαθ' ἀμῶντας, ἐχέρο μέρω κορυδαλλῶ.
 Καὶ λήψην εὐδοντος, ἐλινῦσαι δὲ τὸ καῦμα.
 Ἐγκτὸς ὅτ' ἀβαστάχω παῖδες βίος, ὄμιλε δαίρη
 Τὸν γὼ πτεῖν ἐκ χλῦντα, πύρεσι δ' ἀφθονον αὐτῶ
 Κάλιον ὦ' πιμελιτὰ Φιλάργυρετῶς φακὸς ἐψ
 Μὴ πωτάμης τὴν χεῖρα καταπρίων τὸ κύμινον.
 Ταῦτα χεῖρ μοχθῶντας ἐν αἰλίῳ ἀνδρας αἰείδεν.
 Τὸν δὲ τῶν βσκαῖε πρίωφ λοιμηρὸν ἔρωτα
 Μυθίσδεν Τὰ ματρὶ κατεῦν ἀνὸ ρθρδοίσα.

Εἰδύλλιον Δ.
 ΚΥΚΛΩΥ.

†

Ἰδὲν πρῶτον ἔρωτα πεφύκη φάρμα
 κλονάλλο

Νικία, οὐ τίγχισον ἐμοὶ δουκῆ οὐδὲ
 πίπασον.

Ἢ τὰ πειρίδες, κῆφον δέ τι γυ

τοκαῖ αἰδύ

Γίνετ' ἅπανθ' ἄνθρωποις, ἐυρήνδου ράδιόν ἐστι.
 Γινώσκεν δόϊμαι τυκαλῶς ἰατρὸν ἰόντα.
 Καὶ ταῖς ἐνρέαδ' ἀφιλαμέρον ἔξοχα μοίσας.
 Οὐτω γ' αἰετὰ διαζῶ κύνλωφ ὀπαρήμιν
 Ὁρχαῖος πολύφαμος, ὅτ' ἔρατο τῆς γαλατείας
 Ἄρτι κενάσδωρ περὶ τὸ σῶμα τῶς κροτάφωσιν.
 Ἢρατο δ' οὐτὶ ρόδοις ὄμαλοις οὐδὲ κικίνοις.
 Ἀλλ' ὁ λαῖσ' ἀνίαισ', ἀγείτο δὲ πάντα πύρεσται.

Ρομάκι τὰ ὅιες ποτὶ τὰ ἴλιον αὐτὰ ἀπῆρθον
Χλωρὰς ἐκ βοτάνας· ὃ ἢ τὴν γαλάκταν ἀείδων
Αὐτῶ, ἐπ' αἰῶνος κατετάλειτο φυκιοέωσις
Ἐξ αἰῶς, ἔχουσιν ἔχον ἡκάρθον ἔλκος
Κύπριος ἐκ μεγάλας, τῶοι ἢ πατι πᾶξε βέλεμον
Ἄλλὰ τὸ φάρμακ' ὄρι· καθεζόμεν' δ' ἐπὶ πίξας
Ἰψηλὰς ἐς πόνρον ὄρων τοιαῦτ' ἡείδεν.
Ἐλκὰ γαλάττα, τί τὸν Φιλέον τὰ ποβάμη,
Λυκοτίρα πακτ' κριδίειν· ἀπαλωτίρα δ' ἄρνος
Μόρω, γαυροτίρα, φαρωτίρα ὄμφακος ὠμῆς.
Φοιτῆς δ' αὐτοῦ τῶς ὄκκα γλυκευς ὑπρὸς ἔχμη.
Οἱ χυθῶδες ἰοῖσα, ὄκα γλυκευς ὑπνος ἀνῆμε.
Φεύγε δ' ὡσπερ ὄις κλιόν λυκὸν ἀθρήσασα.
Ἡράθλι μὲν ἔγωγε κόρα τῶ, ἀνίκα πρῶτον
Ἡνθες ἐμᾶ σὺ ματρὶ, θελοισὺ ακίνθινα φύμα
Ἐξ ὄρεος δρέψαθαι· ἐγὼ δ' ὄδρ' ἡγεμόνον,
Παύσαθ' δ' ἐσιδὼν τυκὴ ὑσερον οὐδέ τι πωνίω
Ἐκ τὴν ὠδύαμαι· τὴν δ' οὐ μέλθ' ὄμα δ' ὄδεν.
Γινώσκω χαρίεσσα κόρα τίνος ὄνεκα Φύγης.
ὄνεκα μ' ἄλασία μὲν ὄφρυν ἐπὶ παντὶ μετώπῳ
Ἐξ ὠπὸς τίταται ποτὶ δ' ὄτερον ὠμία μακρά.
Ἐἰς δ' ὄφθαλμὸς ἔπεισ'· πλατεῖα ὄξίς ἐπὶ χείλῃ.
Ἄλλ' ὠυτὸς τριῶρος ἐὼν· βῶτὰ χέλια βόσκω.
Κικ' ὄυτῶν τὸ κράτιστον ἀμελγόμεν' γάλα πίνω.
Τυρόσ δ' οὐ λείπη μούτ' ἢν θέρφ', οὐτ' ἢν ὄπώρη.
ὄυ χ' ὄμῶνος ἀκρω· ταρσοὶ δ' ὄπερα χεῖς αἰεί.
Συείσθην δ' ὄς ὄτις, ἐπίσθαι ὄδε κυκλώπων.
Τὴν τὸ Φίλον γλυκύμαλον κήμαυτὸν ἀμᾶείδων
Ρομάκι νυκτὸς ἀωεί· ξέφω δ' ἐγὼ ἔνδεκα νεβρώς
Πάσας ἀμνοφόρος, κὴ σκύμνω τῶσθ' ἄρκτ'.

Ἄλλ' αἰὲν κὼ τὸ ποτὶ με καὶ ἐξ εἰς οὐδὲν ἔλασσαν.
Τὰν γλαυκὰν ἢ θάλασσαν ἔα ποτὶ χέρον ὄρε χεῖν
Ἄδον ἢ τῶν τρωπαρῶν μιν τήρνυκτα διαζεῖς.
Ἐντὶ δ' αἰὲν φατνηεῖ, ἐντὶ ῥαδινὰ κυπάρισσοι.
Ἐντὶ μέλας λιγυρὸς, ἐντὶ πᾶμπελος αἰγλυκύκαρπος
Ἐντὶ ψυχρὸν ὕδωρ, ῥόμοι αἰ πολυδένδρεος αἴτρα
Λευκᾶς ἐκ χόνου ποτὸν ἀμβρόσιον προΐητι.
Τίς κ' αἰ τῶνδε θάλασσαν ἔχῃ ἠκύμαθ' ἄλοιο.
Εἰδέοιαι ὅτι ἐχθρὸν δουκίω λασιώτερος ἤμεις,
Ἐντὶ δρυὸς ξύλα μοι ἢ ὑπὲρ ἀποδῶ ἀκάματ' ἔως
Καίόμενος δ' ὑπὲρ τευ ἢ τῶν ψυχῶν, ἀνεχόμενος.
Καὶ τὸν ἐνόφθαλμον τῶ μοι γλυκερώτερον οὐδέν.
Ὅμοιότ' οὐκ ἔτι κέν μ' ἀμάτηρ βράχ' ἔχοντα.
Ὡς λιγυρὸν ἐπὶ τὴν ἢ τῶν χεράτῳ ἐβίλησα.
Αἰ μὴ τὸ σῶμα λῆς, ἔφερον δέ τοι ἠκρίνα λιγυρὰ.
Ἡ μάκων ἀπαλαρῆ ερυθρὰ πλάταγώνι ἐχοισαν.
Ἄλλὰ πᾶ μὴ θέρους, τὰ δὲ γίνεται ἢ χιμῶνι.
Ὅς τ' οὐκ ἄν τοι ταῦτα φέρειν ἀμα πάντ' ἐδ' ἠέλω
Νῦν μ' ἀνὼ ῥιρα νῦν αὐτότι, νείνε μαθῶμαι
Αἰεκάτι, σὺν ραὶ πλέων ξέρος ὧ δ' αἰεκέηται.
Ὅσκιεν ἰδῶ τί ποτ' ἀδὺ καρικεῖν τὸν βῦθ' ἤμμη.
Ἐξένοισι γαλάτεια καὶ ἐξένοισι λάθοιο,
Ὡς περ ἐχθρὸν νῦν ὧδε καθήμενος, οἴκαδ' ἀπενθῆν.
Γοι μαίνην δ' ἐθέλοις σὺν ἐμ' ἀμα, ἢ γαλ' ἀμέλιον.
Καὶ τυρὸν πᾶσαι, τὰ μισον δριμύαν ἐνείσα.
Ἄματηρ ἀδικεῖ με μόνα, ἢ μὲ μφομαὶ αὐτᾶ.
Οὐδὲν πᾶν χόλωσ πρὶ τὴν αἰλον εἶπεν ὑπέρμεν
Καὶ ταῦτ' ἀμαρὶ πᾶμαρ ὀρῶσ' ἀμελεπὸν ἔοντα.
Φασὼ τῶν κεφαλῶν ἢ τῶς πῶδας ἀμφοτέρωσμεν
Σφύσθην, ὡς ἀνιὰθῆ, ἐπεὶ κίτων ἀνιῶμαι.
Ὁ κύκλω, κύκλω, πᾶταις φρεῖν ἐκπιπέθησαι.

Αἰκένθων ταλάρως τε πλέκοισ ἐθαλλ' οἰμάσας
 Τοῖσ ἀρνεῶσι φέροισ τάχα κεν πλὺμα ἄλλ' ἔχουσιν
 Τὰν παρκοῖσαν ἀμελεῖ· τὴν φεύγοντα δὲ δῶκε·
 Ἐυρήσεις γὰρ λάττειαν ἰσως ἢ καλλιὸν ἄλλα·
 Πολλὰ συμπαῖσ' δὲν μεκόραι τὰν νύκτα κέλονται
 Κιχίζοντι δὲ πᾶσαι· ἐπὴν καὐταῖσ ὑπακοίσω·
 Δηλονότ' ἐν τᾷ γὰρ λήγόντι φαίνομαι ἡμεσ·
 Οὕτωτοι πλὺφάμος ἐπαίμαινε τὸν ἔρωτα
 Μουσίσδων, ἄκον δὲ διαγ' ἢ χυσοῦν ἔδωκερ·

Εἰδύλλιον .Μ.

Αἴτησ·

41

Λυθες ᾧ φίλε κοῦρε βίτη σὺν
 νυκτὶ δ' αἰοῖ
 Ἢ λυθες· οἱ δὲ πρῶντις ἐν ἅμα
 τὴν γράσκουσιρ·

Ὅσον ἔαρ χειμῶνος· ὅσον μᾶ-
 λον βραβύλοιο

Ἄδον· ὅσον οἷσ σφετίρας λασιωτέρα ἀρμός·
 Ὅσον παρθενικὴ προφέρει τριχάμοιο γυναιλέος·
 Ὅσον ἐλαφρότερος μόχωνεβρος· ὅσον ἀηδῶρ
 Συμπάντων λιγύφωτος αἰοιδάτη πετιηνῶν·
 Τόσον ἐμὴ φραναστυφανείσ· σκιεῖ δ' ὑπὸ φαγ'
 Αἰλίξ φρύπλοντος ὀδιπρος ἔδραμον ὥστις·
 Εἶθ' ὁ μαλοὶ πινύσειαν ἐπ' ἄμφοτίροισιν ἔρωτις

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ .Ν.

ΥΛΑΣ.

†

Υχάμιν γόν ἔρωτα μόνοισ' ἔτεχ'
ὡς ἐδοκῦμες

Νικία, ὥτιρι γούρ θεῶν πόκα
τέκνον ἔγεντο.

Ὅυχάμιν τὰ καλά πράγρι κα
λὰ φαίνεται ἡμεσ.

Ὅιθναγρί πελόμεδα γὸ δαῦριον οὐκ ἰσορῶμες.

Ἄλλα εἰ ἀμφιφύωνος ὀχαλκιοκάρδιος ἦος.

Ὅσ γόν λιν ὑπέμεινε γόν ἀχρῖον, ἦρατο παιδός.

Τῷ χαρίενρι ὑλα, τῷ πᾶν πολοκαμίδα φορῶντος.

Καίμιν πᾶντ' ἐδίδασξε πατήρ ὡσεὶ φίλον ἦα.

Ὅσα μαθῶν ἀγαθός εἰ ἀοιδίμος αὐτὸς ἔγεντο.

Χῶρις δ' ἄδέποκ' ἦε, οὐδ' εἰμίσον ἀμαρ ὄροιστο.

Ὅυδ' ὀκχάλυκι πῶσος ἀνατρέχει εἰς δῖος αἰός.

Ὅυδ' ὀπότ' ὀρπάλιχοι μινυροὶ πρτὶ κοῖρην ὀρῶν.

Σεισάμιν' πέρα μαφός ἐπαῖθαλόεντι πετῶρω.

Ὅσ αὐτῷ κατὰ θυμὸν ὀπαῖς πεπωναμένος εἶη.

Ἄυτῷ δ' αἰέλικων εἰς ἀλαθινὸν ἀνδρᾶ ποβαίη.

Ἄλλ' ὄτε γὸ χρύσειον ἔπλη μετὰ κῶασ ἰήσων.

Ἄισονίδαι, οἱ δαῦτῷ ἀρισηες συνέποντο.

Γρασᾶν ἐκ πρλίων προλελεγμένοι, ὦν ὀφελόςτι.

Ἰκερ χῶτα λαερῆς εἰς ἀφνειὰν ἰαολίον.

Ἀλκμήνας υἱὸς Μιδεάτιδος ἠρωίνου.
Σὺν δ' αὖ τ' ἄρ' κατέβαινον ὕλας εὐεδρον εἰς ἀργῶ.
Ἄττις κυανεῖαν ἔχθηα τοσυρρομάδων ναῦς.
Ἄλλὰ δεξιάϊζε βαθὺν δεισέδραμε Φάσιρ,
Ἄϊερός ὡς μέγα λαῖτμα· ἀφ' ἧ ῥ' τε χοιράδες ἔσαν
Ἄμους δ' αὖν τέ μιν τι πλάδες, ἔχθηαί δ' ἔσαν
Ἄρνα νέον βόσκοντι, τεζαμμένειάρος ἠδ' ἠ.
Τῆμος ναυτιλίας μιμνάσκει θεὸς ἄωτος
ἠρωῶν· κοίλαν ἠκαθιδρωθέντες εἰς ἀργῶ
Ἐλλάσσον ἰκόντο ῥότῳ τρίτον ἄμαρ ἄεντι.
Εἴσω δ' ὄρμη ἔθεντο προποντίδος· ἐνθα κίαρῶν
Ἄυλακας ἠρύνοντι βόεις· τρίβοντες ἄροτρον.
Ἐκβάντες δ' ἐπὶ θῖνα κατὰ ζυγαῖ δαῖτα πένοντο
Δφελιοὶ· πολλοὶ δ' ἐμίαν σφρέσαντο χαμῦνας
Λφμῶν ἠρσφιν ἔκειτο, μέγας σιβάδ' ἔστιν ὄνειαρ.
Ἐρθερ βύρομορ ὄξυ, βαθὺν δ' ἐτάμοντο ἠύπετρον.
Κῶχ' ἠύλας ὄξανθος ὕδωρ ἐπιδόρπιον οἰσῶν,
Ἄντ' ἠῆρα κλήϊδ' ἠσεμφεῖ τελαμῶνι,
Οἰμίαν ἠμφω ἐταῖροι αἰεὶ δαίνυντο ζάπεζαρ,
Χάλλεον ἠγος ἔχων· τάχα δ' ἠεράναν ἐνόησεν
Ἐμένω ἔν χερσῶ, περὶ δ' ἐθεία πολλὰ πεφύκει
Κυάνεόν τε χελιδόνιον· κλοερόντ' ἠδ' ἠανρον,
Καὶ θάλλοντα σέλιναν καὶ εἰλιτινῆς ἠγρωσις.
ἠδατε δ' ἐν μέσφιν ἠμφαι χερσὸν ἠρτίζοντο,
Νύμφαι αἰκοίμηροι, δφραι θεαὶ ἠγροὶ ὠταῖς,
ἠννίκα· ἠμαλίς· ἠαρ θῶ ῥόωσανυ χεία.
ἠτοῖο κούρος ἐπέτρε πρῶ πλυχανδέα κρωσῶν,
Βάψαι ἐπετρε μῶ· ται δ' ἐν χερσὶ πᾶσαι ἠφυσαρ,
Γασάωρ δ' ἠρωσι ἠπαλας φρένας ἠμφικάλυψεν.
Ἄργεῖω ἐπὶ παῖδ' ἠκατήρι πεδ' ἐς μέλαν ὕδωρ

Ἄθροος, ὡς ὅτε πυρρός ἀπὸν ρανῆ ἤρι πέν ἀσπῆρ
Ἄθροος εἰς πόνρον· ναύταις δέ τις εἶπεν ἱταῖρος,
Κουφότερόν παῖδες κριεῖσθ' ὄπλα, πλωστὸς ὄρος
Νύμφαι μὲν σφετέροις ἐπὶ γύνασικῶν ἔχοισαι,
Δακρυόεντ' ἄχνοῖσι παρεψυχῶντ' ἐπέεσσιν.
Ἀμειτρωνιάδας ὃ παρασόμενος περὶ παίδ' ἰδὼν
Ὠχερομαιωτῆσι λαβὼν δίκαιμπεῖα τόξα
Καὶ ῥόπαλλ', ὅ οἱ αἰὲν ἐχάνθανε δεξιτερῆ χεῖρ
Τρεῖς μὲν ὕλακ' αὔσεν ὅσον βαθύς ἤρυσσε λαίμοσ,
Τρεῖς δ' ἄρ' ὀπίσθ' ὑπέκουσεν ἀρραῖα δ' ἵκετο φωνή
Ἐξ ὕδατος· παρειῶν δὲ μάλα χεδὸν εἶδεν ὀπὸρρω
Ὡς δ' ὀπὸ τῆ ὕγνεις ἀπὸ προθιλῆς ἐσαλεύσας
Νεβρῶ φθεγξαμένας τις ἐν ὄρεισιν, ὠμοφάγος ἴλις
Ἐξ ἰνῆς ἐσπευσεν ἐτοιμοτάτην ἐπὶ δαῖτα.
Ἡρακλῆος ριθ' ὅτος ψὶ ἀτρίπῃοισιν ἀκάνθαις
Παῖδα πρῶτον δεδύνατο· κελύδ' ἐπελάμβανε χῶρ
Σχέτλιοιοι Οὐλιόντες· ἀλώμενος ὅσ' ἐμόγησεν
Ὀυρεακὴ δρυμῶσ, τὰ δ' ἰάσονος ὕστερα πάντῃς.
Ναῦς μὲν ἀρμένε χοισα μετάρσια τ' παρειόντων·
Ἰστία δ' ἠὲ θεοὶ μεσονύκτιον ὄξει λάθαιρον,
Ἡρακλῆα μένοντες· ὅδ' ἄ πόδες ἄγορ' ἐχώρει
Μαινόμενος, χαλεπὰ γ' ἐσω θεὸς ἠπάει ἀμύσσειν.
Οὕτω μὲν κάλιστος ὕλας μακάρων ἀριθμεῖται.
Ἡρακλῆη δ' ἠρωεῖ ἐκερῶμεον μιπονάουταν.
Ὅνεκεν ἠρώησε τριακορτάβυζον ἀρῶ.
Πεζὸς δ' ἐσκόλχασ τε ἠὲ ἀξενον ἵκετο φάσιν.

*

..*

*

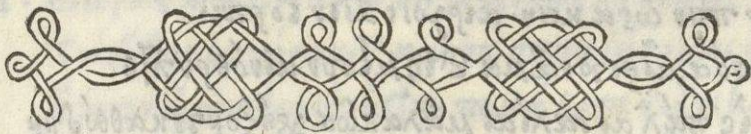
ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ Ξ. ΚΥΝΙΣΚΑΣ
 ἘΡΩΣ ΗΘΥΩΝΙΧΟΣ.

ΑΙ. Αίρην πομπὰ γόν άνδρα θυώνι
 χομ. Θ. αμάροι αὐτῶ
 Αίχνη· αἰ. ὡς χρόνιος· Θ. χό
 νιος τί δέροι τὸ μέλημα;

ΑΙ. Πράσσο μεσ δ' χὼς λῶσαι θυώνι -
 χε. Θ. ταῦτ' ἄρα λιπὸς
 Χῶ μύσαξ πλὺς ὄτος ἀρ. αὐγαλοὶ ἤ κικίνοι.
 Τοι ὄρος πρῶαντις ἀφίλετο πυθαγορικτάς.
 Ὠχὸς κἀνὺ πόδατος· ἀθηνᾶϊος δ' ἔφατ' ἡμεσ.
 Ἦρα γο μὰν καὶ τήνος ἐμὴν δοκεῖ, ὅπ' ἦ ἄλδύρω
 ΑΙ. Παῖσθεις ὦ γαθὲ χων· ἐμὲ δ' ἀχαιέσσα κυνίσκα
 Ἰβρίσθεις· λασῶ δέ μανεις πὸ κα· θρίξ ἀνὰ μείω.
 Θ. Τοι ὄρος μὲν αἰετὺ φίλαι χίνα ἀσυχος, ὀξύς.
 Πάντ' ἐθέλων κ' ἴ καιρ', ὁμῶς δ' εἴπειν τὸ καινόν.
 ΑΙ. Ὀρρεῖος· κηγών, κῆθεσάλοσι ἰσποδιώκτας
 Ἄπης καὶ κλύνικος ἐπίνομεσ ὄσρατιώτας
 Ἐρ χόρω παρ' ἐμὴν· δύο μὲν κατέλοψα νεοσῶς.
 Θηλάζοντά τε χοίρον· ἀνῶξα δέ βύβλινον αὐρῖς
 Ἐνώδη τετόρων ἐτίων· χεδὸν ὡς ἀπὸ λαρῶ.
 Βολβὸς κολχίας ὄξηρέθι· οὐ πόρος ἀδύς.
 Ἦδη δέ προῖόντος, εἰδὼξ' ἐπιχέει δαι ἀκρατον.
 Ὡ· τινος ἠθέλ' ἐκαστος, εἰδαιμόνον ὦ τινος εἰπεῖν.

Ἄμμις μὲν φωρῶντες ἐπίνομος ὡς ἐδέδμετο,
Ἄδουδέν παρῶντος ἐμῷ· τίρῃ χεῖν μεδικῆς νοῦν·
Οὐ φθελξὴ λύκῃ εἶδες, ἐπαιξέτις, ὡς σοφὸς εἶπεν·
Κήρα εὐμαρέωσκεν ἀπαυτῆος καὶ λύχῃ αἰψας·
Ἐντὶ λύκος, λύκος ἐντὶ λάβατῷ γείρνος ἦος,
Ἐυμάκης, χαῖπαλος, πολλοῖς δοκέων καλὸς ἦμερ·
Τούτω γὼν ἡλύμειον κατιτάκετο τήνων ἐρωτα·
Χαῖμιν γούτο δῶτος ἐγενόποθῆσυχούτως·
Οὐ μὲν ἐξήταξα μάταιν εἰς ἀνδρα γενειῶν·
Ἦδη δ' οὐκ ὀπίστος τίτταρες ἐν βάθει ἦμερ,
Χώλαριωτῆος γὼν ἐμὸν λύκον ἄδεν ἀπαρχῆς
Θεσσαλικόν τι μέλισσῃ· κακαὶ φρένας· ἀῖ κύνισκῃ
Ἐλάειν ἐξαπίνασ θαλερώτερον, ἢ περὶ ματρὶ
Γαρθένος ἐξαέτις κόλπῳ ἐπιθυμῆσασα·
Τᾶμος ἐγὼν, γὼν ἴσης τῆ θυώνηχ, πύξ ἐπικόρρας
Ἠλασα· καὶ μὲν αὐθις, ἀμείρυσσα δ' αὐτῶς πύπλωσ·
Ἐξω ἀπὸ χροθάσασ· ἐμὸν κακὸν οὐτὶ ἀρέσκω
Ἄλλοσ γοι ἐνλείων ὑποκόλπιος, ἄλλον ἰοῖσα
Θάλασσι φίλον· τήνω πᾶσα δάκρυα μάλα γέοντι·
Μάσακα δ' οἶα τέκνοι σὶν ὑπὸ ροφίοισι χελιδῶν
Ἄψορρον ταχὺ ἀπέτιταιβίον ἄλλον ἀγείρειν·
Ὠκυτέρη μαλακάσ ἀπὸ δ' φρακὸς ἐδρα μετήνα·
Ἰθὺ δ' ἀμωθύρῃ καὶ δειλίδος, ἀπόδες αἶγον·
Ἄινος θὴν λέγεταίτις, ἔβα καὶ ταῦρος ἀν' ἔλαεν·
Ἐικατιταῖδ', ὀκτώταῖδ', ἐρνέα ταῖδε, δέκα ἄλλαι
Σάμερον ἐνδέκατος· ποτίθῃ δ' ὄ, καὶ δύο μᾶντες·
Ἐξω ἀπὸ μάλων· οὐδὲ θρακίσι κέκαρμαι·
Ἄδῃ, λύκων ἡμῶν πάντα· λύκω καὶ νυκτὸς ἀνῶκται·
Ἄμμις δ' οὐτε λόγῳ τινὸς ἀξιοί· οὐτὰρ εἰθμητοί·
Δύσανοι μετρηρῆες· ἀτιμοπατήρηι μοίρα·

Κεῖ μὲν ἀπὸ σέρξαιμι, τὰ πάντα κεν εἰς δέον ἔρποι. ἦ
 Νῦν δὲ πρῶτος μῦς φαντὶ θυῶνι χεχόμεθα. Πίστας
 Χῶ, τὴν φάρμακόν ἐστιν ἀμηχανέοντος ἔρωτος.
 Οὐκ οἶδα, πλὴν σῆμος ὁ τᾶς ἐπιχάλας ἔραθεῖς,
 Ἐκ πλέσας ὑγῆς ἐπανήλθε μὸς ἠλικιώτας.
 Πλωσοῦμαι κηγῶ διαπόντιος, οὔτε Κεάκιστος,
 Οὔτε πρᾶτος ἴσως, ὁ μαλὸς δέ τις ὀστρατιώτας
 Θ. Ὄφειλε μὲν χρεῖν κατὰ νοῦν τιόν, ὦν ἐπεθύμης
 Αἰχίνα, εἰδ᾽ ἄνωσ ἀρασοιδουκεί ὡς τὰ ποδοδημῆν.
 Μισθοδότη πηολεμαῖος. Αἰ. ἐλευθέρω οἶος. Θ. ἀεῖς.
 Αἰ. Τὰ μὰ δανήρ πρῶτος, ἐλευθέρω ὅστις ἀεῖσος.
 Θ. Ἐυγνώμων, φιλόμωσος, ἔρωτικός, εἰς ἀκρονάδης.
 Εἰδῶς τὸν Φιλέοντα, τὸν οὐ Φιλέον τέ τι μάλλον.
 Ρομοῖς πρὸς ἀδιδούς, αἰ Τῆ μένος οὐκ ἀνανδῶν,
 Οἷα χηβάσι ληῖ αἰτεῖρ δέδει οὐκ ἐπὶ παντὶ
 Αἰχίνα, ὡς τεῖτοι κατὰ δεξιὸν ὦμον ἀρέσκῃ
 Λῶπ ἀκρῶ περονᾶσαι, ἐπ᾽ ἀμφοτέρῃ ἡ βεβακῶν
 Τολμασεῖς ἐπιόντα μένειν θρασύν ἀσπιδιώταν.
 Ὡς τὰ χος εἰς αἰγυπῆον, ἀπὸ κροτάφων πελόμεθα
 Πάντες γηραλέοι, ἐπιχρῶ ἐς γένυν ἔρωτος
 Λευκαίνων ὁ χρόνος, πρῆν τι δεῖ οἷς γόνυχωρόν.

Εἰδύλλιον· Ὁ ΣΥΡΑΚΟΥΣΙΑΙ Ἡ

Ἡ ἈΔΩΝΙΑΖΟΥΣΙΑΙ·

Νηοῖ πραξινόα· Ἐν Γοργῶ φίλα
 ὡς χρόνω, ἐνδοῖ.

Θ. Θαυμάσι καὶ νῦν ἦνθεσ, ὅρη δὲ
 φρον ἔνθα αὐτῆ.

Ἐμιαλεκαῖ ποτὶ ἔρανον, δι. ἔχ

καμίσα. Ρ. καθίζα.

Δ. D 1

Γ. ὃ πᾶς ἀδεμάτου ψυχᾶς· μόλις ἔμμιρ ἐσώθην
 Φραξινόα· πολλῶ μὲν ὄχλῳ πηλῶν δὲ τιθείων
 Παντὰ κρηπίδες· παντῶ χαμυδῆφόροι ἀρδρες
 Ἀδῶδὸς ἀφύτος· τὴν δὲ κασοτέρω ἑμᾶ ποι κείς·
 Ρ. Ταῦθ' ὁ πάραρος τῆνος ἐπέχεται γῆς ἐλαβῆθων·
 Ἴλιόν οὐκ οἴκῃσιν· ὅπως μὴ γείτονες ὤμεσ
 Ἀλάλαισ· πτέριν φθονερὸν κακὸν αἶν ἐμοῖο·
 Γ. Μὴ λέγε τὸν τῶν ἀνδρα φίλα τοι αὐτὰ δῶνα·
 Τῶ μι κκῶ παρῆοντος· ὄρη γλήαιως παθορήτυ·
 Π. Θάρσφ ζωπυρίων γλυκερ' τίκος ἐλέγω ἀπφῶ·
 Γ. Αἰσθάνεται τὸ βρέφος αἰτᾶν πρὶν καλὸς ἀπφῶ
 Ρ. Ἀπφῶσ μὲν τῆνος πρῶαν λέγουμεν πρῶαν θῆν·
 Πάντα νίτρον ἢ φύκος ἀπὸ σκανᾶς ἀγοράσδων·
 Κῆθε φέρ' ἄλας ἀμμ'· ἀνήρ φισκαϊδεκάπηχης
 Γ. Χῶμος ταῦτα γέχφ φθόρος ἀργυρεῖν διοκλείδας·
 Ἐπιδράχμωσ κλάδας γραιῶν ἀπὸ τῆλματα πῆξ·
 Ρέντε πῆκος ἐλαβῆχέσ· ἀπαν ρύπρ· ἐργλῆ πῆξ
 Ἀμίθι τῶ μπέχονον ἢ τᾶν περὸνα φίδα λαζῶ
 Βᾶμεις τῶ βασιλῆος ἐσ ἀφρῶ· χῆμα κελόντι
 Κοσμῆν τὰρ βασίλισσαν· ἐν ὀλβίῳ ὄλβια πάντα
 Ρ. ὦν εἶδες, χῶν εἶ πασιδοῖσα τὴν τῶ μὴ ἰδύντι·
 Ἐρπην ὠρα κείη· ἀεργοῖς αἶν ἐορτά·
 Ἐυνόα· αἶρε τὸν ἄμα εἰς μέσον αἰνὸ βρυπῆ
 Οἷς πάλαι γαλίαι μαλακῶσ χῆζορτι καθύδην
 Κινῶ δὴ φέρεθᾶσον ὕδωρ· ὕδατος πρότερον δει·
 Ἀδῶσ γᾶμα φέρφ· δὸς ὅμως· μὴ πουλὺ ἀπλησε·
 Ἐγχφ ὕδωρ δύσανε· τί μεν τὸ χιτῶριον ἀρδεις·
 Ραῦσαι· ὅποια θεοῖς ἐδύλεφ· τοι αὐτὰ νίμμαι·
 Ἀκλαξ τᾶσ μεγάλας πᾶ λάρα κορῶδε φέρᾶν τ'
 Γ. Φραξινόα· μάλα τοι καταπύχης ἐμπερόραμα
 Τούτο

Τούτο πρέπφ. λίγμοι πύσω κατέβατο αι Φίω.
 Π. Μή μνάσκη γρη, πλέον αργυρίω καθαράν μνάν Π
 Ηδύο τοίς δ' έργοις και τάν ψυχάν προτίθηλα.
 Αλλά κατὰ γνώμαν ἀπέβατο. Γ. ραι καλ' εἶπας.
 Τώματέχονον φέρε μοι εἰ τάν θολίαν κατὰ κόσμ
 Αμφίθεσ. οὐκ ἀξίω τυ τέκν. μορμώ, δάκνφί πωσ.
 Δάκνενόσα θέλφσ, χολόν δ' εἰδῆ τυ γενέσθ.
 Ἐρπώμεσ. Φρυγία τόν μικκόν παῖσθε λαβοῖσα. Π
 Τάν κύνέσω κάλεσον, τάν αὐλείαν ἀπόλελαξον.
 Ὄθειοι, ὅσοσ ὄλοσ. πώσ η πόλεα τοῦτο περᾶσαι Π
 Χρη τὸ λακόν. μύρμακεσ ἀνήιθμοι η ἀμέφοι.
 Πομά τοῦ ππολεμαῖε ποποιήται καλα ἔργα.
 Ἐξω ἐν ἀθαρά τοίς ὀτικόν. οὐδεις κακοεργός Χ
 Δαλείται τόν ἰόντα παρῆσ πων αἰγυπῆσι. Π
 Οἱα πρὶν ἐξάπαταισ κεκροταμέν' ἀνδρ' ἔπαισθ.
 Αλλά τοίς ὀμαλοὶ κακὰ παῖσθ. πάρτεσ ἔρφοι. Π
 Ἄδῆσα γρη τοῖ, τὶ γηνοίμεθα. τοῖ ππολε μίσαι Π
 Ἰπποὶ τῷ βασιλῆος. ἀνερ φίλε μή με πατήσθ.
 Ὀρθοσ ἀμέσα ὀ πυρροσ. ἰδῶσ ἀχρῖοσ, κωθαρσθ.
 Ἐνρόα οὐ φεζῆ. διαχρησῆται τόν ἀχοντα.
 Ὄνάθλω με γέλωσ, ὀπμοι τὸ βρέφοσ μένφ ἐνδον.
 Γ. Θάρσφ πραξιρόα και δὴ γηγηνή με θῶ πιδον.
 Τοῖ δ' εἶβαν ἐσ χῶραν. Γ. καὶ τὰ σιωαλείρομαι ἠδῆ. Π
 Ἰππον ἠ τόν ψυχόν ὀφιν τομά λιστα δεδοίλω
 Ἐκ παρσθσ, παρδῶ μεσ, ὀσοσ ὄλοσ ἀμμῆ ἐπῆρρεῖ. Π
 Γ. Ἐξ αὐλ' ὀ ματῆρ. Γ. ραισ. ἐγῶ ὀ τῆκρ. Γ. παρῆνθ.
 Ἐνμαρῆσ. Γ. ρ. ἐσ προῖν τῶ φρώ μνοῖ ἠλθον ἀχαιοί.
 Καμίσα παρῆδωρ πείραθῶ πάντα τελείται.
 Γ. Χρησμῶσ ἀ πρῆσβῦτισ ἀ πῶ χε το θεασῆσα. Δ
 Γάν παρῆμαῖεσ ἰσαντι, ἠ ὀσ ζεὺσ ἠ γά γηθῆρῆω. Π

Θᾶσαι πραξινοῖα πειρὶ τῆς θύρας ὅσοσ' ὀμιλος.
 Π. Θεωπέσιοι γοργοὶ δὺς τὰν χέραιμοι λαβὴ καὶ τὴν
 ἔννοα καὶ τὴν χίδου. πρὶτε χαῦτᾶ μήτυ πλανηθῆς.
 Γᾶσαι ἀμεισίν θωμεις ἀπρὶξ. ἔχου εἰνόα ἀμῶν.
 Ὄμοιδφ λαία. δὲ χαμὸν τὸ θερίστριον ἦδη.
 ἔχου γοργοὶ. ποπῶ δὺς εἶτι γέροιο.
 ἔνδοι μωρ ὠνθρωπε φυλάσσο τῶ μπέχονόν μθ.
 Σ. Οὐκ ἐπέμιν μ' ὀμδ ἢ φυλαξῆμαι. Π. ὄχλοσ ἀθροῦ.
 Ὄθῶν δῶς τε ρύνεσ. Ξ. θάσσε γῶμαι. ἐν καλῶ εἶμεις.
 Π. Κεῖσ ὠρασ. κῆπφτα φίλᾶνδρῶν ἐν καλῶ εἶησ.
 Ἄμμε πεισεῖ μ', χρεσῶν κ' οἰκτίρμονοσ ἀνδρῶσ.
 Θλίβεται ἔννοα ἀμμιν. ἀγῶ δφλα τὴν βιάζου.
 Κάμισ ἐνδοῖ πᾶσαι. ὁ τὰρ νυὸν εἶπᾶ πκλάξασ.
 Γ. Πραξινοῖα, πρὶτε γῶδε. τὰ πικίλα πρᾶγον ἀθρησον.
 Λεπῆσ ὡσ χερίεντα. θειῶν περονά ματῆ φασεισ.
 Π. Ρότνι ἀθλωαία, ποῖαισ πρὶ πόνασαν ἔειθοι.
 Ποῖοι ζωογράφοι τὰ κειβέα χράμμα τῆσ φαφῶ.
 Ὡσ ἐτυμῆσ ἕκαντι. ὡσ ἐτυμῆσ ρδνῆσ ρτι.
 ἔμφυ χῶνκ ἐνυφαν τὰ σοφῶρ τιχημῶν ὠνθρωπεσ.
 Ἄυτῶσ δῶσ θηητῶσ ἐπᾶ ργυρέφ κατᾶκφται.
 Κλισμῶ, πρᾶτον ἰουλλ ἀπὸ κροπέφ καταβά μ'.
 Ὄφι φίλητοσ ἀδωνις, ὀκὴν ἀχέροντι φιλεῖται.
 Ξ. Πάσκαδῶ δὺστροι, ἀράνντα κωτίμοισαι.
 Τρυγῶν ἐκκυασοῦντι πλατεῖσ δοισαι ἀπαντῆ.
 Γ. Μᾶ πῶθεν ὠνθρωποσ. τί δέ τιν εἰκωτίλαι εἶμεις.
 Πασάμενοσ, ἐπίπασε. συρακοσίαισ ἐπιπᾶσφσ.
 Ὡσ εἶδῆσ καὶ λούτο. λοεῖνθαι εἶμεις ἀνωθεν.
 Ὡσ καὶ ὀβε μεροφῶν. πελοπνηκιστῆ λαλῶμεισ.
 Δωρῆσ δ' ἐν δ' ἐξεστ δοκῶ τοῖσ δωρεῖεσσι.
 Ρ. Μὴ φυῆ μελιτῶδεσ, ὅσ ἀμῶν καρτεροσ εἶη.

Γ λάρ

Πλάνινος· ἄκ' ἀλέγω μή μοι κενεῖαν ἀπομάξῃς.
 Γ. Σίγη πραξινόα· μέλιθρον ἄδωνιμα εἶδον
 Ἄτῃς ἀργείας θυγάτηρ πολυίδρις αἰοιδός.
 Ἄτῃς καὶ ἀέρχην τὸν ἰάλεμον ἠείσενσε.
 Φθειγξέται τίσ' αὖ Φοῖδα καλόν· διαφύπῃται ἤδη.
 Δίποιν' ἀγυλόν τε καὶ ἰδάλιον ἐφίλασας,
 Αἰπεινὰν τέρυκα, χυσῶ παίζουσα Φροδίτα.
 Ὄϊόντοισι τὸν ἄδωνιν ἀπαῖναίου ἀχέροντος
 Μηνὶ δῦωδεκάτω μαλακαὶ ποδες ἀγυλον ὦραι·
 Βάρδισται μαλαάρων ὦραι φίλαι, ἀλλὰ πρῆναι
 Ἔρχεται πάντως βρολοῖσιν αἰεί τι φοροῖσιν.
 Κύπρι δῶναίαι, τὴ μὲν ἀθαράταν ἀπὸ θνατῶν
 Ὄνθρώπων, ὡς μῦθος, ἐποίησας βερονίκαν,
 Ἀμβροσίαν ἐς σῆθος ἀποσάξασα γυναικός,
 Τὴν δὲ χειρομένηα πολυώνυμην καὶ πολύραε
 Ἄβερονικεῖα θυγάτηρ ἑλένα ἐκῆα.
 Ἀρσινόα, πάντως καλοῖς ἀτιτάμη ἀδωνιν.
 Γὰρ μὲν οἱ ὦραι κείται ὅσα δρυὸς ἄκρα φέροντι
 Πάρδαλοι καὶ πῖπεφυλαγμέν' ἐν ταλαείσοις
 Ἀργυρέοις· σελίω δὲ μύρω χύσεια λάβασρα,
 Εἶδαπέθουσα γυναικὲς ἐπὶ πλαθάνη κριδύνται,
 Ἄνθεα μίσχοισι λευκῶ παντῖ ἀμᾶλδύρω.
 Ὅσα πᾶν ἰλυκερῶ μέλιτος, τατῆρ ὑγρῶ ἐλαίω.
 Γάνταῦ τᾶς πετινᾶ· ἢ ἔρωτα τᾶδε παρῆσι.
 Χλωραὶ δὲ σκιάδεσ μαλακῶ βείθουσαι ἀμῆθω
 Δίδμανθῶ δέ τε κῶροι ὑπερπτόωνται ἔρωτες,
 Ὅιοι ἀδωνιῆες ἐφείζομενοι ἐπὶ δένδρων.
 Ποπῶνται, πῆρυγῶν πρῶμοι, ὅσον ἀπῶρου.
 Ὄβενος ὦ χυσοῦς ὦ ἐκ λυκῶ ἐλέφαντος
 Αἰετῶ οἰνοχόον κρονίδα δὲ παῖδα φέροντες.

Πορφύρειοι δὲ τὰ πηκτεῖ ἀνω μαλακώτεροι ὕπνω,
 Ἀμίλατος ἐρεῖ χῶ τὰν σαμίαν καταβόσκων.
 Ἐσθωται δὲ κλίνα, τῷ ἀδῶνιδε τῷ καλῷ ἄλλα.
 Τὰν μὲν, κύπρις ἔχει, τὰν δῶ ῥοδὸ παχὺς ἀδωνίς.
 Ὀκτωκαδικάτης ἢ ἰννακαὶ δεχῶτα μβρός.
 Οὐκιντεῖ τὸ φίλαμίτιοι πειλὶ χέλια πύρρα.
 Νῶ μὲν κύπρις ἔχουσα τὸν αὐτῆς χαιρέτω ἀνδρα.
 Ἀῶθεν δ᾽ ἄμμις νιν ἄμα δρόσω ἀθρόαι ἔξω
 Οἰσῶμεσ τὸ τὸ λύμα τὲ παῖ ἰόνι πῆνοντα.
 Λύσασαι δὲ κόμαν, ἢ ἐπὶ σφυρὰ κόλπην ἀνείσαι.
 Στήθεσι φαινόμενοι οἰσ λίνυ ρᾶς ἀρξώμε θ᾽ οἰδαί.
 Ἐρπιδεῶ φίλαδωνι, ἢ ἰνθάδε λείσ ἀχέροντα.
 Ἡμιθέωνός φαντὶ μονώτατος. οὐτ᾽ ἄρα μίμων
 Τοῦτ᾽ παθοῦ τ᾽ ἰακας ὀμίγας βαρυμάνιος ἤρω.
 Οὐθ᾽ ἔκτωρ ἑκάβας ὀ γεραιτέρος εἰκατι παίδων.
 Οὐ πατρού λῆς, ἢ πύρρος ἀπ᾽ Ἰοίας ἐπανελευθῶν
 Οὐθοὶ ἔτι πρότεροι λαπίθαι ἢ δὴ καλίωνες.
 Οὐ πειλοπηνιάδαι τε ἢ ἄργεος ἄκρα πειλασχοί.
 Ἰλάνη φίλαδωνι, ἔἰς νέω τ᾽ ἄθυμῆσαις.
 Καὶ νῦν ἦνθες ἀδωνι, ἔἰ ὄκκ ἄφίλη φίλος ἢ ζεῖς.
 Γ. Πραξινόα, τὸ χῆμα σοφώτερον ἀθήλια.
 Ὀλβία ὅσα ἴσατι πανολβία ὡς γλυκύφωνος.
 Ὠρα ὅμως λείσ οἶκον ἀνάεισος δοκλείδας.
 Χῶν ἢ ῥοζος ἄγαρ, πεινᾶντι γημηδέ ποτῆν θησ.
 Χαίρε ἀδων ἄγαπητῆ, ἔἰς χαιρόντας ἀφικνη.

Εἰδύλλιον

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ Π. ΧΑΡΙΤΕΣ

ΗΪΕΡΩΝ.

Ιστοιρῦ τοδὸς λέγραισ μέλει αἰὲν
ἀοιδαῖς,

Ἵμνεῖν ἀθανάτους, Ἵμνεῖν ἀγαθῶν
κλέα ἀνδρῶν,

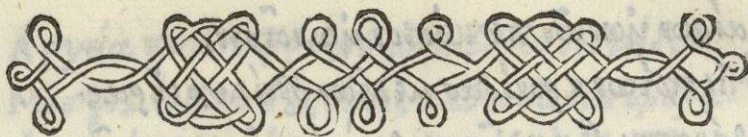
Μῶσαι μὲν θεαὶ ἐν τῷ θεοῦ θεαὶ αἰεὶ
δυντι.

Ἄμμισ δὲ βροτοὶ οἳ δὲ βροτοὺς βροτοὶ αἰεὶ δυντι.
Τίς γὰρ τῶν ὁπόσοι γλαυκὰν ναῖδσιν ὑπὸ ἡῶ,
Ἡμετέραισ χεῖρας πετάσασ ὑποδέξεται οἴκῳ
Ἀσπασίως, ἄδᾶνθις ἀδωρήρυσ ἀποπεμφεῖ.
Ἄιδε, σκυζόμεναι γυμνοῖς ποσὶν οἴκαδ ἰασι,
Πολλά μετῳθάσδυσαι, ὅτ᾽ ἀλητεῖν ἦνθον.
Ὀκνηραὶ δὲ πάλιν κενεᾶσ ἐπὶ θυθμῆνι χηλοῦ,
Υυχοῖσ ἐν γῆράττασι κάρη μίμοντι βαλοῖσαι
Ἐνθάυησφιν ἐδρῆ, ἐπᾶν ἄπρακτοὶ ἴκοντι
Τίς τῶν νῦν τοῖσδε τίς δὲ εἰπόντα Φιλασεί
Ὀνκοῖδδν δὲ πᾶνδρες ἐπᾶργασ ὡσ πάρος ἐσθλᾶ
Ἀνεῖδαισ ἀπὲ δυντι, νενί κηνηταιδῦ πὸ κερδέων
Ρᾶσ δῦ πὸ κόλπον χεῖρας ἔχων, πᾶσ ἀύζεται ἀθρεῖ
Ἄργυροσ οὐδέ κεν ἰορᾶ πρὸ τρίφασ τινὶ δούη.
Ἄμῆθῦσ μυθεῖται, ἀπώτερω ἢ γῆνυ κνήμασ.
Ἄντ᾽ μοί τι γένοιτο θεοὶ τιμῶσιν ἀοιδῦν
Τίσ δὲ κεν αὐθις ἀκᾶσαι ἀλᾶ, πάντεσιν ὀμηροσ.
Ὀῦτοσ ἀοιδῶν λῶστος, ὅσ ἐξ ἰμῶσ οἴσεται οὐδέν.
Δαιμόνιοι, τᾶ δὲ κέρδουσ ὁ μνηῖοσ ἐνδρῶν χυσοσ

Κείμενος· οὐχὼ δὲ πλούτου φρονέσιν ὄνασις.
Ἄλλα γὰρ μὲν ψυχᾶ, τὸ δὲ καί τι νι δυνάσαι αἰοιδῶν.
Πολλὰ δὲ ἔρξαι παῶν, πολλὰ δὲ καὶ ἄλλων
Ἀνθρώπων· αἰεὶ δὲ θεοῖς ἐπιβώμια ῥίξεν.
Νῆ δὲ ξεινοδύκον κακὸν ἐμμεναι· ἀλλὰ τραπέζῃ
Μελίζαντᾶ πρῶτῃ μῆλαι, ἐπὶ πᾶν ἐθέλητι νίεσαι
Μουσάων δὲ μάλιστᾶ τίειν ἱεροῦς ὑπερήτας·
Ὀφρακι κείρ αἰδοκο κερυμμένος ἰσθλὸς ἀκίσης,
Μηδὰ κλέης μύρεαι ἐπὶ ψυχᾶ ἀχέροντος,
Ὡς ἔτις μαλέλητι τυλωμένος ἐνδοθι χεῖρας·
Δεινὴν ἐκ πατέρων πεινὴν ἀκτῆμονα κλαίων·
Γομοὶ ἐν ἀντιόχοιο δόμοις ἢ ἀνακτορῶν αἰδῶν,
Ἄρμαλιῆρ ἐμμηνορ ἐμὲ ζήσαντο πεινέσαι·
Γομοὶ ὅσσοι πάδεσιν ἐλαυνόμενοι ποτὶ σακόν·
Μόχοι σὺν κεραιοῖσιν ἐμυκήσαντο βόεσσι·
Μυριάδ' ἀν' πεδῶν ἡραωνίων ἐνδίασπον
Γοιμέρεσ' ἐκκριτὰ μῆλα φιλοζήροισι κλεώναισ·
Ἄλλοσφιν τῶν ἡδῶν, ἐπεὶ γλυκῶν ἐξεκένωσαν
Θυμὸρ, ἐσ' εὐρεῖαν χεῖραρ συγνοῦ ἀχέροντος·
Ἄμνασοι δὲ τὰ πολλὰ ἢ ὄλβια τῆνα λιπύντες·
Δειλοῖς ἐν νικύεσσι μαλερούς αἰῶμας ἐκένωσαν·
Ἐὶ μὴ δεινὸς αἰοιδὸς ὀλεητὸς αἰολα φωνίων
Βάρβιτῆς πλὴν χερδὸν ἐρ' ἀνδράσι θῆκονομασοῦς
Ὀπλοτέρουσι, τιμαῖς δὲ καὶ ὠκέες ἐμάχων ἰπποῖ·
Ὀῖσφιν ἐξ ἱερῶν σεφανεφόροι ἦνθον αἰγῶνων·
Τίς δ' ἄρ' ἀριστῆας λυκίων ποτὶ, τίς κομόωντας
Γελαμίδας, ἢ θῆλυα πὸ χροιάς λυκνορ ἔγνω·
Ἐὶ μὴ φυλόπιδας προτίρων ἔμμησαν αἰοιδῶν·
Ὀυδδυσσεύς ἐκατόν τε καὶ ἑκατὶ μῆνας ἀλαθείς
Γάντας ἐπὶ ἀνθρώπων, αἰδῶν τετὶ ἔχαρον ἐλθῶν

Ζωός, καὶ ἀπὸ λυπῆς Φυγῶν ὀλοοῖο κύνε λωπῆς,
Δηναῖον κλέος ἔχεν· ἐστὶ γὰρ θηδ' ἂν ὑφορβός
Ἐυμαῖος καὶ βουσι Φιλοίττος ἀμφ' ἄγε λαΐαις
Ἔργον ἔχωρ, αὐτός τε πειλὶς πλάγχθος λαέρτης.
Ἐἰ μὴ σφᾶς ὠνάσων ἰάονος ἀνδρὸς αἰοδαί.
Ἐκ μοισᾶν ἀγαθὸν κλέος ὄρχεται ἀνθρώποισι.
Χρήματὰ δὲ ζῶοντες ἀμα λυγῶν οὐσι θανόντων.
Ἄλλ' ἴσος γὰρ ὁ μόχος ἐπαῖ ἰόνι κύματα μετρεῖν.
Ὅσα ἄνεμος χέρσονδε μετὰ γλαυκᾶς ἀλός ὠθεῖ,
Καὶ ὑδατι νίζην θολερὰν ἰοφθεῖ πλίνθον,
Καὶ Φιλοκερδῆ δὲ Βεβλαμμένον ἀνδρᾶ πᾶρθεῖν.
Χαιρέτω ὅστις γῆος ἀνήμερος δέ οἱ εἴη
Ἄργυρος· αἰεὶ δὲ πλεόνων ἔχει ἴμερος αὐτόν.
Ἄνταρ ἐγὼ τιμὴν τε καὶ ἀνθρώπων Φιλότητα
Πολῶν ἡμιόνων τε καὶ ἵππων πρόσθεν ἐλοίμαρ,
Δίζημα δὲ τινὶ θνατῶν κεχειρισμένος ἐνθω
Σὺ μοῖσαι· χαλεπαὶ βῶδι τε λέθουσιν αἰοδαί.
Μισάων ἀπάνευθε δῖος μεγάλῳ βασιλῆος.
Ὅν πῶ μῆνας ἀγῶν ἔλα μου ῥακνός ὄδ' ἐν ἰαυγούς.
Ρομοὶ κινήσουσιν ἐτι τροχὸν ἄρματος ἵπποι.
Ἔσεται οὗτος ἀνὴρ ὅς ἐμᾶ κεχῆσεται αἰοδαί
Ῥέξας, ἢ ἀχιλῆος ὅσων μέγας, ἢ καρυγείας
Ἐρπεδῶσι μόεντος, ὄθι φρυγὸς κείον ἵλου.
Ἦδη νῦν φοίνικες ὑπὸ ἡλίῳ δύνοντι
Ὀικδύντες λιβύας ἀέρον σφυρῶν, ὄρσι γλαστῆ.
Ἦδη βασάζουσι συρακόστοι μέσα δουρα,
Ἄχόμενοι σακίεσσιν βραχίονας ἰτίνισιν.
Ἐν δ' αὐτοῖς ἰέρων, προτέροις ἴσος ἡρώεσσιν
Ζώννυται, ἰππεῖαι δὲ κόρυσκε πᾶουσιν ἰθέραι.
Ἄϊψ' ἰζῶ κύνεσσιν πατέρη, ἢ πότνι ἀθάνα.

Κέρηθ' ἢ σὺν ματρὶ πελυληέων ἐφυραίωρ
Εἴλιχας μέγα ἄστυ, παρῦδασι λυσιμελείας,
Ἐχρῶσ' ἐκ νάσοιο κακὰί πέμψαν ἀνάγκαι
Σαρδόνιον κατὰ κῦμα, Φίλ' μόρον ἀγελέοντας
Τέλενοισ' ἠδ' ἀλόχοισιν, ἀριθμαγῆς ἀπὸ πρῆ.
Ἄστει τε προτέροισι πάλιν ναίοιντο πόλιταις,
Δυσεμένων ὅσα χεῖρες ἐλωβήσαντο κατὰ ἕρας.
Ἄργον δ' ἐργάζοιντο τιθαλότασ' ἠδ' ἀνὰριθμοι
Μήλων χιλιάδες βοτάναις διαπαιθεῖσαι,
Ἄν' ὠπιδὸν βλήχοντο, βόες δ' αἰετληδὸν ἐσ' αὐλίς
Ἐρχόμεναι, σκριπαῖον ἐπιπαυδέειν ὀδίταρ.
Νηοὶ δ' ἐκ πονέοινο γοῶσι σπόρον, ἠνίκα τίπτεξ
Ποιμένας ἐνδφοσ πεφυλαγμέν' ἐνδοθι δένδρωρ
Ἀχέϊ γ' αἰετμόνεσιν, ἀράχιδεῖσ' ὀπλαρράχαι
Λεπτὰ δασήσαντο βόας δ' ἐτι μὴ δ' ὄνομειν
Ἰφίλον δ' ἰέρωρ κλέος φορτίοιεν αἰοδί,
Καὶ πόνου σκυθικοῖο πέρ' ἠγ' ὄπη πλατύ τεῖχ'
Ἀσφάλτω δήσασα σεμίραμις ἐμβασίλευεν.
Εἰς μὲν ἐγὼ, πρὸ μούσδ' ἐδὸς Φιλέοντι καὶ ἄλλοις
Θυγατέρεσσι, πᾶσιν ἠκοι σίμελὸν ἀρέθοισαν
Ἰμνεῖν σὺν λαοῖσι, καὶ αἰχητᾶν ἰέρωρ,
Ὡς ἰτιόκλειοι θυγατρὲς θεαί, τὸν μινύειον
Ὀρχομὲν Φιλείοισι ἀπεχθόμενον ποτε θήβαις,
Ἄκλητος μὲν ἐγὼ γεμίνοι μίκεν, ἐσ δ' ἐκαλδύτ',
Θαρσήσας μοῖσαισι σὺν ἀμετέρησιν ἰκοίμαν.
Καμείφω δ' ἄδύμμι, τί δ' χαρίτων ἀγαπατὸν
Ἀνθρώποις ἀπάνωθεν, αἰετ χεῖτεσιν ἀμείην.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ. Ρ. ΕΓΚΩΜΙΟΝ
 Η ΕΙΣ ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΝ.

Κ δὸς ἀρχώμεσθε. εἰς δὲ ἀλί-
 γετε μοισαί

Ἀθανάτων γόν ἀρίστον, ἐπὴν αἰεί-
 δωμεν αἰοδαίς.

Ἄνδρῶν δ' αὖ Πτολεμαῖος, ἐνὶ πρῶ-
 τισι λιγέσθω.

Καὶ πύμαρος, ἢ μίστος, ὃ γὰρ προφερέσταιρος ἀνδρῶν
 Ἡρώες, τοὶ πρόθεν ἀφ' ἡμιθέων ἐγένοντο.

Ῥέξαντες καλά ὄργα, σοφῶν ἐλευήσαν αἰοδώρ.

Ἄνταρ ἐγὼ Πτολεμαῖον ἐπιστάμενος καλά εἰπεῖν.

Ἵμνήσαι μὲν ἡμῖς δὲ ἢ ἀθανάτων γέρας αὐτῶν.

Ἴδαν ἐς πολὺ δένδρον ἀνήρ ὑλιτόμος ἐλθῶρ.

Παπταίνει παρῆοντος ἀδην πόθ' ἀρξεται ὄργου.

Τί πρῶτον καταλεξῶ, ἐπεὶ πάρα μύεῖα εἰπήν.

Οἷσι θεοὶ γόν ἀρίστον ἐτίμησαν βασιλῆων.

Ἐκ πατέρων μὲν οἷος ἔην, τέλεισαι μέγα ὄργου.

Ὁ λαγίδακς Πτολεμαῖος, ὃ καφρεσὶν ἐγκατάθειτο

Βουλάν, ἀρ' οὐκ ἄλλος ἀνὴρ οἷός τε νοῆσαι.

Τῆνον ἢ μακάρεσσι πατήρ ὁμότιμον ἔθηκεν

Ἀθανάρις, καὶ οἰ χύσεος δῶμος ἐν δὸς οἴκῳ

Δεδμηται, παρὰ δ' αὐτὸν ἀλέξανδρος φίλα εἰδῶς

Ἐδριάδ, πέρσαισι βαρὺς θιὸς αἰολομίτρας.

Ἄντια δ' ἠρακλῆος ἔδρασφιν ταυροφόνουιο

Ἴδουται, σεριοῖο τετυγμένα ὄξαιδάμαρτος.

Ἔνθα σὺν ἄλλοισιν θαλίαις ἐχειούραν ἴδουσι.

Χαίρων ἠωνῶν πειρώσιον ἠωνοῖσιν,
Ὅππ' ἰσφύων κρονίδας μελέων ὄξει λογιῆρας.
Ἀθάνατοι δὲ καλῶνται, θεοὶ νύπε δεσχετα ὦτις
Ἀμφοῖν δὲ πρόχρηόσφιν ὁ καρτερός ἠρακλείδας.
Ἀμφοτέρω δ' ἀριθμῶνται ἐς ἔχατ' ἠρακλῆας.
Τῷ δ' ἐπεὶ δαίτηθεν ἰοὶ λεκορημένος ἦδη
Νίκταρος διόδοιο φίλας ἐς δῶμα λόχοιο.
Τῷ μὲν, τόξον ἔδωκεν ὑπωλένιον τε Φαρέτραν.
Τῷ δ' ἠσίδα ρεῖσ μύταλον κεχαρμαμένον ὄχοιο.
Ὅιδ' εἰς ἀμβρόσιον θάλαμον λυκοσφύρου ἠεας
Ὅππ' αὐτὸν ἀγούσιν γενήταν διὸς ἠόρ.
Ὅια δ' ἐν πινυταῖσι περικλυτὰ βερενίκα
Ἐπρεπεθλυτέρηι, ὄφελος μέγα γενναμένοισι.
Τῆς μὲν κύπρον ἔχοισα διώνας πότνια λέξας,
Κόλπον ἐς διώδηρα δινὰς ἐπιμάζατο χεῖρας.
Τῷ, οὐ πῶ τινα φαντὶ ἀδεῖν γόσ' ἀνδρῶν γυναικῶν
Ὅσον περ πηλομαῖος ἐν ἠίλασιν ἀκοιτιν.
ἠμὰν ἀπὸτι λείγο πολὺ πλείον, ὦδέ κε παῖσι
Θαρσῆσας σφετέροισιν ἐπέξέπει οἶκον ἅπαντα,
Ὅππ' ὅτε κεν φιλέων βαῖνεν λέχος ἐς Φιλεούσῃσ.
Ἀσόρτου ἠγυναικὸς ἐπὶ λοτρῶ μῶσ αἰέν.
Ῥηίδαι δὲ γοναί, τέλινα δ' ἄπρ' εἰοικότα πατρί,
Κάμψ' ἀεισεύσασα θεάων πότνι ἀφροδίτα,
Σοὶ τῆνα μεμέλητο, σέθεν δ' ἐνεκεν μερερίκα
Ἐνεδῆς ἀχέροντα πολύστονον οὐκ ἐπέρασσερ
Ἀλλά μιν ἀρπάζασα πάροιθ' ἐπὶ νᾶμ' ἀκατιθεῖν
Κυάνεον, καὶ συλὸν αἰεὶ πορθμῆα καμόντωρ,
Ἐσναὸν κατέθηκες, τὰς δ' ἀπὸ δάσασο τῆμας.
Πᾶσιν δ' ἠήπτος ἠε βροχοῖς, μαλακὸς μὲν ἔρωτας
Γροσπνέψ' ἠέφας ἠδιδῶι προσπνέοντι μερίμας

Ἄργεῖα κυάνοφρυ, σὺ λαοφόρον διομήδεα,
Μίσγομένα τυδῆι, τέκες καλυδώνιον ἄνδρα.
Ἄμὰ θέτις βαθύκολπος ἀκοντιστὴν ἀχιλῆα,
Ἄιακίδα πηληΐ· σὲ δ' αἰχμητὰ πολεμαῖε
Ἄιχμητὰ, πολεμαίῳ ἀρίζηλος βερενίκα.
Καί σε κόως αἰτίταλαι, βρέφος νεογλὸν ἔοντα
Διζαμέναι παρὰ μητρὸς ὅτε πρῶταν ἴδεν ἀὼ
Ἐνθα γρ' εἰλείθηεν ἐμώσατο λυσιζωνον
Ἄντιγόνας θυγάτηρ βεβαρυμένα ὠδύναςιν
Ἡ δέ οἱ ὠμινέσσα παρίστατο καδδ' ἄρα πάντων
Νωδμήαν κατέχευε μελῶν· ὁ δέ, πατρὶ ἐοικῶς
Παῖς ἀγροπηγὸς ἐγενετο· κόως δ' ὀλόλυξεν ἰδούσα
Φά' ἣ κατὰ πηομέρα βρέφους χεῖρασι θίλῃσιν,
Ὀλβιε κῶρε γένοιο, τίσις δέ με γάσων, ὅσοι περ
Δῆλον ἐτίμασεν κυανάμωυκα φοῖβος ἀπόλλ·
Ἐνδὲ μιᾷ τιμῇ τρίοπλον καταθεῖο κολώναν,
Ἴσον δωριέεσσιν ἐμῶν γέρας ἐπ' ὕσ' ἐοῦσιν·
Ἴσον ἠρήναιαν ἀναξέειλασερ ἀπ' ἄλων·
Ὡς ἀρα μάσος εἰπεν· ὁ δ' ἔψθε κλάεζεν φωνᾷ
Ἐσθίς ὑπὸ νεφέων διὸς αἰστος αἰετὸς ὄρνις·
Ζηνὸς που τόδε σῆμα, διὸ κρονίωνι μέλοντι
Αἰδίου βασιλῆος· ὁ δ' ἔξοχος ὄρκε φιλασεῖ
Γφνόμενον πεπρωτα· πολὺς δέ οἱ ὄλβος ὀπιδεῖ·
Πολλὰς δέ κρατεῖται γαίης, πολλὰς δέ θαλάσσης·
Μυεῖαι ἀπετροίτε, εἴθνεα μυεῖα φωτῶρ·
Λήϊον ἀλδήσελουσιν, ὀφελόμενον διὸς ὄμβρω·
Ἄμ' οὔτις τόσα φύψ' ὅσα χαμαλὸς αἰγυπῆος,
Νεῖλος ἀραβλύζων διεραῖν ὅτε βώλακα θρύπῃ·
Οὐδέ τις ἄσεια τόσα βροτῶν ἔχθ' ἔργα δαέντων·
Τρεῖς μὲν οἱ κλίων ἐκατοντάδες ἐν δίδμυται·

Τρεῖς δ' ἄρα χιλιάδες ξισαῖς ἐπὶ μυριάδεσσιν.
Δοιαὶ δὲ τριαέδες μετὰ δέσποσιν ἐνσεκιάδες ξεῖς
Τῶν πάντων πηλομαῖος ἀγέρωρ ἐμβασιλεύει.
Καὶ μὴν φοινίκας ἀποτέμνεται, ἀρραβίνας τε,
Καὶ συρίης, λιβύης τε, κελαινῶν παῖθι οὐρήων.
Παμφυλίοι σὶ τε πᾶσι, ἢ αἰχμηταῖς ἐλιλίκειαι,
Σημαίνει, λυκίοισι τε, φιλοπρόλεμοισι τε κέρεσσιν.
Καὶ νᾶσις κυκλάδεσσιν, ἐπίοι νᾶες ἀρίστοι
Γόρτυν ἐπὶ πλώοντι θάλασσα ἢ πᾶσα, καὶ αἶα,
Καὶ πταμοὶ κελιάδου τις ἀνάσσανται πηλομαίω.
Πολλοὶ δ' ἰππῆες πολλοὶ δὲ οἰ ἀσπίδι ὤπται
Χαλκῶ μαρμαίροντι τεταγμένοι ἀσφραδαδύντι.
Ὀλιγὰ μὲν πάντας καταβεβρήθη βασιλεύσας.
Τόσσον ἐπ' ἄμαρ ἕκαστον ἐς ἀφνειὸν ὄρχηται οἴκοις
Γάνθη, λαοὶ δ' ὄγα περιτέλασιν ἐκκλοι,
Ὅσπερ τις δηίων πολυκήτιαν εἴλον ἐπεμβαῖς
Πεζοῖς, ἢ ἀλοστρίαισι βοᾶν ἐξάσατο κώμας,
Ὅσπερ τις αἰγυαλόνδε θεῶσ' ὄζα μαρναός.
Θωρηχθεὶς ἐπὶ βουσὶν ἀγέρωρ αἰγυπῆισιν.
Τοῖος ἀνὴρ πλάττεσθιν ἐνὶ δρυταὶ πεδίοισι
Ξανθοκόμος πηλομαῖος, ἐπιστάμενός δ' ἄρ' ἐπὶ μάχῃ.
Ὡς ἐπὶ πᾶσι χυμέλῃ παρ' ἑσθία πάντα φυλάσσειν,
Ὅι ἀγαθῶ βασιλεύει, τὰ δὲ κτεατίζεταὶ αὐτός.
Ὅμᾶν ἀχρεῖόσγε δόμῳ ἐνὶ πόνιχυσός.
Μυρμάκων ἄτε πλοῦτος αἰεὶ κέχεται μογεούντων.
Ἄλλὰ πολὺν μὲν ἔχοντι θεῶν ἐρικυδέες οἴκοι,
Ἀεὶ ἀπαρχομένοιο, σὺν ἄλλοισιν γεράεσσιν.
Πολλὸν δ' ἰφθίμοισι δεδωρηταὶ βασιλεύσιν.
Πολλὸν ἢ πρόλιεσσιν, πολὺν δ' αἰγαθοῖσιν ἐταίροισιν.
Ὅσπερ δὲ δῶν ἄσσοι τις ἀνὴρ ἰερός κατὰ γῶρας

Ἴλειτ' ἐπιζάμενος λιγυράν ἀναμέλψαι αἰοδάν,
ὧ οὐδωτίναυ ἀντάξιον ὧ πασε τέχνας.
Μισάων δ' ὑποφῆται ἀείδοντι πτολεμαῖοις
Ἄντ' ἕρεσθης· τὸ δὲ κἀλλιον ἀδρίκεν εἶη.
Ὀλβίω, ἢ κλέος ἐσθλόν, ἐν ἀνθρώποισιν ἀρέαθ.
Τῶτο καὶ ἀξείδαισι μένει· τὰ δὲ μυρία τῆνα,
Ὅσα μέγαν πριάμοιο δόμον κτεάτισαν ἐλόντες,
Ἄερίπα κέκρυπται, ὅθεν πάλιν ἐκέτι νόσος
Μοῦνος ὁδὲ προτέρων γολέων θερμᾶ κόνιγγε
Στειρομένα καθύπερθε, πρῶν ἐκμάσεται ἵχνη.
Μητρὶ Φίλα καὶ πατρὶ θυώδεα εἰσαγονηώς.
Ἐν δ' αὐτοῦ χρυσῶ περικαλλίας ἠδ' ἐλέφαντι
Ἴδρυσεν, πάντεσιν ἐπιχορίοισιν ἀρωγούς.
Πολλὰ δὲ πιαρθέεντα βοῶν ἐπὶ μηρία καίει,
Μασὶ περιπλομένοισιν, ὄρθομένων ἐπὶ βωμῶν,
Αὐτὸς τ' ἰφθίματ' ἀλοχσ· τὰς οὔτις ἀρείω
Νυμφίον ἐν μεγάροισι γυνὰ περιβάμετ' ἀρῶσῶ
Ἐκ θυμῷ σέργοισα κασίγνηρόν τε πόσιν τε.
ὧδε καὶ ἀθανάτων ἱερός γάμος ὄβριτε λέσθη.
Ὀὐσ' τέκε κρείοισα· ξεία βασιλῆας Ὀλύμπου.
Ἐν δὲ λείχρσ σόρυσεν ἰαύφν ζηνὶ καὶ ἦρη,
Χεῖρας φοιβήσασα μύροισ' ἐτὶ παρθένοσ ἱρις.
Χαῖρ' ὦναξ· πτολεμαῖε· σέθεν δ' ἐγχοῖσα καὶ ἀλλ'
Μνάσο μ' ἠμιθέων· δοκέω δ' ἐπρσ οὐκ ἀπόβλητον
Φθέγχο μ' ἰασομένοισι· ἀρετὴν γε μὲν ἐκ δῖοσ ἔξοισ·

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ · Σ · ἙΛΕΝΗΣ
ΕΡΙΘΑΛΛΑΜΙΟΣ.

· 1 /

Νποκάρσα ἀπὸ ργαξανθότριχ
παρ Μενελάω,

Γαρθνικαὶ θάμον θῦακίβω
κόσμον ἔχοισαι,

Πρόθε νεογραπῶ θαλάμω χο-
ρόν ἐσέσσανρ.

Δώδεκα τὰ πρᾶται, πῆλιος, μέγ' ἤμ' Ἰλακωνῶν,
Ἄνικα πυνδαρίδα κατελέξατο τὰρ αἰετῶπιτῶν
Μνασησας ἑλέναν ὀνειώτερος ἀφ' ἑοσ' ἵος·
Ἄειδον δ' ἄρα πᾶσαι ἐς ἓν μέλος ἐγκροτέοισαι
Ποσὶ περιπλέκεις· περιδ' ἰαχὸ δῶ μῦ μιν αἰώ.
Οὕτω δὴ πρῶτα κατέδραθες ὦ φίλιγε μιν βρέ·
Ἦξ' ἄτ' ἰσὶ φίλος βαρυγούνατος, Ἦξ' ἄ φίλυ πρῶ
Ἦξ' ἄ πρὸ λύντιν' ἐπινεσ' ὅτ' εἰσὺν ἂν κατεβάλλῃ·
Ἐυθεὶν μὲν χεῖροντα καδῶραν χεῖρ' αὐτόν τε,
Παῖδα ἑἴαν σὺν παῖσ' ἐ φιλοσόρῳ παρὰ ματρὶ
Γαῖσ' ἴδην ἐς βαθὺν ὄρθρον· ἐπεὶ ἤϊνας ἄ ἐσ' αἰώ,
Κεῖ ἔτος ὄξ' ἔτος μινέλαε τὰ νυὸς ἠδε,
Ὀλβιέ γ' ἰμέβ' ἀγαθός τις ἐπὶ παρ' ἐν ὄρχο μιν ἔφροι
Ἐς ἀπάρπεν· ὅπ' ἰώμοι ἀρῖσείεις, ὡς ἀνύσαιο·
Μῦνος ἐν αἰμιθέοις κρονίδαν, δία πινθερόν ἐξείεις
Ζανός ριθυγάτηρ ὑπὸ τὰν μίαν ὠχερ' χαῖναν,
Ὅια γαῖαν ἀχαιίδα ἄδε μίαν πατεῖσ' ἄμην·
Ἦ μέγα τοῖκε τέλοισι τεῖ μητέρι τίκτεν ἄμοιον·
Ἄμμεσ' ἄ πᾶσαι συνομάλικες, ἤσ' δρόμος ὠνυγός

Χρισάμεναισ' ἀνδρῶσι παρδῶρωταο Λοέτροϊσ,
Τετρακίς, ἐξήκοντακόραι, θήλυσ ρεολαία.
Τάν, οὐδ' ἄρτις ἄμωμος, ἐπεὶ χ' ἔλενα παρῶσθῃ
Ἄως ἀντίμοισα καλὸν δέφαινε πρόσωπον,
Πότνια νύξ ἄτε, λευκὸν ἔαρ χειμῶνος ἀνέντοσ,
Ὡς καὶ ἄχρυσέα ἔλενα διεφαίνετ' ἡμῖν.
Γίερα, μέγα λη, ἀπ' ἐδρα μελιόμοσ ἀρούρα,
Ἡκάπῳ κυπέλειωσ, ἢ ἄρματι θεωσολόσ ἴωποσ.
Ὡς ἔ' ἀξοδόχωσ ἔλενα λακεδαίμονι κόμοσ.
Οὐτίτισ ἐν παλάρω πανίσ δεταίεργατοιαύτα
Οὐτ' ἐνὶ δαιδαλίω πυκινώτερον ἢ τριονίσω
Κερκίδι συμπλέξασα μακρῷ ἔτα μέγα κελόντ.
Ὀυμάν οὐκ ἰθάραντισ ἐπίσεται ὧδε κροτήσα,
Ὡς ἔλενα, πάντ' ἐπὶ μμασὶν ἴμεροσ ἐντί.
Ὡαλα, ὧ χερῶσ κόρη, τὸ μὲν οἰκέτισ ἦδη.
Ἄμμεσ δ' ἐσδρόμον ἦεσ ἑσ λεμωνία φύμα
Ἐρφοῦμετ, σεφάρωσ δρεψήμεναι ἀδύ πνέοντασ,
Ρομαίτια ἔλενα μεμραμίνασ, ὧσ γαλαθηναί.
Ἄρρεσ γενναμίνοσ οἶοσ μασὸρ ποθέοισα.
Πράτατοισέφανον λωτῶ χαμαὶ αὐξομένοιο
Γλέξασα, σκιεράν καταθῆσομ ἑσ πλατάνισον.
Πράτατ' ἄρ γυρίασ ἐξ ὀλπίδοσ ὑχὸρ ἀλειφασ
Λαζόμεναι, σαζῶμισὺ πὸ σκιεράν πλατάνισον
Γράμματα δ' ἐν φλοιῶ γράφεται, ὧσ παρῶντ'
Ταῦτέϊδῃ, δωρῶσ, σέβου μελέρασ φυτὸν εἰμί.
Χαίροισ ὧ νύμφα. χαίροισ ἐπένθερε γαμβρέ.
Λατῶ μὲν δὲ λατῶ κροφόφον ὑμῖν
Ἐυτεκνύην, κύπρισ δ' ἐπὶ κύπρισισὸν ἔραδῶ
Ἀλάλων, ζέεσ δ' ἐκρονίδασ ζέεσ ἀφθιγον ὄλρον
Ὡσ ἐξ ἐπατριδῶν εἰσὶ κωπείδασ πάλιν ἔλθῃ
Ἐυδετ' ἄλάλων σέρνου φιλότητα πνέοντασ

Καὶ πόθορ ἔργεθε δὲ πρὸς ἁῶ, μή τι λάθη δῶ.
 Νύ μεθα κάμμεε εἰς ὄρθρ, ἐπεὶ καπρᾶτος αἰοὶ δὲ
 Ἐξ ὠνάσ λελαδῆση, ἀναχὼν εὐξίχα δειρήν.
 Ἡμὰρ ὦ ὑμέναε γάμω ἐπὶ τῶ δὲ χερσίης.

ἘΡΙΤΑΨΙΟΣ ΒΙΩΝΟΣ ΒΟΥΚΟΛΟΥ
 ἘΡΩΤΙΚΟῦ ΕἸΔΙΛΛΙΟΝ Τ.

Ἰλιράμοι σομαχεῖτε νάπαι δὲ δῶ
 εἰον ὑδωρ.

Καὶ πρταμοὶ κλαάοι τῆν ἰμερῶ-
 ερτα βίωνα.

Νῦν φυτάμοι μύρεθε καὶ ἄλσεα
 νῦν γοάκηθε.

Ἄνθια συγνοῖσιν ἀππνεῖοι τε κορύμβοις.

Νῦν ῥόδα φοιρίσθε τὰ πένθιμα νῦν ἀρέμωνα.

Νῦν ὑάκινθε λάλῃ τὰ σὰ γράμματα δὲ πλεῖλαι αἰ
 Λάμβανε γοῖς πετάλοισι καλ' τέθνηκε μελικτᾶς

Ἄρχετε σικελικαὶ τῶ πένθῃ ἄρχετε μοῖσαι.

Ἄδνες αἰ πυκννοῖσιν ὀδυρόμεναι πετὶ φύμοις

Νάμασ γοῖς σικελικοῖς, ἀπείλατε τῆς ἀρεθούσης

Ὅπριβίον τέθνηκε ὁ βυκόλος ὅπρισυῶ αὐτῶ

Καὶ τὸ μέλος τέθναλε καὶ ὄλετο δῶεις αἰοιδά.

Ἄρχετε σικελικαὶ τῶ πένθῃ ἀρχετε μοῖσαι.

Σξυμόιοι μύρεθε πῶν δαστρ αἰλίνα κύκνοι,

Καὶ γοῖσ σομάτισι μελίσθε τε πένθῃ μῶδα

Ὅιαρ ἐν ἡμέτεροις ποτὶ χεῖλεσι γῆρυς αἰδεν.

Ἐἴπατε δ' αὐκούραισι οἰαχρίσιν εἴπατε πάσαις

Βυσονίασ νύμφαισιν ἀπώλετο δῶελοσ ὀρφθῆς.

Ἄρχετε σικελικαὶ τῶ πένθῃ ἀρχετε μοῖσαι.

Κῆνος ὁ ταῖς ἀγέλαισιν ἐράσμιος ἐκέτι μέλπει

Ὅυκέτ

Οὐκ ἐτέρημαίησιν ὑπὸ δρυσὶν ἡμενος ἄδει
Ἀλλὰ πρὸς πλουτήϊ μέλος λήθαρον αἰεῖδει
Ὡρεὰ δὲ σὺν ἀφωνα, ἢ αἰβόεις αἰποτὶ ταύροις
Πλαζόμεναι γοῶντι καὶ οὐκ ἐθέλοντο νέμεσθαι.

Ἄρχετι σιελικαὶ τῷ πένθειος ἄρχετι μοῖσαι
Σειοβίων ἐκλαυσε ταχὺ μόρον αὐτὸς ἀπόλων.
Καὶ σάτυροι μύροντο μελὰ γλαυνοὶ τε πρήπρι.
Καὶ πάντες στραχῶντι γῶσόν μέλος αἰτεκαθῦλ
Κρανίδες ὠδύραντο βῆ ὑδάτα δάκρυα γένο.
Ἀχὼ δὲν πέτρῃσιν ὀδύρεται ὅτι σιωπῆ
Κοῦκ ἐτι μιμῆται τὰ σα χεῖ λια, σῶ δὲ πῶ λίθρω
Δένδρεα καρπὸν ἔειφε τὰ δάνθια πάντῃ μαράνθη
Μάλων οὐκ ἐρρώσε καλὸν γλάγος οὐ μέλι σίμβλ
Κάτθανεν ἐν κερῶλυ πένυμενον οὐκ ἐτι γῆ δει
Τῷ μέλιτος τῷ σῶ τεθνακότος, ζυγῶδῃ.

Ἄρχετι σιελικαὶ τῷ πένθειος ἄρχετι μοῖσαι.
Οὐ γῶσόν εἰναλίαισι πρὸσι μύρατο δέλφιν.
Οὐδὲ γῶσόν πρὸ κᾶισεν ἐνίσκο πέλοισιν αἰηδῶν.
Οὐδὲ γῶσόν θρήνησεν ἀνῶρεα μακρὰ χελιδῶν
Ἀλκύονος δ᾽ ὅσων ἐπᾶλγισιν ἴχτη λιήξ.

Ἄρχετι σιελικαὶ τῷ πένθειος ἄρχετι μοῖσαι.
Οὐδὲ γῶσόν γλαυκοῖς ἐνὶ κύμασι κηρύλος ἄδειν.
Οὐ γῶσόν ἠώοισιν ἐν ἀγκισί παιδάτων αἰοῦς
Ἰππᾶ μένος πειρὶ σάμα κηρύρατο μένονος ὄρνις
Ὅσων ἀποφθιμένοιο κατωδύραντο βίωνος.

Ἄρχετι σιελικαὶ τῷ πένθειος ἄρχετι μοῖσαι
Ἀδονίδες πᾶσαι τε χελιδόνες αἰς πόκῃ τερπέν
Ἄς λαλέειν ἐδέδασκε, καθεζόμεναι δὲ πρὶ πρέμῃ
Ἀντίον ἀλλήλαισιν ἐκώκων, αἰδῦ πᾶφώνεν
Ὄρνιθες, λυπεῖσθε, πειθαδεις, ἀλλὰ ἢ ἡμεῖς.

Ἄρχει σιελικαὶ τῷ πένθειος ἄρχει μοῖσαι.
Τίς ποτὶσᾶ σύριγγι μελίσδεσαι ὦ ξιπῆθατι;
Τίς δὲ πὶ σοῖς καλάμ θάσει σόμ; τίς θρασύς ἔτι;
Ἔισέτι γῆρ πρέει πὰ σὰ χεῖλεα κῆ τὸ σὸν αἶσμα.
Ἄχθονή δυνάκλιαι τιασ ἐπιβόσκει πῶοιδας.
Πανὶ φέρωτὸ μέλισμα πέχῃν κακένος ἐρεῖσαι
Δημαῖνοι τὸ σῶμα μὴ δῦτερα σέιο φέρηται.

Ἄρχει σιελικαὶ τῷ πένθειος ἄρχει μοῖσαι.
Κλαίει ἡ γαλάτεια τὸ σὸν μέλος ἀρηκῆτε ρωτῆ
Ἐξομένην πρὶ σέιο παρῆϊόνεσι θαλάσῃσ.
Οὐ γῆρ ἴσον κύκλωσι μελίσδεο γόνμῃν ἔφην
Ἄκαλά γαλάτεια σέδαδὺ ἀπέβλεπεν ἄλμας
Καὶ νῦ λασαμένη τῷ κύματῳ ἐν ψαμάθοισιν
Ἐξετῆρημαίαισιν. βόασ δὲ τι σέιο νομείει.

Ἄρχει σικελικαὶ τῷ πένθειος ἄρχει μοῖσαι.
Πάντα γὰρ ὦ βούτα συγκάθανε δῶρα πὰ μοισάν
Παρθινικῶν ἐρόεντα φιλήματα χεῖλεα παίδων.
Καὶ συγνὸρ περὶ σῆματιὸν κλαίουσιν ἔρωτες.
Ἄκῦπρις φιλείσει πολὺ πλεονὴ τὸ φίλαμα
Τὸ πρῶαν γὸν ἀδωνεῖν ἀποθνάσκοντα φίλασε.
Τοῦτό γοι ὦ ποταμῶν λιγυρώτατε δῶτιξ ἄλγος
Τὸ γο μέλειον ἄλγος ἀπώλετο πρᾶγγοι ὄμηροι.
Τῆνο γὸ καλιόπας γλυκερὸν σῶμα κῆ σὲ λέγοντι
Μύριδασι λαλὸν ἦα πολυκλαύσοισι ξείθροισ
Πᾶσαρ δ' ἐπλησαι φωνᾶσ ἄλα νῦν πάλιν ἄλλον
Υἱέαδα κρύεισ αἰρῶ δὲ πὶ πένθει τέλει.
Ἄμφοτέροι παγαῖσ πεφιλαμένοι ὅσ μῆρ ἔπινε
Ραχασίδος κρανάσ ὀδέχεν πόμα πῆσ ἀριθούσας
Χῶ μῆρ Τύνδαρείοιο καλὰν ἀεισεθύγατρα
Καὶ θῆτιδος μέγαρ ἦα ἡ ἀφείδαν μενέλαον.

Κείνος δ' οὐ πολέμους· οὐ δ' ἄλ' ἔρυκα πάντα δ' ἔμελλ' ὅτε
 Καὶ βώτας ἐλίθαινε ἢ αἰείδων ἐνόμεινε
 Καὶ σύειγας ἔτευχε δ' ἀδέα πόρτιν ἀμελγε·
 Καὶ παίδων ἐδάσκακε Φιλάματα ἔρον ἔρωτα
 Ἐΐφεν ἐν κόλποισι ἔῃ ῥέτι ζετῶ ἀφροδίτῳ·
 Ἄρχε τε σικελικαὶ τῷ πένθεος ἀρχε τε μοῖσαι·
 Πᾶσα βίων θρήνασε κλυτὴ πόλις ἄσεα πάντα
 Ἄσκηρ' ἠδ' ἄσκησε πολὺ πλείον ἠσιόδοιο·
 Πίνδαρον οὐ ποθέορτι τόσον βιοιωτίδες ὕλαι·
 Οὐτόσον ἀλκαίῳ πείρι μύρατο λίσσος ἐρυμνα·
 Οὐδὲ τόσον τὸν αἰοιδὸν ἐμύρατο κτήϊον ἄστυ·
 Σὲ πλείον ἀρχιλόχοιο κθεῖ πάρος ἀντιδέσπ' ἄστυ·
 Ἐἰσέτι σὺν τὸ μέλισμα κινύρεται ἀμιτυλάνα·
 Ἐν δὲ συρακασίοισι θεόκριτος· αὐτὰρ ἐγώ τοι
 Ἀυσονικᾶς ὀδύνας μέλπω μέλος· οὐζένος ὠδάς
 Βωκολικᾶς· ἀλλ' ἢ τὴν δ' ἄξιο σέιο μαθητᾶς
 Κλαρονόμος μῶσαι τὰς δ' ὠείδεις ἀμμεγεραίων
 Ἄλλοισ' ἠδ' ἄλλοισ' ἐμοὶ δ' ἄπ' ἄλλοισ' αἰοιδάν·
 Ἄρχε τε σικελικαὶ τῷ πένθεος ἀρχε τε μοῖσαι
 Αἰατὰ μαλαχάχα μ'· ἐπὶν κατὰ κάπον ὀλωνται
 Ἡτὰ χλωρὰ σέλιρα· τὸ τὴν θαλῆς οὐλον ἀνήθον
 Ὑστερον αὐζώορτι· ἢ εἰς ἕτος ἄλλο φύοντι·
 Ἄμμες δ' οἱ μεγάλοι· ἢ καρτετικοὶ σοφοὶ ἄνδρες
 Ὅπως τε πρῶτα θάνωμεν ἀράκοι ἐν χθονὶ κοίλα
 Ἐνδομεις δ' ἄμαλα μακρὰ ἀτέρμοι ἠέρετ' ὕπνι·
 Καὶ σὺ μὲν ἐνσιγᾶ πεπυκασμένος ἔσσει ἐν γᾶ
 Ταῖς νύμφαισι δ' ἔδωξεν αἰετὸν βάζαρον ἄδειν·
 Τοῖς δ' ἐγὼ οὐ φθονέοι μί· τὸ δ' μέλος δ' ἀκαλὸν ἄδειν·
 Ἄρχε τε σικελικαὶ τῷ πένθεος ἀρχε τε μοῖσαι·
 Φάρμακ' ἠέ λθι βίων πρὸ τὸν σὸν σὸ μ' φάρμακ' ἠέ λθι·

ὄϊσάτ' ἠπέρους δδίασ' πειρὶ εἶομάχῃδ'.
Ἀσιάδα ἀπτιπέριντε· Φυὴν δ' ἔχον οἶα γυαῖκες
Ἐν δ' αἰσία ἡ μάλλον, εἴς περὶ ἴχθυο κούρης.
Φάσκεν δ' ὡς μιν ἔτικτε θῶς ἀτίτηλέμιν αὐτή.
Ἡ δ' ἐτέρη ἡρατερῆσι βιωμένα παλάμησιν
Ἐιρὴν οὐκ αἰέκουσαν ἐπεὶ φάτο μόρσιμον εἶναι
Ἐκ δὸς αἰγίοχου γέρας ἔμμεναι εὐρώπειαρ.
Ἡ δ' ἀπὸ μὲν σρωτῶν λεχέων θόρε δειμαίνουσα
Παλλομένη κραδίω, γὰρ ὅτ' ὡς ὑπὲρ εἶδεν ὄνειρος
Ἐξομένη δ' ἐπὶ δηρὸν αἰλήν ἔχεν ἀμφοτέρας δέ
Ἐἰς ἐπὶ πᾶσι μένοισιν ἐν ὄμμασι εἶχε γυαῖκας.
Ὅφ' ἐδὲ δὴ μάλ' ἐπειτ' ἀνεείκατο παρθέῳ αὐδῆρ
Τίς μοι γοιάδε φάσμα τῶ σπουρανίων προῖηλε
Γοῖοι με σρωτῶν λεχέων ὑπερὲν θαλάμοισι
Ἡ δὲ μάλα κνώσουσιν ἀρεπῆιοισαν ὄνειροι.
Τίς δ' ἦν ἡ ζείνη, ἢν εἰσίδον ὑπνώσασα.
Ὅς μ' ἔβαλε κραδίω κείνης πρόθεος ὡς με ἢ αὐτῆ
Ἀσπασίως ὑπέδελτο ἢ ὡς σφετέρω ἴδε παῖδα.
Ἄλλά μοι εἰς αἰγαθὸν μάκαρις ἡρίνειαν ὄνειρον.
Ὅς εἰπὼς ἀόρουσε· Οἴλασ δ' ἐπεδύξθ' ἑταῖρος
Ἡλίλασ οἰετίας θυμῆλασ διπατερείας.
Τῆσ' αἰεὶ σιωάθου ρενότ' εἰς χέρον ἐντύναιντο
Ἡ ὅτ' ἐκ λημῶνος ἐύπνοα λείλα κέρσοι.
Τῆ δ' οἱ αἰψα φάανθεν ἔχον δ' ἐν χερσὶν ἐλάσθ
Ἀνθόδοκον τάλαρον ποτὶ δὲ λημῶνας εἰκαινον
Ἀγχαλόου, ὅθι τ' αἰεὶ ὀμιλαδὸν ἠερέθοντο
Τετρημένοι ξοδέητι φυῆ καὶ κύματος ἠχῆ.
Ἄυτη δὲ χύσειον τάλαρον φέρειν ἠερώπεια,
Θνητὸν μέγα θαῦμα, μέγα πόνον ἢ φάισιο.

Ὅν λιβύη κ' ἔρε δῶρον ὄτις λέχος ἐννοσιγαίου
ἦεν, ἢ δὲ πόρε περικαμείτηλε φαίση.
ἦτε οἱ αἵματος ἴσκ' ἀνύμφω δ' εὐρωπέη
Μήτηρ τηλεφαίσα περικλυτὸν ὦπασε δῶρ'.
Ἐν τῷ δαίδαλα κ' μάτε τεύχαστο μαρμαίροντα
Ἐν μὲν ἔνν χρυσοῖο τετυγμένη ἰνάχου ἰῶ
Ἔϊσέτι πόρτις ἴσσα, φυλὴ δ' ἔκ' ἔχεν γυναικός.
Φοίτα δ' ἦδε πόδεσσιν, ἐφ' ἄλμυρὰ βαῖνε κέλευθα
Νηχομένη ἰκίλη κυανὴ δ' ἐτιτύκτο θάλασσα.
Δοιοὶ δ' ἔστασαν ὑψὲς πῶφρυος αἰγιάλοιο
Φῶτες ἀομῆδ' ἠρθῶντο δὲ ποῖτο πόρον βοῦν.
Ἐν δ' ἦν ζῆς ἐπαφώμενος ἡρέμα χεῖρ' ἰθείη
Πόρτις ἔϊναι ληϊσὴν δι' ἐπ' ἀπόρρω π' ἀνείλω.
Ἐκ βοῶσ' ἀλλεραῖοιο πάλιν μετὰ μείβεγ' αἰκά.
Ἄργυρε' μὲν ἔνν νεῖλα ῥόος ἠδ' ἄρα πόρτις
Χαλκεία χρυσοῦ δὲ τετυγμέν' αὐτὸς ἔνν ζῆς
Ἄμωι δ' ἄννηενρ' ὑπὸ σεφάνην παλάροιο
Ἐρμείης ἦχερ πέλασ'· πέλασ' δὲ οἱ ἐκτε πάνυσο
Ἄργος ἀλοϊμύρισι κεκλασμένος ὀφθαλμοῖσι.
Τοῖο δὲ φωνήενρ' ἀφαίμαρ' ὄξανέτελλεν
Ὅρνις ἀγαλλόμεν' ἑπ' ἰρύγων πολυάνθει χοῖβ'
Ταρσὸν ἀναπλώσασ' ὡς εἴτετις ὠκύαλ' νηῆς
Χρυσοῖο παλάροιο περὶ σκεπε χείλεα τερσοῖς.
Τοῖος ἔλω πάλαρ' περικαμέος δῖρωπέης.
Ἄϊ δ' ἔπεσ' οὖν λειμῶνας ἰσὴ λυθον ἀγ' ἰμόντας,
Ἄλλη ἰπάμαιοσ' τὸ ταῦθυμὸν ἔτερπερ.
Τῶν ἢ μὲν νεόκιστον ἕπνοον ἢ δὲ ἰάκινθον
Ἠβόρ' ἢ δ' ὄρ' πύλον ἀπαίνυρ'· πομὰ δ' ὄραζε
Λφμῶνων ἰαροτροφέων θαλέθισκε πέτηλας,
Ἄϊ δ' αὐτὲ ξάνθοιο κρόκ' ἰθνόεσσαν ἰθείρην

Δρέπρον ὄριδμαίνουσαι· αὐτὰρ μέση ἔση ἀνασσε
Ἀγλαίην πυρσοῖο ἑόδου χεῖρεσσι λέγουσα.
Οἷσπερ ἐν χεῖρεσσι δέπρεπεν ἀφρογίνεια,
Οὐ μὲν δὴ ρόν ἐμελεν ἐπᾶνθεσι θυμὸν ἰαίνειν.
Οὐ δ' ἄρα παρθενίῳ μίθην ἄχαντον ἔρυσθ.
Ἢ γὰρ δὴ κρονίδης ὡς μὲν φράσαθ' ὡς ἐβέβλητο
Θυμὸς ἀνώϊστοισιν ὑποδμηθεὶς βελέεσσι
Κύπριδος ἢ μούνη δ' ἴαται καὶ ζῆνα δαμάσσει.
Δὴ γὰρ ἀλωόμενός τε χόλον ζηλήμονος ἤησ.
Γαρθνικῆσ' ἐθέλων ἀταλὸν νόον ἔξαπατήσσει.
Κρύψε θεὸν κ' ἔφελε δέμας· καὶ γύγρετο ταῦρος.
Οὐχοῖος σταθμοῖς ἐνι φέρεται· οὐδέ μὲν οἷος
Ὅστις ὑποδμηθεὶς ὄνει πολύφορτον ἀπὸν ἴω.
Τῶ δ' ἦτοι τὸ μὲν ἄλλο δέμας ξανθόχροον ἔσκερ
Ἴσα, τ' ἐπᾶλλήλοισι κέρα ἀνέτε μελικρήνου.
Ἄντα κεραῖην ἢ μιγόμεν ἄτε κύκλα σελήνης.
Ἢ λυθε δ' ἐς λειμῶνα· κ' ἔκ ἐφόβησε φακάνθεις
Παρθνικὰσ· πάσῃσι δ' ἔρωσ γένετ' ἐγγυς ἰκίαθ.
Υαῦσαι δ' ἰμρτοῖο βοῶσ· τοῦ ἀμβροτοσ ὀδμή.
Τηλόθι β' λειμῶνος ἐκαίνυτο λαρὸν αὐτμήρ.
Στῆ ὃ ποδῶν προπαροῖθεν ἀμύμονος ἄρωπειησ
Καί οἱ λικμάξις κεδέσθην κατέθελεσ δέκ' ἔρω.
Ἢ δέ μιν ἀμφάφασσε κ' ἠρέμα χεῖρεσιν ἀφροῖ.
Πομὸν ἀπὸ σμάτ' ἀπομόρηνυτο σ κύσε ταῦρον.
Ἄντα ῥ' ὀμφλίχον μυκάσασθ φαίησ κ' αὐλῶ.
Μυγδονίεσ λιγυρῆσ ἠχον ἀνη πύοντοσ αἰλούεισ.
Ὀκλασε ὃ πρὸ ποδοῖν· ἐδέρκερ δ' ἠρώπειαν
Ἄνχνα ἐπιστρέψασθ· οἱ πλατὺ δεικνυεν ὤρον.
Ἢ δέ βαθυπολοκάμοισι μετένεπε παρθενίησ.
Δῶθ' ἐπάραι Φίλιασ σ ὀμήλικεσ ὄφρ' ἐπὶ τῶδε

Ἐξομναι ταύρω τερπώμεθα. δὴ δ' ἀπείσασ
Νῶτον ὑπὸ ρέσας ἀνὰ δέξεται οἷα τε νῆα.
Γρηῖς εἰσιδέειν Ἐ μείλιχος· ὅδε τι ταύροις
Ἄλλοισι προσέοικεν ὄσος δέ οἱ ἦν τε φωτός
Ἄισι μὲν αἰμωθέει· μύνης δ' ἐπίδύετι αὐδῆος.
Ὡς φάμεν νῶτοισιν ἐβίβανε μειδόωσα.
Ἄιδ' ἄλλαι μέμεσκ'· ἄφαρ δ' ἀνέπιπτα ταῦθ'.
Ἦν θέλ' ἀρ' πάξας ὠκύς δ' ἐπιπύρον ἴκανε ρ.
Ἦ ὅ με πασσα φθείσα φίλας καλέεσκ' ἐταίρας
Χείρας ὀρεγνυμένη· ταί δ' ὅκ' ἠδύνατο κιχάνει.
Ἀκτῶων δ' ἐπιμας πρόσθεεν ἦν τε δελφίος
Νηρεΐδης δ' ἀνέδυσαν ὑπὲρ αἰλός· αἰ δ' ἀρ' ἀπῆσσι
Κητείοισιν ὠροισὶν ἐφῆμεναι ἀνὰ τε χόωρτο.
Καὶ δ' αὐτὸς βαρὺ γούπος ὑπὲρ αἰλός ἐννοσίγαιος
Κῦμα καταπύων αἰλῆς ἠγεῖρ μελέθου
Ἄυρο κασιγνήτωτό δ' ἀμφὶ μὲν ἠγερέθορο
Τρείτῶνες πάντοιο καθυθροοὶ ἐνναετῆρος
Κόλοισι ταναοῖς γάμοισι μέλθ' ἠδύοντες.
Ἦ δ' ἀρ' ἐφεζομένη ζηνὸς βοέοισι ἐπινώτοισι
Τῆ μ' ἔχον ταύρωσιν ὀλιχὸν κέρας· ἐν χεὶ δ' ἄλλη.
Ἐίρειε πρὸ Φυρέας κόλπου πύχας· ὄφρα κεν νηῶν
Ἐν δέ οἱ ἐλκόμεν' ἑλπίης αἰλός ἀπειτορ ὑδωρ
Κολπῶθι δ' ὠμοῖσι πέπλος βαθύς ἄρωπείης.
Ἰστὰ οἰατίνης· ἐλαφρὶ ζεσκε δὲ κούριον.
Ἦ δ' ὅτε δὴ γαίης ἀπὸ παρ' Ἰδῆος ἦεν ἀνδθεῖς
Φαίνετο δ' οὐτὰ κτήτιος αἰλῆς ἄροος ἔτ' ὄρος αἰδύ.
Ἄμ' αἴηρ μὲν ὑπερθεῖν, ἐν ῥθε δὲ πύγος ἀπείρωρ
Ἄμφι ἐπαπῆνασα τῶσιν ἀνενείκατο φωνίω.
Γῆ με φέρεισθ' ἰόταυρε; τίς ἐπῶλιο; πῶς ὅ κέ λυθον
Ἀργαλέοισι πῶδεσσι δέερχαι; οὐ δὲ δάλασσα ρ

Δημαίνφσ· νηυσὶ γρ' ἐπίδρομός ἐστι θάλασσα
Ὠκυάλους, ταῦροι δ' αἰλίω φρομέουσι νάταρπν.
Ποῖόν σοι ποτὸν ἡδύ; τίς ἐξ ἁλὸς ἔασετ' ἔδωδῆ;
Ἡ γὰρ τίς ἐσθιθεός· τίθειοῖσ' ἀπειοκότα ἕξεις
Οὐδ' ἅλιοι δελφῖνες ἐπιχρονός οὔτε τι ταῦροι
Ἐν πόντῳ σείχουσι· σὺ δὲ χροναὶ κατὰ πόντοισι
Ἄβροχος αἰσείσσι· χηλαὶ δέ τοι εἰσὶν ἕρεγμα.
Ἡ τάχα καὶ γλαυκῆς ὑπὲρ ἡέρος ὑψὸς ἀρθεῖσ
Ἴκελος αἰψηροῖσ' ἠρτήσασσι οἰωνοῖσιν.
Οἱ μοι ἐγὼ μέγα δῆτι δυσάμμορ' ἢ γὰρ τε σῶμα,
Γατρός ἀπ' προλιπούσα καὶ ἐπομένη βοῖ τῶδε
Ξένω ναυτιλίῃν ἐφέπω καὶ πλάζομαι οἴη.
Ἀλλὰ σὺ μοι μεδέων πολίης ἁλὸς ἐννοσίγαιε
Ἴλαος ἀντιάσειαι· ἔλπομαι εἰσορᾶσθαι
Τόρδε λατιθύνοντα πλόον προκέλευθον ἑμῖο.
Οὐκ ἀθιὲ γρ' ταῦτα διέρχομαι ὑγρὰ κέλευθα.
Ὡς φάτο· τῶ δ' ὦδε προσεφώνεεν διρύνερω βῆς.
Θάρσει παρθενική· μὴ δείδθαι πόντιον οἶδμα,
Αὐτός τοι ζῆς εἰμὶ ἢ ἐπ' ὑθι εἶδομαι εἶναι
Ταῦρος, ἐπεὶ δῶα μαί γε φανῆναι οἷ' ἑθέλοιμι.
Σὸς δὲ πάθος ἐνέηκε γόσπν ἅλα μετρήσασθαι.
Ταῦρον εἰδόμενον· κρήτη δέ σε δέξεται ἡδῆ.
Ἡ με ἔθρεφε ἔαυτὸν ὄπαι νυμφήϊα σέιο
Ἔσεται ὄξ' ἐμέθεν σε κλειτοῦσ' φύσασθαι ἦαι.
Οἱ σκηπτοῦχοι ἅπαντες ἐπιχρονίοισιν ἔσονται.
Ὡς φάτο ἠτετέλετο πᾶτερ φάτο· φαίνετο μὲν δὲ
Κρήτη· ζῆς δὲ πάλ' ἐτέρω ἀνελάζετο μορφῶ.
Λῦσαι δέ οἱ μίθην, καὶ οἱ λέχος ἐντυνον ὦραι
Ἡ δὲ πατρός κούρη ζηνός γένητ' αὐτίκα νύμφη.
Καὶ κρονίδῃ τέκνα τέκλει αὐτίκα εἰνεγομήτηρ.

ΜΟΣΧΟΥ ἜΡΩΣ ΔΡΑΓΕΤΗΣ

Ἄ λυπρὸν τὸν ἔρωτα τὸν ἡία μακρὸν ἐβώσθη.
 Ἐἴπτε σὺ τριόδοσι πλανώμενον εἶδεν ὄρωτα.
 Δρα πετιδάσ ἐμός ὄσθι· ὁ μανυτὰς εἶρας ἐξεί.
 Μιαθός τρι τὸ αἰλαμ ἡὸ κύπριδος· ἡν δ' ἀγάθησιν.
 Ὀυ γυμνὸν τὸ φίλαμα τι δὲ ζένη· ἡ πλέον ἐξεί.
 Ἔστ δ' ὅπαις πειρίσματος· ἐν εἰκόσι πᾶσι μάθοικεν.
 Χρῶτ' ἡ, ἡ λυκόσ· πνευ δ' εἶκελ' ὀμματ' δ' αὐρῶ.
 Δειμύλα ἡ φλογόρητ'· κακαὶ φρένεσ· ἀδύλαλημ.
 Ὀυ γὰρ ἴσον νοεῖ ἡ φθίγγεται· ὡς μέλι φωνά.
 Ἦν δὲ χολᾶ νόος ὄσθι ἀνάμερος· ἡ περο πνευτὰς.
 Ὀυδὲν ἀλαθέων· δόλιον βρέφος· ἀχρῖα πᾶσι σδφ.
 Ἐυπλόκαμ' ἡ κάραν· ἡ χει δ' ἴτα μὸν τὸ πρόσωπ.
 Μικκύλα μὲν τήνω τὰ χερύδρη· μακρὰ ἡ βάλλ.
 Βάλλ' ἡ εἰς ἀχέροντα· καὶ εἰς αἰδέω βασιλῆα.
 Γυμνός μὲν γὰρ σῶμα νόος δὲ οἱ ἐμπει πύκα δ.
 Καὶ πηρόφ' ὄσθι ὄρνησιν φήπται· ἀμοτ' ἐπᾶ μιν.
 Ἄνερας ἡ δὲ γηναῖκασ· ἐπὶ σπλάγχνοισ δὲ κάθηται.
 Τόξον ἡ χεῖμα λα βαίον· ἡ πὲρ τόξω δὲ βόλεμ.
 Τυθὸν εἰσὶ τὸ βέλεμ· ἐσ αἰθέρα δ' ἀχρῖ φορεῖται.
 Καὶ χύσεον πρὶ νῶτα φασέτριον· ἐνδουθι δ' ἐν τῷ.
 Τοὶ πικροὶ κάλαμοι· τοῖσ πλάκι κάμητι βώσθη.
 Πάντα μ' ἀχρῖα πᾶντα· πρὸ πλεῖον δὲ οἱ αὐτῶ.
 Βασιὰ λαμπᾶσ εἰσὶ σα· τὸν ἄλιον αὐτῶ ἀαίθει.
 Ἦν τύγ' ἡ λησ τήν· δάσασ ἀγε· μὴ δ' ἐλεήσῃ.
 Κὴν ποτ' ἡ δὲ κλαίοντα· φυλάσσο μὴ σε πλανήσῃ.
 Κὴν γελάσ· τύνην ἡ λκε· ἡ ἡν ἐθέλησε φιλασσαι.
 Φῶγε· κακ' ἡ φίλαμα· τὰ χείλασ φάρμακ' ἐντί.
 Ἦν δὲ λέγη λαβὲ ταῦτα χερύδρη· ὄσθι μοι ὄπλα.
 Μήτι θίγησ· πλάνα δὲ σ'· πᾶσ πνευτᾶσ πᾶντ' ἐβραπ.

ΚΗΡΙΟΚΛΕΡΤΗΣ.

Θὺ κλέπτειν πρῶτῳ κακὰ κέντασε μέλιστα.

χειρῶν

Κηρίον ἐκσίμβλων σὺλδ' ἄμνον ἄκραδ' ἔχει

Δάκτυλα πάντῳ πένυξιν· ὁ δ' ἄλλοι καὶ χεῖρ' ἔφύσθη.
Καὶ τὰν γὰρ ἐπάταξε καὶ ἄλατο· τὰ δ' ἄφροδίται.
Δεῖξει τὰν ὀδύων καὶ μέμφετο ὅππῃ γε τυτθὸν
Θηρίον ἐντὶ μέλιστα καὶ ἀλίκα τραύματα ποιεῖ.
Χᾶμάτηρ γε λάζασα, τὸ δούκισον ἐστὶ μελίσταις,
Χῶ τυτθὸς μὲν ἔης, τὰ δὲ τραύματα ἀλίκα ποιεῖς.

ἘΡΙΤΑΨΙΟΣ ἈΔΩΝΙΔΟΣ

Αἰάζω τὸν ἄδωνιν· ἀπώλετο καλὸς ἄδωνις.

Ὁλετο καλὸς ἄδωνις· ἐπαίξουσιν ἔρωτες.

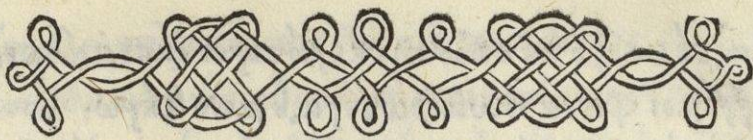
Μηκέτι πορφύρεοις ἐνὶ φάρεσι κύπρι καίθωδε.
ἔχρεο δὲ λαίᾳ κυανὸσόλε καὶ πλατάγησον
Στήθεα καὶ λέγε πᾶσιν ἀπώλετο καλὸς ἄδωνις.
Αἰάζω τὸν ἄδωνιν· ἐπαίξουσιν ἔρωτες.
Κεῖται καλὸς ἄδωνις ἐπ' ὤρεσι μὲρὸν ὀδύντι
Λευκῶ λεκόν ὀδύρτι τυπεῖς καὶ κύπριν ἀνιῖ.
Λεπτὸν ἀποψύχων· τὸ δὲ οἱ αἶμα λείβεται αἶμα.
Χιονέας κατὰ σαρκὸς· ἐπ' ὤρεσι δ' ὄμματα νερκεῖ
Καὶ τὸ ῥόδον φεύγει τῷ χείλῳ· ἀμφὶ δὲ τήνω
Θνάσκει· καὶ τὸ φίλημα τὸ μήποτε κύπρις ἀπίσει.

Κύπριδ' ἔμην' ἄλμα καὶ οὐ ζῶντες ἄρισκον.
Ἄλμοι κείδεν ἄδωρις ὅμιν θνάσκον τῆ' ἄλμασι.
Ἄϊζωρὸν ἄδωνιν, ἔπαιάζουσιν ἔρωτες.
Ἄχριον ἄχριον ἔλκος ἔχει κατὰ μηρὸν ἄδωνις.
Μεῖζον δ' ἄκυθέρεια φέρει ποτὶ κάρδιον ἔλκος.
Κεῖνον μὲν πρὶ παῖδα ἄλμοι κύνες ὀδύραργοι.
Καὶ νύμφαι ἄλμοισιν ὀειάδες ἀδ' ἀφροδίτας,
Λυσαμύα πλοκαμίδας ἀνά δρυμοῦς ἄλμα λείπει
Γενθαλία νήπλεργος, ἀσάμδαλος αἰδὲ βάρουιν.
Κείροντι καὶ ἱερὸν αἶμα δρέπονται ὄχρη μύαν.
Ὄξυ δὲ κωκυνοῦσα δ' ἄγεια μακρὰ φέρηται
Ἄστυειον βόωσα ποσὶ καὶ παῖδα καλεῖσα
Ἄμφιδέμιν μέλαν αἶμα πρὸ μφαλὸν ἠώρειτο.
Στάθεα δὲ κμηρῶν φοινίσσετο, οἱ δ' ὕπομαζοὶ
Χιόνεοι γὰρ πάροιθεν ἀδωρίδι πρὸ φύραργοι.
Ἄϊ αἰ τῶν κυθέρειαν ἔπαιάζουσιν ἔρωτες.
Ὄλσε γὼν καλὸν ἀνδρα, σιωώμισεν ἱερὸν εἶδος
Κύπριδ' ἔμην' καλὸν εἶδος ὅτι ζῶσκειν ἄδωνις.
Κάτθανε δ' ἀμορφὰ σιωῶ ἀδωνιδὸς τῶν κύπριν αἰ αἰ
Ὄρεια πάντα λέγοντι καὶ αἰδύδα αἰ τὸν ἄδωνιν.
Καὶ ποταμοὶ κλαίσι τὰ πένθηα τὰς ἀφροδίτας
Καὶ παρὰ τὸν ἄδωριν ἐν οὐρεσι δακρύνοντι.
Ἄνθηα δὲ ζ' ὀδύας ὀρυθραίνεται, αἰδὲ λυθήρη
Πάντας ἀνακναμῶσ' ἀνάπαλιν ἀπὸ αἰείδει.
Ἄϊ αἰ τῶν κυθέρειαν ἀπώλετο καλὸς ἄδωρις.
Ἄχ' δ' ἀντεβόησεν ἀπώλετο καλὸς ἄδωνις.
Κύπριδος αἶνον ἔρωτα τίς οὐκ ἔκλαυσεν αἰ αἰ
Ὄς ἴδεν ὡς ἐνόησεν ἀδωνιδὸς ἀχετον ἔλκος
Ὄς ἴδε φοίνιον αἶμα μαραινόμεν ὡς πρὶ μῆρα
Παχέας ἀμπετῶσασα κινύρετο, μεῖνον ἄδωνι.
ἀύποτ' με.

Δύσπολι με μείνον ἄδωνι παύσαι γινώσκεις σε λιχίω
Ὡς σε περιπύζω καὶ χεῖλα χεῖλεσί μίζω.
Ἐξρεο τυτθὸν ἄδωνι γὰρ δαῦ πύματόν με φίλασον.
Τοσοῦτόν με φίλασον ὅσον ξύω γὰρ φίλαμα.
Ἄχρῃς ἀπὸ ψυχῆς ἐς ἐμὸν σῶμα λιῦσέ μὸν ἤπαρ.
Πυθματέον ἔθισσε γὰρ δὲ σε ὑγλυκὺ φίλτρον ἀμέλξω.
Ἐκ δὲ πύω γὸν ἔρωτα φίλαμα δὲ τοῦτο φυλάξω.
Ἔἰς αὐτὸν γὸν ἄδωνι ἐπεὶ σύ με δύσμορε φύγεις.
Φύγεις μακρὸν ἄδωνι καὶ ἔρχαι εἰς ἀχέροντα.
Καὶ συγνὸν κασιλῆα καὶ ἀχρῖον ἀδῶ τάλαινα
Ζῶω καὶ θεὸς ἐμμί καὶ οὐδῶ αμαίσε διώκειν
Λάμβανε πέρεσφονα γὸν ἐμὸν πόσιν ἐστὶ γὰρ αὐτὰ
Πολὸν ἐμῷ κρείσσων γὰρ δὲ πάγκαλον ἐς σὲ βίαιε
Ἔμῃ δὲ γὰρ πανάποτμος ἐχὼ δακρύεσσον ἀρίην.
Καὶ λιλαίω γὸν ἄδωνι γόμοι θάνε ἢ σὲ φοβέμαι.
Θνάσκεσ ὦ τριπύδα τε πόθος δέ μοι ὡς ὄναρ ἐπή.
Χήρη δακρυτέρα κανοὶ δαῖνα δῶμα ἔρωτες
Σοὶ δάμα κέστος ὀλωλε τί γὰρ τολμηρὴ κωάγεις
Καλὸς ἐὼν ἠοασοῦτον ἐμνησθεσὶ παλαίειν
Ὡδὸ λοφύρα γὰρ κύπρις ἐπειάζουσιν ἔρωτες.
Αἰ αἰ τὰν κυθέριαν ἀπώλετο καλὸς ἄδωνις.
Δάκρυον ἀπαφύη γόασον ἐγχεῖ ὄασον ἄδωνις.
Αἶμα χεῖρ τὰ δὲ πάντα ποτὶ χθονὶ γίγνεται ἀνθη.
Αἶμα ῥοδὸν τίκτες τὰ δὲ δάκρυα τὰν ἀρεμῶναν.
Αἰάζω τὸν ἄδωνιν ἀπώλετο καλὸς ἄδωνις.
Μηκέτι νὶ δριμοῖσ γὸν ἀνέρα μήρεο κύπρι.
Ἐστὶ γὰρ δὲ σιβάς ὅστιν ἄδωνι δὲ σιβάς ἐρήμα.
Λέλερον ἔχει κυθέριος γόασον νυῦ δὲ νεκρὸς ἄδωνις
Καὶ νέκυς ὦν καλὸς ὅστιν καλὸς μέκυσ οἶα καθῶδων
Κάτθεο καὶ μαλακοῖς ἐνὶ φάρεσιν οἰεῖν αἰῶν

Τοῖς μετὰ σοῦ ἀνά νύκτα γόνιερὸν ὑπνον ἐμόχθη.
Παγχύσω κριντῆρι· ποθεῖ ἢ συνὸν ἄδωνις.
Βάμεδενὶ σεφάνοισι καὶ ἀνθεσὶ πάντα σὺ αὐτῶ
Ὡς τῆνος τέθνακε καὶ ἀνθεα πάντ' ἐμαράνθη.
Ῥαῖνε δέ μιν μύροισιν ἀλίφασσι ξάινε μύρεωσιν.
Ὀλύθω μῦρα πάντα· γὸ σὺν μῦρον ὠλετὰ δωνισ.
Κέκλιται ἀβρὸς ἄδωνις ἐν εἵμασι πορφυρέοισιν·
Ἄμει δέ μιν κλαίοντες ἀρασενάχουσιν ἔρωτες
Κεράμβροι χαίτας ἐπαδῶνι δι· χῶμῳ οἰσός.
Ὅς δὲ πὶ τόξον ἔβαινος δὲ πῆαιρον· ὅς δὲ φαρύτηρις.
Χῶμῳ ἔλυσε πέδιλον ἄδωνιδος· ὅς δὲ λέβητος.
Χρυσὴν φοεῖσιν ὕδωρ· ὁδὲ μηρία λύει.
Ὅς δ' ὅππθεν πτερύγεωσιν ἀγαφύχει γόν ἄδωνιν.
Ἄντων τῶν κυθήρειαν ἐπαίαζοσιν ἔρωτες.
Ἔσβεσε λαμπάδα πᾶσαν ἐπὶ φυαῖς ὑμναίοις
Καὶ σέφος ἐξέπτεσε χαμήλιον· οὐλίτι δόιμαν
Ἰμὴ δ' ἐκίταειδομίθ' ἐμέλθ' ἄμεται αἰαί.
Αἰαὶ καὶ γόν ἄδωνιν ἐτιπλέον αἰ ὑμναίον.
Αἰ χέρι τισι λαίοντι γόν ἡεατῶ λιγύραο,
Ἐλέγο καλὸς ἄδωνις ἐν ἀλλήλοισι λέγροισι.
Ἄνται δεξολέγοντι πολὺ πλεονὴν τῶ δῶνα.
Καὶ μοῖρας γόν ἄδωνιν ἀνακλαίσοσιν ἄδωνις.
Καί μιν ἐπαείδουσιν· ὁ δέ σφιν οὐκ ἐπακούει.
Ὅν μὰρ οὐκ ἐθέλει· κώρα δέ μιν οὐκ ἀπολύει.
Λῆγε γῶν κυθήρεα· ποσὴ μερον ἴχνο κώμωρις.
Δεῖσε πάλιν κλαῦσαι πάλιν· εἰς ἔρος ἀλλοδακρυσαι.

Βουκολίσκος

ΒΟΥΚΟΛΙΣΚΟΣ.

ΒΥΝΙΚΑ ΜΕΓΕΛΑΖΕΘΕ ΛΟΝ ΤΑ ΜΙΝ ΑΙΔΥΦΙΛΑΪΣΑΙ.
ΚΑΙ ΜΕΠΙΚΕΡΤΟ ΜΕΙΟΙΣΑ ΤΑ ΔΕΥΡΕΨΕΝ. ΕΡΡΑ
ΠΕΜΕΪΟ

Βωκόλθ' ὄν ἐθέλεις μελιῦσαι. τέλειαν ὄμεμάθηκα,
Ἄχρῳικως φιλίειν αἰμα σὺλα χείλεα θλίβειν.
Μη τύγε μελιύσης τὸ καλὸν σῶμα. μη δὲν ὀρείροις
Ὅια βλέπεις. ὁποῖα λαλίεις. ὡς ἀχρῳικα παῖσθεις.
Ὡς ζυφερόν λαλίεις. ὡς κοτίλα ἑήματα φράσθεις.
Ὡς μαλακὸν τὸ γένειον ἔχεις. ὡς ἀδέα χαῖταις.
Χείλεά τ' οἰνοσείοντι. χέρεις δὲ πείσῃ μέλαινας.
Καὶ λακὸν ἐξοσθεις. ἀπὲ μὲν Φῶγε μή με μολύθεις.
Τοιὰ δὲ μυθῶλοισα. τρίς ἐστὶν ἔπυσε κόλωθεις.
Καὶ μᾶρ τῶς κεφαλᾶς πρὶ τῶ πόδε σιωχεσείδεν.
Χείλεις μυθῶλοισα. καὶ ὀμμασι λοξοιλέποισα.
Καὶ πολὺ τᾶ μορφᾶ θηλυέτη. καί τισεσαρὸς
Καὶ σοβαρὸν μέγελεξεν. ἐμοὶ δᾶ φαρ ἐξοσεν αἷμα.
Καὶ χροῖα φοινίχην. ὑπὸ τῶ γεος ὡς ἑόδον ἔρσαι.
Χάμλρ' ἔβα μελυπῶσα. φέρω δ' ὑπακάρθρον ὀρθῶρ.
Ὅττι μέτῳν χαίρειντα κακὰ μωμήσα θῆταίρα.
Ροι μῶρῃς εἰπατέ μοι τὸ κρήγον. ὄκαλὸς ἐμμί.
Ἄρά τισ ἐξαπίνασ μεθεὸς βροτὸν ἀλμον ἔτευξεν.
Καὶ γῆ ἐμοὶ γοπάροθεν ἐπαύθειρ αἰδύτικάμθ.
Ὡς κισὸς πρὶ πρέμνον ἐμᾶν δὲ πρὸ καζεν ὑπὸ πῖνα.
Χαῖται δὲ οἶα σέλιμα περὶ κροτάφοις κέχῳται.
Καὶ λακὸν τὸ μέτωπρ ἐπὶ φρύσι λάμπε μελαίναις.
Ὅμματά μοι χαροπώτερα πολλὸν ἀθάνατ.

Καὶ σόμακῃ ὑπὲρ πάντων γλυκερώτερον ἐκσομάτων δέ,
 Ἐρρέμοι Φωνὰ γλυκερώτερα, ἢ μελιλίφω.
 Ἄδύ δέ μοι τὸ μέλισσάμα καὶ ἦν σύειγι μελίσσῳ.
 Κῆν αὐτὰ λαλέω, κῆν δῶναμι, κῆν πᾶσι αὐτῷ
 Καὶ πᾶσαι βαλόν με κατῶρεα φαρτὶ γυαῖκῳ
 Καὶ πᾶσαί με φιλοῦντι, τὰ δ᾿ ἄστυ καὶ μούκι φίλασεν.
 Ἄλλοτι βωκόλος ἐμὴν παρέδρα μεκῶ ποτ᾿ ἄκῃ
 Χωλαλὸς δῶνυσοσ ἐπ᾿ ἄστυ πῆρσιν ἐλαύνει.
 Οὐκ ἐγὼ δὲ τὴν κύπριον ἐπ᾿ ἀνέει μήνατο βούτα.
 Καὶ φρυγῆς ἐνόμισεν ἐν ὄρεσιν αὐτὸν ἄδωνι β
 Ἐν δρυμοῖσι φύλασεν, καὶ ἐν δρυμοῖσι β ἐκλασεν.
 Ἐνδυμίων δέ τις ἦν οὐκ ἄλλο, οὔτε σελαίνα
 Βουκολέοντα φίλασεν, ἀπὲρ λυμῶν δὲ μολοῖσα
 Λάθριον ἀνὰ ποτῆλθε κείσ ἐμὰ παιδὲ καθῶδε.
 Καὶ τὴν ἑῷα κλαίεισ τὸν βωκόλον, οὐχὶ δὲ κῆ τὴν
 Ὀκρονίδα, διὰ πᾶσι δα βονόμον αὐτὸς ἐπλάσθησ.
 Ἐννίκα δὲ μόνον τὸν βωκόλον ἔκ ἐφίλασε β.
 Ἄλυβέλασ κρέσων καὶ κύπριδος, ἀδὲ σελαίνασ.
 Μηλέτι μὴδὲ κύπρι τὸν ἀδέα, μὴδὲ κατῶσιν
 Μὴ δ' ἐν ὄρει φιλέοισ, μῶνη δ' ἀνὰ νύκτα καθεύδοισ.

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ἈΛΙΕΪΣ.

Γενία δόφαντες μόνα τὰς τέχνας ἐγεί-
 ρει.
 Αὐτὰ τῷ μόχθῳ διδάσκαλος, οὐδὲ γὰρ
 ἴδειν

Ἄνδράσιν ὄρεα τίνεσιν καὶ παρέρχονται μερίμνας
 Καὶ ὀλίγον κῆρσ τὸς ἐπιβάσῃσι τὸν ὑπνον
 Ἐφρίδον θορυμβῶσιν ἐπιτάμναι μελεδῶνας.

Ἰχθύος ἀγρῶν τῆρεσ' ὁμοῦσ' δύο κείντο γέροντες
Στρωσάμηναι βρύον αὐορ ὑπὸ πλεκταῖς καλύβασι
Κεκλιμένοι τοίχω τὰ Φυλίνας ἐγγύθι δ' αὐτοῖν
Κεῖνται ταῖς χερσὶν ἀθλήματα γὰρ καλαθίσκοι
Τοὶ κάλαμοι τῶν κισσῶν τὰ φυκίοντα τελέειν
Οἱ μὲν αὖ κύρτοι καὶ ἐκ χοίνων λαβύρινθοι
Μείρινθοι κῶά τε γέρον δ' ἐπερείσμασι λέμβος
Νέβην τᾶς κεφαλᾶς φορμ' ἔβρα χυρὸς εἰματα πύσοι
Οὐρε τοῖς ἀλιεῦσιν ὅπως κέρθ' οὔτος ὁ πλάγος
Οὐδὲ δ' οὐ χύθραν εἰ χυκίμα πάντα περιώα
Πάντ' ἐδύκει τήρας ἀγρᾶ πηνία ἢ σφᾶς ἐταίρος
Οὐδὲ δ' ἐν μέσῳ γείτων πηνία δὲ πρῶτ' αὐτήρ
Θλίβο μύαν καλύβαν ζυφερ' προσίνα χεθάλασσα
Οὐ πῶ τὰ μέσα τὸν δρόμον ἀνύειν ἄρμασε λάννα
Τοὺς δ' ἀλιεῦσ' ἤγειρε φίλος κένος ἐκβλεφάρων δὲ
Ἰππὸν ἀπὸ σάμηναι σφετέραις φρεσὶν ἤρεθ' ὠδάς
Υδάδοντο φίλι πάντες ὅσοι τὰς νύκτας ἔφασκορ
Τῶν θερεθ' μιν ἕθεν ὅτε τὰ ματα μακρὰ φέροι
Ἦδη μύρι' ἔσειδον ὄνειά τε κούδ' ἐπὶ αἴως
Μὴ ληθόμεν τὸ γῆμα χρόνον δὲ αἰνύκτες ἔχοντι
Ἀσφαλίωρ μέμφη τὸ καλὸν θέρος οὐδ' ὀλιαιρός
Ἄνρμά τως παρὲβαν τὸν νέον δρόμ' ἀλλὰ τὸν ὑπὶ
Ἄφροντες σκόπῃ σὰ μακρὰν τὰν ρύκτα ποιδύντι
Ἀρεμάθες λείνουν ποκὲν ὑπνία χηρὰ γὰρ εἶδον
Ὅσον θέλω τῶ μῶ φαντάσματος ἢ μὲν ἄμοιρορ
Ὅσ' καὶ τὰν ἀγρᾶν τῶν ρείρατα πάντα μίριζεν
Ὅν γ' ἐνικάξη κατὰ τὸν νόον οὔτος ἄρισθ'
Ἔστιν ὄνειρο κρίτας ὁδὸν ἀσκαλὸς ὅστι παρ' ὠνοῦς
Ἄλλοσ' κ' ἔχοντι τὴ γὰρ πρὶ εἶν ἀνέχοι τὶς
Κεῖμαρ σὺ φύλοισ' ποτὶ κίματι μὴ δὲ καθέδων

Ἄλονος ἐν ῥέματι· τὸ δὲ λύχρειον κῆρυπτανείῳ
Φαντὶ γὰρ ἄχραντὸ δ' ἔχον· λίγειο ποτὲ νυκτὸς
Ὅφιν τὰτις ἔασεο δὲ λείψ' μάνυαν ἐπαίρω.
Δηλινὸν ὡς λατὶσθραθον κῆρεια λίοισι πόροισιν.
Οὐκ ἦν μὰρ πολόσι τοι ἐπίδει πνῦντις ἐν ὥρᾳ
Ἐιμέμνη τῶσ' γαστρὸς ἐφειδόμεθ' ἰδὸν ἐμαυτὸς
Ἐν πέτρᾳ μεμαῶτα· καθεζόμεθ' δὲ δόλιος
Ἰχθυαὶ ἐκ καλάμων δὲ πλάνον κατέσει' ἰδωδάς.
Ἦτις τ' ἔφαφεν ὠρέξατο· καὶ γὰρ κῆρυπνοῖς
Πᾶσα κύνων ἄρτωμαντεύεται ἰχθυακήτων
Χῶμῳ πάλκισσων ποτὲ φύετο· ἠγέεν αἶμα,
Τὸν κἀλαμον δ' ὑπὸ τῷ κινήματι αἰκύνον εἶχον·
Τὸ χεῖρε τεινόμεναι περικλώμενον δὲ ρυὴ ἀγῶνα.
Πῶς μὲν ἔλω, μέγαν ἰχθυῶν ἀφανροτέροισι σιδάροις.
Ἰθὺν μιμνάσκων τῷ τραύματι· ἀρῆ μὲν ὕζασ
Καὶ ὕξαι χαλίζασ οὐ φεύγοντες ἔπειτα,
Ἦν ὕσιδων τὸν ἀέθλον· ἀνήλκυσσ' ἰχθυῶν
Γάνταροι τῷ χυτῷ πεπυκασμένον· εἶχε δὲ σῆμα
Μήτοι ποσειδάων ἰπέλει ὀπιλαμύρος ἰχθυῶν.
Ἦ τὰ χατὰς γλαύκας κίμειλον ἀμφιφίτης.
Ἦρέμα δ' αὐτὸν ἐγὼ ἔλετῶν γλαύκων ἀπὸ λῦσα
Μήποτε τῷ σόματι τῷ γ' κίτσια χυτὸν ἔχουσα
Καὶ γὰρ μὲν πίσεύασσ' ἀλάγει τὸν ὑπέρατον.
Ὅμοσα δ' ἔκέτι λοιπὸν ὑπὲρ πελάγουσ' ἠδαθῆναι.
Ἀλλὰ μὲν ἐπιγᾶς καί τοι χυτῷ βασιλεύσει
Ταῦτα με καὶ ξήγηρε· ἐπὶ δ' ὤξεινε λοιπὸν ἔρθε
Τὰν ἰνώμαν· ὄρκον γὰρ ἐγὼ τὸν ὄμοσα θαρσῶ.
Καὶ σύ γε φέσεις οὐκ ὄμοσας· ἴδε δὲ δ' ἰχθυῶν
Χρῦσεον ὡς εἶδες ἄρεις· εἶσα δ' ἐν ψύδασι νόψι.
Ἔιμε γὰρ κνώσων ρύτο χωρία ταῦτα μαντεύσει

Ἐλπίς γόν ὕπνον ζατεί γόν σάρκι εν ἰχθύς
Μὴ σὺ θάνης λιμῶ, καίρι χυσοῖσιν οὐείροισιν

ΜΕΓΑΡΑ ΓΥΝΗ ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ.

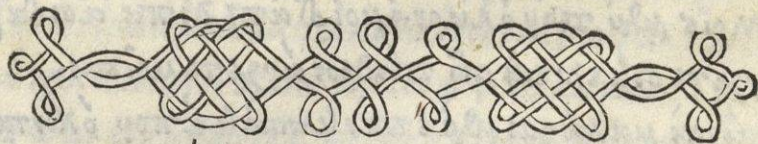
Ἄτερ ἐμὰ τίφθ' ὦδε Φίλον καταθυμὸν
ἰάπρω
Ἐκπάγλωσ ἀχίοισα, γὸ πρὶν δέγοι ὄκ' ἐτέ

ρωθος
Σώζετ' ἐπίρρεθέεσσι τῆμοι τόσον ἠνίησαι
Ἡ ἔσ' ἄλγεια πύχαι ἀπείριτα φαίδιμος ἦος
Ἄνθρὸς ὑπὸν τι δακνοῖο λέων ὡσεὶ θυπὸν μεβρου;
Ἔμοι ἐγὼ τίνυμ' ὦδε θεοὶ τόσον ἠτίμασαν,
Ἄθάναγοι τίνυμ' ὦδε καλεῖν ἠρνέδ' τέκον αἴση.
Δύσμορος ἠτ' ἐπεὶ ἀρδρὸς ἀμύμονος ἐς λέχοι ἦλθ'·
Τὸν μὲν ἐγὼ τίεσκον ἴσον Φαρύεσιν ἐμοῖσιν·
Ἡ δ' ἐτινῆσε βομαίτε ἠγ' αἰδέομαι κατὰ θυμὸν·
Τῷ δ' ὅτις γένετ' ἄλλος ἀπ' ἰμότερος ζώντων
Οὐδέ τόσον σφετέρησιν ἐδάσατο φροντίσι κηδέωρ
Σχέτλιος ὅς ῥ' ἔξοισιν αἰοὶ ἠέρεν αὐτὸς ἀπ' ἠλωρ.
Τὼ μέλιτος τῷ σῶ τεθνακότος αὐτὸν προγαῖαθ.
Ἄρχετ' σιλελικαὶ τῷ πένθεος ἀρχετιμοῖσαι.
Οὐ τόσον εἶνα λίασι παρῆόσι μύρα τόσε πρῆρ.
Οὐδέ τόσον ἠκῆφσιν ἐνίσκοπέλοισιν ἀνδῶρ
Οὐδέ τόσον θρήνησεν ἀνώρεα μακρὰ χελιδῶν.
Ἄλκυόνοσ δ' οὐ τόσον ἐπῆλγισιν ἰαχέ κῆρῶξ.
Οὐ τόσον οἰωνοῖσι ἐν ἀγασί παιῖδα γόν αἰοῦτ.
Οὐδέ τόσον γλαυκοῖσ ἐνὶ κύμασι κηρύλος ἄδεν
Ἰπάμφοσ περὶ σῶμα κινύρα το μέμνωνος ὄρνις.
Ὅσων ἀπὸ φθιμῶοιο κατῶδ' ἄραν γ βίωνθ.

Ἄρχετ' οἰκελικά τῷ Πέρθειος ἀρχετ' μοῖσαι
Ἄονίδες· πᾶσαι τε χελιδόνες· αἴτῃ κ' ἔτιρπερ.
Ἄσ' λαλέειν ἐδίδασκε· καθιζόμενοι δ' ἐπὶ πρέμνοις
Ἄντιον ἀλλήλαισιν ἐλωκνον· αἰ δ' ὕπῃ Φωίδων
Ὀρνίθεσ· Λυπεύδαι· Πενθάδες· ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς.
Ἄρχετ' βωκολικῆ τῷ Πένθειος ἀρχετ' μοῖσαι.
Τίς ποτὶ σά· σύριγγι μελίσδεται ὦ ζιπόδατε
Τίς δ' ἐπὶ σοῖσ' καλαμοῖσ' θάσσει σῶμα· τίς θρασυὺς ἔστ'.
Ἔισέτι γὰρ πνέει τὰ σά χεῖλεα· καὶ γὰρ σὸν αἶμα.
Ἀχθὴν δὲ δυνάμεισ' τῆσ' ἐπὶ βόσκει τᾶοι δᾶσ
Πανί φερέτω τὸ μέλιγμα· τὰ χεῖρα κακείνος ἐρεῖσαι
Τὸ σῶμα δειμαῖνοι· μὴ δὴ τερασεῖο φέρεται.
Ἄρχετ' οἰκελικά τῷ Πένθειος ἀρχετ' μοῖσαι
Κλαίει καὶ γαλάτεια τὸ σὸν μέλος ἀνποκέτιρπερ
Ἡμῶν παρὰ τερασεῖο παρῆνεσι θαλάσσης.
Ὅν γὰρ ἴσον κύκλω περὶ μελίσδεο· τὸν μὲν ἔφωγεν
Ἡ καλὰ γαλάτεια· σὲ δ' ἄδων ἐβλεπὼν ἄλμασ
Νῦν λῦσα μῦθα τῷ κύματ' ὅσ' ἐψαμάθοισι
Ἰξετέρημαίαισι κούας δ' ἐπισεῖνο μῆδ
Ἄρχετ' οἰκελικά τῷ Πένθειος ἀρχετ' μοῖσαι.
Πάντα γοῶ βούτα συκὰ τ' θανε δᾶρα τὰ μοισῶν
Παρθινικᾶν ἐρόεντα φιλάματα χεῖλεα παίδων
καὶ συνοὶ περὶ σῶματιὸν κλαίουσιν ἔρωτι.
Ἀλύπερι· Οὐλέφοι πολὺ πλείον· ἢ τὸ Οὐλαμα.
Τὸ πρῶτον τὸν ἄδωνιν ἀποθνασκοντα φίλασε
Τοῦτόστι ὄρητα μῶν λιγυρώτατε δᾶτερον ἄλγος
Τοῦτο μέληνεον ἄλγος· ἀπώλετο πρᾶνποι ὄμηρ
Τῆνορὸ καλλιόπας γλυκερὸν σῶμα· καίσε λέγονται
Μύρεδ' ἄκαλὸν ἦα πολυκλαύσοισι ζέεθροις.
Πᾶσαν ὄψλησας φωνᾶσ' ἄλα νῦν πάλιν ἄλλον

Υἱέα δα κρύεις· καὶ νῶ δ' ἐπὶ πένθει τάκη·
Ἄμφοτεροι παγᾶς πεφίλα μῦοι· ὅς μῦθ' ἔπινε
Γαλασίδασ ἑράνας· ὃ δ' ἔχεν πῆμα τὰς ἀρεθάνσας·
Χῶ μῦθ' τυνδαρέοιο καλὰν ἕκασε θύγατρα
Καὶ θέτιδος μέγαν ἦα· ἢ ἀτρείδαν μινέλοον·
Κεῖνος δ' ἄπο λέμσ' οὐδέ κρυα· πάντα δ' ἔμελλε
Καὶ βῶτας ἐλίχαινε ἐλ' ἀηδῶν ἐνόμει·
Καὶ σύει γλας ἔτευχε· καὶ ἀδία πόρτιν ἀμιλι
Καὶ παίδων ἐδίδασκε φιλάματα καὶ γόν ἔρωτα
Ἐτρεφεν ἐν κόλπῳσι καὶ ἤρεθε τὰν ἀφροδίταρ·
Ἄρχετε σκελι καὶ τῶ πένθει ἀρχετε μοῖσαι·
Πᾶσα βίῳν θρήνασε κλυτὰ πόλις ἄσεα πάντα
Ἄσκη μῦθ' ἰοάφσε πολὺ πλεον ἠσιόδιον·
Πίνδαρον οὐ ποθέοντι τόσον βοιωτίδες ὕλαι·
Οὐτόσον ἀλκίῳ περιμύρατο λίσσρος ἐρινὰ
Οὐδέ τόσον γόν ἀοιδὸν ἐμύρατο τήϊον ἄστυ
Σὲ πλείον ἀρχλόχοιο πθεῖ πάρ'· ἀντὶ δὲ σαπφοῦς
Ἐισέτε σὺ γὰρ μέλιγμα κινύρεται ἀμιτυλαίνα,
Ἐνδὲ συρακοσίοισι θεόκριτοι· ἀτὰρ ἐγώ τοι
Ἄυσονικᾶς ὀδύνας μέλπω μέλος οὐξένοσ ὠδάς
Βωκολικᾶς· ἀλλ' ἦν τε διδάζασ σέ το μαθητὰς
Κλαρομό μῶσας τὰς δωρίδος ἀμμεα γεραίρωρ
Ἄμοισ μῦθ' ἰορ ὀλιον· ἐμοὶ δ' ἀπίλιπερ ἀοιδάρ
Ἄρχετε σκελι καὶ τῶ πένθει ἀρχετε μοῖσαι·
Αἰαίται μαλάχοι μῦθ' ἐπὶ ἀνλαπαλάπορ ὀλονται
Ἡδὲ τὰ χωρὰ σέλιρα· γότ' ἔτα λῆς ἄλορ ἀνήθον·
Υἱερον αὐζῶντι ἐλ' εἰς ἔπος ἀμοφύοντι
Ἄμμιε δ' οἱ μεγάλοι ἠκαρτερικοὶ σοφοὶ ἄνδρες
Ὅπως πρᾶτα θάνωμες· ἀνάκοις ἢ χονὶ κοίλα
Ἐυδομῆς δ' ἰμάλα μακρὸν ἀτέρμονα νήχρον ἕπνλ·

Σὺ μὲν ἐν σιγῇ πεπυκασμένος ἔσται σιγῇ
 Ταῖσ' ὑμφοισὶ δέδοξεν αἰετὸν βάρβαρον αἰείδης.
 Οὐδὲ γὰρ οὐφθονίοιμι· γὰρ μέλος οὐκαλὸν αἰετῶν.
 Ἄρχε τε σικελικαὶ τῷ πένθειος ἀρχε τε μοῖσαι.
 Φάρμακ' ἤλθε βίωσ' πρὶ σὸν σῶμα· φάρμακ' εἶδες.
 Τοιούτοις χεῖλεσσι πόκ' ἔδραμι· οὐκὲ γλυκάνθη
 Τὶς δὲ υρορῶς τε τοσοῦτον ἀράμερος, ἢ κρείσσειτο.
 Ἡδύναι λαλέοντι τὸ φάρμακον, ἢ φύγεν ὠδάεις.
 Ἄρχε τε βωκολικαὶ τῷ πένθειος ἀρχε τε μοῖσαι.
 Ἄλλων δὲ κακίχη πάντας· ἐγὼ δ' ἐπὶ πένθει τῷ δε
 Δάκρυα καὶ τὸν ὕδωρ οἶνον ὀδύρομαι· εἰ δὴ δάμανδ' εἶ
 Ὡς ὀρφνὴ καταβάς πρὶ τὰς τὰς ὥσ' ἢ κ' ὀδυσαεύς.
 Ὡς πᾶρος ἀλλείδεις· κήγ' ἄν τὰ χ' ἄν εἰς δόμ' ἤλθον.
 Πλουτέος· ὥσ' κεν ἴδοιμι καὶ εἰ πλουτῆι μελίσσθης.
 Ὡς ἂν ἀκουσάμεν τὸ μελίσθιο καὶ παρὰ κώραν
 Σικελικὸν τιλίγεινε δ' αἰδύτι βωκολιὰ ζε
 Καὶ κείνα σικελικὰ ἐν αἰτναίαισιν ἐπαιζεν.
 Ἄοσι· ἢ μέλος οἶδε τὸ δῶριον δ' κ' ἀγέραςο.
 Ἐσείδ' ἄμο λπα· χ' ὀρφνὴ προδὸν ἔδωκερ.
 Ἄδεια φορμίζορτι παλίσυρον ὠρεν δ' ἴκειαν
 Καὶ σεβίων πέμψ' ἴσ' ὠρεσιν εἰδέτι κήγ' ὠν
 Συείσθων δὴ αἰμαίναν, παρὰ πλουτῆϊ καὶ τὸς αἰείδω·

ΔΙΟΣΚΟΥΡΟΙ· ΚΟΙΝῆ· ἸΑΔΙ.

 Μρέομις λήδας τε καὶ αἰγυόχω δὴος υἱῶ.
 Κάσσορα καὶ φοβρόρ κ' λυδάκια πῶξ' εἰρέ
 θιζεν
 Χεῖρας ἐπιξέζαρτα μέσοις βαρέοι σὺν ἰμάσις.

Καρτερόφρων ἔσολιὴν αἰδέως σὺ πεικείσιν ἦλως
 οὐκ εἰς μακρὰν γὰρ γε λάσει νικῶντις ἀθείσμως.
 Οἰχμένῃς εἰδὸς, μὴ λοιδορίας ἀνεπέγκης.
 σκαῖον γὰρ μεμνήσθαι μνησμοῖο μετ᾽ ἔχραν.
 Μήτις αὐτὸν ἐπαίνει, μή τ᾽ αὖθις φέγε· καὶ γὰρ
 τοῦ πάντοτε δρῶσι κενὴ τοὺς δόξα παράσει,
 Ἐσ᾽ ἀνάλωμα μίση, χῶχήμασι σῆς ὀλιγῶς.
 βαιῶ γὰρ τε χέοντα, τὸ μακρῶν πεπορισμένον ἔρρη.
 Ἄφρων γίγνου· ὡς τε τὸ πρᾶγμα ἢ ὁ καιρὸς ἀπαιτεῖ.
 ἀφροσύνην γὰρ πού πλάθειν, ἀκρη εἰς φρόνησις.
 Φῶγε ἀσωτήν καὶ μικρολόγου κακότητα.
 αἶδε δ' ἀντίπαλοι, φήμῃς ἀγαθῆς τε λίσσῃ.
 Μὴ πῖσει αἰετῶ ἀπαπέμοντί σοι ἀπεία.
 τὴν πῖσιν δ' ὀλίγην νέμε πλείωρ πλείω λιγόντων.
 Ἡλίτις οἴνοφραλόμενος, μὴ σαυτὸν ἀθῶου.
 πημελίη τις γὰρ ποτιγλυκῆς· τοῦ δὲ πῖοντος,
 Βουλὴν κοῖνὰ ἀπόρρητον γνωσῶ ἔχμύθῳ.
 πῖσῳ δὴ τῶ πῖσει χροτὸς θεραπεῖην,
 Μὴ φέροι μοι βαρέως ἢ ημερίας ἀκολάσως.
 εἰ μεν εἰδ' τοῖς τύχῃ ὄφρα κακῶσαι χροῖη
 Πρόβλεπε μοῖραν ἐπέχόμενῳ· ἵνα τὴν, δὴ ὑπέρμεινης.
 κουφότερον γὰρ λυπεῖ, πᾶν ὁ προείδομαι ἦξεν.
 Μὴ κατὰ πῖπ᾽ ἀπογνώσκων ἐν δυσπραγίῃσιν.
 ἀλλ' ἔχου ἐλπίδος οὐδενὶ πότμῳ ἀνδρας ἐώσης.
 Γὰν ὅσε αὐτῶν πρόσφορον οἶδας, μὴ τι παρέλθῃς.
 ὅππῃ μέτωπα κομώντα, μετὰ τὸν πρὸ λυτέτμε φαλάκρη.
 Δορλεόμοι τὰ τεόντα τὰ τε σόμην ὕστερον αὔθις.
 Ζηλῶν ἐν τούτῳ θεῖον, ὅς δύο ταῦτα δοκῶς.
 Ἐσθ' ὅτε γίγνου καὶ ὀλιγρῆς, ὄφρ' ὑπὸ αἰνοῖς.
 παῦρα τρυφῆ μεδ' ἴδου· τῷ δὲ ὑεκτεῖν γατὰ πλείω.

ZZ.?? IIII

Fœlthou twaa la zigne O. G. (6 lignes, y ademas, 3 huj' de la zigne ZZ.58
 Verse "Teosaito" equal exemplar completo

(total pellen
 9 huj'

Μὴ ψῆφουδὴ μοιο μονώτατος ἐξολιγώρει.
Μήποτε οὐκ ἀρέσῃς τινί, πολλοῖς ἀντία βάζων.
Ἐσωσοι μελιδώρων πρότη φροντίσ ὑγείας.
καὶ μὴ καιροῦς αἰτιῶ, ἢν σοὶ ἔσος ἐπέλθῃ.
Ὶπίττειν ὑπὲρ κ. νοῦς μερόπων Ὶ ἀβῶ λεται αἰεί.
ἐχέσων τέλπιζει, καὶ ἐν ὑπνοῖσι θεᾶται.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

Ὡς δὴ ταῦτ' ἔπιαζυν ἐτῶσ ποθέεις ἀναγνῶναι.
τάς δ' ὑποθημοσύνας μετῶν, ὄφελος βίου οὔσας.
Σὸν εὐθμιζε δὲ δάγμασι νοῦ, καὶ μήποτε παύσῃς.
εἰκῶρ Ὶ θανάτου βίος ἄμμορος ὦν διδαχάωρ.
Ἐνθεν δὴ πολυκέρδους ἀποίσαι εἰδᾶ μελίσεϊς.
οὐκ ἐμέγρον χράψαντα σκαυτὸν δὲ ζαθεΐσεϊς.
Ὅρθως ζῶν, μύθων μὴ ἐπιστρέφα ἀφρονεόντων.
οὐδὲ Ὶ ἡμέτερον διερευνᾶν μύθον ἐκάσον.
Κληθεῖς μάρτυς σωζομένης πρότερον σόοτι μῆς.
ὄσον ἐνεστὶ κάλυφορ ἀμαρτὰ δασυὶο φίλοιο.
Μύθους μελιχίος τε καὶ αἰμιλίος πεφύλαξο.
νημέρτης ἀπλότης ἀγαθῆ. δουλίη δὲ ἐπακτῆ.
Νωθρεῖν φύγε. ἀργίηρ τοῦ ζωτικῆ οὔσαν.
ψυχῆσ ἀδενέσ Ὶ χαίνωσις χροατήκει.
Ἐθῶτε παραβολὰ δὴν φροντίσι μίγνυε τέρψεισ.
ὄφρα φέρειν θυμὸς φίλος ὄντιν αὐτῶν ἰχμ.
Μήτε λόγου μὴ τέργου ἐπιδράξῃ ἑτέροιο.
μὴ τῶσῶ παραδείγματι καὶ σίτισι αὐθιγλάσῃ.
Κληρον ὄν ἔχει πατρὸθεν, ἔγγραφέ μοι πινάκεσιν
καί μιν αἰζων φρούρει μὴ τι κακῶς ἐπαμύνης.
Ἦν ἀφενόγοι πλείσοι εἰσι πῶτι γήρασ Ὶ δῶ.
σμηρολόγοσ μὴ ἴσθι. φίλοισι δὲ πλουσιόδωροσ,
Ὡφέλιμον θεράποντοσ βελὴν μήτι παρὲλθῃσ.
μή

μη δ' ετέρωιο πινός γνώμην εισύμφορος εἴη,
Εἰμη χήματα σοι καὶ κτήματα ὡς πάρος εἴη.
Ζῆσον τοῖς δαίτησιν, ἀτίως σοι ὁ καιρὸς ὁπάζει.
Μήποτε κρείδην ἀλόχου ἀγάθη δαΐφρησιν.
ὡς μη ἀνάγκην ἄσκατέχιν ἐπαχῆ περιούσαν.
Τῶ πλλῶν παραδείγματι μάνθανε τίπτε γέρεξίς.
ἠφελξῆ βίωτος γ' τῶνδε διδάσκαλ' ἄμμι.
Τοῖς δωατοῖς ἐπιχίρει, μήποτε τοῖς δεπιδίς,
μαψίδιον προλίπης τοῦργ, καμαροισιν ἀπέτω.
Μη σίγητόπερ' ἴδως ἄκ' ὀρθῶς διαπραχέρις
μησκαίους ζήλων δόξῃσ' τὰ τοιαῦτα σιωπῶν,
ἴωσο συμμαχίην κριθείς περὶ θεομα δίκασου.
καὶ αὐτοῖ γ' ἔτε νόμοι ποθέουσι δίκη δέπιδαι.
Ἦντι δικάως πάχης, καρτεριῶ φέρεθι μῶ.
καὶ σαι τῶ π' αἴσας, σαι τῶ σὺ τίνε δικασίην.
Βικλία πάρυ μετέρχοπο μα μετέρχοπλῆσαι.
ποιηταὶ θαυμασὰ γ' ἄμ' ἔπι σα λέγουσι,
Συσι τῶν ἐπέροις καὶ μέτριος λόγον ἴσθι.
μη κόβαλος δόξῃσ' ὅτι κόσμιος ἔμμεν ὀφείλεις.
Σῆς ὀρεζομένης ἀλόχου μη δείδθι φωνάς.
τῆμος γ' ἔσοι τὴν χεῖ ἐνεσφραγῆ ὅτι λαίει.
Χρῶ σοῖς χήμασι καὶ μη ἀπλήσως γ' ἴσθι καταχῶ.
τῶν σῶν γ' ἄσκαθεν τῶν, τὰ ζεῖνα ματεύσεις.
Ἀσφάλισαι τιὸν ἦτορ, μη παρβῆν ποτε π' ἴμον.
ὅσκα ἐν μη καλὸς ἦ, πλὴν τῶν γε κακῶν τέλει ὄσθι.
Μη ψυχῆσ' ὀρεζῆ σου σ' ἀμφαγά τὰ ζε γοκῆας.
μη τέει μη πρόσβερ' ἐθέλων ἀρέσαι γενέτηει.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Ἀσφαλίαν ὅστις δάγειν ἔρον ἴχθεις.
καὶ παδέων ἀμιγῆς φρουρεῖν κίαρ ὀλεσιθύμων.

Τὰς δὲ παρὰ φάσια σάναγιώσκοις ὄσσι ὄσραι
δῆεις γὰρ τι παρ' αὐταῖς τῷ προσέχειν σε ἀνώγει,
Πλὴρου ὑπερφρόνει· ἢν ἐθέλῃς νόον ὄλβιος εἶναι·
οὐδ' ἐελδύμενος, τητῶμενος αἰὲν ἀπαίτεϊ,
Τὰς γὰρ τῆς φύσεως ἄκ' ἂν ποτίσσι ἐπιλείψῃ.
ἢν ἀγὰρ πᾶσι κείροις, εἰς ἀπερχεῖος κατεπέγει·
ἢν ἀφύλακτος ἐὼρ ἀλόγως τὰ σὰ πάντα διοικῆσ
μήτι τύχην λέγε τυφλὴν, μὴ γοῖν περ' εἰούσας,
Ἄργυρίω χῶ· ἀργυρίου φιλήν δ' ἀπόλειπε,
ἢν ἄδεις σοφὸς ἄδεις τίμιος ἠγάσασσάνηρ.
Ἄφνειός γε γῆνως ὑγῆσέοτον χροῖα τήρει·
ὄλιμον ἐχίνοσέων γὰρ πλῆστος, οὐχὶ καὶ αὐτόν,
Πληγὰς ἐσθότε μυστοπόλοιο φέρων παρὰ χειρὸς
τλήθει καὶ ἐμβείμμημα χλωμένοιο τοκῆσ,
Πράττει τὰ ὠφέλιμα· προσεχῶς δὲ φύλασσε ἐκείνα,
οἷς τισὶν ἀμφίβολος πέλει ἠτοῦ κέρδους ἐλάσις·
Γᾶν ὀδύρηδ' ὕναι χεῖρ' αἰτίζοντι χεῖρ' ἴσθ.
τοῦς ἀγαθοῦς δ' ὡς ἔξαι ἐν μέρει ἐπλεροῖ ἐρδους,
Γᾶν ὀτιοῦν ὄν ὑποπτόσσι, ταχέως ἀποσείου·
ὄ, πῆσι λέει τὰ πάρος ὀλιγορηθέντα λυμαίρειν,
ἢν ἀλόλαστος ὄρεξις ἐνοχλοῖσσε λυθείρησ,
μὴ θελεχυσέυεσσαι λαιμῶ γαστροῦ ἐταίρω
ἢν προκένται θηρία πάντ' ἔχειν διὰ δαίμον,
ἐν κέλομαι τρομίειν σέρον ἄνθρωπον πέρι πάντ'
Ἔισθένοσ δι' ἀλάμον σέοτον χροῖα συμπεριφράττει,
ἀπὲν δὲ καὶ διφρονέει, ὡς γὰρ δόξισ ἀνδρείσ,
Συμμαχίην παρὰ θυωσῶν αἰτείη εἴποτε κείμησ·
πιστοῦ γὰρ φίλησ τῆσ προφερέσειερος ἄδεις·
Ἔισὺ πᾶσις, τί θνήσκεισσε ἐκετι γόθυμα,
ἀφραδὲς εἶν ἐτέρη μορφῶ ἐλπίδ' ἠσώθῃναι.

Ἐν τὰν ἰταῖρον ἢ αὐπιδὸν φίλον ὦ φίλεδίζη.
οὐχὶ τύχη μερόπων, ὀβίος δὲ ἰχνυτίος ἦτω.
Χρῶ τῶς κερδῆσαι κνίπης ἔνομα φήζον.
τὸ πτόφιλος πλοῦτου, εἰ πλῆτεις αἰνῶ ἀπειτῶρ.
Τίμιον εἰ φήμην ἐθέλοις βιόων προφυλάσειρ,
ἀπεῦδε φύγειν ἡραδῆθε κακῶς τέρψες βιότοιο.
Ἄρτίφρων τελέθων νόα μὴ χυδία ζετραϊόν.
πάντες γὰρ πολιοῖς παίδων φρένες εἰσὶ νεογῶρ.
Καὶ τέχνῳ μάθε, ὅτι τύχης τροχαλῶς ἀπίσσης,
τέχνη μίμνη, καὶ μερόπων βίον οὐκ ἀπλείπει.
Φράζεο πάντα σιωπῆ τί πῆε λέγουσιν ἕκαστοι
ἢ θῆα γὰρ μερόπων γυμνοὶ λόγος ἠδὲ καλύπτει.
Ἄσκησὶν τέχνῳ, καί περ πύδ' ἐκ μελετήσας
ὡς μελέτη γὰρ νῶ τῶς χρῶν ἔθισμος ἀρήσει.
Μὴ ποτ' ἐπερχομένης ὥρης ἐμπαῖζιο πόλιμος
οὐδ' ἀείδειν οἶον, ὅς οἱ δε βίον διαπαίξειρ.
Μάθηθαι πρῶτα πρὸς εἰδότης, αὐτὸ δὲ σόφιζ' ἀδιδάκτους
τῶν ἀγαθῶν διὰ γὰρ δύσσιμον τελέθει τὸ διδάσκειν.
Τόσον πύδ' ὅσον δύνῃ ἢ ἐθέλης ὑγιαίνειν.
πᾶσα γὰρ οὖν σπατάλη δφνῆς νόσου ὄσιν ἀφορμή.
Ἄνεῖς ἀμφαδύλωτι, καὶ ὡς καλὸν δουλιμάζεις.
ἀθρεῖ μὴ τοῦτ' αὐτὸν πάλιν ἠκολίη καταμέμψη.
Ἐν δὴ μερίη, τὰν ἀντία πάντα φυλάσων.
ἐμπαλιδὺς πρᾶξωρ ἢ τὰ κρείττονα προσδύκαίξειν.
Μάθηθαι μὴ λήγων μελετήσοφίῳ γὰρ ἀέξει.
ἢ μακρῆσι βίβαις ὀλίγη σιώεσις ἐπορείσθῃ.
Ἄνεθ' φασόμενος ὄν πολμάκι γὰρ δοκιμάζεις.
ἢ μαρ' ἐν ἐμφανίσει σοι πρῶτος τις φίλος ἦεν.
Μὴ αἰσχυρῆς ταῦτα μαθεῖν, ἀπερ' ἔδεδάηκας
αἰσχος μὴ τι μαθεῖν ἐθέλῃ, τὸ δ' ἴναντίον αἶνος.

Εὐφροσύνῃ καὶ ἔρις βᾶκχι· παρφίητε σύνφσιν·
ὦν γὰρ μὲν, ἀσπάζου· φέρειν δ' ἐλιδας κέλομαίσε·
Τὸς θυμῷ μαλακοὺς ἢ σιγαλέους πεφύλαξο,
ὄλιλος ποταμὸς γὰρ αἰεὶ τὰ χαβένθια κἀθει·
ἔντ' ἀντὶ τῶν ἄλλῃ χαλεπῶν φίλος αἰσθ·
βλέπον ἐς ἄλλο δὲς πράξιαν πόσον ἔπλετο χείρων·
Τοῖς δυνατοῖς ἐπιχέρι, ἀπὸ πρῶτον γὰρ ἔρετμοῖς·
θῖνα βεβαϊότερον ἢ λαίφος ἐς ὑψος ἀείρειν·
Ἀντίον ἀφ' ἰδὲ καίω μὴ φλαύρωσ πρὶ ἐλίσσης·
τὰς ἀδύλους ὄργαι γὰρ ἀμύνεται ἱφί τὸ θεῖον·
Γυμνωθεὶς τῶν ὄσων μὴ ἀνιῶ· μὴ δ' ὀλοφύρω·
χαίρει δὲ μάλλον ἐπεὶ συνέβησοὶ ἔχειν ἀπὸ λείαςαι·
Ἔστ' μὲν ἄλλος ἐπαχέρι, ἀπὸς κέκτῃτ' ἀποβάλλειν·
ἔμωπὸς δ' εἶσιν ἀγὼν φρορέοντα φέρειν ἐπέοικεν·
Μὴ μακροὺς σαυτῷ καιρὸς βιοτῆς καθαυτοῦ
ὡς σκιά σῶματι γὰρ· μόρος ἔσπεδ' ἢ περ ἀφίξι·
Ἰλάσκω θυέεσι θεόν· λίπε μόρον ἀρόξω
μὴ δέ μιν ἠμενίσαι δούλει αἵματι ἢ σφραγίσοι·
Δὸς γόπον ἢ νορέηφι τύχης, εἰ ὑπέκει κακωθείς·
ἦγε γὰρ ἔχε λυμῆναι· γοῖν καὶ πρὶ ὄνηναι·
Ἐἴθ' ἀμαρτήσης, παίδωε σὺ σαυτὸν ἔπειτα
Ἰαύματα δ' θεραπεύομεν ἄλλοσ' ἄλλοσ' ἀκείται·
Μὴ που πλυχοῖοιο φίλου Φιλίω ἀποσείου·
ἦθεα κείνοσ' ἀμφε, σὺ μνώεο τῶ πρὶν ὀμήρων·
Ἰδ' ἐν προσασίη χαρίεις, ἵνα φίλτερος εἴης
καὶ μὴ φῶσ' σε τῆσ' ἀρχῆσ' ὀλιτῆρα βᾶκισον·
Φράζω μήθ' ὑπὸ πῆτος ἐὼν αἰεὶ ἄθλιος εἴης
δολοῖσ' γὰρ ἢ ὑπὸ πῆτοις λωίτερος μόρος ἢ ζῆρι·
Ἦν ὠρήσης σαυτῷ δμῶας πρὸς θεραπίω·
σφᾶσ' τε καλεῖς δούλοσ', καὶ θρώπουσ' ὄντας ἐπίσω·

reliqui hinc est — Εὐπροσήγορος γίνου.
coram mutatoribus Ἀμαρτῶν μεταβῆ λήθου.
κατὰ τὴν ἀποστολὴν Χρόνον ἀλίαν φύλαττε.
omnibus suorum Ῥᾶσιν ἀποστρέψα.
concordia puerum Ὁμόνοιαν δίδουε.
propter hunc Τοὺς ἡγεμόνας φοβῶ.
ne loquar aduersariis Μὴ λάληθ' πρὸς ἠδονήρας.
ne credam homini Μὴ πείσεινέ χροῶ.
neque neque huius Σαυτῶ μὴ ἀμέλει.
maioris nam uenire Πρεσβύτερον αἰχύνε.
maioris officii gratia Θνήσκε ὑπὲρ παιτρίδος.
ne tibi aduersariis Μὴ ἐπὶ παντὶ λυποῦ.
ex deponit deus Ἐξ ἰσχυρῶν γένηται.
spem ut morali Ἐλπίζε ὡς θνητός.
raue ut in morte Φέδου ὡς ἀθάνατος.
ne tibi in gloria Μὴ ἐπαύρου ἐπὶ δόξῃ.
atque in uita Μυστήριον κρύπτει.
ad maiorem Ἔϊκε μετὰ τοῖς.
causam ex parte Καιρὸν πρόσμενε.
in talia facere Θνητὰ φρόρει.
causam tuam facere ut hinc Δωροδόκῃ χρισίμως.
ne tibi in uita facere Μὴ ἄρχου ἀδικεῖς.
in hinc causam Λύτῃ φυλάττει.
in hinc causam Ἐπὶ νεκρῶ μὴ γέλα.
in hinc causam Φίλοις χροῶ.
in hinc causam Συμβῆλινε ἀναιτίως.
in hinc causam Ἐνφρανε φίλους.

ΒΙΑΝΤΟΣ.

in hinc causam — Ἔισ' κάρπῳ ἑμβλέψας.

completa et simul hinc ubi uideri
 Θεωρεῖ· ἢ εἴ μ' καλὸς φαί' ἴσθαι ἡμῶν
ubi ubi ubi ubi ubi ubi ubi ubi ubi ubi
 νη· ἄξια τούτῳ πράττει.
 εἰδ' αἰχρὸς, τὸ τῆς ὀφείας
 ἐμιπὸς ὡρᾷ ζεκαλο-
 καταθείαις.
 Περὶ θεοῦ μὴ λέγε κακῶς
 ὅτι δ' ὄσον αἰέλου.
 Ἄχεπο μάε.
 Λάληθ' ὀλίγη.
 Νόφ και' ὅτε πράττει.
 Ἀνάξιον ἄρσασα μὴ ἐπαύ-
 νει δὲ ἀπλόγος.
 Πείσαι λάβε μὴ βιασάμῃ
 Στήσαις ἐν μὲν νεότητι
 πεζίαν, ἐν ᾗ γήρασος αἰών.

ΡΙΤΤΑΚΟΥ.

Ὁ μέλλος ποιεῖν μὴ προῦ
 λεθ' ἀπ' τυχὸν δ' ἑλασθῆσθαι
 Παρακαταθήκη ἀπ' ἀ'
 Ἀνέχου ὑπὸ τ' πλοσίων με
 κρᾷ ἐλαττῶ μῦθος.
 Τὸν φίλ' κακῶς μὴ λέγε
 Μὴ ᾗ τ' ἐχθρὸν φίλον ἡτοῦ.
 Γνωακὸς ἀρχ.
 Ὑπὲρ αὐτὸς ποῖε γόνεσι
 δ' ἄσσει, πὰ αὐτὰ προσδέχθαι
 παθεῖν καὶ αὐτός.
 Ἄρτος μὴ ἴσθαι.
 Φίλων κριτῆς μὴ γίγνου.

1. ne conueniat ut ratiocinatio etiam in ista dicatur. 2. ne impere gratia quae impediunt dicitur.
 3. nihil iniquum invidet. 4. lingua ne ratiocinatio inueniatur. 5. ne ueritas ea quae sunt non possunt. 6. ne
 6. ne festinus loqui. 7. ueritas ratiocinatio. 8. nota inueniatur. 9. nihil iniquum. 10. ante omnia est
 11. ratiocinatio inueniatur. 12. ratiocinatio. audiendi est. 13. ratiocinatio inueniatur. 14. inueniatur inueniatur
 15. Quae ex similitudine ratiocinatio: si quis ex ratiocinatio inueniatur, dicitur, dicitur et non cognatus possit
 debet.

- 1 Μὴ ἔριζε γυνεὺσι καὶ καὶ ἀλεγεῖο.
- 2 Μὴ ἄρχῃ πρὶν ἄρχασθαι μάθης.
- 3 Ἄτυ χροῖώ τι μὴ ἐπιγέλα.
- 4 Ἡ γλῶττα μὴ προτρέχῃ τῷ νοῦ.
- 5 Μὴ ἐπιθύμῃ ἀδυνατώτερος.
- 6 Μὴ ἀπεῦθε λαλώρ.
- 7 Νόμοις πείθου.
- 8 Γνώθι σαυτὸν.
- 9 Μηδὲν ἀγχι.
- 10 Ἐξὸ πάντων σέβου τὸ θεῖον.
- 11 Γονέας αἰδοῦ.
- 12 Φιλίκοοσ ἔσο.
- 13 Ἡδονῆσ κράτει. **ΣΠΙ**
- 14 Ἐχθρὰν διάλυε.
- 15 Γάμψ ἐκ τῶ ὁμοίων ἢν γῆρ ἐκ τῶν κρείσσονων γῆμης, δεαυότασ, ἃ δ' συγγλυεῖσ κτήσῃ.

Τὴν ὑπόνοιαν ἀπέχε. *superbia uidebitur*
 Τοὺς τεκόντας ὑπομονῇ νίκα. *patienter rationata uice*
 Ἐν ποίῃσ ἢς ἔτυχῃ, μὴ *beneficentia quae consequitur*
 μόνουε. *et memore*
 Τὸν ἐλάττω μὴ ἀποσκυβαλίσησ. *beneficentia quae consequitur*
 Ἄλλοτρίων μὴ ἐπιθύμψ. *aliqua ne consequatur*
 Μὴ ριψοκίνδυνος ἔσο. *ne temerarius esto*
 Ἀγάπα τὰ τοῦ πλησίον σου, κ' ἡ τῆρ ὡσ τὰ σαυτῶ. *quia ea quae proximi sunt et serua ut tua.*
 Ὅσὺ μισεῖσ, ἐτίρω μὴ πρὶ ἡσῃσ. *quod tu odit, aliter ne faciat*
 Μὴ ἀπέιλψ μηδενὶ γυναι *ne minare aliam mulierem*
 κῶδες γῆρ. *invidiosus*
 Θᾶπρον ἐπέ ταισ ἀτυχίαισ τῶ φίλων ἢ ταισ ἔτυχίαισ πρὶ ἡσ. *quia ad felicitatem meam uade*
 Λίθος χευστοῦ βράσανθ. *lapidē autē uerbato. autem uerbo*
 χευστοσ δ' ἀδύσῶν. *autem uerbo*
 Ἐυχῆσ δ' ἀδὲν ὅσὺ τιμιώτεροσ. *oratione nihil est preciosius.*
 Ἐυδῆσ καταβολὴ τὸν εἰον λυμαίνεσαι. *mendacē calumpnia uerborum destruit*
 Ἐυδῆσ δὲ μισεῖ πᾶσ φρόνιμοσ καὶ σοφός. *mendacium odit. cum prudentem et sapientem.*

ΚΛΕΟΒΟΥΛΟΥ.

- quidam superbiae.*
 1. *dominatio*
 2. *liberitas*
 3. *amicitia*
 4. *uista uictoria*
 5. *bona uita*
 6. *malitia*
 7. *ne*
- 1 Μὴ ὑπερήφανὸν γίνεσθαι τῆσ οἰκίασ ἐπιμελοῦ.
  - 2 Τὰσ εἰβλοὺσ διέρχεσ.
  - 3 Τὰ εἰλπετασ παρὶ δῶε.
  - 4 Τὰ δὲ κακὰ κρίνε.
  - 5 Τὲσ ἀγαθῶσ ἀγαθὰ πόσῃσ.
  - 6 Κακολογίασ ἀπέχεσ.

ΧΙΛΩΝΟΣ.
 Γνώθι σαυτὸν.
 Μὴ φθόνῃσ θνητά.
ne uideat mortalia.

2. amicos proba / familiari soci
 4. p. multa ne minis / uisibus ne esto
 7. malina abstinere / gloria regere
 2. cum vitam / 3. r. cum ama. 10
 laudare / laudat / apud omnes.

continentiam exerce — Έκράτειαν άσκη.
 turpia fuge — Αιχρα Φύγε.
 impori pane — Χρόνα Φύδου.
 iuste posside — Δικαίως κτώ.
 multitudine plae — Γλήθη άρεσκε.
 sapientia utere — Σοφία χρώ.
 prope proba — Ηθει δοκίμαζε.
 nihil supercare — Υφορω μηδεν.
 otium calumpnia — Μίσει διαβολάς.
 ne sis inopitunus — Μη ης έπαχης.

ΣΟΛΩΝΟΣ.

Deus cole — Θεόν σέβου.
 parentes uocare — Γονείς αιδου.
 amicos auxiliare — Φίλοις βοήθη.
 inimici inuidiam — Μηδενι φθόρου.
 uentatis subtrahere — Αλήθειαν ανέχε.
 iustitiam peiores — Η Όρχω μη χρώ.
 legibus parere — Νόμοις πειθε.
 cogita iustum — Νόφ το δικαιοσ.
 iram contine — Ουμδ κράτες.
 uirtutes lauda — Άρετήν έπαίνει.
 melos odere — Καλοους μίσει.

ΘΑΛΟΥ.

πρόσταξήσιν honora — Τόν ηρατοῦντα τίμα.
 uisit Socrates alios se miserrimo — Έκέλευσεν ο Σωκράτης τῶν έσοπτριζομένων νεανί-
 2. διδασκαλίας uisitum alios turpes — σκων ρυς μηδαιχρής, έπανορθόσαι τῆ άρετῆ. ρους
 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

2. Δοκίμαζε Οίλους. *Justitiam non in uita*
 3. Όμοιος σου τῶν γίνου. *ex domo tua*
 4. Έπαγγέλω μηδενι. *Pythagoras*
 5. Πολίταις μη θράσυνος. *οραται με*
 6. Το παρον δι ποιφ. *deus in uita modo*
 7. Κακίος απέχου. *et exidere mor*
 8. Δόξαν δώλει. *duz a corpore*
 9. Έπιμέλω βίη. *ignoratia a men*
 10. Έιρήνην αιτάσαι. *te. uidiuiz a uente*
 11. Έπαινου παρὰ πάνσι. *meditatione ab uita*
 12. Υίου ριν άρδρα έκβαλε. *deuisionez a deo*
 13. *et eide. ab om*
 14. *nibus turpitud*

ΟΡΥΘΑΓΟΡΑΣ.

Δεί φυγαδύην παντῶν τρό-
 πω, καί εκ κόπης.
 Τὴν νόσ' ἀπὸ τοῦ σώματος
 Τὴν ἀπέδωσαν ἀπὸ τῆς
 ψυχῆς.
 Τὴν ἀσέλθειαν ἀπὸ γαστ' ὀ.
 Τὴν γαστρίν ἀπὸ πόλεως.
 Τὴν διαφωνίαν ἀπὸ τῆς οί-
 κίας.
 Καὶ κοινῆ, ἀπὸ πάντων τὸ
 αἰκρατίες.

πρόσταξήσιν honora — Τόν ηρατοῦντα τίμα.
 uisit Socrates alios se miserrimo — Έκέλευσεν ο Σωκράτης τῶν έσοπτριζομένων νεανί-
 2. διδασκαλίας uisitum alios turpes — σκων ρυς μηδαιχρής, έπανορθόσαι τῆ άρετῆ. ρους
 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

Τὸν ηρατοῦντα τίμα.
 Έκέλευσεν ο Σωκράτης τῶν έσοπτριζομένων νεανί-
 σκων ρυς μηδαιχρής, έπανορθόσαι τῆ άρετῆ. ρους
 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191.

Περὶ φθόνου.

Ὡπερ ἡ ἔρυσίβη ἰδὸν ὄσσε τὰ σίτω νόσημα, οὕτως φθόνος αἰλίας, ὄσσε ἀξέσσημα.

Ὡπερ ὁ ἰὸς σίδηρον, οὕτως ὁ φθόνος τὴν ἔχουσαρ αὐτὸν ψυχὴν ἐξαναψήχει.

Ὡπερ δ' ἴβελων τὰ βιάως φερόμεναι περὶ ἀν κερτερῶ τριπλῆ ἀντιτύπῳ προσώπῳ, ἐπὶ τὸν προέμενον ἐπαμέρχεται. οὕτω τὰ τῶ φθόνου κινήματα, οὐδὲρ λυπῶνται τὸν βασκαίνον, αὐτῶ πληρῶς γίνονται τῶ βασκαίνου.

Τὶ σε ἀξέσσω φθόνερε, τὸ ἰδὸν κακῶν ἢ τὸ ἀλότρησθαι γαθόν; Τὰς μὲν κύνεας φέροντες ἡμεροῦ μὲν, τὸ δὲ βασκαίν' ἐν ἑρετοῦ τ' χαλεπώτερον ἀπεργάζομεθ'.

Ὡπερ τὰς ἐχίδνας φασὶ τὴν κνήσασαν αὐτὰς γαστέρας διασθούσας ἀπὸ γενναῖαι, ἔτι καὶ ὁ φθόνος τὴν ὠδύνησσαν αὐτὸν ψυχὴν πέφυκε διαπαντῶν.

Τὸ μόνον τ' παθῶν ἀδίκῶτα τὸν τε ἄμα ἔδικαιότατον. τὸ μὲν ὅτι πᾶσι διολεῖ τοῖς καλοῖς, τὸ δὲ ὅτι τήλει τοὺς ἔχοντας.

Ὁ δαίμων φθονεῖ μὲν ἀνοῖς ἢ δαίμονι δὲ ἔδενί. οὐδὲ ἀνοῖς ὦν, ἀνοῖς φθονεῖς, κὴ ποίας τένης συγγνώμης.

Ὅσα γὰρ ἀφθονῆς, τοσοῦτω μεζόνων γίνη πρόξενος ἀγαθῶν τῶ φθονου μὲν ὦ. Ἡσίοδος

Καὶ κεραμῖς κεραμῆλο τέφ, καὶ τέκτονι τέκτων.

Καὶ πτωχὸς πτωχῶ φθονεῖ, κὴ αἰοὶ δὸς αἰοιδῶ.

Θεόφραστος εἶπε, μοχθηροὺς τ' ἀνθρώπων οὐχ ἔτιως ἢ δὲ ἀπὸ πρὸς τοῖς ἰδίους ἀγαθοῖς, ὡς ἐπὶ τοῖς ἀμοιβῆσι κακοῖς.

Πλάτων, ἀγαθὸς ἦν, ἀγαθῶ ἢ οὐδείς οὐδενὸς οὐδέποτε ἐμεταφθόνου.

De invidia

sunt vicia propria vitium bonis, sicut invidia amicitiae et moribus

sunt formae formae, sicut invidia animi magis habentis ipsae invidiae et

sunt vicia propria vitium bonis, sicut invidia animi magis habentis ipsae invidiae et

invidiae sunt vicia propria vitium bonis, sicut invidia animi magis habentis ipsae invidiae et

invidiae sunt vicia propria vitium bonis, sicut invidia animi magis habentis ipsae invidiae et

invidiae sunt vicia propria vitium bonis, sicut invidia animi magis habentis ipsae invidiae et

invidiae sunt vicia propria vitium bonis, sicut invidia animi magis habentis ipsae invidiae et

invidiae sunt vicia propria vitium bonis, sicut invidia animi magis habentis ipsae invidiae et

invidiae sunt vicia propria vitium bonis, sicut invidia animi magis habentis ipsae invidiae et

invidiae sunt vicia propria vitium bonis, sicut invidia animi magis habentis ipsae invidiae et

plato bonum erat, bono nullus invidia magis fit invidiae

Α.Α.
Τάδε ἐνεστ
Θεολήριτου.
Φατι
Ἄρχεται.

Β.Β.
β.η πόλεα
Ἐιδύμιον
Λ.η μάν.
Λ.τοῖ τέτ

Γ.Γ.
Ταύτην
Τά βοῖ
Ἐιδύμιον.Κ
Ἄρχαθ.

Δ.Δ.
Κεῖ μὲν
Τοῦτο

Πλαῖν
Ἐιδύμιον.Π.

Ε.Ε.
Χρισταμύαις
Ουκέτε
Κεῖνος
Ἰόσατ.

Ζ.Ζ.
Κηριοκλήπης.
Δύσποτμη.
Ευκολίσκος.
Ἰχύος.

Θ.Θ.
Ἰμνέομεσ.
Γαῖν σιωέ
Νεῖκος
Ἄμα.

ΘΕΟΓΝΙΔΟΣ ΜΕΓΑΡΕΩΣ ΣΙΚΕΛΙΩ
ἢ ΤΟΥ ΓΝΩΜΑΙ ΕΛΕΓΕΙΑΚΑΙ~

Ἄνα λητούς ἡέδρος τίκθ'.
ἄποτε σείο
Λήσομαι ἀρχόμενος, οὐδ' ἀ-
ποπαυόμενος.
Ἄλλαιε πρῶτόν τι δ' ἔσατον
έντε μέσοισιν
Ἀείσω, σὺ δέ μεν κλυθί κεί

ἰσθλα δίδου.

Φοῖβε ἀναζότε μῦσ' ἑατὰ τέκε πότνια λητώ.
Φοίνικος ξαδνῆς χροσίη φαψαμένη.
Ἀθανάτων κλάισον ἐπὶ τροχειδὶ λίμνῃ.
Πᾶσα μὲν ἐπλήθη δῆλθ' ἀπειροσίη
Ὀδμῆς ἀμβροσίης, ἐγέλασθ' ἄρα πελώρη.
Γήθησεν δὲ βαθύς πόντος ἀλός πολίης.
Ἄρτεμι θηροφόνῃ θύχαιτερ δῖος ἦν ἀγαμέμνων
Ἐισαθ' ὅττι τροίω ἐπλεηνησι θοαῖς.
Ἐυχόμενῳ μοι κλύθι, κακὰς δ' ἀπὸ κῆρας ἀλαλκί.
Σοὶ μὲν τοῦτο θεὰ σμικρὸν, ἐμοὶ δὲ μέγα.
Μούσαι καὶ χάριτις κούραι δῖος, αἴ ποτε κάδμου
Ἐς γάμον ἐλθοῦσαι καλὸς αἰείσατ' ἔπος.
Ὅππικαλὸν ὄλον ἐστ' ἰγόνυ καλόν, οὐ ὄλον ἐστ'.
Τῶτ' ἔπρος ἀθανάτων ἦλθε δαῖσμάτων.
Κύρνε σοπιζομένῳ μὲν ἐμοὶ σφρηγὶς ἐπικείσθω
Τοῖς δ' ἔπεισι, λήσει δ' ἄποτε κλεπτομένη

Α Α. αα

Οὐδέ τις ἀλλάζει κάκιον τοῦ ἰσθλοῦ παρ' ἄλλοις.
Ὡδὲ δὲ πᾶς ἐρέει θεόγνιδός ἐστιν ἔπει
Τοῦ μεταρέως· πάρ' ἄλλοις δὲ κατὰνθρώπων ὀνομαστῶ
Ἄσοισιν δ' ὕπνω παῖσιν ἀδεῖν δυνάμει.
Οὐδὲν θαυμάσιον πολυπαίδην· οὐδὲ γὰρ ὄζυς
Οὐθ' ὕμνῳ πάντας ἀνδάνει, ὅτ' ἀνέχων.
Σοὶ δὲ γὰρ εὐφρονέων ὑποθήσομαι οἱ ἄπρ' αὐτὸς
Κύρην ἄπὸ τῆς ἀγαθῶν παῖς ἐτίων ἔμαθον.
Γέωνυσσ'· μήδ' αἰχρῶσιν ἐπέργμασι μὴ δαδίκουσι
Τιμὰς, μήδ' ἄρ' ἐτασ' ἔλκειο, μήδ' ἄφενος.
Ταῦτα μὲν ὅτ' ἴσθ'· ἱακοῖσι δὲ μή προσομίλη
Ἄνδράσιν, ἀλλ' αἰ τῆς ἀγαθῶν ἔχο.
Καὶ μετὰ τοῖσιν πίνε καὶ ἔατε, καὶ μετὰ τοῖσιν
Ἴξε· καὶ ἀνδάνε τοῖσιν ὧν μεγάλη δυνάμεις.
Ἐσθλῶν μὲν γὰρ ἀπ' ἰσθ' ἀμαθήσεαι· ἠνδὲ κακοῖσι
Συμμιχθῆς, ἀπολείσῃ ἢ γόν ἔόντα νόον.
Ταῦτα μαθὼν ἀγαθοῖς ὁμίλει· καὶ πρὸς φήσεις
Ἐν συμβουλεύειν τοῖσι φίλοισιν ἐμὴ.
Κύρην κύει πόλις ἠδὲ· δέδουκα δὲ μὴ τέχνη ἀρσῆρα
Ἐυθυρτήρα κακῆς ὑβείθ' ὑμετέρης.
Ἄσοι μὲν γὰρ ἔαθ' ἰσθ' ἀσάφρορες· ἠγεμόνες δὲ
Τετραφάται πόλιν ἐς κακότητα ποιεῖν.
Οὐδὲ μίαν πόλιν ἀγαθοὶ πλὴν ὠλεσαν ἄνδρες
Ἄλλοι τὰν ὑβείθ' ἔχουσιν κακοῖσι ἀδῆ.
Δῆμόν τε φθείρωσι· δόλιας παδίκουσι διδῶσιν
Ὀκείων κερδῶν εἰνέλα καὶ κερὰ τεθ.
Ἐλπεο μήδ' ἄρ' ἔστιν κείνῳ πόλιν ἀπρὸς μείδῃ.
Μήδ' εἰνὶ ὧ κείνῳ πρὸς ἠνδ' ἐν ἡσυχίῃ.
Ἐν τ' ἀπ' ἄλλοις ἱακοῖσι· φίλαρσῆρασι ταῦτα γένηται
Κέρδεα δημοσίῳ σὺν ἱακῶν ἐρχόμενα.

Ἐκ τῶν γὰρ χάσις ἐστὶ ἔμφυλοι φόνοι ἀνδρῶν.
Μούναρχος δὲ πόλει μήποτε τῆδε ἄδοι.
Κύρνε πόλις μὲν ἔθῃδε πόλις λαοὶ δὲ δὴ ἄλλοι
Οἱ πρόθου τε δίκασ ἠδεσαν, οὔτε νόμους.
Ἀλλ' ἄμφι πάλῃ ρῆσι δοράς αἰγῶν κατέτριβον.
Ἐξωδῶς τέλα φοιτῶν δὲ νέμοντο πόλιν.
Καὶ νῦν εἰσάγαθοὶ πολυπαῖδῃ οἱ δὲ πρὶν ἰσθλοί.
Νῦν δειλοὶ, τί σκεν ταῦτ' ἀνέχοι τῆσορῶν.
Ἀλλήλους δὲ πατρῶσιν ἐπαύλοισι γελῶντες
Οὔτε κακῶν γνώμας εἰδότες, οὔτ' ἀγαθῶν.
Μηδέν αὖ τῶνδε φίλον ποιεῖ πολυπαῖδῃ αἰσῶν
Ἐκ θυμοῦ χεῖρσ' ἐνεκα μηδεμίῃσ.
Ἀλλὰ δόκει μὲν πᾶσιν ἀπὸ γλώσσης φίλος εἶναι,
Χρήμα δὲ συμμίξῃσ μηδενὶ μηδυτιοῦ
Σπουδαῖον γνῶσθ' ἢ οἰζυρῶν φρένας ἀνδρῶν
Ὡς σφιν ἐπ' ἔργοισιν πίστις ἐστὶν δεμῖα
Ἀλλὰ δόλος ἀπάτασ τε κλυτοκίαισ τῆ φίλησάν.
Οὕτως, ὡς ἀνδρες μηκέτι σωζόμενοι.
Μήποτε κύρνε κακῶ πῖσυνος βούλησιν ἀνδρῶν
Ἐν τ' ἀρσπουδαῖον πρὸ γμῆθῃσ τελέσασ.
Ἀλλὰ μετ' ἰσθλῶν ἰῶν βελήεσ πολλὰ μογήσασ
Καὶ μακρὴν πρῶτον κύρνε δὴν ἐκτελέσασ.
Πρῆξιν μὲν δὲ φίλοισιν ὅλως ἀνακοίνεσ πᾶσι
Παῦροι ριπρῶν πῖσὸν ἔχουσιν νόον.
Γαῦροισι πῖσυνος μεγάλ' ἀνδρῶσιν ἔργεσι χεῖρσ.
Μὴ πρῶτ' ἠέ κέσθιν κύρνε λάβῃσ ἀνίλω.
Γισὸσ ἀνὴρ χευσθῶν τε καὶ ἀργύρου ἀντιρύσασθασ
Ἄξιος ἐν χαλεπῇ κύρνε δὲ χροσασθῆ.
Παῦρος ἐν εἰρήσεισ πολυπαῖδῃ ἀνδρῶσ ἐπαίρσθ
Γισοὺσ ἐν χαλεπῇσ πρῆγμασιν γιγνομένσ.

Οἵτινες ἀντολμῶεν ὁμόφρονα θυμὸν ἔχοντες
Ἴσον τῶν ἀγαθῶν τῶν τε κακῶν μετέχουσιν.
Τοὺς δὲ οὐχ εὐρήσεις διζήμενος οὐδ' ἐπὶ πάντας
Ἄνους οὐς ναῦς μὴ μία πάντας ἄγει.
Οἷσιν ἐπὶ γλώσσητι εἶ ὁφθαλμοῖσιν ἐπέστιν
Αἰδῶς οὐδ' αἴχρον χεῖρ' ἐπὶ κέρδος ἄγει.
Μὴ μὲν πεσὶν μηδ' ἐργε νόον δ' ἔχει κ' ἤφρην ἄλλη.
Εἶμε Φιλεῖς καί σοι πιστὸς ἐνεστίνος.
Ἡμεῖς φίλος καθαρόν θέμενος νόον, ἢ μ' ἀποφ' ἑπῶν
ἔχθαι ῥῶμα φασὶν ἠνεῖκος ἀειράμενος.
Ὅς δὲ μὴ γλώσση δέχ' ἔχει νόον οὗτος ἐταῖρος
Δεινὸς κέρην ἔχθρος βέλτερος ἢ φίλος ὢν.
Εἴ τις ἐπαινέσει σε τόσον χρόνον ὅσον ὀρώη,
Νοσφισθεὶς δ' ἄλλῃ γλώσση ῥήσῃ κακῶν,
Τοιοῦτός γοι ἐταῖρος ἀνὴρ φίλος οὔτι μάλα φίλος
Ὅς κέ πη γλώσση λῶσα, φρονεῖ δ' ἔτιρα.
Ἀλλ' ἡγοῖτό γοι ἐμοὶ φίλος ὅς γοι ἐταῖρον
Γιγνώσκων ὀργῶν καὶ βαρῶν ὄντα φέρει
Ἀντικασιγήν γοι· σὺ δέ μοι φίλεταῦ τ' ἐν θυμῶ
Φράζεις, καὶ ποτὲ μὲ μνήσεαι ζῶπιον.
Μηθεὶς ἀνῶν πείσῃ κακὸν ἀνδρα φιλῆσαι
Κύρνε, τί δ' ἐσὶ φίλος, κείνος ἀνὴρ φίλος ὢν
Ὅταν σὲ χαλεποῖο πόρον ἔρυσαι τοῖα καὶ ἄτῃς.
Οὔτε κερ εἰδὸν ἔχων τοῦ μεταδύνη θέλει.
Δηλὰ δ' ἐν ἔρδοντι ματαιοτάτη χάρις ἐστίν.
Ἴσον ἠπαίρειν πόντον ἀλὸς πολίης.
Οὔτε γὰρ ἀνπόντον ἀπείρων βαθὺ λήϊον ἀμῶς.
Οὔτε κακὸς δὲ δρῶν, δὲ πάλιν ἀντιλάβοις.
Ἄπληστον γὰρ ἔχουσι κακοὶ νόον ἢν δ' ἐν ἀμάρτηι.
Τῶν πρόθεν πάντων ἐκκέχεται φιλότῃς.
Οἱ δ' ἄγεθαι

Οἰδ' ἀχαιοὶ τὸ μέγιστον ἐπαυρίσκησι παθόντες
Μνήμα δ' ἔχουσα γαθῶν καὶ χάλιν ἐξοπίσω.
Μήηρ τε γὼν κακὸν ἄνδρα φίλον κρείδ' ἐταῖρον,
Ἄλλα ἢ φεύγειν ὥστε κακὸν λιμένα.
Πολλοὶ τοι κ' σὺ κ' ἢ βρώσι σ' εἰσὶν ἐταῖροι,
Ἐν δὲ πονοδαίῳ πρήγματι παυρότεροι.
Κιβδηλοῦ δ' ἄνδρος γυνῶναι χαλεπώτερον ὄδον.
Κύρην, οὐδ' ἔυλαβίης ἐστὶ πείρα πλέορος.
Χρυσοῦ κιβδηλοῖο καὶ ἀργύρου ἀχέτος ἄτης
Κύρην καὶ ἐξέυρειν ἑάδον ἄνδρ' ἰσοφῶ.
Ἐἶδ' ὀϊλῆ νόσ' ἄνδρος ἐνὶ στήθεσσι λέληθε,
Υδνός ἐών δόλιον δ' ἐν φρεσὶν ἤτορ ἔχει.
Τοῦ τοθεὸς κιβδηλότατον ποίησε βροτοῖσι
Καὶ γυνῶναι, πᾶρ τωρ τοῦ τᾶρ ἠρόταρον.
Οὐκ ἂν εἰδείης ἄνδρος νόον οὔτε γυναικὸς
Πρὶν πετραθείης ὡς πρὶν ὑπὲρ ζυγίου.
Οὐδέ κεν εἰκάσαις ὡς περ κρῖτες ὄριον ἔλθων,
Ρομάκι γρ' γνώμῳ ἱξαπατῶσ' ἰδέαι.
Μήτ' ἄρε τῶν ἔυχου πολυπαίδῃ ἔξοχος εἶναι
Μήτ' ἄφενος, μᾶρον δ' ἄνδρ' ἰένοιο τύχη.
Οὐδ' ἐν ἑρ' ἀνοῖσ' ἐπατρὸς καὶ μητρὸς ἀμείρον
Ἐπλήρο, οἷός σ' ἦ κύρην μέμηλε δίκη.
Οὐδέ τις κύρην ἄτης καὶ κέρδιος ἄτιος αὐτός,
Ἄλλὰ θεοὶ γούτων δώτορες ἀμφοτέρων.
Οὐδέ τις ἀπ' ὧρ ἔρξαι ζεταῖεν φρεσὶν εἰδώς
Ἔς τέλος, εἴτ' ἀγαθὸν γίγνεται εἴτε κακόν.
Πομάκι γρ' δοκέων θήσεν ἑσθλὸν ἔθηκε ἔθηκε,
Καὶ τε δοκῶν θήσεν ἑσθλὸν ἔθηκε κακόν.
Οὐδέ τω ἀγῶν παρὰ γίνεταί οἱ σ' ἔδέλησι,
Ἴχει γρ' χαλεπῆς πέτρα τᾶρ μηχανίης.

Ἄνθρωποι δὲ μάταια νομίζομεν εἰδότες ὅδ' ἐν.
Θεοὶ δὲ κάσφιτερον πάντα τελευτοῦσι νόον.
Οὐδέ τις πω ζείνον πολυπαίδης ἐξαπατήσας
Οὐδέ τις κέτην θνητῶν ἀθανάτουσ' ἔλαθε.
Βόλοιο δ' εὐσεβέων ὀλίγοις σιωχίμασιν οἰκῆν
Ἡ πλοστεῖν ἀδίκως χήματα πασάμενος
Ἐν δὲ δικαιοσύνῃ συληβδην πασάρετήσῃ
Γὰρ δὲ πάντῃ ἀγαθὸς κύρνε δίκαιος εἰών.
Χρήματα μὲν δαίμων ἢ παγκάκῳ ἀνδρὶ δίδωσιν.
Ἡ δ' ἄρετὴ ὀλίγοις ἀνδράσι κύρνεῖται.
Ἵβειν κύρνε θεὸς προγορκαλέον ὅπως ἀνδρὶ
Οὐ μίλει χῶρην μηδὲ μίαν θέμιος
Τίκτηι τοικόρος Ἵβειν, ὅταν κακῷ ὄλβος ἔπιπται
Ἄνῳ, καὶ ὅτῳ μὴ νόος ἀρτίος ἦ.
Μή ποτέ τοι πένιλυ θυμοφθόρον ἀνδρὶ χλωθεῖς
Μήδ' ἀχρημοσιύλυ οὐλομύλυ πρόφερι.
Ζῆς γάρ τοι τὸ πάλαρον ἐπιρρέπει ἄλλοτε ἄλλῳ.
Ἄλλοτε μὲν πλουτεῖν, ἄλλοτε δ' οὐδὲν ἔχειν.
Μή ποτε κέρνα γρηῖσθαι ἔπος μέγα, οἷδε γὰρ οὐδέ τις
Ἄνῳ, ὅτι νύξ χημίρα ἀνδρὶ τελεῖ.
Πολλοί τοι χρώνται δειλαῖσ φρεσὶ δαίμονι δ' ὄλβῳ,
Ὅς τὸ κακὸν ἀκείον γίγνεται εἰς ἀγαθόν.
Ἐἰσὶν δ' οἱ βουλή πᾶσαθῆ καὶ δαίμονι φάυλω
Μοχλίζουσι, τέλος δ' ἔρμασιν οὐχ ἔπιπται.
Οὐδέ τις ἀνῳ, οὐ γὰρ ὄλβιος, οὐτε πένιχός,
Οὐτε κακὸς νόσφιν δαίμονος, ἔπᾶσαθός.
Ἄλλ' ἄλλῳ κακόν ἐστ' ἡ δ' ἄρετῆς ὄλβιος ὄδ' εἰς
Ἄνῳ, ὅτ' ὅσους ἠέλιος καθαρά.
Ὅν δὲ θεοὶ τιμῶσιν, ὁ καὶ μωμῶμενος αἰνεῖ
Ἄνδρός δὲ ἀπυδὴ γίνετασ οὐδέ μία.

Θεοῖς ἔχουσις ἐστὶ μέγα κράτος, οὐτι ἀτερθεῖων
Γίνεται ἀπόις ὅτ' ἀγαθούτε κακά.
Ἄνδρα γὰρ πένιη πάντων δάμνησι μάλισα.
Καὶ γέρωσ πολιοῦ κύρνε καὶ ἠπιάλα.
Ἦν δὲ χεὶ Φύγορτα· ἡ εἰς μέγα κήτεια πύτορ
Ῥιπείη· καὶ πετρῶν κύρνε κατῆλιβάτων.
Καὶ γὰρ ἀνὴρ πένιη δεδμημένος, ὅτε τι εἰπέειρ.
Οὐτ' ἔξαιδύναται γλώσσα δέοι δόδετα.
Χρὴ γὰρ ὁ μῶς ἐπὶ γλυῖτε καὶ δῖρα νῶτα θαλάσσης
Δίξεται χαλιπῆσ κύρνε λύσιν περήσι.
Τεθνάσαι φίλε κύρνε περιχῶ βέλτερον ἀνδρὶ
Ἦζῶεν χαλιπῆ τειρόμιον πένιη.
Κριούσ μὲν καὶ ὄνσ δίζήμεθα κύρνε καὶ ἵππασ
Ἐυγενέας· καὶ τίς βδ' λεταίξ ἀγαθῶρ
Βήσεσθαι, γῆμαι δὲ καλιπῶ κακῶ ὁ μελεδαίνφ
Ἐσθλὸς ἀνὴρ ἦν οἱ χήματα πολλὰ δίδῶ
Οὐδεμία κακῶ ἀνδρὸς ἀναίνεταί εἶναι ἀκοίτισ
Πλοσῖτ'· ἀλλ' ἀφνεὸν βδ' λετάντ' ἀγαθῶ.
Χρήματα μὲν τιμῶσιν ἡ ἐκ κακῶ ἀσθλὸς ἔγχε.
Καὶ καλιπῶς ἐξ ἀγαθῶ πλ' ὅτ' οὐ μίξι γένφ.
Οὕτω μὲ θαύμαζε γένος πελυπαίδη ἀσῶν
Μαυρῶσ^α· σὺ γὰρ μίσσεται εἰσθλὰ καλιπῶσ
Αὐτὸς γοι ταύτην εἰδῶσ κακόπαφιν ὅσαν.
Ἐἰς οἱ καὶ ἀγεται χήμασι πειθόμερος
Ἐνδοξοσ κακόδοξον· εἰπέ κρᾶτιρήμιν ἀνάγχε
Ἐντῆνε ἠτάρφροσ τλήμορα θῆκε νόον.
Χρήματα δῶ δόθεν εἰσὶ δὲ ἀνδρὶ γίνηται.
Καὶ καθαρῶσ, αἰεὶ γὰρ μόριμον τελίθει.
Ἐἰ δ' ἀδίκωσ παρὰ καιροῖ ἀνὴρ φιλοκρεδέϊ θυμῶ
Κτήσεται· εἰθόρκεσ γὰρ τὸ δίκαιον ἐλών.

Ἀντίλαμέντι φέρειν κέρδος δοκεῖ· εἰς δὲ τελυτῶ,
Ἄνθις ἔγεντο κακόν, θεῶν δ' ὕπερ ἔχε νόος.
Ἀλλὰ τὰ δαίνων ἀπατᾷ νόου· οὐ γὰρ ἐπαῦρος
Γίνονται μάκαρις πρήγματος ἀμπλακίης.
Ἀλλ' ὁ μὲν αὐτὸς τίσει καλὸν χεῖρος, ὅς δὲ φίλοισιν
Ἄτλω ἐξοπίσω παῖσιν ἐπεκρέμασεν.
Ἄλλον δ' ὄνυ κατέμαρξε δὲ ληθάναντος γ' αἰναιδῆς
Πρόθεν ἐπὶ βλεφάροις ἐξεροκῆρα φέρων.
Ὀυδείς τοι φεύγοντι φίλος καὶ πιστὸς εἰταῖρος,
Τῆς δὲ φυγῆς ἐστὶ γούτανι ἠρότερον.
Ὀινόχοι πίνειν πουλύμ κακόν, ἢν δέ τις αὐτὸν
Γύνη ἐπισημένως, οὐ κακὸς, ἀλλ' ἀγαθὸς
Κύρνε φίλους κατὰ πάντας ἐπίστρεφε πικκίλον ἦθος
Ὀργὴν συμμίσγων ἠντινέκαστος ἔχει.
Πουλύπου ὀργὴν ἔχε πολυπλόκος ὅς ποτὶ πᾶσι
Τῆ προσομιλῆσει, τοῖος ἰδεῖν ἐφάνη.
Νῦν μὲν τῆ δὲ φέπου γὰρ τὸ δαμοῖος χόρα γίγνου
Κραιπνὸν τοῖσο φη γίνεται ἐξοπίης
Μὴ δαῖσαν ἀχαλῆ· παρὰ σομίων πολυτῶν
Κύρνε μέσσην δὲ ρουτὴν ὄδον ὠπρ' ἐγώ.
Ὅστις σοι δακέει γόν πλοσίον ἰδμεναιδῆν
Ἀλλ' αὐτὸς μόνος ποικίλα δὴν ἐέχειν.
Κείνος γὰρ φρων ἐστὶ νόου βλαμμένος ἐδ' ἄλθ
Ἴσως γ' ἔ πάντες ποικίλ' ἐπιτάμεθα.
Ἀλλ' ὁ μὲν οὐκ ἐθέλει κακοκερδείησιν ἐπεδᾷ.
Τῶ δὲ δολοπλοκίαι μάλλον ἀπίσοι ἄδον.
Πλούτου δ' ὄνδ' ἐν τέρμα πεφασμένον ἀνοῖσιν.
Ὅι γ' νῦν ἡμῶν πλεῖστον ἐχουσι βίον.
Διπλάσιον πῶδουσι· τίς ἂν κορέσειεν ἀπαντας.
Χρήματ' ἄρα θηρτοῖς γίγνεται ἀφροσύνη.

Ἄττι δ' ὅζ' αὐτῆς ἀναφαίνεται· ἢν ὀπότε ζῆς
Πίμψι τειρομένοις· ἄλλοτε ἄλλος ἔχει·
Ἄκροπλιγὴ ἢ πύργος ἑὼν κενόφρονι δῆμῳ
Κύρην· ὀλίγησ' τιμῆσ' ἔμμορεν ἑσθ' λόγ' ἀνῆρ.
Οὐδέ τί τις πρέπει ἡμῖν αἰτ' ἀνδράσιν σωζομένοισ'·
Λύφνωσ' πόλεωσ' γοίχαι ἀλωσομένησ·
Σοὶ μὲν ἐγὼ πῆξ' ἔδωκα· σὺ οἷσ' ἐπαπείρονα γῆντ'.
Γρωτήσθ'· ἑκατὰ γλῶσσαν ἀειρόμενθ'
Ῥηιδύωσ'· θοίνας δὲ καὶ εἰλαπίνησ' παρέσθ'·
Ἐν πάσαισ'· κελῶν κείμενθ' ἢ σόμασιν·
Καί σοι σὺ αὐλίσκοισι λιγυφθόποισ' νεοὶ ἀνδρες
Ἐν κούμῳ ἱεραὶ καλὰ τε καὶ λιγία,
Ἄσονται, καὶ ὅταν δυοφεροῖσ' ὑπὸ κῆθμασιν κείησ'
Βῆσ' πολυκωκύτους εἰς αἰδοκόμεσ·
Οὐδέ πρ' οὐδὲ θανῶν ἀπλῆσ' κλέοσ', οὐδὲ γελίσεισ'
Ἄφθιτον ἀνθρώποισ' αἰὲν ἔχων ὄνομα·
Κύρην καθεῖ μάδα γλῶσσω φώμενθ'· ἠδ' ἀνά νῆσασ·
Ἰχθυόεντα περῶν πόντον ἰσ' ἀπρὺ γερσ'
Οὐ χίπων νῶτοισιν ἰφήμενθ'· ἀλλά σ' ἐπέμψ'·
Ἄλλα μουσάων δῶρα ἰοσεφάνων·
Πᾶσι γὰρ οἷσ' ἐμὴ μὲν ἐσομένοισιν αἰοιδῆ·
Ἐσθ' ὁμῶσ' ὄφρ' ἀνγῆ τε καὶ ἠέλιθ'·
Αὐτὰρ ἐγὼν ὀλίγησ' παρὰ σέῃ τυχεῖν αἰδουῖσ'
Ἄμ' ὡσπερ μικρὸν παῖδα, λόγοισ' ἀπατάσ·
Κάμισον γὰρ δικαιοτάτον, λῶσον δ' ὑγιαίνεισ·
Γράμμα δ' ἔτι σπνότερον, οὔτις ἐρᾷ γὰρ τυχέισ'
Ἰσ' ὡσπερ ἐγὼ καλὴ ἢ ἀειλίη· ἀλλὰ κάκιστ'·
Ἄνδρα φέρω· καί μοι τούτῳ πάνι αρότατον·
Πομάκι δ' ἢ μέλησ' ἀεζέξασα χαλινὸν
Φώβην ὡσα μὲν ἡγὼν κακὸν ἠνίοχ'·

Ὅμοι πίνεταί οἱ νοσέει· παρὰ παιδὶ τέρειν
Ἄλλος ἀνὴρ ἑταίριον ἐμοῦ κακίων·
Ὑψυχρόμοι παρὰ τῆδε φίλοι πίνεσι τοκῆες,
Ὡς θαμά θ' ὑδρῶει καὶ μεγῶσα φέρει.
Ἐνθα μέσσην παρὰ παιδὶ λαβὼν ἀγλῶν ἐφίλησα
Δειρὴν, ἢ δὲ τέρην φθέπετ' ἀπὸ σώματος.
Γνωτῆροι πένιη, ἢ ἀμοτρίη περ ἐούσα
Οὔτε βεῖς ἀγρῶν ἔρχεται οὔτε δίκασ
Πάντη γὰρ τοῦ λαοῦ ἔχθ'· πάντη δ' ἐπίμικτος.
Γάντη δ' ἔχθρα ὁμοῦσ' γίνεται ψῆθα περ ἦ.
Ἴσως γὰρ τὰ μὲν ἄλλα θεοὶ θνητοῖς ἀνθρώποις
Γῆρας τ' ὀλομερον ἐνιόπητ' ἔδουσαν.
Τῶν πάντων δὲ κακίστην ἐν ἀνδράσιν θανάτουτι,
Καὶ πασιῶν νόσων ὅστις πονηρότατος.
Παῖδες ἐπεὶ θρέψαι καὶ ἀρμενα πάντα πρὸ ἀφροῖς
Χρήματα δ' εἰκαταθῆς πόλιν ἀνίαρὰ παθῶν.
Τὸν πατέρ' ἐχθαίρουσι καταρῶνται δ' αἰπολί' αἴθρ
καὶ συείουσ' ὥσπερ πτωχὸν ἐπερχόμενον.
Εἰκὸς γὰρ κακὸν ἀνδρα, κακῶς τὰ δίκαια νομίζεσθαι.
Μηδὲ μίαν κατὰ πιν ἀζόμενον νέμεισιν.
Δελῶ γὰρ τὰ πάλα μναίβροτ' ἀπὸ μ' αἰνελέδ'·
Πάρηδος ἠγέσθαι θῶς καλὰ πάντα τιθεῖ.
Ἀσῶν μηδενὶ πιστὸς ἐὼν πόδα τόνδε πρόβαινε
Μηθ' ὄρκω πίσυρας, μήτε σιωπημοσύνη.
Μηδ' εἰζῆν ἐτέλη πρὸς χεῖρ βασιλῆα μέγιστον.
Ἐπὺν ἀθανάτων πιστὰ τιθεῖν ἐθέλων.
Ἐν γὰρ τοῖς πόλιν ὠδὲ κακοφύγῳ ἀρδάνει δ' ἐν
Ὡς δὲ γὰρ σῶσαι· οἱ πολλοὶ ἀνολβότεροι.
Νῦν ἢ τὰ τῶν ἀγαθῶν κακὰ γίνετ' ἐσθλὰ κακοῖσι.
Ἀνδρῶν γίνονται δ' ἐκτραπέλοισι νόμοι.

Αἰδώς μὲν δ' ὄλω λιν· αἰραὶ δὲ καὶ ἢ ὑβρις
Νικησοσα δὲ κλυ γῆν κατὰ πᾶσαν ἔχει·
Οὐδὲ λέων αἰεὶ κρέα δαίρνυται, ἀλλὰ μιν ἔμπεδος·
Καὶ κρατερόν τε ἔονθ' αἰρεῖ ἀμηχανίη·
Κοτίλω ἀνθρώπῳ σιγῆν· χαλεπώτατον ἄχος·
Φθειγόμενος δ' ἀδακῆς οἷσι πρῆμίεται·
Ἐχθαίρουσι δὲ πάντες ἀναγκάηδ' ἐπίμιξις
Ἄνδρος τοιούτῳ συμπροσώτελέθει·
Οὐδέ τί τοι φίλος εἶναι, ἐπεὶ κακὸν ἀνδρὶ γένηται·
Οὐδέ τίρ' ἐκ γαστρὸς κύρνε μιᾶς γέγονει·
Πικρὸς ἢ γλυκὺς ἴαθι, καὶ ἀργαλῆος καὶ ἀπηνῆς
Λάτρουσι δ' ὀδύσιν γείροσι τ' ἀγχιθύροισι·
Οὐχ ἡ κίχλι ζεῖν ἀγαθὸν βίον, ἀλλ' ἀφραμίζειν
Τὸν δὲ καλὸν κίρην ἐστ' ἀνὴρ ὄρθα λάβης·
Οἱ κακοὶ, οὐ πάντως καλοὶ ἐκ γαστρὸς γέγονασιν·
Ἄλλ' ἄνδρες κακοῖσ' σιωθέμενοι φιλίω,
Ἔργα τε δειλῆ ἔμαθον ἢ ἐπεδύσημα ἢ ὑβρῶ
Ἐλπόμενοι κείνουσ' πάντα λέγειν ἔπιμα,
Ἐν μὲν συσίροισιν ἀνὴρ πεπνυμένος ἴαθι
Γράντα δὲ μίγ' ἰθὺς ὡς ἀπτόρτα δόκη·
Ἐἰ δὲ φέρην τὰ γελοιὰ, θυρήφι δὲ κερταρὸς εἶης·
Γιγνώσκων ὄργην ἢν τιν' ἕκαστος ἔχῃ·
Ἐν μὲν μαίνομένοις μάλα μαίνομαι, ἐν δὲ δίκαιοις
Γράντων ἀνῶν εἰ μὴ δίκαιοτατος·
Ρομοίρι πλουτοῦσι κακοὶ ἀγαθοὶ δὲ πένονται,
Ἄλλ' ἢ μείσ' ἰούρι οὐδ' ἀμαίφομεθα
Τῆσ' ἀρετῆσ' τὸν πλοῦτον, ἐπεὶ τὸ μὲν ἔμπεδον αἰεὶ
Χρημάτων ἀνθρώπων, ἄμοτε ἄμος ἔχῃ·
Κύρην ἀγαθὸσ' μὲν ἀνὴρ, γνώμην ἔχει ἔμπεδον αἰεὶ
Το λμᾶ δ' ἐν τ' ἀγαθοῖσ' κείμιν ὅθεν τε κακοῖσ'·

Εἰ θεὸς κακῶ ἀνδρὶ βίον καὶ πλῆθον ὀπάσσει
Ἀφραΐρων, καλίω οὐ δύναται κατέχειν.
Μή πρὶ ἐπὶ μικρᾷ προφάσει φίλον ἀνδρᾶ πρλίσις
Πειθόμενθ' χαλεπῆ κύρνε δακρυλίη.
Εἰ τις ἀμαρτωλῆσι φίλων ἐπὶ παντὶ χολῶτο.
Οὐ ποτ' ἀν' ἀμήλοισ ἀρθμοῖσι δὲ φίλοι
Εἶεν· ἀμαρτωλαὶ γὰρ ἐν ἀνοσίῃσι ἔπονται
Θρηπτοῖσι κύρνε θεοὶ δ' οὐκ ἐθέλοσι φέρειν.
Καὶ βραδύς ἔμμουλος εἶλεν ταχύν ἀνδρα διώκων
Κύρνε, σιωπῶν δὲ θεῶν δίκη ἀθανάτων
Ἡσυχος ὡς περ ἐγὼ μέσσην ὄδον ὄρχοπρῶσι
Μή δ' ἐτέρῳσι διδούσιν κύρνε πατρῶν ἐτέρων.
Μή πρτε φεύζοντ' ἀνδρα ἐπ' ἐλπίδι κύρνε φιλήσις
Οὐδὲ γὰρ οἴκαδε βᾶς γίνεται αὐτὸς ἔτι.
Μηδὲν ἄγαν ἀπεύδειν· πάντων μίση ἀριστὰ οὕτως
Κύρνη ἔξεις ἀρετῶν ἢν τι λαβεῖν χαλεπὸν.
Ζῆς μοι τῶν τε φίλων δόξη τίσιν οἱ μεφιλήσι.
Τῶν τε χερῶν μείζον κύρνε δωρησόμενον.
Χούτως ἀνδρὲς οἰοῖμι μετ' ἀνθρώπων θεὸς εἶναι.
Ἦν ἀποτισάμενον μοῖρα κίχθη ἀνάταν.
Ἄλλα ζῆς τέλεσόν μοι ὀλύμπιε καίριον δίχλω.
Δὸς δέ μοι ἀπὸ τῶν κακῶν, καί τοι παθεῖν ἀχθόν.
Τεθναίω δ' εἰ μή τι κακῶν ἀμπαιμαμελεμνῶν
Ἔυροίμην· δόκητ' ἀπὸ ἀνιῶν ἀνίας.
Ἄισα γὰρ οὕτως ὄσσι, τίσις δ' οὐ φαίνεται ἡμῖν
Ἀνδρῶν, οἱ τὰ μὰ χήματ' ἔχουσι βίη
Συλήσαντες ἐγὼ δὲ κλύων ἐπέρησα χερᾶσθης
Χειμάρω ποταμῶ πάντ' ἀποσεισάμενος.
Τῶν εἰμέλαν αἵμα πῖεν· ἐπὶ τ' ἰδλὸς ἀροίχο
Δαίμων· ὡς κατ' ἐμὸν νοῦν τέλεσε μετὰ δε.

Ὡδὴ λὴ πένι ἢ τί μένεισ προλιποῦσα παρ' ἄλλων
Ἄνδρ' ἔναι τί δὲ δὴ μὴ οὐκ ἐθέλοντα φιλεῖς
Ἄλλ' ἴθι εἰ δόμον ἄλλον ἐπίχο, μὴ δὲ μεθ' ἡμῶν
Ἀείδουσ' ἡννοῦ τοῦδε βίου μέτεχ.
Τόλμα κύρνε κακοῖσιν ἐπεὶ καδ' ἰοῖσιν ἔχαιρες
Ἐντίσεσ' ἁπλῶν μοῖρ' ἐπέβαλλεν ἔχειν.
Ὡς δὲ περὶ ἄγαθῶν ἔλαβες κακόν, ὡς δὲ καὶ αὐτίς
Ἐκδύωαι περὶ ὧ· θεοῖσιν ἐπευχόμενος.
Μὴ δὲ λίνην ἐπίφαινε κακόν δέ τι κύρνη ἐπιφαίνειν
Γαῦρονσ' κηδαμόνας σῆσ' κακότητος ἔχεισ.
Ἄνδρ' ὅσ' τι κραδὴν μινύθη μέγα πῆμα παθόντος
Κύρνη ἀποτινυμένου δ' αὐξέτ' ὄξοπίσω.
Ἐν κώτι μετ' ὅν ἐχρῆσθ', ὅταν δ' ὑποχείριος ἔλθῃ.
Τῖσ' αἰνί, πρόφασιν μηδὲ μίαν θίμενος.
Ἰχθύνον, γλώσση δὲ τὸ μέλι χοναίεν ἐπέδω.
Δειλῶν τοι τελέθει κραδὴν ὀξυτέρη.
Ὅν δὴ ἄμα γινώσκει νόον ἀσῶν ὄντιν' ἔχουσιν.
Ὅν τε γὰρ εἰ ὄρων ἀρδάνω, οὔτε κακῶς
Μομῶνται δὲ με πολλοὶ ὁμῶς κακοὶ ἢ δὲ καὶ ἐδ' ἰοῖ
Μιμῶσθ' δ' οὐδέεις τῆν' ἀσόφων δῶαται.
Μὴ μ' αἰέλοντα βίη· κεντῶν, ὑπ' ἄμαξαρ' ἔλαυνε
Ἐἰς φιλότητα λίνην κύρνε προσελκόμενθ'.
Ζῷ φίλε, θαυμάζωσ'· σὺ γὰρ πάντας ἀνάσσεις.
Τι μὲν αὐτὸς ἔχον καὶ μετὰ λίω δύνάμιν.
Ἄνθρώπων δ' οἷσ' οἰδα νόον καὶ θυμὸν ἐλάσσει.
Σὸν δὲ κράτος πάντων ἐδ' ὑπαγὸν βασιλῆος.
Γῶς δὲ σὺν κρονίδῃ τόλμα νόος ἀνδρῶσ' ἀλιφούς
Ἐν ταύτῃ μοῖρα γύντε δίκαιον ἔχεις.
Ἦν τ' ἐπὶ σωφροσύνῃ τερφῆ νόος· ἦν τε πρὸ ὑβρίσ
Ἀνθρώπων, ἀδίκοις ἔρμασι περὶ θομένων.

Οὐδέ τι κεκριμένον πρὸς δαίμονος ὄβρι βροτοῖσι β.
Οὐδ' ὁδὸς ἦν τιν' ἰὼν ἀθανάτοισιν ἄσπι.
Ἐμπης δ' ὄλβον ἔχουσιν ἀπὸ μίμονα· τοὶ δ' ἀπὸ δειλῶν
Ἔργων ἔχονται θυμὸν ὁμῶς πένιης.
Μητις ἀμηχανίην ἔλαυον παρὰ δίκαια φιλοῦντες,
Ἦτ' ἀνδρῶν προάγει θυμὸν εἰς ἀμπλακίῳ.
Βλάβησ' ἐν στήθεσσι φρένας καρτερῆς ὑπ' ἀνάγκης
Τολμᾶ δ' οὐκ ἐθέλων αἰχραπομὰ φέρειν.
Χρημοσύνη εἰκων· ἢ δὴ κακὰ πομὰ διδάσκει.
Υἱὸς δ' αἰετ' ἐξ ἀπάταισ' οὐλομέναισ' ἐρίδας.
Ἄνδρα καὶ ἄκ' ἐθέλοντα· κακὸν δέ οἱ ἴδεν ἔοικεν.
Ἦ γὰρ ἔχ' ἀλεπύω τίκτει ἀμηχανίῳ.
Ἐν περίῃ δ' ὅτε δειλὸς ἀνὴρ ὅτε πρὸν ἀμείνων
Φαίνεται· εἰσ' ἄμ' δὴ χρημοσύνη κατέχη.
Τοῦ μὲν β, παρὰ δὲ κα φρονέει νόος, οὐτε περ αἰετ'.
Ἰθεὶα γνώμη στήθεσιν ἐμπεφύη.
Τὸ δ' αὖ, ἔτε κακοῖσ' ἐπιταί νόος ἔτ' ἀγαθοῖσ'
Τὸν δ' ἀγαθόν, τολμᾶν, χεῖρ' ἀπὸ τε καὶ παρὰ φέρειν.
Αἰδεῖσθαι δὲ φίλσο, φύγειν τ' ὀλεσθῆνός τε ὄρκος
Ἐν τριπείθεσ' ἀθανάτων, μῆνιν ἀλκιάμενος.
Μηδὲν ἀγαν ἀπεύθειν· καιρὸς δ' ἐπὶ πάσιν αἰετος
Ἔρμασιν ἀνθρώπων πρὸ μάκ' εἰς ἀρετῆν.
Σπεύθει ἀνὴρ κέρους διζήμενθ' ὄντινα δαίμων
Πρόφρων εἰς μέγ' ἄμ' ἀμπλακίῳ πρὸ ἀγχι.
Καὶ οἱ ἔθηκε δοκεῖν ἀμὲν ἢ κακὰ· ταῦτ' ἀγαθῆναι
Ἐυμαρέως· ἀ δ' ἄμ' ἢ χήσιμα, ταῦτα κακά.
Φίλταρσ' ὦν ἡμαρτεσ'· ἐγὼ δέ τοι αἴτιος ὄδ' εἰς.
Ἄλλ' αὖ γὰρ σ' γνώμης οὐκ ἀγαθῆσ' ἐτυχῆσ'.
Οὐδένα θεσάνρον παῖσ' ἀκαταθήσῃ ἀμείνω
Αἰδοῦσ' ἢ τ' ἀγαθοῖσ' ἀνδράσ' ἐκίρην ἐπιταί.

Μηδένος ἀφ' ἄνθρωπων κακίων δόκη εἶναι ἑταῖρος
ὦ γινώμηθ' ἐπέται κύρνε κ' ᾤδ' ἰάμας.
Πύρων δ' ἔχ' οὕτως θεωρῶμαι, οὐδέ μεοῖνος
Ἐξάγ' ὡς τίπειν δ' ἄνδρ' ἔπος περισσοῦ.
Οὐδὲν ὁμοῖον ἐμοὶ δ' ἰάμας διζήμενος κ' εἶρε
Πισὸν ἑταῖρον, ὅτ' ἄ μ' ἴτις ἐνεστ' ἄλλος.
Ἐς βάσανον δ' ἔλθων, παρατρέβομαι ὡς τε μόλιβδω.
Χρυσὸς ὑπερτερείης δ' ἄ μ' ἴτις ἐνεστ' ἄλλος.
Ρομάμει β' σιωπῆντα παρέρχεται ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης
Σιγῶ γινώσκωρ ἡμετέρω δ' ἰάμας.
Πομοῖς ἀφ' ἄνδρ' ἰάμας οὐκ ἐτίκνεται
Ἄρμόδια, καί σφιν πομ' ἀμίλητα μέλει.
Πομάκι γὰρ τὸν κακὸν κατακείμενον ἐνδὸν ἀμεινον
Ἐσθλὸν δ' ὄξε λθὼν, λώϊον ἢ τὸ κακόν.
Πάντων μὲν μὴ φῦναι ἐπιχρονίοισιν ἀρίστον,
Μὴ δ' εἰσὶ δεινὸν αὐτῶν ὄξεος ἡελίου.
Φύπεδ' ὅπως ὠκισα πύλας αἰδαο περῆσαι,
Καὶ κείσθ' πολλῶ γινώε παμνησάμενον.
Φῦσαι κ' ἠθρέψαι ἔσθ' ἄνδρ' ἰάμας, ἢ φρένας ἰσθλάς
Ἐνθέμιν, οὐδὲς πῶ τούτῳ γ' ἔπειφράσατο
Ὅς τις σάφρων ἔθηκετὸν ἀφρονα, καὶ κακῶ ἰσθλόμ.
Εἰδ' ἀσκληπιάδαις τούτῳ ἔδωκε θεὸς
Ἰᾶσθ' κακότητε καὶ ἀτηρὰς φρένας ἀνδρῶν.
Ρομάς ἀμ' ἰσθλὸς καὶ μεγάλους ἔφερον.
Εἰδ' ἢν πρηνόν τε κ' ἐθέτον ἀνδρ' ἰσθλὸς
Ὅν πρ' ἀμ' ἰσθλὸς ἀγαθῶ πατρὸς ἐγέντο κακὸς
Πειθόμενος μύθοις σαόφροσιν, ἀλλὰ διδάσκειων
Ὅν ποτ' ἐπιήσεις τὸν κακὸν ἀνδρ' ἀγαθόν.
Νήπιος ὅς τὸν ἐμὸν μὲν ἔχει νόον ἐν φυλακῆσι
Τὸν δ' αὐτῶ ἰσθλὸν, ἔδεν ἐπιστρέφεται.

Οὐδείς ποίπαντ' ἔστ' πανόλβιος· ἀλλ' ὁ μὲν ἰθὺς
Τολμᾷ ἔχειν τὸ καλὸν· κόυκ' ἐπίδηλος ὁ μὲν.
Δειλὸς δ' ἄτ' ἐκακοῖσιν ἐπίσεται· οὔτ' ἀγαθοῖσιν
Θυμὸν ἔχωρ' ἰμίνων, ἀθανάτων δ' ἐδύσει.
Γραντοῖαι θνητοῖσιν ἐπέρχοντ', ἀλλ' ἐπιτολμᾷς
Χρὴ δὲ δ' ἀθανάτων οἷα διδοῦσιν ἔχειν.
Ἐἰ μὲθ' ἔλθῃ πλώφῃ κεφαλῆς ἀμίαντον ἀπαύκης,
Αἰεὶ λυκὸν ὕδωρ ἐξέσεται ἡμετέρης.
Ἐυρήσεις δέ με πᾶσιν ἐπέργμασιν ὅσπερ ἄπεφθορ
Χρυσὸν, ῥυθρὸν ἰδέειν τριβόμενον βασάνῳ.
Τὸ χοιῆσ' καθύπερθε, μέλας οὐχ ἄπ' ἑταίρος
Οὐδ' ἠρώς, αἰεὶ δ' ἄρθος ἔχει καθαρόν.
Ἄνθρωπ' εἰ γνώμης ἔλαχος μέρος ὡς περ' ἀνίης,
Καὶ σάφρων οὕτως ὡς περ' ἄφρων ἐγένου.
Πολλοῖς ἂν ζηλωτὸς ἐφαίνο τῶν δὲ πελιτῶν,
Οὕτως ὡς περ' ῥῆν οὐδενὸς ἀξίος εἶ.
Οὐτοὶ σύμφρον' ἐστὶ γλῆνέα ἀδελφοὶ γέροντι
Οὐδ' ἄγκυραν ἔχουσιν· ἀπερρῆζασα ἡ δεσμαὶ
Γομάκις ἐκ νυκτῶν ἄλλον ἔχει λιμένας,
Μή ποτ' ἀπρήκρυσιν νόον ἔχει· μὴ δὲ μενοῖνα,
Χρήμασι, τῶν ἀνυσίς γίγνεται ὀδεμία,
Ἐν μαρέσσῳ χεῖμα θεοὶ δόσαν, ἔτι τι δειλὸς
Οὐτ' ἀγαθὸν· χαλεπῶ δ' ὄργματι κῦδος ἔχει.
Ἄμφ' ἀρετῆ τριβὸς καὶ σοῖτα δίκαια φίλα,
Μὴ δὲ σε νιλᾶτω κέρδος ὅτ' αἰσχρὸν εἶοι.
Μηδένα τῶν δ' αἰκοντα μένῃν κατέρυκε παρῆμιν.
Μὴ δὲ θύραζε κέλδίου κίθλων τῆναι.
Μηδ' ὄδοντ' ἐπέχθῃσι μωνίδη ὀρτινα ἡμῶρ
Θωρυχέντ' οἴνω μαλθακὸς ὕπνος ἔλοι.

Μὴ δὲ τὸν ἀξιοπνέοντα κέλευσ' αἴλοντα καθύδιν
Γαῖν γὰρ ἀναγκαῖον χεῖμα' νιαρὸν ἔφυ.
Τῷ πίνειν δὲ θέλοντι, παρασαδὸν οἶνο χεῖτω
Ὀν πάσας νύκτας γίγνεται αἶβρα παθεῖν.
Ἄντ' ἄρ' ἐγὼ μέτρον γὰρ ἔχω μελιδέ' οἴνου.
Ἵπρου λυσικάκου μνήσομαι οἰκαδ' ὄν.
Δείξω δ' ὡς οἶνος χεῖριζατος ἀνδρὶ πεπόδα
Ὅν τέτοι γὰρ νήφω, οὔτε λίην μεθύω.
Ὅς δ' ἂν ὑπερβάλλῃ πόσιος μέτρον οὐκ ἔτι κείνος
Τῆσ' αὐτοῦ γλώσσης καρτερός οὐδὲ νόον.
Μυθεῖται δ' ἀπ' ἀλαμνατὰ νήφω σείδεται αἰσχρά.
Αἰδεῖται δ' ἔρδων δ' ἔν ὅταν μεθύῃ.
Τὸ πρὶν ἐὼν σώφρων, δ' ἐν νύκτι, ἀλλὰ σὺ ταῦτα
Γιγνώσκω, μὴ πνέοιρον ὑπερβολάδην.
Ἄλλ' ἢ πρὶν μεθύειν, ὑπανίστασο μήσεβιάδω
Γαστήρ, ὡς τε κακὸν λάβριν ἐφημείον.
Ἦ παρ' ἐὼν μὴ πίνε, σὺ δ' ἔχει τὸ μάταιον.
Κοτύλησ' αἰεὶ, τῶννεκά τοι μεθύεις.
Ἦ μὲν γὰρ φέρεται βλοπτήσιος, ἠδὲ πρόκειται.
Τὴν δὲ θεοῖς σπύδιαισ' τὴν δὲ πρὶ χεῖρὸς ἔχεισ'
Ἄρνει δ' οὐκ οἶδας, ἀνίκητος δὲ τοι δ' ὅτος
Ὅς πολλὰς πίνων μή τι μάταιον ἐρεῖ.
Ἵμεῖς δ' εὖ μυθεῖσθε παρὰ κρητῆρι μένοντες.
Ἄλλήλων ἐριδας δὴν ἀπερυκόμενοι.
Ἔἰς τὸ μέσον φωρεῖντες ὁμῶς ἐνὶ καὶ σὺ ἀπασί
Χάτῳ συμπόσιον γίγνεται δ' ἀχαι.
Ἄφροτος ἀρδρὸς ὁμῶς καὶ σώφρονος οἶνος ὅταν δὴ
Πίνειτ' ὑπερ τὸ μέτρον, λεῶφον ἔθηκε νόον.
Ἐν πύρρῳ μὲν χρυσόν τε καὶ ἀργυρον ἰδρὶες ἀνδρες.
Γιγνώσκουσανδρὸς δ' οἶνος ἔδειξε νόον.

Καὶ μάλα πρὸς πινυτοῦ· γόν ὑπὲρ μέτρον ἤρετο πίνῃ.
Ὡς καταχθῆναι καὶ πρὶν εἶντα σοφόν.
Ὀνοβαρῶ κεφαλὴν ὀνομάκριτε, καὶ μεριᾶται
Ὀνος· ἀπὲρ γνώμης οὐκ ἐτί γὰρ ταμίης.
Ἡμετέρη· γὰρ δὲ δῶμα πειρῆσαι· ἀλλὰ γῆραςαῖς
Πορθηῶ· μή πως καὶ πρόσθε οἶνος ἔχει.
Καὶ νόον ἐν στήθεσσι δέδοικα δὲ μή τι μάταιον
Ἐρξω θωρυχθεὶς καὶ μίγξινιδος ἔχω.
Ὀίνος πινόμενος πρὸς κακὸν ἢ δέ τις
Αὐτὸς πίνῃ ἐπισημένως, ὁ κακὸν ἀλλά τερθόν.
Ἡλθισ δὴ κλειάεισε βαθῶν διὰ πρὸν ἀνύσας
Ἐρθε δὲ πρὸς δὲ ἔχοντῶν τάλαν· ὁ δὲ ἔχον.
Νηός τοι πλερῆσιν ὑπὸ ζυγαθῆσσι μὲν ἡμεῖς.
Κλειάει δὲ ἰεὶ χρομῶν χροῖα δὲ δοῦσι θεοί.
Τῶν δὲ ὄντων τὰ ἀείσει παρὲξ ὀμῶν, ἢν δέ τις ἔλθῃ
Σὺ φίλος ὦρ, καταλείψῃς ὡς φιλότητος ἔχεις
Ὀυτε τι τῶν ὄντων ἀπὸ θήσομαι, οὔτε τι μείζον
Σῆς ἐνεκα ξενίης ἀλλοθεν οἰσόμεθα.
Ἡ δέ τις εἰρωτᾷ γόν ἐμὸν βίον, ὦ δέοι εἰπεῖν.
Ὡς εἶ μὲν χαλεπῶς· ὡς χαλεπῶς δὲ μάλ' εἶ.
Ὡς θέναι μὲν ξείνον πατρῷον οὐκ ἀπλείπειν.
Ξείνια δὲ πλεονῆσθον δωατὸς παρὲρ χειρ.
Ὀυσε μάτην ὅτε πλοῦτε βροτοὶ τι μῶσι μάλιστ'
Ἡ γὰρ ξηδὶ ὡς ἰὺ κακότητα φέρει.
Καὶ γὰρ τοὶ πλεονῶν μὲν ἔχειν ἀγαθοῖσιν ἔοικεν.
Ἡ πενίει δὲ κακῶν σύμφορος ἀνδρὶ φέρειν.
Ὀίμοι ἐγὼ ἤβης καὶ γήραος οὐλομένοιο.
Τὸ μὲν ἐπερχόμενος· τῆς δ' ἀπανισαμένης.
Ὀυτέ τινα πρόσθε φίλον καὶ πιστὸν ἐταῖρον
Ὀυτὲν ἐμῆ ψυχῆ δούλιον ἔδεν ἔρι.

Αἰεὶ μοι φίλον ἦτορ ἵναται ὁ πότ' αἰεὶ σὺ
Ἄντων φθεγομένων ἰμερόεσσαν ὄπαι.
Χαίρω δ' ὑπίνων καὶ ὑπαυλῆτηρος ἀκίων.
Χαίρω δ' ὑφθόγων χερσὶ λύρην ὀχέων.
Ὅποτε δουλίη κε φάλη ἠθεία πέφυκεν.
Ἄλλαι ἐσκολή, καὶ χένα λοξὸν ἔχει.
Ὅτε γὰρ ἐκ σκίμης ἕσδα φύεται, οὐθ' ὑάκινθος
Ὅδε ποτ' ἐκ δούλης τέκνον ἐλευθέριον.
Ὅτις ἀνὴρ φίλε κύρνε πέδας χαλκῆς ἐταυρῶν
Ἐμὴ ἐμὴ γνώμῃ ἐξαπατῶσι θεοὶ
Δαιμαίνω μὴ ἴδωδε κέλιον πουλυπαίδη ὑβρις
Ἦπερ κεν ταύρους ὠμοφάγους ὀλίγη
Χρήμη παρὰ σάθμην, καὶ γνώμην τήνδε δικάσσει
Κύρνε δίκην, ἴσον τῶ μφοτέροισι δούμῃ
Μάντεσι ροῖνοισι τε καὶ αἰθομένοισι ἱεροῖσιν.
Ὁφρα μὴ ἀμπλακίης αἰχρὸν ὄνειδος ἔχω.
Μηδὲν ἀπώλακότητι βιάζομαι, τὰ δὲ δικάσσω
Τῆς εὐεργεσίας ἔδεν ἀρειότερον.
Ἄγγελος ἀφθόγος κέλεμον κλύδα κρηναίῃ ρῆ.
Κύρνε κ' ἠτληαυγέθ' φαινόμενος σκοπίης.
Ἄλλ' ἄποισι ἐμβαλε τανυπῆρυγασί χαλινούς
Δηίων ἔσρα ἀνδρῶν ἀρτιάσειν δουκίω.
Ὅποτε μὲν γομεσθὺν διαπρήξοσι κέλυθον.
Ἐμὴ ἐμὴ γνώμῃ ἐξαπατῶσι θεοὶ.
Χρὴ τολμᾶν χαλεπῶσι ἐν ἀλγεῖσι κείμενον ἄρδρα
Γρόσ τε θεῶν αἰτεῖν ἐκ λυσιν ἀθανάτων.
Φράζο κίνδυνόσσοι ἐπὶ ζυρῶ ἵσταται ἀκμῆς
Ἄλλοτε κ' μέζεις, ἄλλοτε παυρότερα.
Ὅσσοι μήτε λίην ἀφνειὸν κτεάττασι γενέσθαι
Μήτσοι γὰρ κελὶν χημοσνίω ἐλάσσει.

Εἶημοὶ τὰ μὲν αὐτὸν ἔχειν· τὰ δὲ πολλὰ πιδυῖναι
Χρήματα τῶν ἔχθρων τοῖσι φίλοισιν ἔχειν·
Κελελεύσθαι δὲ σὺ δαίτω παρὶ ζεῦσθαι δὲ παρὶ Διὸν
Ἄνδρα χεῖρ σοφίῳ παῖσιν ἐπιστάμενον
Τοῦ σωθῆν ὅπ' πάντι λέγει σοφὸν ὄφρα διδάχῃς
Καὶ τῶν τῆς οἴκον κέρδος ἔχων ἀπίης·
Ἦβη τερπόμενος παίζω· δηρὸν γὰρ ἐνεργεῖν
Γῆς ὀλέξας ψυχῶν κείσομαι ὡς τε λίθος
Ἄφθογος, λείψω δὲ φάος ἠελίοιο
Ἐμπῆς δὲ Διὸς ἐὼν ὄφμαιοῦ δὲ ἐπι
Δόξα μὲν ἀνοῖσι κακὸν μίχρα· πείρα δ' αἴεισον
Πολλοὶ ἀπείρητορ δόξαν ἔχουσ' ἀγαθῶν·
Ἐν ἔρω ἐν πρᾶσι τε τίλει ἄγγελον ἄλλον ἰάμεις
Τῆς διεργασίας ἐν δὲ ἀγγελίῃ·
Οἱ με φίλοι προσδουῖσιν· ἐπεὶ τὸν γέχρον ἀλδύμαι
Ὡς τελευτῆρ ἡγήτης χοιράδας εἰναλίαισ
Ῥήθρον ἐξ ἀγαθοῦ θείναι κακὸν, ἢ ἐκκακῶ ἐσθλόν·
Μή με δάσκαλ' ἔτοι τηλίλος εἰ μὴ μαθεῖν·
Ἐχαίρω καλὸν ἄνδρα· καλυψαμένη δὲ πάρεμι
Μικρῆς ὄρνιθος κῶφον ἔχουσα ῥοόν·
Ἐχαίρω δὲ γυναικα περὶδρομον ἄνδρα τιμάρταν
Ὅς τῶν ἀμοτρίην ἐστέπασσαν ἀρῶν·
Ἀλλὰ τὰ μὲν προβέβηκεν ἀμήχαν' ἐν ἐστὶ γέρας
Ἔργα· τὰ δὲ ζοπίσῳ τῆ φυλακῆ μελίτω·
Πᾶσι τοῖ κέρδωσ ἐπέργμασιν ἔδέ τις οἶδε
Ποιήσῃν μέλει πρήγματος ἀρχομένησ
Ἀλλ' ὁ μὲν ἐνδοκίμεῖν περῶμενος ἔπρονοήσας
Ἔισ μέγαν ἄτην καὶ χαλιπὴν ἔπεισεν
Τῶ δὲ καλῶσ πιδυῖντι, θεὸσ πρὶ πάντα τίθησ
Σωτυχίην ἀγαθὴν ἐκλυσιν ἀφροσύνης·

Το Λμᾶν

Τολμᾶν χητὰ δίδυσι θεοὶ θνητοῖσι βροτοῖσι
Ρηϊδῶος δὲ φέρειν, ἀμφοτέρων τὸ λάχος.
Μήτε κακοῖσι νοσῶν λυποῦ φρένα μήτε ἀγαθοῖσι
Τερφθῆσ ἐξαπίνης πρὶν τέλος ἄκρον ἰδεῖν.
Ἄνθρωπε ἀμύλοισιν ἀπόπροθεν ὦμῳ ἐπαῖροι.
Γλῆν γύρω, παντὸς χημάτος ἐστὶ κόρος.
Δὴν δὴ καὶ Οἴλοι ὦμῳ αὐτὰρ τᾶμοισιν ὀμιλεῖν.
Ἄνδράσιν, οἰτὸν σὸν μάλλον ἴσασι νόον.
Οὐ μὲ λαθὲς φοιτῶν λατὰ μαζι τὸν ἦν ἄρα ἢ πρὶν
Ἡλάσσει σκλέπῳν ἡμετέρῳ Οὐλίῳ.
Ἔρξε θεοῖσι τέχρῃ καὶ ἀνθρώποισιν ἀπίσει,
Ψυχρὸν ὅσ' ἐν κόλπῳ ποικίλον εἶχεσ' ὄφιν.
Τοιᾶδε καὶ μάγνητας ἀπώλεσεν ἔργα καὶ ὕβρις
Οἷα πενῶν ἰερίῳ τῷδε πόλιν κατέχει.
Πολλῶν γὰρ πλείονα σολιμοῦ κόρος ὠλέσεν ἦδη
Ἄνδρας ὅσοι μοίρης πλείον ἔχειν ἔβελον.
Ἄρχῃ ἐπὶ ψεύδους, μικρῇ χεῖρι, εἰς δὲ τελευτῷ
Αἰσχρὸν δὴ κέρδος καὶ κακὸν ἀμφοτέρων
Γίνεταί οὐδέ τι λαλὸν ὅτῳ ψεύδους προσμαρτεῖ
Ἄνδρ', καὶν ἐξέλεθ' ἑρῶτον ἀπὸ σώματος.
Οὐ χαλεπὸν φέζει τὸν πλοῦσιον, οὐδὲ μὲν αὐτὸν
Ἄνῆσαι δειλοῖς ἀνδράσι ταῦτα μέλει.
Σιγᾶν δ' οὐκ ἐθέλουσι λαλοῖ λακὰ λεχάζοντες.
Οἰδᾶρχοι, πάντων μέτρον ἴσασι ἔχειν
Οὐδέρα παμπήδην ἀγαθὸν ἢ μέτριον ἄνδρα,
Τῶν νῦν ἀνθρώπων ἠέλιος καθορᾶ.
Οὐτι μάλ' ἀνθρώποις καταθύμια πάντα τελεῖται.
Πομὸν γὰρ θνητῶν, κρείσσονες ἀθάνατοι.
Ρόμ' ἔρ' ἀμηχανίῳσι λευλίνδομαι ἀχνύμενος κῆρ
Ἄκρην γὰρ πινίην οὐχ ὑπερεδράμομῳ.

Πᾶς τις πλούσιον ἄνδρα τίει· ἀτίθ' δὲ πένιχρον
Γὰρ σὶν ἀνόσι, αὐτὸς ἐνεστὶ νόθος.
Παντοῖαι κακότητες ἐν ἀνοῖσιν ἔασι.
Παντοῖαι δ' ἄρεται καὶ βίοντος παλάμαι.
Ἀργαλέον φρονέοντα, παρὰ φροσὶ πολλὰ ζῆρῶν
Καὶ σιγᾶν αἰεὶ· ῥῦτο γ' οὐδ' ὕδατόν.
Ἄιχρόντοι μεθύοντα παρ' ἀνδράσιν ἡφροσ' εἶρα
Ἄιχρόν δ' εἰρήφων πάρμεθούσοι μίνει.
Ἦβη καὶ νεότης ἐπικουφίζει νόον ἀνδρός
Γομῶν δ' ἐξαίρει θυμὸν ἐς ἀμπλακίω.
Ὡς πρὸ μῦθου κρείστων νόος, αἶψ' ἐν ἄταις
Κύρνερι, καὶ μεγάλαισ κείται ἐν ἀμπλακίαις.
Βουλεύου δὲ καὶ φίς ὅ, τοικεῖ πρὸν νόον ἔλθοι
Ἄτηρὸς γάρ ῥοι λάβρος ἀνὴρ τελέθει.
Ἄνδράσι τοῖς ἀγαθοῖς ἐπιταί γνώμητι καὶ αἰδῶς.
Οὐ νῦν μὲν πολλοῖς, ἀτρεκέως δὲ ὀλίγοις.
Ἐλπὶς ἔκ κίνδυνος ἐν ἀνθρώποισιν ὁμοῖοι.
Οὐτοι γὰρ χαλεπὸι δαίμονες ἀμφοτέρω.
Γομάκι πρὸ δόξαν τε καὶ ἐλπίδα γίγνεται εὐρεῖν
Ἔργων ἀνδρῶν· βουλαῖς δ' ἔκ ἐπιτεταγὸ τέλος.
Οὐ τοικηδεὶ ὅ, οὐ τεύρωσ' ἔτι γὼν ἔχρῶν
Εἰ μὴ ἀπουδαῖσ πρήγματος ἀρτίτυχοις.
Πομοὶ πρὸ κρητῆει φίλοι γίγνονταῖροι
Ἐν δὲ ἀπουδαίῳ πρήγματι, παυρότεροι.
Γαῶρος κηδεμόνας πιστοῖς ὄροις κεν ἐταίρος
Κείμενος ἐν μεγάλῃ θυμῷ ἀμηχανίῃ
Ἦδη νῦν αἰδῶς μὲν ἐν ἀνθρώποισιν ὀλωλεν
Ἄντ' ἀναιδεῖ ἡ γαῖαν ἐπιτρέφεται.
Ἀδελή πένι ἢ τί ἐμοῖσι καθιμένῃ κῶμοις
Σῶμα καταχρύνεισ καὶ νόον ἡμέτερον
αἰχρᾶ

Αἰσχρὰ δὲ μὲν ἐθέλοντο βίη καὶ πολλὰ διδάσκει
Ἐσθλὰ παρ' αὐτῶν καὶ καλῆ πεισάμενον.
Ἐυδαίμων εἶναι καὶ θεοῖς φίλος ἀθανάτοισι
Κύρην· ἀρετῆς δ' ἄλλης οὐδεμίης ἔραμαι.
Σὺν σοὶ κύρην παθόντι καλεῶς ἀνιώμεθα πάντες.
Ἄλλοι αἰμόφιον κῆδος ἐφημέριον.
Μηδὲν ἄγαν χαλεποῖσιν ἀσφρένεια, μηδ' ἄγαθοῖσι
Χαίρει περὶ ἑσ' ἀνδρὸς πάντα φέρειν ἀγαθῶν.
Οὐδὲ μόσαι χεῖρο ὕτο τι, μήη τε πρῆγμα τὸ δέσσει.
Θεοὶ καὶ γ' ἔνε μεσῶ σοῖσιν ἔπεισι τέλος.
Καὶ πρῆξαι μὲν τοῖσι, καὶ ἐκ κακοῦ ἐσθλὸν ἔχερτο
Καὶ κακὸν ἐξ ἀγαθοῦ, καὶ τι πενιχὸς ἀνὴρ
Αἶψα μάλ' ἐπλούτησε ἢ ὅσ' μάλα πολλὰ πέπασαι
Ἐξαπίνης, πάντοτε ὄλεσε νυκτὶ μίαν.
Καὶ σῶφρων ἤμαρ τε, καὶ ἀφρονι πολλαίε δόξα
Ἐσπερο, ἢ τιμῶν ἢ κακῶν ὧν ἔλαχεν.
Εἰ μὲν χεῖμα τέχνησι μισθωτοῖσιν ἀπερῆδεν
Οὐκ ἄρ' ἀνιώμεν τοῖς ἀγαθοῖσι σιωπῶν.
Νῦν δὲ μεγνώσκοντα παρέρχεται, εἰ μὴ δ' ἄφρωνος
Χρημοσιώη, πολλῶν γνῶσ' ἀμεινον ἔτι.
Οὐνεὶ κενὴ φερόμεθα καθίστασθαι καὶ βαλόντες
Μηλίθην πόρτου ρύκτα διὰ δνο φερῆν
Ἄντλιν δ' οὐκ ἐθέλοισιν ὑπερβάλλει δὲ θάλασσα
Ἄμφοτέρων γόχην ἢ μάλα τις χαλεπῶς
Σώζεται, οἱ δ' ἐυδουσι κυβερνήτῳ μὲν ἔπαισιν
Ἐσθλὸν γ' ὅσ' φυλακῆν ἔχεν ἐπιστάμενος.
Χρήματα δ' ἄρ' παύσει βίη κόσμος δ' ἀπόλωλε.
Δασμὸς δ' οὐκ ἐπὶ σωσ' γίγνεται εἰς τὸ μέσον
Φορτηγῶν δ' ἄρ' ἄρ' οὐσι, κακοὶ δ' ἀγαθῶν καθύπερθε
Δειμαίνω μήπως ναῦν κατὰ κύμα πῆν.

Ταῦτά μοι ἠνίχθω λεκρυμένα τῶν ἀχαιῶν
Γιγνώσκω δ' αὖτις ἢ ἑλκεῖν ἀνσοφὸς ἦ.
Πολλοὶ πλοῦτον ἔχουσιν αἰδριεσσοὶ δὲ τὰ καλά
Ζητοῦσι χαλαρῆ τετρομένοι πονίη.
Ἔρδειν δ' ἄμφοτέροισιν ἀμχανίη παρὰ κείται.
Ἐἴρη γὰρ τοῦσ' μὲν χήματα, τοῦ δ' ἠνόος.
Ὅκ' ἐστὶ θνητοῖσι πρὸς ἀθάνατους μαχίσσασθαι
Ὅν δὲ δόλῃν εἰπεῖν, ἔδειν τοῦ γ' θέμις.
Ὅν χητρίμαίρην, ὅτι μὴ τριμαντίον εἴη.
Ὅν δ' ἔρδειν ὅτι μὴ λώϊον ἦ τελέσαι.
Χαίρων ἐν τελέσεια σὺ δὲν μέγα λουδὰ πόντου
Καί σε ποσειδάων χάρμα φίλοισ' ἀχαιῶν.
Πολλοὺς γοι κόρος ἀνδρας ἀπώλεσεν ἀφρονέοντας
Γνώμαι γὰρ χαλιπὸν μέτρον, ὅτι δ' λαπαρῆ
Ὅν δ' ἡμαίσοι θυμὸν παρὰ κείν ἀρμενα πάντα.
Τέτλαθι, τῶν δὲ καλῶν, οὐτι σὺ μόνος ἐρᾶς
Ἐν μὲν ἔχοντος ἐμῶ, πολλοὶ φίλοι ἦν δέ τι δεινόν.
Ἐγκύρῃ, πλεῖστοι πῖσόν ἔχουσι νόον.
Πλήθεις δ' αὖτ' ἀρετῆ μίαν γίνεται ἡδὲ,
Γλουτεῖν τῶν δ' ἄλων ἔδειν ἄρ' ἦν ὄφελθ'.
Ὅν δ' εἰσω φροσυνῆ μὲν ἔχοις ἔσασθαι μάνθιος αὐτοῦ.
Γλείονα δ' εἰδέης αἰολίδου Σισύφου,
Ὅσ' τε καὶ ἐξ αἰδαο πολυδρίησιν ἀνῆλθεν.
Πείσας πῖρσε φόνω αἰμυλίοι σι λόγῳ
Ἦτε βροτοῖσ' παρὲν χεῖ λήθω βλάπῃ σου ἀνόημα.
Ἄλλος δ' ἄνω τις γῦτο γέ πεφράσατο.
Ὅτι τινὰ δὴ θανάτῳ μέλας νέφος ἀμφικαλύψοι,
Ἐλθοι δ' εὖ κρυερὸν χῶρον ἀποφθιμένων.
Κυανέαστε πύλασ' παραμείψεται αἴτε θανόντων
Ψυχὰς ἔργουσιν, καί περ ἀναμρομένησ'

Ἄμ' ἄρα κακῆθεν σίσυφος πάλιν ἤλθεν ἦρωσ
Ἔσφαος ἡελίου σφῆσι πολυφροσύναις.
Οὐδέϊ φῦλα μὲν ποιεῖς ἐρίμοισιν ὁμοῖα.
Γλῶσσαν ἔχον ἀγαθῶν νέστρος ἀντιθέου.
Ὡκύτρος δ' εἶκδα πῶδες παχῶν ἀρπηῶν
Καὶ παίδων μορίου, τῆν' ἀφαρεῖσ' ἰώδες.
Ἀλλά γε χεῖ πάντας γνώμῳ ταύτῳ καταθέσθαι
ὡς πλοῦτος πλείστην πᾶσιν ἐχέδωαμι βί.
Ἴσόντι πλερῦσιν, ὅτῳ πολὺς ἀργυρός ἔστι.
Καὶ χευσὸς, ἔγῃς πυροφόρος πεδία.
Ἴσσοι δ' ἡμίονοί τε, ἔω παρὰ δέοντα παρῆσι.
Γαστρί τε καὶ πλευραῖς ἡ ψοῖν' ἀβραπαθεῖν.
Γαιδός τε καὶ γυναικός, ὅταν δέκετων ἀΐκηται
Ὀρυσὴ δ' ἡβη γίνεται ἀρμόδιος
Ταῦτ' ἄφενος θνητοῖσι, τὰ γὰρ πειρώσια πάντα
Χρήματ' ἔχον, ὅδεις ἔρχεται εἰς αἶδην.
Οὐδ' ἂν ἄρινα δίδυς θάνατον φύγοι, ἔδ' βαρείας
Νόσους, ἔδ' κακὸν γῆρας ἐπερχόμενον
Ζεῦ πέρ' εἴθε γένοιτο θεοῖς φίλα, τοῖς μὲν ἀλιτροῖσ
Ἵβριμ' ἀδεῖν, καί σφιν τοῦτο γένοιτο φίλον
Θυμῶν χέτλια ἔργα, μετὰ φρεσὶ δ' ὅστις ἀθήνης
Ἐργάζοιτο θεῶν μηδὲν ὀπιζόμενος.
Αὐτὸν ἐπειπε πάλιν τίσαι κακὰ, μὴ δέ τ' ὀπίσσω.
Πατρὸς ἀπαδαλίη παισὶ γένοιτο λακός.
Γαῖδες δ' οἴτ' ἀδίκῃ πατρὸς τὰ δίκαια νοῦντες
Γοιούσι κρονίδησὸν χόλον ἀζόμενοι.
Ἐξ ἀρχῆσ τὰ δίκαια μετ' ἀσοῖσιν φιλέοντες
Μήτιν ὑπερβασίῳ ἀντιτίψην πατέρων.
Ταῦτ' εἴη μακάρεσσιν θεοῖσ φίλα, νῦν δ' ὀμδὴν ἔρδων
Ἐκ φήγει, γὰρ κακὸν δ' ἄλλος ἐπειπε φέρεθ.

Καὶ ρῦτ' ἀθανάτων βασιλῶν· πῶς ὄβρι δίκαιον
ἔρπον ὅστις ἀνὴρ ἐκτός ἐων ἀδύλων,
Μὴ τιν' ὑπέριμασίην κατέχων, μὴθ' ὄρκον ἀλιτρός,
Ἄλλὰ δίκαιῶν μὴτὰ δίκαια πάθει·
Τὶς δὴ καὶ βροτὸς ἄλλος ὄρων πρὸς τοῦτον ἔπειτα
Ἄζοιτ' ἀθανάτουσ' ἢ τίνα θυμὸν ἔχωσ'
Ὅσπ' ἀνὴρ ἀδίκος ἢ ἀτάδαλος, οὔτε Τῶν ἀνδρῶν
Οὔτε τι ἀθανάτων μῆνιν ἀλδύμενος,
Ἵβρίζε πολούτῳ κεκορημένος· οἱ δὲ δίκαιοι
Τρύχονται χαλεπῆ τειρόμενοι πενίῃ,
Ταῦτα μαθὼν Φιλῆταῖρε δικάϊως χήματα ποιού·
Σώφρονα θυμὸν ἔχων ἐκτός ἀταδάλις.
Ἄϊε τῶν δ' ἐπίων μεμνημέρος, ἐς ἣν τελευτῶ
Ἄϊνήσεις· μύθῳ σώφρονι πειθόμενῳ
Ζῆς μὲν τῆς δὲ πόλιος ὑπερέχοι αἰθέριναίων
Ἄϊε δεξιτέρῳ χεῖρὶ π' ἀπ' ἠμοσιῶν·
Ἄλλοι τ' ἀθάνατοι μάκαρες θεοὶ· αὐτὰρ ἄπο μῶν
Ἀρθρώσαι γλῶσσαν καὶ νόον ἡμέτερον,
Φόρμιγγ' αὐφθέγοιθ' ἱερόν μέλος ἠδὲ ἢ αὐλῶ,
Ἡμεῖσ' δὲ ἄπον δάς θεοῖσιν ἀρεσάμενοι
Πίρωμεν· χαρὶ ἔντα μετ' ἀλλήλοισι λέγοντες·
Μηδὲν γόν μήδων δεδύοτις πόλεμοσ'
ὧε δ' εἶναι καὶ ἀμείνονα δῦφρονα θυμὸν ἔχοντασ'
Νόσφι μεριμνάων διφροσύνῳσ' ἀγάγειν,
Τετραμένους· τιλοῦ δὲ κακὰσ' ἀπὸ κῆρας ἀμῖνας
Γῆρας τ' οὐλόμενον καὶ θανάτῳ τέλος·
Χρῆ μουσῶν θεράπντα ἁγῆλον, εἴ τι πειρασὸν
Εἶδειν σοφίης μὴ φθονερόν τε λείθην·
Ἄλλὰ τὰ μὲν μῶσ'· τὰ δ' εἰκηνύει, ἀλλὰ ἣν κριεῖν·
Τίσφιν χήσεται μῶνος ἐπιζάμενος.

Φοῖβ' ἀνάξ· αὐτὸς μὲν ἐπύρρησας κ' ἴνιν ἀκρίω,
Ἄλκαθ' ὦ πέλοπ' ὅσ' παιδὶ χειζόμεν' ὄ.
Αὐτὸς δὲ στρατὸν ὑβρισην μήδων ἀπέρυκε,
Τῆς δὲ κ' ἄλλης, ἵνα σοι λαοὶ ψῆψ' ἰφροσῶν.
Ἦρος ἐπερχόμενος, κλέψαις πέμπωσ' ἑκατόμβας
Τερπόμενοι κιθάρῃ καὶ ἔρατῇ θαλίῃ.
Γαίανων τε χροῖς ἰαχάϊσ' ἵτι σὸν περὶ βωμόν,
Ἦ δ' ἔγωγε δέδουκ' ἀφραδίῳ ἰσορῶν
Καὶ γαστρίῳ ἐμνήμων λαοφθόρον, ἀλλὰ σὺ φοῖβε
Ἰλαογῆ μετέρω τῷδε φύλασσε πόλιν.
Ἦλθον μὲν γὰρ ἔχρησ' καὶ εἰς σικελικῷ ποτιγαῖα
Ἦλθον δ' ἠβροῖης ἀμπελόεν πεδίον
Σπάρτῳ τ' ἰσθμῶν ὄνα κοτρώφου ἀγλαὸν ἄστυ.
Καί μ' ἐφίλευν προφρόνως πάντες ἐπερχόμενον.
Ἄλλ' ἄτι μοι τέρψις ἐπιφρένας ἦλθεν ἐκείνων.
Οὕτως ἔδεν ἀρῆν φιλτερον ἄλλο πάτρις.
Μή ποτέ μοι μελέδημα νειότερον ἄλλο φανείη
Ἄντ' ἀρετῆς σοφίης, ἀλλὰ τὸ δ' αἰὲν ἔχωρ.
Τερποίμῳ φέρεμι γὰρ καὶ ὄρχημῶ καὶ αἰοδῆ.
Καὶ μετὰ τ' ἀγαθῶν, ἑσθλὸν ἔχοι μιν νόον.
Μή τί τινα ξείνον δηλώμεν' ἔργμασι λυχοῖς
Μή τί τιν' ἐν δῆμων, ἀλλὰ δίκαιοσίων.
Τῷ σαυτοῦ φρένα τέρπει δυσσηλεγίων δὲ πολίτ'
Ἄλλος ποῖςδε κακῶς, ἄλλος ἄμφνον ἐρεῖ.
Τὸς ἀχαιῶν ἄλλος μάλα μίμφεται, ἀλλ' ἐπαίνει.
Τῶν δὲ κακῶν μνήμη γίνεται ἔδε μίση.
Ἀνθρώπων δ' ἀψέκτος ἐπὶ χροῖς γίνεται οὐδέ τις.
Ἄλλ' ὦ λῶιον, ἔμῃ πλεόνεσσ' ἀμέλη.
Οὐδέ τις ἀνθρώπων οὐτ' ἔσσεται οὐτ' ἀφύλλειν
Ὅστις παῖσιν αἰδῶν δύσεται εἰς αἰδῶν

Οὐδέ γ' ὅσ' θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσει
Ζῶς κρονίδης θνητοῖς πᾶσιν αἰεὶ δίδωσται.
Τόρνου καὶ σάθμης δὲ γνώμονος ἀνδρα θεωρῶν,
Ἐνθύτερον χεῖ μὲν κύρνε Φυλασσόμενος,
Ὡς τινί κερ πνυθῶνι θεὸς χήσασ' ἱερεῖα
Ὀμφὴν σημήνη πόνθ' ὅζ' αἰδύτου.
Οὐτέ τι γ' ἔξ' προαδὴς οὐδὲν κέ τι φάρμακον ἴροισ
Οὐτ' ἀφελῶν πρὸς θεῶν ἀμπλακίῳ προφύγοις
Χρήμ' ἔπαθον θανάτου μὲν ἀεικέος οὐτι κάλιος.
Τῶν δ' ἄλλων πάντων κύρνε ἀνιηρότατος.
Οἱ μεφίλοι προὔδωκαν, ἐγὼ δ' ἐχθροῖσι πελασθεῖς
Εἰδήσω κ' ἔν' ὄντιν' ἔχουσι νόον.
Βῆς μοι ἐπὶ γλώσσης κρατερῶ ποδὶ λαζζ' ἐπιβαίν'
Ἰχθυόωτι μὲν καί περ ἐπιτάμενον.
Κύρνε ἔμπαρ δ' ὅτι μοίρα παθεῖν, ὅκ' ἴδ' ὑπαλύξαι
Ὅπ' ἰδ' μοίρα παθεῖν, οὐτι δέδδικα παθεῖς.
Ἐς πολὺ ἀρρηκτον κακὸν ἤλομεν ἔνθα μάλισσα
Κύρνε σὺ ἀμφοτέρω μοίρα λάβοι θανάτου
Οἱ δ' ἀπογηράσκοντες ἀτιμάζουσι τοκῆας,
Τότων γοὶ χῶρη κύρνε ὀλίγη τελέθ.
Μή τί τιν' αὐξέ τύρανν' ἰεὶ ἔλπίσι κέρδεσ' εἶναι
Μή τε κτεῖνε θεῶν ὄρκια σωθέμερος.
Πῶς ἡμῖν τέτληκεν ὑπ' αὐλιτῆρος ἀείδης
Θυμός· γῆσ' δ' ἄρος φαίνεται ὅζ' ἀγρῆς,
Ἦτε τρέφ' καρποῖσιν ἐν εἰλαπίναις φορέοντες
Ξανθῆσ' τε κόμαισι περφυρέσ' σεφάνους.
Ἄλλ' ἄγε δὴ σκύθα κείρε κόμην, ἀπόπαινε ἧ λῶμον.
Γένθει δ' ἀνώδῃ χῶρον ἀπ' ἀμύμερος.
Πίσει χεῖματ' ὠλέσσει, ἀπιστήδ' ἐσάωσα.
Γνώμη δ' ἀργαλέη γίγνεται ἀμφοτέρων.

Πάντα τὰ δ' ἔν κοράκεσσιν καὶ ἐν φθόρᾳ· ὅ δ' ἔτις ἡμῶν
Αἴτιος ἀθανάτων κύρνε θεῶν μακάρων,
Ἄλλανδρῶν τε βίη δὲ κέρδεα πολλαῖ, καὶ ὕβρις
Πολῶν ὅς ἀχρεῶν ἐσ βακότητέβαλεν.
Διαιτῆτοι πρόσο κήρῳ δὲ φλοῖσι βροτοῖσι.
Δίψαλυστι μελῆς ἢ μέθυσις χαλεπὴ.
Τούτων δ' ἄν τὸ μέσον σρωφῆσομαι, οὐδέ με πείσεις
Οὔτε τι μὴ πίνην ὅτε λίλυ μεθύην.
Οἶνος ἐμοί, τὰ μὲν αἶμα χερῖζεται· ἐν δ' ἄ χέραισσι
Ἔντ' ἄν θωρῆζασ μάινδρα πρὸς ἐχρὸν ἄγῃ.
Ἄλλ' ὅ ποτ' ἀρ καθύπερθεν ἐὼν ὑπὲρθε γλύηται
Τετὰ κίς οἴκαδ' ἰ μὲν παυσάμμοι πρόσιος.
Ἔν μὲν κεί μμορον ἄνδρα κακῶς θε μμυ δὲ μαρῖς ὄβιν.
Ἔν δὲ θε μμυ τὸ καλῶς κεί μμορον, ἀρῆα λέορ.
Λαξ ἐπίβαθ' ἡμῶ κενόφροσι τύπῃ δὲ κέν τρω
Ὅξεί, καὶ ζεύγλιω δὲ σλοφον ἀμωτίθῃ.
Ὅν γ' ἐθέυρησεισ δῆμον ωλοδέσποτον ὄδε
Ἀνθρώπων ὀπόσουσ κέλιος καθόρᾳ
Ζῆσ' ἄνδρ' ἴξο λέσειεν ὀλύμπιος, ὅς τὸν ἐταῖρον
Μαλθακά κωτίλων ὅσα πατὰν ἐθέλῃ.
Ἡδέα μμυ ἢ προόθεν, αἰτὰρ πολὺ λῶονα ἢ νῦν
Τοῦνεκα τοῖς δὲ φλοῖσι οὐδεμί' ἐστ' χέραι.
Πομάκισ· ἢ π' ἴλις ἢ δὲ δῆγεμόνων βακότητα
Ὡσπερ βλεκλι μμυ ἢ ναῦς πρὸς ἄ γῆν ἔδραμε.
Τῶν δὲ οἰλωνεῖ μμυ τῖς ὄρᾳ μέτι δφνὸν ἔχοντα
Ἄν χέν ἀποσρέψασ, οὐδέ σορᾶρ ἐθέλῃ.
Ἡν δέ τι μοι ποθέν ἐσθλὸν ἀπ' ἡμάλις γίγνεται ἄνδρ' ἰ
Ρομους ἀσασμῶσ καὶ ωλότητας ἔχο
Οἱ με φίλοι προδιδούσι ἢ οὐκ ἐθέλουσι τιδύναι,
Ἄνδρῶν φαινο μμυ ἢ, ἀλλ' ἐγὼ αὐτομάτη

Ἐπερίητ' ἔξομι. Ἐὐθρήκαὺτις ἴσειμι
Ἦμος ἀλικυόρων φθόγος ἐχειρομένωρ.
Πομοῖς ἀχρήστοι θεὸς διδοῖ ἀνδράσιν ὄλιον
Ἐθλόν, ὃς οὐθ' αὐτῶ βέλτερος οὐδὲν ἰών
Οὔτε φίλοισ, ἀρετῆς δὲ μέγα κλέος οὔτε ὀλεῖται
Ἀιχμητῆς γὰρ ἀνὴρ γλυῦτε καὶ ἄσυσάοι.
Ἔνμοι ἔπειτα πῆσοι μέγασ ὄρανος εὐρύς ὑπερθεῖν
Χάλκεος ἀνῶν δαίμα παλαιγενέωρ
Ἐἰμὲ γὰρ τοῖσιν μὲν ἐπαρξέσω οἱ μεφιλῶσι
Τοῖς δ' ἐχθροῖς ἀνίη δὲ μέγα πῆμ' ἔσομαι.
Οἶνε πὰρ μὲν σ' αἰνῶ, πὰρ ὃ μέμφομαι ἔδέσε πάμπαν
Οὔτε ποτ' ἐχθαίρω, ὅτε φιλεῖν δῶμαι.
Ἐθλός κ' ἢ κακός ἐστί, τίς ἄρ' οἴετ' ἐμωμήσαι γ
Τίς δ' ἄρ' ἐπαινήσει μέτρον ἔχων σοφίης.
Γῆν οἶνον γόν ἐμῆς κορυφῆς παύγερτο
Ἄμπελοι ἤρεγκαν, τὰς ἐφύλασσ' ἑξῶν
Οὐρεὸς κ' ἠβήσῃσι θεοῖσ' φίλος θεότιμος
Ἐκ πλατανισοῦντος ψυχρὸν ὕδωρ ἐπάγων
Τῶ πύρων ἀπὸ μὲν χελίπαισ' σκεδάσεις μελιδῶνας
Θωρυχεῖς δ' ἔσειαι πολλὸν ἐλαφρότερος
Ἐιρήνη κ' ἢ πλοῦτος ἐχέτ' ἔλιν, ὄφρα μετ' ἄλλων
Κωμάζοιμι, κακῶ δ' ἔκ' ἔραμαι πόλεμι
Μὴ δὲ λίω λήρυκος ἀν' ἄς ἐχέμακρὰ βοῶντος.
Οὐ γὰρ παρ' ἴσας γῆς πῆρι μαρναίμεθα.
Ἀλλ' αἰχρὸν παρῶντα ἔωκυτ' ἰδῶν ἐπιβάντα
Ἴππων, μὴ πῆλεμον δακρυόεντ' ἴσι δειν.
Οἶμοι ἀγαλκίης, ἀπὸ μὲν λήρυθος ὄλωλε
Ληλάνρυ δαγασθὸν κείρεται οἰρόπιδον.
Οἱ δαγασθοὶ φώγονσι, πόλιν δὲ κακοὶ δειπνοῦσιν
Ἐγκυφελίζον ζῆς ὀλέσει γῆς.

Γνώμης δ' οὐδὲν ἀμεινον ἀνὴρ ἔχει γ' ἡγείαυ τῶν
Οὐδ' ἀγνωμοσύνης κύρην ἀνὴρ ῥότερον.
Κύρνε, μὴ πάντ' ἀνδρασι καταθνητοῖσ χαλεπαίνεν
Γιγνώσκων, ὡς νοῦ ὁῖον ἕκαστος ἔχει
Αὐτὸς ἐνὶ στήθεσσι καὶ ἔργματα τῶν δὲ δικαίω.
Τῶν τ' ἀδικῶν, μέγα κεν πῆμα βροτοῖσιν ἐπιή.
Ἔστι γὰρ μὲν χεῖρον, γὰρ δ' ἀμεινον γέρον ἐκείνου.
Οὐδεὶς δ' ἀνῶν αὐτὸς ἀπαντασοφὸς
Ὅστις ἀνάλωσιν τηρεῖ καταχρήματα θηρῶν
Κυδίστην ἀρετὴν ῥίσι σωθεῖσιν ἔχει.
Ἔι μὲν γὰρ κατιδέειν βίου γούτιλος ἢ ὀπίσθητις
Ἡ μὲν ἐκτελίσει εἰς αἰδέου περᾶν.
Ἔϊ κὸς ἄν' ἢ ὅσ' μὲν πλείω χρόνον αἴσαν ἐμιμε
Φείδεσθαι μάλλον γούρον ὃν εἰχε βίον.
Νῦν δ' οὐκ ἔστιν, ὃ δὴ καὶ ἐμοὶ μέγα πένθος ὄρωρε
Καὶ δάκνομι ψυχῶν καὶ δόξα θυμὸν ἔχω
Ἐν τριόδῳ ἔσηκα, δύνεισὶ πρόθεν ὁδοῖ μοι
Φροντίζω τούτων ἢ τὴν ἰὼ πρότέρω.
Ἡ μὲν δὲν δαπανῶν ψύχω βίον ἐν κακότητι
Ἡ ζώω τερπνῶς ἔργα τελευτῶν ὀλίγα.
Ἔϊδον μὲν γὰρ ἔγω γ' ὅσ' ἐφείδε γούρου ποτε γαστρί
Σίτην ἐλὼ θέριον πλούσιος ὦν ἐδίδου.
Ἀλλὰ πρὶν ἐκτελίσει, λατρεῖ δόμον αἰδέου εἴσω.
Χρήματα δ' ἀνθρώπων οὐ πτύχων ἐλαβεῖς
Ὡστ' ἐσ' ἀκείρα πονεῖν ἢ μὴ δόμεν ὡς κ' ἐθέλοιτις.
Ἔϊδον δ' ἄλλον ὅς ἢ γαστρί χαρίζομενθε.
Χρήματα μὲν δέξιν, ἔφη δ' ὑπάγω φρένα τέρας
Πτωχὸς δὲ φίλος πάντας ὅπου τιν' ἴδῃ.
Οὕτω δημόκλης κατὰ χήματ' ἄριστον ἀπάντως
Τὴν δαπάνην θέσθαι ἢ μελέτην ἡμέρας.

Ούτε γὰρ ἀνὰ προκαμῶν αἴψα κάμαρον μεταδύεις
Οὐτ' ἀνὰ πωχῶν δουλοσυύλω τελέεις.
Οὐδ' εἰ γέρας ἰκοιτο τὰ χήματα πάντα ποδραϊή.
Εὐδὲ γοῶσε γὰρ χήματα ἄριστον ἔχον.
Εἰ μὲν γὰρ πολλοὶ πολοὶ φίλοι· ἦν δὲ πένιας
Γαῦροι· οὐκ ἐβόμῳσ' αὐτὸς ἀνὴρ ἀγαθός.
Φείδεσθ' μὲν ἄμφοτον· εἰπεὶ οὐδὲ θανόντα πολυλαίφ
Οὐδείς· ἦν μὲν ὅρα χήματα λήπομνος.
Γαῦροις ἀνθρώπων ἀρετὴ καὶ καὶ ὄπῃ δὲ
Ὀλβιος οἱ γούτων ἀμφοτέρων ἔλαχεν.
Πάντες μὲν τιμῶσιν ὁμῶς ἴσοι οἵ τε λατῶν
Εἴλουσι χώρησ'· οἵ τε παλαιότεροι.
Οὐδ' ἴσῃ φωνῇ λιγύρα δὲ μὲν ὡς περ αἰσῶν
Καὶ γὰρ τὴν προτέραν νύκτε πικρὸν ἔβην.
Οὐδὲ γὰρ ἀλητῶν προφασίζομαι, αἰγὰ μ' ταῖς
Ἐκλείπει σοφίης οὐκ ἐπιδύομνος.
Ἐγγύθεν ἀλητῆρος αἰείσομαι ὡδὲ λατῶν
Δεξιῶν, ἀθανάτοισ' θεοῖσιν ἐπειν χόμνος.
Εἴμι παρὰ σάθμιω ὀρθῶν ὁδῶν οὐδὲ τέρωσε
Κλινόμνος· χεὶρ γὰρ μάστιγα πάντα νοεῖν.
Πατρίδα λεοσμήσω λιπαρῶν πόλιν, ὅττι πικρὸν
Τρέφαισ' οὐτὰρ δόκοις ἀνδράσι πειθόμνος.
Νιβρὸν ὑπὲρ ἐξέλαφοιο λίων ὡς ἀλκίπεποθῶς
Ροσὶ λατῶν μάρψας αἵματος οὐκ ἔπτον
Τέχων δὲ ψυχῶν ἐπιβασὶ πόλιν οὐκ ἀλάπαζα
Ζυξάμνος δ' ὄππους ἄεματος ὅκ' ἐπέβην
Ρρήξαισ' ὁδὸν ἐπρηξαισ' καὶ ὅκ' ἐτέλεισσε τιλέσσε
Δρήσαισ' δ' ὅκ' ἐδρηξαισ' ἠνυσσε δ' ὅκ' ἀνύσσε.
Δηλὸς δὲ νῦν ὅδον τε δύω κακὰ, τῶν τε γὰρ αὐτῶν
Χηρώσει πολλῶν καὶ χάρις οὐδεμίας.

ἔστι παθῶν, ἀπὲ μὲν ἀγαθὸν μέγα μὴ χάρις οἶδας
Χρίζων ἡμετέρους αὐτίς ἴκοι οδύμασ.
Ἔστε μὲν αὐτὸς ἔπιον ἀπὸ κρήνης μελανύδρα
Ἡδύ τι μοι ἐδύκει καὶ καλὸν εἶμυ ὕδωρ.
Νῦν δ' ἤδη τε θόλωται ὕδωρ δ' ἀναμίσγεται ὕδει.
Ἄλλης δὲ κρήνης πίομαι ἠπταμοῦ
Μή πτε παυέσης πρὶν ἂν εἰδῆς ἀνδρα σαφηνῶσ,
Ὀργῶν καὶ θυμὸν καὶ τρόπον ὅστις ἀνὴρ.
Ρομιοί γοι κίβδηλον ἐπίκλοπον ἦθος ἔχοντες,
Κρύπτουσ' ἐνθέμενοι θυμὸν ἐφ' ἡμέριον.
Τῶτων δὲ φαίνει πάντων χρόνος ἦθος ἐκάσου.
Καὶ γὰρ ἐγὼ γνώμησ πολλὸν ἀρέκτος εἶμυ,
Ἐφθίω δαινήσας πρὶν σοὺ κατὰ πάντα δαιήραι
Ἡθεα, νῦν δ' ἤδη ναῦσ ἀθ' ἑλάσ δέχο.
Τὶς δ' ἄρετῆ πύρον τ' ἐπιόνιον ἀθλον ἐλίδω
Πομάκι ρομικῶσ κακὸς ἀνδρα ἀγαθὸν
Οὐδεὶς ἀνθρώπων, ὃν ἐπεὶ ποτε γαῖα καλύψει
Ἔισ τ' ἔρεβος κατεβῆ, δῶμά τε περσεφόνης
Τερ πεται, οὔτε λύρης, ὅτ' αὐ' λιτῆρος ἀιζῶν
Οὔτε δ' ἰωνύσων δῶρ ἔσαεράμενος.
Ταῦτ' ἴσορῶν ἡραδῆν δ' ἐπίσομαι, ὄφρα τ' ἐλαφρά
Γούναται καὶ κεφαλῶν ἀτρομέων προφέρω.
Μή μοι ἀνὴρ εἴη γλώσση φίλος, ἀλλὰ εἰ ἔργω
Χερσίν τε σπένδοι χήμασι τὰ μφότερα.
Μὴ δὲ παρὰ κρητῆρσι, λόγισιν ἐμὴν φρέν' ἔρπει
Ἄμειρων φαίροι τ' ἐτι δυνάτ' ἀγαθόν.
Ἡμεῖσ δ' ἐν θαλίησ φίλον καταθώμεθα θυμόν,
Ὀφρ' ἐτι τερῶ λησ' ἔργ' ἐρατεινὰ φέρη.
Ἄιψα γὰρ ὥστε ρόημα παρ' ἑρχται ἀγλαὸσ ἦβη.
Οὐδ' ἄπων ὄρμη γίνεται ὠλυτίρη.

Ἄϊ τε πέρ' ἀνδρα φέρουσι δρυαστόν ἐς πόνον ἀνδρῶν
Λάβρωσ· πυροφόρῳ τερπόμεραι πεδίῳ
Πῖν' ὅπταν πίνωσιν, ὅταν γοι θυμὸν ἀσπῆῃς
Μηδεῖς ἀνθρώπων γνῶσε βαρυνόμενον
Ἄλλοτε τοὶ πάχων ἀνιήσεται· ἄλλοτε θέρω
Χαιρήσεν δ' ἴασαι· ἄλλοτε πᾶμος ἀνῆρ·
Ἐθίης ἀκάδη με εἰμίμερον ὕμνον αἰεῖδεν
Ἄθλον δ' ἐν μέσῳ παῖσ' καλὸν ἄνθος ἔχων
Σοὶ τῆς καὶ ἐμοὶ σοφίης πέρι δηρὸν ἀντίον
Γνοίης χόσμον ὄνων κρέσσονες ἡμίονοι·
Ἡμὸς δ' ἡλιος μὲν ἐν αἰθέρι μώνυχας ἵππους
Ἄρτι παραγέλοι μέσῳ γον ἡμαρ ἔχων·
Δείπνῃ τε ληξίμῳ ὅπου τινὰ θυμὸς ἀνώγει·
Ρανγίῳν ἀγαθῶν γαστρὶ χερσὶ ζόμενοι·
Χέρνιβα δ' αἰθῆρα θύρα ζεφέρισε φανώμιθα δήσοι·
Ἐυειδῆς ἐσθλῆς χερσὶ λάκαινα κόρη
Ἡ δ' ἄρετὴ τὸ δ' αἰθλορ ἐν ἀνοῖσιν ἀριστον·
Κάμισόν τε φέρειν γίγνεται ἀνδρὶ σοφῷ·
Ξυγὸν δ' ἄθλον τοῦρ πόλῃ τε παντί τε δήμῳ,
Ὅστις ἀνὴρ διαβάς ἐν προμάχισιν ἐνι·
Ξυγὸν δ' ἀνοῖς ὑποθήσομαι, ὄφρα τις ἦεν
Ἄγλαόν ἄνθος ἔχων καὶ φρεσὶν ἐσθλὰ νοῆ
Τῶν ἀγροῦ κτεκνῶν ἢ παχέμῳ, οὐ γὰρ ἀρηβᾶν
Δίς πέλειται πρὸς θεῶν, οὐλύσις θανάτου
Θνητῶν ἀνοῖσ' ἀκακὸν δ' ἐπὶ γῆρας ἐλέγχει
Οὐ λόμενον· λεφαλῆς δ' αἰπὴται ἀλεροτάτης
Ὡς μάκρ' ἐν δαίμωνι καὶ ὄλβιθ', ὅστις ἀπειρος
Ἄθλων, εἰς ἄδου δῶμα μέλαν λατέρη·
Πεῖν τ' ἔχουσι πῆξαι καὶ ὑπὲρ βῆναι περ ἀράγην
Ἐξεπέσαι τε φίλους ὅσ' ἔχουσι μόνον·

Ἀντίκα

Αὐτίκα μοιλατὰ μὲν χροὴν ῥέει ἀσπερος ἰδρῶς
Πτοῖδ' αἰδῆσορῶν ἀνθος ὀμηλικίης.
Τερπὼν ὁμῶς καὶ καλὸν ἐπὶ πλεόν ὤφειλεν εἶναι.
Ἄλλοι γοχόνιον γίγνεται ὡς περ ὄναρ
Ἦβη τιμῆσ' ἀποδύλομενον καὶ ἀμορφον
Αὐτίχ' ὑπὲρ κεφαλῆς γῆρας ὑπερκρέμαται.
Οὐ ποτὲν τοῖς ἐχθροῖσιν ὑπὸ ζυγὸν ἀνχίναθήσω
Δύσλοφον οὐδέ μοι ἱμῶλος ἔπεισι κλέρη.
Δηλοῖς τοι καλότητι ματαιότεροι γόοι εἰσὶ
Τῶν δ' ἔχθρων αἰεὶ πρήξις ἰθύτεραι
Ῥυῖδ' ἔν τε πρήξις ἐν ἀνοῖς καλότητος
Τοῦ δ' ἄγαθοῦ χαλεπὴ κύρνε πέλας πάλαμη.
Τόλμα θυμὸν κακοῖσιν ὁμῶς ἀτλητὰ πεπονηῶς
Δειλῶν τοι κραδίη γίγνεται ὀζυτίη.
Μὴ δὲ σύ γ' ἀπρήκτοισιν ἔπερ γμασὶν ἄλγος αἰέξων
ἔχει· μὴ δ' ἄχθ'· μὴ δὲ φίλους ἀνία.
Μὴ δ' ἄχθ' ὀφραίνε θεῶν δ' εἰ μαρμένα δῶρα
Οὐκ ἄρ' ἔνδ' ὡς θνητὸς ἀνὴρ προφύγεις
Οὐτ' ἂν πορφυρέης καταδύσῃς πυθμῆρα λίμνης
Οὐθ' ὅταν αὐτὸν ἔχη πέρταρος ἠερόεις.
Ἄνδρά τοι ἐστ' ἀγαθὸν χαλεπότερον ἐξ ἀπατήσας
Ὡς ἐν ἐμῇ γυνώμῃ κύρνε πάλας κέκρισται
Ἦδέ α' μὲν καὶ πρόθεν ἀπὲρ τρυλὺ λώϊον ἦδη.
Οὐνεκα τοῖς δειλοῖς οὐδὲ μί' ἐστὶ χάρις
Ἄφρονες ἀνοῖ καὶ νήπιοι οἵ τινες οἶνον
Μὴ πίνουσ' ἄστρον καὶ κυνὸς ἀρχομένον.
Δεῦροσιν αὐλητῆρι παρὰ κλαίουτι γελῶντις
Γίνωμαι· κείνη κήδεσσι τερπόμενοι
Ἔστω μὲν φυλακὴ δὲ πόλιος φυλάκασσι μελήσσι
Ἄσυφελὴς ἐρατῆς πρὶ δὸς ἡμετέρης

Ναὶ μά' δειΐ τις τῶνδε καὶ ἐγκεκαλυμμένος ἦδεν
Ἡμέτερον μῶμον δέξεται ἀργαλέως.
Νῦν μὲν πίνοντες τερπώμεθα καλὰ λέγοντες
Ἄσα δ' ἐπειτίσσαι ταῦτα θεοῖσι μέλει.
Σοὶ δ' οἶα τε παῖδ' ἰφίλων ὑποθήσομαι αὐτὸς
Ἔσθλα· σὺ δ' ἐνθυμῶ καὶ φρεσὶ ταῦτα βάλει.
Μή ποτε πειγόμενος πρήξῃς κακὸν ἀλλὰ βαθεῖη
Σὲ φρενὶ βούλευσαι· σῶ ἀγαθῶν τε νόω
Τῶν γ' ἄμα ραμμένων μαχεται θυμὸς τε νόος τε
Βεβλήεις ἀγαθὸν ἢ νόον ἐσθλὸν ἄγει.
Ἀλλὰ λόγον μὲν τοῦτον ἔασο μὲν, αὐτὰρ εἰμοῖσ' οὐ
Ἄυλοι καὶ μεσῶν μνησόμεθ' ἀμφοτέρω.
Ἄυται δ' τὰ δ' ἴδωκαν ἔχειν κειραρισμένα δῶρα
Σοὶ καὶ ἐμοὶ μὴν καὶ ἀμφιπερικτύουσιν.
Τιμᾶ γ' ἀπόλων ὀργῶν ἀπώτερθεν ὀρῶν τε
Γινώσκειν χαλεπὸν καὶ περ εἰόντι σοφῶν.
Οἱ μὲν γ' ἐκακότητα κατακέρυφαρτις ἔχουσι
Πλὴτ' ἄνθρωποι δ' ἀρετῶν ἄλομ' ἐπὶ νήϊ.
Ἐν δ' ἤβη παρὰ μὲν ξυνομήλικι κάλλιον ἦδεν
Ἰμερτῶν ἔργων ἐξέρον ἰέμενον.
Ἔσθλα κωμάζοντα μεταῦ ληϊτῆρος αἰείδων
Τούτων οὐδένηροι ἀλλ' ἐπιτερπρότερον
Ἄνδράσιν ἠδὲ γυναιξί· τί μοι πολὺρσ τε ἢ αἰδώς
Τέρπων ληνικᾶ πάντα σὺ εἰ φροσιώη.
Ἄφρονες ἄνοι καὶ νήπιοι οἳ τε θαρόντας
Κλαῖουσιν οὐδ' ἤβης ἄνθος ἀπρ' ἀλύμενον
Τέρπειό μοι φίλε θυμὲ· πάχ' ἄντινες ἀλλοὶ ἔσονται
Ἄνδρες· ἐγὼ δὲ θανῶν γαῖα μέλαινεσσομαι.
Κύρνε φίλτε πρὸς πάντας ἐπίστρεφί ποικίλον ἦθες
Συμμίσγωρ ὀργῶν οἷος ἕκαστος ἔφυ.

Νῦν

Νῦν μὲν τὰ δὲ φέπου· τοτὲ δ' ἄλλοιός τε λάου ὄργην
Κρεῖσσόν τοι σοφίη καὶ μεγάλης ἀρετῆς.
Πρήγματος ἀπρήκτου χαλεπότερον ἐστὶ τελευτῶν
Γυνῶναι· ὅπως μέλει τοῦτο θεὸς τελέσαι.
Ὀρφνὴ γὰρ τίταται· πρὸ δὲ τοῦ μέλλοντος ἔσειδαι
Ὀυζωετὰ θνητῆς πείρατ' ἀμηχαρίης.
Ὀυδένα τῶν ἰχθῶν μωμήσομαι ἰσθλὸν ἰόρτα
Ὀυδὲ μὲν αἰνήσω δειλὸν ἰόντα φίλον.
Ὀυτῶχ' ἔστι γὰρ ἰσθλὸν ἐπίστρεφαντα νόημα
Ἐμπεδον αἰὲν ἔχειρ ἐς τέλος ἀνδρὶ φίλῳ
Δῆμον δ' ἄξιόι πολλὰ φέρειν βαρῦς, οὐ γὰρ ἐπίση
Τοῦθ' ἔρδειν ὅ, τι σοι μὴ καταθύμιον ἔ.
Κάσσορ καὶ πολὺ δεικέ, οἱ ἐρλακεδαίμονι δῆ
Ναίετι βρώτα λαμιρόω πρταμῶ.
Ἐἶπο τε βουλεύσαιμι φίλῳ κακὸν, αὐτὸς ἔχειμι
Ἐἰδέτι κείνος ἐμοί, δὶς πόσον αὐτὸς ἔχει.
Ἀρχαλίως μοι θυμὸς ἔχει πεισῆς φιλότητος.
Ὀυτε γὰρ ἰχθαίρειν, οὐτε φιλεῖν δύαμαι.
Γιγνώσκων χαλεπὸν μὲν, ὅταν φίλος ἀνδρὶ γένηται
Ἐχθαίρειν· χαλεπὸν δ' οὐκ ἐθέλοντα φιλεῖν.
Σκέπεο δὴ νῦν ἄλλορ' ἐμοί γε μὲν ἄτις ἀνάγκη
Τοῦθ' ἔρδειν, τῶν μοι πρόθερ χεῖρ τίθεσο.
Ἦδη καὶ πρέρυγασιν ἰπαίρομαι ὥσε πετεινὸν
Ἐκ λίμνης μεγάλης ἀνδρα κακὸν προφυγῶν.
Βρόγχον ἀπορρήξας· σὺ δ' ἐμῆς φιλότητος ἀμαρτῶν
Ἰστερον ἢ μετέρω γνώση ἐπιφροσύνην
Ὅς τί σοι βλάσει ἐμῶν πέρι, καὶ σέ κ' ἐλεύσει
Οἰχθεῖς προλιπόνθ' ἢ μετέρω φιλίην,
Ἰβρις β' μαίγνηται ἀπώλειοις ἢ κολοφῶνας.
Καὶ σμύρῳ πάντως κύρνε καὶ ὑμμοῖς ὀλεῖ.

Ἔϊς βᾶσανον δὲ λθὼν παρὰ τριβόμενός τε μολίβδῳ
Χρυσὸς ἀπεφθόσεν ἰὼν ἰαλὸς ἀπασιν ἔσθ.
Οἱ μοι ἐγὼ δειλὸς καὶ δὴ κατὰ χαρμαμῶν ἐχρῆσθ
Τοῖς δὲ φίλοις πόνοσ δειλὰ παθῶν γενόμενῳ
Κύρην οἱ πρόθ' ἀγαθοὶ, νῦν αὖτε κακοὶ, οἱ δὲ κακοὶ πρὶν
Νῦν ἀγαθοὶ, τίς κεν ταῦτ' ἀνέχεσθ τῆσδε βῶν
Τοὺσ ἀγαθοὺσ μὲν ἀτμοτέρσσ, κακίους ἢ λαχόντ' αἰ
Τιμῆσ, μνησεύει δὲ κκαλοῦ ἐσθλὸσ ἀνὴρ.
Ἀ μὴ λῆσ δ' ἀπατῶντ' αἰσ ἐπ' ἀλλήλοισι γελῶσιν
Οὐτ' ἀγαθῶν μνήμῳ εἰδύτ' αἰ, ἔτε κακῶν.
Χρήματ' ἔχον πένιῳ μῶν εἰδύσασ, ἀλλὰ τὰ μὲν μοι
Ἔσθ, τὰ δ' ἐρχόσμαι θεοῖσιν ἐπευζάμενθ
Πλοῦτε θεῶν ἰάλλισε καὶ ἰμεροῖσαστε πάντων
Σύρσοι καὶ ἰαλὸσ ὦρ, τί γνομαι ἐσθλὸσ ἀνὴρ.
Ἦβησ μέτρον ἔχομι, φιλεῖ δὲ με φοῖβοσ ἀπόλων
Λητοῖδησ, καὶ Ζῶσ ἀθανάτων βασιλεύσ.
Ὀφρα βίον ζῶοιμι κακῶν ἐκχρῶν αἰ πάντων
Ἦβησ καὶ πλοῦτ' αἰ θυμὸν ἰαίνόμενοσ
Μή με ἰακῶν μέμνηθε πέπονθάτοι οἱ ἀτ' ὀδυσαδύσ.
Ὀσ τὰ ἰδου μέγε δῶμ' ἢ λυθεν ἐξ ἀναδύσ.
Ὀσ δὴ Ἐμνησῆρασ ἀνείλετο νηλεῖ χαλκῶ
Πηνελόπησ ἐμφρων κρηίδησ ἀλόχου.
Ἦ μὲν δὴ θῦσ πέμνειν ἰαλῶ πρὸσ παῖδ' ἀμύνσασ
Ὀφρατε γῆσ ἐπέμνη δειμαλίεσ τε μυχούσ
Ἔϊπιομαι πένιησ θυμοφθόρου οὐ με λιδαίρω.
Οὐδ' ἀνδρῶν ἐχρῶν οἱ με λήθουσι ἰακῶσ,
Ἀ μὴ βίω ἔρατῆν ὀλοφύρομαι, ἢ με πλείπεσ
Κλαίω δ' ἀργαλίουσ γῆρασ ἐπερχόμενοσ.
Κύρνε, παρῶσσι φίλοισι κακοῦ καταπαύσομ' ἀρχῆσ
Ζητῶ μὲν δὲ λκεί φάρμακα φυομένω.

Ἐλτίσ

Ἐλπίς ἐν ἀνθρώποισι μόνη θεὸς ἐσθλὴ ἔνεστιν
Ἄλλοι δ' ὄλυμπῳ ἐκ προλιπν' ἔτις ἔβαν·
Ὡχρητο μὲν πίστις μεγάλη θεός, ὦχρητο δ' ἀνδρῶν
σωφροσύνη, χρεῖται τῷ φίλῃ γῆρ' ἔλιπον.
Ὅρκοι δ' οὐκ ἔτι πιστοὶ ἐν ἀνθρώποισι δίκαιοι
οὐδὲ θεὸς ἄδεις ἀζέται ἀθανάτους.
Ἐυσεβείων δ' ἀνδρῶν γέρονσ' ἐφθιγοῦσ' ἔθιμινας
οὐκ ἔτι γηρώσκουσ' ἄδ' ἔτι μὲν δισεβίασ·
Ἄλλο φράτις ζῶντι ἔρα φάθ' ἡελίοιο
Ἐυσεβείων περιθεῖς ἐλπίδα προσμενέτω
Ἐν χέρω δὲ θεοῖσιν ἄγλα ἀμειβόμενα
Ἐλπίδι τε πρώτῃ ἢ θυμάτῃ θυέτω.
φραζέσθω δ' ἀδίκων ἀνδρῶν σκολιὸν λόγον αἰεὶ
οἱ θεῶν ἀγαράτων μηδὲν ὀπιζόμενοι
Ἄϊεν ἐπὶ πολλοῖσις κτεάνοις ἐπέχουσι νόημα
Ἄιχα ἁλιεῖσις ἔργῳ σὺμβολαθικάμενοι·
Μή ποτε γὰρ παρέρηται μεθεὶς φίλον ἄλλον ἔργῳ
δειλῶν ἀνθρώπων ἑήμασι πειθόμενος·
Ἐἴη μοι πλεονεχίῃσι κακῶν ἀπάτερθε μεμινῶν
ζῶειν ἀβλαβέως μηδὲν ἔχοντι καλέον.
οὐ τέραμαι πλεονεχίῃσι, οὐ τέυχουμαι, ἀλλὰ μοι εἴη
ζῆν ἀπὸ τῶν ὀλίγων μηδὲν ἔχοντι καλέον.
Ὡς δ' αὖτως σοφίην ὅσο φώτατος ἔκ ἀπφύγει
Ἄλλ' ἔραται θυμὸν δούδ' ἄταται τελίσαι.
οὐδένα θεοκυρὸν καταθήσειν παισὶν ἄμεινον.
Ἄι τοῦσι δ' ἀγαθοῖς ἀνδράσι κέρνε δίδου
οὐδεις γὰρ πάντ' ἐστὶ πανόλβιος, ἀλλ' ὁ μὲν ἐσθλός
τολμᾷ ἔχον γὰρ κακὸν οὐκ ἐπίδηλον ὁμῶς.
δειλὸς δ' οὐκ ἔτι γαθοῖσιν ἐπίσταται ἔτε κακοῖσι
οὐ μὸν ὁμῶς μίσσην ἀθανάτων τε δόσεις

Παντοῖα θνητοῖσιν ἐπέρχοντ' ἀλλ' ἐπιρλμῶν
Χρὴ δῶρα θανάτων οἷα διδοῦσιν ἔχειν.
Ὄφθαλμοὶ καὶ γλῶσσα καὶ οὐατα καὶ νόος ἀμφω
Ἐν μίᾳ σπηθῶν ἐν σωετοῖσ φύεται.
Τοῖσ ἀγαθοῖσ σύμμισσε κακοῖσ δὲ μή ποθ' ἄρτε
Ἐν τᾷ ὄδῳ τελέης τέρματα τῆμ ποείης.
Τῶν ἀγαθῶν ἐσθλὴ μὲν ἀπ' ἄριστος, ἐσθλὰ δὲ ἔρχε
Τῶν δὲ κακῶν ἄνεμοι δειλὰ φέρουσιν ἔπι.
Ἐκ καχεταρείης κακὰ γίγνεται, ἄδ' ἐκ αὐτοῦ
Γνώσῃ ἐπεὶ μετὰ λυγρῆσ ἡλιτῆσ ἀθανάτους
Γνώμῳ κύρνε θεοὶ θνητοῖσ διδοῦσιν αἰείσω
Ἀνθρώπου γνώμη, πείρατα παντοῦ ἔχει.
Ὡμάλα ῥός τις δὴ μῖν ἔχει φρεσίν ἢ πολὺ κρείσσων
Ἵβριος οὐλομένησ λυγρὰ λείουτε κόρου.
Ἔστ' καλὸν δὲ βροτοῖσ κόρος, τῶν οὐτὶ λάκιον.
Γάσσα γὰρ ἐκ τούτων κύρνε πέλει κακότησ.
Ἐἰθέης ἔργων αἰσχρῶν ἀπαθείσ καὶ αἰεργός
Κύρνε, μετῆσ κεν πείραν ἔχεισ ἀρετῆσ.
Κύρνε, θεῶσ αἰδοῦ, καὶ δειδύχθι τοῦτο γὰρ ἄνδρα
Ἐἶργει μήθ' ἔρδειν, μήτε λέγειν ἀσεβῆ.
Δημοφάρον δὲ τύραννον ὅπως ἐθέλῃσ κατακλῖναι
Οὐνέμεσισ πρὸσ θεῶν γίγνεται δὲ μία.
Νοῦσ ἀγαθὸσ καὶ γλῶσσα ταῦτ' ἐν παντοῖσιν ἐπέφυκεν
Ἀνδράσιν, οἱ τούτων ἀμφοτέρων ταμίαι
Ὅντισ ἀποινα διδύσθαινα τον φύγει, οὐδὲ βαρεῖαν
Δυστυχίαν, εἰ μὴ μοῖρ' ἐπὶ τέρμα βάλοι
Ὅν δ' ἄν δυσφροσυσῶσ ὅτι δὴ θεὸσ ἀλγὰ πέμπε
Θνητὸσ ἀνὴρ δῶροισ βουλόμενοσ προφυγεῖν.
Ὅν ἐραμαι κλισμῶ βασιλῆω ἐγκατακεῖσθαι
Τεθνεὼσ, ἀλλά τιμοὶ ζῶντι γίνοι τὰ γὰρ θόρ.

Ἄσπαλαθοὶ πάσης ὁμοῖον εὖμα θανόντι
Τὸ ξύλον ἢ σκληρὸν γίνεται ἢ μαλακόν.
Μήτε θεοὺς ἐπίσκορον ἐπόμνηθι. οὐ γὰρ ἀνελευτέρω
Ἄθανάτους κρείψαι χεῖθ' ὀφειλόμενος.
Ὀρνίθος φωνὴ πολυπέδη ὀξὺ βοώσης
Ἦκουσ' ἢ τε βροτοῖς ἄγγελος ἢ λθ' ἀρότρου
Ὡραίου. καὶ μοι κραδίη ἐπάταξε μέλαινα
Ὅτι μοι δ' ἀνθεὶς ἄλλοι ἔχουσιν ἀγρούς.
Οὐδέ μοι ἢ μίονοι κύφον ἔλκουσιν ἀρότρου
Τῆς ἄλλης μνηθῆς ἐνεκα ναυτιλίας.
Οὐκ εἴμ' εἴδ' ὕπν' εἴ κελίσηται. οὐδ' ἐπὶ τύμβῳ
Οἰμωχεὶς ἐπὶ γῆν εἴσι τύρανθ' ἀνήρ.
Οὐδ' ἀν' ἐκείθ' ἐμ' εἴ τι θηκότος οὐτ' ἀν' ἴωτο.
Οὔτε κατὰ βλεφάρων θερμαῖά μοι δάκρυα,
Οὔτις κωμάζειν ἀπερύκομαι ὅτε κλάμαι.
Ἄργυριός γὰρ ἰὼν καὶ φίλος ὡτ' ἀν' ἀπῆς.
Ἄιθων μὲν γένος εἰμι. πόλιν δ' ἀπείχεα θήβην
Οἰκῶ. παζώας γῆς ἀπερυκόμενος.
Μή μ' ἀφελῶς παίζῃσιν. φίλος δ' ἀν' ἀρᾶζει τοκῆας
Ἄργυροισὶ μὲν γὰρ δούλιον ἦμαρ ἔπι.
Ἦ μιν δ' ἄλλα μὲν ὄστι γύναϊα κακὰ πλ' ἔπει ἐκ γῆς
Φύγομεν. ἀργυρίη δ' ἄκεπτι δουλοσύνη
Οὐθ' ἡμᾶς περνασὶ πόλις δὲ μὲν ὄστι καὶ ἡμῖς
Καλὴ ληθαίω κεκλιμένη πέδῳ.
Μή ποτε παρκαίῃσ' ἐκαθεζόμενοι γελάσωμεν
Τοῖς αὐτῶν ἀγαθοῖς κύρην ἐπιτιγρόμενοι.
Ἐχθρὸν μὲν χαλεπὸν καὶ δυσμενῆ ὄξα πατήσας
Κύρην. φίλον δὲ αἰλῶν ἄδον ὄξα πατήσας.

ΤΕΛΟΣ ΣΥΝ ΘΕῶ. ΤΟΥ
ΘΕΟΓΝΙΔΟΣ. ~

ἑνὴς ἐπὶ οὐκ ἔστιν ἀποκρίσιν ἐκ διουσι ποιεῖ

ΓΝΩΜΑΙ ΚΑΤΑ ΣΤΟΙΧΕΪΟΝ.
ἘΚ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΠΟΙ
ΗΤΩΝ

πιδουα νινος

†

νιν δουα δουα που οδὲ νινουα
πικρὴς ἐπὶ οὐκ ἔστιν ἀποκρίσιν
οὐκ ἔστιν ἀποκρίσιν ἐκ διουσι ποιεῖ
καὶ πρὸς τὴν νινουα ἐκ διουσι ποιεῖ

†
Ἐἰς ἀγαθοὺς ἀνδρας.
ΝΗΡ ΔΕ ΧΗΣΟΣ, ΧΗΣΟΝ ΟΥ ΜΙΣΕΙ ΠΡΟΤΙ.
ΓΝΩΜΗΣ ΓΡΕ ἘΣΘΛΗΣ ὄτα χησα γί
νεται.
Ἐσθλῶν δ' ἀνδρῶν ἔσθλα εἰσοδοὶ θεός.
Ζήλου γὼν ἔσθλομ ἀνδρα καὶ γὼν σῶ

σοι μετὰ τὴν αὐτὴν πρὸς τὸν ἐστὶν ἀποκρίσιν

Φρονεα.

†
πινουα
ἑνὴς ἐπὶ οὐκ ἔστιν ἀποκρίσιν
πιδουα

†
Ἦθους δὲ καὶ σαμὸς ὄστιν ἀνθρώποις χρόνος.

Ἐἰς ἀλήθειαν.

Ἦθλῶν δ' ἀμαρτῶν τὰ ληθῆ λίγει.

Ἐἰς ἀμαρτίας.

†
Ἄιχρὸν δὲ μηδὲν πράττει. μὴ δὲ μάρθανε.

†
Δὶς ἕξα μαρτεῖν τὰ γὼν ἀκαρτῶν σοφού.

†
Ἐργῶν πονηρῶν χεῖρ ἑλευθέραν ἔχει.

†
Ὅμηδὲν εἰδὼς, ὄδεν ὄξα μαρτεῖν.

Ἐἰς ἀνάγκην.

†
Ἰπὸ τῆς ἀνάγκης πάντα δουλοῦται παχί.

†
Ἰπὸ τῆς ἀνάγκης πολλὰ ποιεῖμεν κακά.

Ἐἰς ἀρετήν.

†
Ἀνάπαυσίς ὄστιν τῶν κακῶν ἀπραξία.

†
Ἄ μὴ προσήκει, μήτ' ἄλλουε μὴ ὄρα.

†
βέλτιον ἐστὶ σῶμα ἢ ψυχὴν νοσεῖν.

†
Ἐυτακτερον εἶναι τὰ μὲν τριῶν ὄντων οὐκ εἶ.

†
ἀπειρήτ' ἀπὸ τῆς ἀνάγκης ἀπὸ τῆς ἀνάγκης
ἀπὸ τῆς ἀνάγκης ἀπὸ τῆς ἀνάγκης
πιδουα

†
ἑνὴς ἐπὶ οὐκ ἔστιν ἀποκρίσιν
πιδουα
ἑνὴς ἐπὶ οὐκ ἔστιν ἀποκρίσιν
πιδουα

Ἐλευθέρων γὰρ ἀνδρῶν τὰ ληθῆ λέγει. *in ista vita est uera uita*
 Ἐλευθέρων φύλασεν τὸν σαυτοῦ τρόπον. *liberum custodiuit modum*
 Καλὸν φύουσι καρπῶν, οἱ σεμνοὶ ἔσοποι. *fructus seruauit fructus iudicium*
 Καρπὸς δ' αἰσθητός ἐστιν ἕτακτος βίου. *fructus bonus est recte conseruata uita*
 Λάβει πρόνοιαν τοῦ προσήκουτος βίου. *care prouidentia conuenientis uita*
 Μακάριος ὅστις μακαρίοις ὑπηρετεῖ. *beatus est ille, qui beatis ministrat*
 Ὅπλον μέγιστον ἐστὶν ἡρετὴ ἀρογίης. *melius maxime est uirtus uirtus*
 Σαυτὸν φύλαξε τοῖς τρόποις ἐλευθέρων. *seipsum custodi moribus liberum* 220
 Ταμεῖν ἀρετῆς ἐστὶ σωφροσύνη μόνη. *reliqua cetera et uirtus est prudentia sola*
 Ὑψῆς ἐπιμελοῦ τῆς σαυτοῦ καθὰ δύνη. *alacriter cura tuarum quantum potes.*
in in gratia uirtus

Ἐἰς ἀχαισίαν.

Ἀχαισὸς ὅστις δὲ παθῶν ἀμνημονεῖ. *in gratia est qui cum beneficio afflicti obliuiscitur*
 Αἰεὶ δ' ὀσθαίης, ἐστὶν ἀχαισὸς φύσει. *semper autem gaudens est in gratia natura*
 Ἀμὴν λέγει καὶ τίθηκεν ἡ χεῖρ. — *quis non consequuntur misericordiam prout gratia*
 Ἐπιλαμβάνονται πάντες οἱ παθόντες δὲ. *obliuiscuntur omnes qui affliguntur beneficio*
 Καλὸν δὲ θεοαύρισμα κειμένη χεῖρ. *pulcher thesaurus iacet gratia*
 Μετὰ τὴν δόσιν, τὰ χεῖρα γηράσκει χεῖρ. *post donum celum tunc senescit gratia*
 Χάριν λαβὼν ἕλκερον, καὶ κερῶ δίδου. *gratiam accipiens quod tunc inoponit. dato*
 Χάριν χεῖρ, καθ' ὅσον ἰσχύς ὁμοῦ. *gratiam dona quantum potes tamen*
 Χάριτας δεκαίεσ καὶ δίδου καὶ λάμβανε. *gratias uistas et dato, et accipe*
 Χάριν λαβὼν, μέμνησο. Ἐ δούε, ἐπιλάθε. *gratiam accipiens tuum dono: et donum obliuiscere.*
in Regem

Ἐἰς βασιλέα.

Ἀρχῆς τιτυχῶς ἰαθὶ ταύτης ἀξιῶ. *imperium consequuntur esto eius dignus.*
 Ἐικὼν δὲ βασιλῆος ἐστὶν ἔμφυχος θεοῦ. *simulacrum autem Rex est uicinus Dei.*
in vitam.

Ἐἰς βίον.

Ἀμελοῦνται τὸ ζῆν, οὐκ ἔνεσ' ἡγήμονεῖς. *negligenti vitam suam non inest illi esse sibi*
 Βιοὶ μὲν οὐδεὶς ὄν προαιρεῖται βίον. *uixit quidem nemo, quoniam cupit, vitam. ^{o tota} ^{ma}*
 Βίος ἐστὶν, ἄστις τῶ βίῳ χαίρει βιωῖς. *uita est si quis uita gaudeat uiuere*
 Βίος κέκληται δ', ὅς βίῳ ποιεῖται. *uictus uocatur qui se comparatur*
 Αἰῶ βίου δέομενος ἄκ' ἐστὶν βίῳ. *uita uita genus non est uita.*

Ῥᾶον βίον ζῆς ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν μὴ τρέφει. *facilius vitam viam diuiores non alia*
Ὡς τρεῖς κακοδαίμων ὅστων πένθος γέμει. *quia non infelix quicquam existit pauper dicitur*
Ἔισ γέλωτα. *in risum.*

Γέλωσ ἀκαιρος ἐν βροτοῖς δεινὸν κακίον. *Risus infortunatus in hominibus graue est malum*
Γέλωσ δὲ ὁ μωρὸς κἀν τι μὴ γελοῖον ἢ. *Ridit autem stultus et si non ridiculus sit. s. in rebus*

Ἔισ γῆρας. *in senectute.*
Ἄπαντ' ἀφανίσει γῆρας ἰχθὺν σώματος. *omnia destruit senectus robur corporis.*
Γῆρας δὲ φαύλου τίς γένοιτ' ἀνατροπῆ. *senectutis contrarium quod sit uersio?*

Γινώμαι δαῖμίνους ἐισὶ τῆς γραιτέρας. *senectus in contrariis sunt senionum*
Ἐφόδον εἰς τὸ γῆρας αἰεὶ κατατίθει. *senectus in senectute semper deponit*

Ἡξεί τὸ γῆρας πᾶσαν αἰτίαν φέρει. *uenit senectus omnia causa ferens*
Καλὸν τὸ γῆραν ἢ τὸ μὴ γῆραν παλιόν. *ruetur senectus, et non senescere uisus.*

Ὀμιλίασ ἢ τῆς γραιτέρας φίλει. *colloquia seniosa amata*
Ὀκληρὸς ἀνὴρ ὅστις ἐν νέοις γέρων. *solus dicitur uix est in iuuentute senex.*

Πολιὰ χρόνου μῆνυστος οὐ φρονήσεως. *capitis in temporibus in dicit, non prudentis.*
Φοβῶ τὸ γῆρας ἢ γὰρ ἔρχεται μόνος. *in senectute non enim uenit sola*

Χαλεπὸν τὸ γῆρας ὅστις ἀνθρώποις βάρος. *molestus senectus est hominibusonus.*
Ἔισ γυνεῖς. *in parentibus.*

Βάρος γυνεῖς πρὸ παντὸς ἐν τιμαῖς ἔχθη. *uix parentibus ante omnia in honoribus habere*
Γυνεῖς δὲ τίμα ἢ φίλους κερδέτεροι. *parentibus autem honora, et amicis benefice.*

Ἐλπίζε τιμῶν τούτων γυνεῖς πράξει καλῶς. *spere honora parentibus et futurum esse felicem*
Θεοὶ μέγιστοι τοῖς φρονέουσιν οἱ γυνεῖς. *di magni filijs de parentibus beneficientibus. sunt parentibus*

Ἰκανῶς βιώσει γηροβοσκῶν τοὺς γυνεῖς. *affluunt uicis in senectute alius parentibus*
Νόμιζε σαυτῷ τοὺς γυνεῖς εἶναι θεούς. *puta uixisti parentibus esse deos.*

Πρὸς υἱὸν ὁ γυνεῖς ἐκ' ἐχθρῶν πατῆρος. *aduersus filium irata non habet benignitatem*
Ἔισ γυναῖκα. *in muliere.*

Βίου πάντες πέφυκεν ἀνδράσιν γυνή. *vix primum nata est uixit mulier.*
Γυναικὶ πάση κόσμος ἢ σὺν φίλῳ. *mulieri omnia ornamenta felicitatis affert.*

Γυναικὸς ἐσθλῆς ὅστις σώζει οἰκίαν. *mulieri optime est seruire domum.*
Γυναικὶ κόσμος, ὁ γυνεῖς κόν χενεῖα. *mulieri ornamenta est mos, non aurum.*

Τερπνὸν κακὸν πέφυκεν ἀνδράσιν γυνή. *dilectabile malum est viris mulier*
Ἵπερ φανονπραγμ' ὅσιν ὠραία γυνή. *superiora res est pulchra mulier.*
Ἵπερ γυναικὸς καὶ Φίλου πονητέον. *pro muliere et amico laborandum est.*
Χειμῶν κατ' οἶκον ὅσιν ἀνδράσιν γυνή. *hujus in domibus est viris mulier*
Ὡς ἔστ' ἀπίστον ἢ γυναικία φύσις. *ut est perfida mulieris natura*

Ἐἰς δῆμον.

Ἰσχυρὸν ὄχλος ὅσιν, οὐκ ἔχει δὲ ῥῆν. *validum numerus est, non enim habet mentem*
Ἐἰς δίκαστον. *in iudicium*

Ἄνδρὸς δίκαιον κερτῶς οὐκ ἀπόμυται. *virum iustum fructus pauperum perit.*
Ἄνὴρ δίκαιός ὅσιν, ἄχρ' οὐκ ἀδικῶν. *virum iustum est, non qui iniustus non facit*
Ἄλλ' ὅστις ἀδικεῖν δυνάμενος ἄβούλεται. *sed qui potest, iniustus facere non potest non vult*
Βάδ' ἕτερον εὐθείαν ἢν δίκαιος ἦσ. *vade via recta si iustus sis*
Βίου δίκαιός γίνεταί τελος καλός. *vitae iustus est finis honestum*
Δίκαιος ἰθ' ἵνα καὶ δίκαιον δὴ τύχῃσ. *iustus esto ut iusta consequaris*
Δίκατος εἶναι μάλλον ἢ χρηστὸς θέλει. *iustus esse quam vtilium malis.*
Δίκατος ἀδράσας, συμμαχού τεύξῃ θεοῦ. *iusta faciens socium iniustus Deum.*
Κρίνειν δίκαστον μὴ τὸ συμφέρον θέλει. *iudicare quod iustus est, quam vtilium velis*
Πρὸς δὲ λέγοντας ἄδεν ἀρτεπειν ἔχω. *adversus benedicentes nihil edicere habeo*
Τρόπος δίκαιος κτήμα τιμωτάτορ. *modus iustus possessio pretiosissima.*

Ἐἰς δόξαν.

Ζήτεις σεαυτῶν δόξαν ἔγκαταλιπεῖς. *in gloria*
Καλῶς ἀκούειν μάλλον ἢ πλουτεῖν θέλει. *bono auditu quam ditescere malis*
Κενὴ δὲ δόξῃς ἄδεν ἀθλιώτερορ. *vana gloria nihil infortium.*

Ἐἰς δούλους.

Δόξῃ δὲ χεῖρον οὐδὲν οὐδὲ τοῦ καλῶ. *servus suus nihil, ne honesto quidem.*
Ἐἰς ὅτε δούλος οἰκίας ὀδεωτότης. *inquit est servus domus patris familiae.*
Λυπεῖ με δούλος δεωτότου μείζον φρονῶρ. *tristitia me afficit servus domino alium sapientem*
Ὡς ἡδὺ δούλω δεωτότου χησοῦ τυχεῖρ. *ut iucundus est servus dominus bonus cogitans*

Ἐἰς δυστυχίαν.

Δρυσὶς πεισύνθησ πᾶς ἀνὴρ ζυλάεται. *in infelicitatem*
ex quibus dicitur omnis vir signatur

σπονδαίσι φέρει ἀμφίβου· αὐτοὶ felix. Δεῖ τούτους μὲν εἶναι δυστυχῆς· τοὺς δὲ δύτυχεῖς.

vinu infeliciu ne frigidu nullum. Ἐπ' ἀνδρὶ δυστυχῶντι μὴ πλάσῃσ κακόν.

σφουδύρα παρ' αὐτῶν esse infelium. Ἐξ ἡδονῆς γὰρ φύεται τὸ δυστυχεῖν.

ne infelix infeliciu, cōmunis omniu fortuna. Μὴ ἔμβαινε δυστυχῶντι κοινὴ γὰρ τύχη.

παρ' αὐτῶν infelix deservies. Μηδέποτε σαυτὸν δυστυχῶν ἀπελπίσης.

βυτα cōmunia oia infortunia esse. Νόμιζε κοινὰ πάντα δυστυχήματα.

huiusmodi esse reperiunt infeliciu fortuna. Οἱ μοι τὸ γὰρ ἀφνω δυστυχεῖν μαρίαν ποιεῖ.

infeliciu felix nullus est amicus. Τῶν δυστυχῶντων ἡτύχῃσ οὐδεὶς φίλος.

ni continentiam.

Εἰς ἐλπίδας.

venenis conare omnia habere prohibetur. Ταστὸς δὲ πειρῶ πᾶσαν ἡνίαν κρατεῖν.

venen et multos, et ramos est carax. Ἡ κοιλία καὶ πολλὰ χωρεῖ κώλιγα.

ni spes

Εἰς ἐλπίδας.

Vix infelix servat spe. Ἀνὴρ ἀτυχῶν δὲ σώζεται ταῖς ἐλπίσιν.

spes parant vanos homines. Αἰδ' ἐλπίδες βόσκεισι τοὺς κενούς βροτῶν.

spes omnia usq; ad finem huius mundi. Ἐλπίζε πάντα μέχρι γήρωσ θνητὸς ὢς.

ni laudem

Εἰς ἔπαινον.

De te ne dicas laudes. Ὑπὲρ σε αὐτοῦ μὴ φράσης ἐγκώμια.

amicos laudat qui nescit magis. Φίλων ἔπαινον μάλλον ἢ σαυτοῦ λέγε.

ni nobilitatem.

Εἰς εὐγενῆ.

Vix optime non erit ignobilis. Ἀνὴρ ἀειστος ἔκ' ἂν εἴη δυσγενής.

ni felicitatem.

Εἰς δύτυχίαν.

σπονδαίσι φέρει ἀμφίβου· αὐτοὶ felix. Δίκαιον ἢ πράττοντα μεμνηθῆσαι θεοῦ.

scilicet sua gratia prudentia nullus. Κατ' ἰδίαν φρόνησιν οὐδεὶς ἡτύχῃ. *σοφάδιον πιστο σοφίατε.*

cōmunis bonitas est tui bonitas felix. Κοινὸν δὲ καλόν' ὄστι χριστὸς ἡτύχῶν.

non est qui omnino non est felix. Οὐκ ὄστιν ὅστις πάντ' ἀνὴρ ὠιδαιμονεῖ.

multi sunt felices, hoc autem sapienter. Πολλοὶ μὲν ἡτύχῶσιν· οὐ φρονῶσι δέ.

felium et simul sapientes beatissimus. Τὸν ἡτύχῶντα καὶ φρονεῖν νομίζομεν.

felix omnis terra patria est. Τῶ γὰρ καλῶς πράσαντε πᾶσα γῆ πατρίς.

felium omnis sunt cognati. Τῶν ἡτύχῶντων πάντες εἰσὶ συγγενεῖς.

quas facillime cadunt illustri fortuna. Ὡς ἡκόλως πίπτουσιν αἱ λαμπραὶ τύχαι.

Εἰς εὐσεβείαν.

in Pietatem.

Θνητὸς πεφυκὼς μὴ φρονῆς ὑπέρθεα. *mortalis natu ne cogites gratu numini volun*
Θεὸν σέβου· καὶ πάντα πράξεις ἐρθέως. *Deum cole, et omnia facis diuine.*
Ἵπὲρ εὐσεβείας, καὶ λάλει, ἢ μάνθαμε· *proprietati et loquere et discere.*

Εἰς εὐχίν.

in orationem.

Υυχῆς δεκαίας ὄκ ἀνήκοος θεός. *animam sustam deuy appetit*

Εἰς ἐρώντα.

in amorem.

Γέρων ἐρασῆς, ἐχάτη κακὴ τύχη. *Senex amato vltima mala fortuna est.*

Εἰς ἔχραυ.

in inimitiam.

Ἀθάνατον ἔχραυ μὴ φύλαττε θυητὸς ὦν. *immortalis inimitiam non custodi, mortalium*

Ἐχρούς ἀμύνου μὴ πὶ τῆ σὴ βλάβη. *hostes propulsa, non nouerunt tua.*

Ἐχρούς ἀπισῶν, οὐ ποτ' αὖ πάθοις βλάβην. *inimici non erudunt nisi gratia malis*

Λόγον παρ' ἔχραυ, μὴ ποθ' ἡγήσῃ φίλον. *sermone ab inimico nisi pety amicum.*

Εἰς ζῶην.

in vitam

Ζῆν βελόμενος μὴ πράττε θανάτου ἀξίος. *uiuere uolens ne facias mortis digna*

Ζῆν αἰχρὸν οἷς ζῆν ἐφθόνησεν ἡ τύχη. *inire est uiuere qd vitas in uida fortuna*

Γάντε λαλῶς ζῆν ἐθέλωμεν· ἀ μ' ἔδυναμέθα. *omnes bene uiuere uolumus, sed non possumus*

Ὡς ἡδὺ τὸ ζῆν μὴ φθονῶσης τῆς τύχης. *quis iuuandus est uiuere no in uida fortuna.*

Εἰς ἡδονήν.

in voluptatem.

Ἡ γ' παρ' αἰκίρος ἡδονὴ τίκτει ἡ λάβην. *inimicia voluptatis parit nouerunt.*

Ὡς ποτ' ἀδ' ἀ τὰς ἡδονὰς λυπούμεθα. *quis sapientie propter voluptatis mist. affuimus*

Εἰς θάνατον.

in mortem.

Βροτοῖς ἀπασὶ κατθανεῖν ἰφείλεται. *mortalibus omnibus mori debetur*

Ζωῆς πονηρᾶς θάνατος αἰρετώτερος. *uita praua mors magi opprimenda est.*

Ἡ ζῆν ἀλύπως, ἢ θανεῖν εὐδαιμόνως. *aut uiuere sine molestia: aut mori felicitate.*

Θνητὸς πεφυκὼς, μὴ γέλα τινεκότα. *mortalium quis non inridet mortuum*

Καλὸν τὸ θνήσκειν οἷς ὑβρὶν τὸ ζῆν φέρει. *valerius mori, quibz uiuere pbruz fert.*

Κρεῖσσον τὸ μὴ ζῆν ἔστιν ἢ ζῆν ἀθλίως. *prestantius est no uiuere q uiuere in felicitate*

Ὅν γ' φιλεῖ θεὸς ἀποθνήσκει νέθ. *quis diligit deus mouetur iuuandus.*

Ὅν ποτ' ἄρ' ἡλῶσα πολυτελῆ νεκρὸν. *iniquus beatus putari pteuissus cadaver.*

morī nō est curge: sed curge mori sibi hōi.
midium.

Τὸ γὰρ θανεῖν, οὐκ αἰχρόν· ἀλλ' αἰχρῶς θανεῖν.
Ἐἰς θεόν.

Quis cooperans oia fait faule.
Deo volente et in vitium nauigantes
mens nobis est in uolo gnos. Deum
vobis opus est omnia. videt Deum
illud quod alit me. hoc idem egrosit Deum
in medio.

Θεὸς συνεργῶν, πάντα ποιῆ ῥαδίως.
Θεοῦ θέλοντος καὶ ἐπὶ ῥιπὸς πλείοις.
Ὁνδ' ἔστι ἡμῖν ἐστὶν ἐν ἐκάσῳ θεός.
Πάντη γὰρ ὅστι πάντ' αὐτὸ βλέπει θεός.
Τὸ γὰρ βέβρον με τοῦ τὲ γὰ κρίνω θεός.

medici garrulitas egrotanti nocet
multos medicos multo tibi nocet
in oportunitatem.

Ἐἰς ἰατρούς.
Ἰατρὸς ἀδύλερος, νοσοῦντι πάλιν νόσος
Πολλῶν ἰατρῶν εἰσοδὸμα πώλεσε.

οἱ αἰσθητικῆς γὰρ κῆρ ἔχει
δουρα est κεραι ὁρροτικῆς γὰρ
οἱ αἰσθητικῆς est ἰσθμῶν πολλοῦ γὰρ
οἱ αἰσθητικῆς αὐτῶν ἰσθμῶν γὰρ
κεραυκοῦ γὰρ κεραι valit ῥη
multos κεραι est auton
multos κεραι νόσος ὁρροτικῆς fait
αἰσθητικῆς γὰρ κεραι fort τις
κεραυκοῦ γὰρ κεραι ὁρροτικῆς habit
γὰρ magna γὰρ κεραι ὁρροτικῆς
κεραυκοῦ οἱ αἰσθητικῆς κεραι
in pulcritudine

Ἐἰς καιρόν.
Ἄπαντα καιρῶ χείρ ἔχει φυγώμενα.
Καλὸν τὸ καιρῶ παντὸς εἰδέναι μέτρον.
Καιρὸς γὰρ ὅστι τῶν νόμων κρεῖπτον πολύ.
Καιροὶ δὲ καταλύσσι τὰς τυραννίδας.
Καιροῦ τυχερὸν γὰρ πτωχὸς ἰσχύει μέγα.
Πολλῶν ὁ καιρὸς γίγνεται παρὰ τὸ
Ρομοῦς ὁ καιρὸς ἀνδρας οὐκόντας ποιῆ.
Τὰ χερσὶ καιρὸς μεταφέρει τὰ πράγματα.
Τὸν καιρὸν ἰσχύει πάντοθ' ἰσχύων ἔχειν
Ὡς μετα τὸ μικρὸν ὅστι ἐν καιρῶ δοθέν.
Ὡρα τὰ πάντα τοῦ βίον κρίνει καλῶς.

in pulcritudine
in uia videt pulcritudine sed mori
in uia videt pulcritudine sed mori
in uia videt pulcritudine sed mori

Ἐἰς κάλλος.
Μὴ κείνῳ τὸ κάλλος, ἀλλὰ τὸν ζῶπον.
Ὡς ἰδὲ κάλλος ὅταν ἔχει νοῦν σώφρονα.

in uia videt pulcritudine sed mori
in uia videt pulcritudine sed mori
in uia videt pulcritudine sed mori

Ἐἰς κέρδος.
Βίον πορίζου πάντοθε, πλὴν ἐκ κακῶν.
Βουλόμεθα πλεονεξῆσαι πάντες ἀλλ' ἄδυναμέμεθα.
Βέλτισε μὴ τὸ κέρδος ἐν πᾶσι σκόπει.
Ζήτει συνάγειν ἐκ δικαίων τὸν βίον.

Ἡθός

Ἦθος πονηρὸν φθίγει καὶ κέρδος κακόν. *malus consuetudo frigit, et lucrum malum.*
 Κέρδος πονηρὸν, μὴ λαβεῖν βάλου ποτέ. *lucrum malum non accipi veli*
 Κέρδος πονηρὸν ζημίαν αἰεὶ φέρει. — *lucrum malum nullam semper fert.*
 Τὰ μίλαρὰ κέρδη μείζονας βλάβας φέρει. *parua lucra maiora nocu menta ferunt.*
 Τὸ κέρδος ἡγοῦ κέρδος ἀνδίκαιον ἢ. *lucrum recta si lucrum iustum sit.*
 Τὰ δάειχρὰ κέρδη συμφορὰς ἐργάζεται. *lucra vitia calamitates parant.*

Εἰς κρίσιν καὶ εἰς τὴν θεῖαν δίκην. *in iudicium et iudicium ultionum.*
 Κατηγορεῖν ἄκ' ὅτι καὶ κρίνειν ὁμοῦ. *accusare non licet, et iudicare simul.*
 Ἀνεξέταστον μὴ κόλαζε μηδένα. *non exanimatus ne quisquam ullum.*
 Ἄγει τὸ θεῖον τοὺς κακὰς πρὸς τὴν δίκην. *agitur a iustis malis ad ius.*
 Ἔστι δίκης ὀφθαλμὸς ὃς τὰ πάνθ' ὁρᾷ. *est iustitiae oculus qui omnia videt.*
 Θεοῦ δὲ πληγὴν, ἃ χ' ὑπερβῆδ' ἄβροτος. *dei ultiones non transit mortali.*
 Λήσειν διὰ τέλους μὴ δόκει πονηρὸς ὢν. *latere semper neexistima eius malorum.*
 Ὁ ζῦς θεοῦ δ' ὀφθαλμὸς εἰς τὸ πάνθ' ὁρᾷ. *oculus dei ad omnia videnda.*

Εἰς κρύφια.

Ἄφεις τὰ φανερὰ μὴ δώκε τὰ φανή. *dimittitur manifesta, ne se gaudeat occulta.*
 Ἢ μὴ ποίει τὸ κρυπτόν, ἢ μόνος ποίει. *ne facis occultum, vel solus facis.*
 Ὑπόνοια δεινὸν ὅτι ἀνθρώποις κακόν. *superbia est grave hominibus malum.*

Εἰς λιμόν.

Λιμὸς μέγιστον ἄλγος ἀνθρώποις ἔφυ. *fames maximus dolor hominibus est.*
 Λιμῶ γὰρ ἄδεν ὅτι ἀντιπεῖν ἔπος. *famisonis nihilum est verbum, ὃ dicitur.*

Εἰς λόγον.

Ὑπερότερον δὲ γούδεν ὅτι τοῦ λόγου. *nihil est fortius ratione.*
 Λόγος γὰρ ὅτι λύτης φάρμακον μόρος. *Ratio onis in se habet remedium sola.*
 Λόγῳ μὲ πεισας φαρμάκῳ σοφοτάτῳ. *ratione nihil potius suavis remedium sapientibus.*
 Λόγους ἀμείβου τὸν λόγους πείθον τάσσι. *rationibus responde ad rationibus, persuadentibus.*
 Λύτην γὰρ ἔργασ οἶδεν ἰαθῆαι λόγος. *nihil habet curam nisi ratio sit curatio.*
 Λόγῳ δοιο κείται βροτῶν βίος μόνῳ. *sola ratione gubernatur mortalium vita.*
 Μέγιστον ὅτι ὀργῆς φάρμακον λόγος. *maximus ira est remedium Ratio.*
 Ὁ λόγος ἰαθῆαι ὅτι τοῦ κατὰ φύσιν πάθος. *ratio medica est passionis in animo.*

verbus ex tractatione iactat, subornat vitam ῥῆμα παρὰ καιρὸν εἰφέν ἀνατρέπει βίον. *novat*
vivens verbus non collegit verum. ῥίψας λόγον τίς, οὐκ ἀνατρέπεται πάλιν. *negat doctores a reuerenti*

animus egrotantis est remedium ratio Ὑψίς νοσοῦσης, ὅστις φάρμακον λόγος.
semper molestans quod eicitur ex vita Αἰετὸ λυποῦν ἐλδύωκε τοῦ βίου.

igitur est cognatus quod nihil est vita Ἀἰετὸ συγγενέστι λύπη καὶ βίος.
vivere sine molestia mortalis est nihil Βιούρ ἀλύπως θνητὸν ὄρῳ ἔξέδον.

molestia omni hominibus rancore morborum Λύπαι γὰρ ἀνθρώποισι τίλετουσιν νόσους.
nam prope quidem, letitia prope vite Πλοίου λιμὴν μὲν ἀλυπία δὲ ἄρμος βίου.

non est nihil rancore hominibus malis Οὐκ ὅστις λύπης χεῖρον ἀνθρώποις κακόν.
vivere sine molestia vivit felix Τὸ ζῆν ἀλύπως, ἀμείβος ὅστις ἐτυχεύς.

in ebrietate. Ἔις μέθην.
gravis est sobrius esse, sed ebrietas Καλὸν τὸ νήφειν ἢ τὸ πλάκραι παλαῖν.
multus merus rancore cogit sapere. Ὀπλὺς ἀκρατος, μικρὰν ἀγκάζει φρονεῖν.

in futurum. Ἔις τὸ μέλλον.
mortalium sic in futurum coram respiciunt Θνητὸς πεφυκῶς, τοῦ πῖσω περὶ βλίπειν.
namque unquam hoc quod possunt esse Μένει δὲ καὶ σωτῆρὸς περὶ μέλει παθεῖν.

penitentia quod est, sed quod nihil condunt Μήμοι γέρονθ' ἀεὶ λόμ' ἀλλά συμφέροι,
nullus futurum hinc consultat. Οὐδεὶς τὸ μέλλον ἀσφαλῶς βουλεύεται.

in proteritiam Ἔις μετάνοιαν.
proteritia est hominibus vidium. Ἡδὲ μετάνοια εἴνετα ἀνθρώποις κρίσις.

in modestiam. esse Ἔις μετριότητα.
hominibus exiitentes memento esse semper Ἀνθρώπων ὄρτα σαυτὸν ἀναμνήμησθε ἀεὶ. *vocal dicitur H*

velis placere omnibus et non tibi soli Βούλα δ' εἰσκέιν πᾶσι μὴ σαυτὰ μόνον.
si mortalibus exoptime, mortalia estare Εἰ θνητὸς εἰ βέλτιστε θνητὰ καὶ φρόνει.

in bonum nihil tibi est quod dicitur gratia Ἐν δ' εὖ προσηγόροισι ὅστις τίς χεῖρις.
nam omnibus est quod est in bonum Ἰσοῦ μὲν ἴασι πᾶσι καὶ προύχης βίω.

salvationis signis mansueti mori Σωθῆσαι σημεῖον, ἡμερος τρόπος.
procare seipsum ubi est otiose. Τὸ γνῶθι σαυτὸν πανταχοῦ ὅστις χησμορ.

in noueram. Ἔις μητρῴαν.
gravis nullus aliquid nouerit malis. Δεινότερον οὐδὲν ἄλλο μητρῴης κακόν.

Εἰς νεότητα.

in Juventute

ηχος

Ἄλλμὴ ψύνηλον ἔδεν ἀνθρσ διαφέρει. *occasio omnino nihil à flore differt*
Μέμνησο νέος ὦν ὡς γέρον ἐστὶ ποτὶ. *meminisse iuuenis existens se futurus esse senex*
Νέρος πεφυκὼς πλάχης ἀ μάνθανε. *iuuenis existens multa vtilia discit*
Νέω δέ σιγᾶν μάλλον ἢ λαλεῖν πρέπει. *iuueni tacere magis q̄ loqui debet*
Νέος ὦν ἀλλοῦεν τῷ γεραιτέρων θέλε. *iuuenis auzis audire senioris vult.*

Εἰς νόμους.

in Leges

Ἰσχυρὸν ὄνομασ ἔστιν ἢν ἀρχοντέχη. *fortitudo lex est si imperantem tenet*
Νόμω τὰ πάντα γίνεταί· καὶ κρίνεταί. *cum lege omnia fiunt et o iudicantur*
Νόμοις ἔπειθαυτοῖσι μὲν γώροις καλόν. *leges legum patria honesta est*
Βίαισ παρούσαισ οὐδὲν ἰσχύει νόμος. *violencia existente nihil valet lex*
Ῥήτωρ πνηρὸς τῶσ νόμοις λυμαίνεται. *Orator malignus leges destruit.*

Εἰς ξέρονσ.

in hospites

Ξένος πένητασ μὴ παρὰ δρόμῃσ ἰδών. *hospitem pauperem ne proxima via videns*
Ξένοισ ἐπιτορλεῶν τῷ ἴσων τεύξῃ ποτὶ. *hospitibus ministrans aequalia consequetur a*
Ξενίαισ ἀεὶ φρόντιζε· μὴ καθυσέρει. *hospitibus cura et nihil minus de filiis*
Ξένοισ πιστοῖσ, πιστὸσ ὦν γίνετ φίλος. *hospitibus fidelibus fidelis esto amicus*
Ξένον ἀδικήσαισ μηδέ ποτε καιρὸν λαβών. *ut hospiti iniurias facias nunq̄ casus occidat*
Ξένω μάλιστὰ συμφέρετὸ σωφρονεῖν. *hospiti maxime conuict esse modestum.*
Ξένος ὦν ἀπραγμῶν ἔσθῃ καὶ πράξισ καλῶσ. *hospitem auzis quibus eris, et eris felix*
Ξένον προτιμᾶν μάλλον ἀνθρώποισ ἔθος. *hospitem honorare magis hominibus est mos*
Ξέρον δέ σιγᾶν κρεῖπτον ἢ λεκτρατέναι. *hospitem tacere quaz garrivus melius est.*
Ξένος πεφυκὼς, γούσ ξενοδόχουσ σέβου. *hospitem auzis sepe doctus esse*
Ξέρον ξέριζε καὶ σὺ γὰρ ξένος γέσθ. *hospitem hospicio excipe, et tu et hospitem eris*
Ῥλάνηβίον τίθεισ σωφρονέσερον. *epitot vitaz facit modestiorem.*

Εἰς ὄρκον.

in iurandis

Ἄνδρῶν δέ φανῶν ὄρκον, εἰσ ὕδωρ γράφε. *virorum iuramentum ius iurandum in aqua*
Θεὸν ἐπιτορλεῶν μὴ δόκει λεληθέναι. *Deum iuramentum necesse habere*
Ὀρκον δέ φῶτε λαὸν δικαίως ὀμνήσο. *iuramentum fidei et si iuste iures.*

in iram.

Εἰς ὀργὴν.

homo cassissimo iram continere — Ἄνθρωπος ὢν, γίνωσκει τῆς ὀργῆς κρατεῖν.
 esto in iras nō aliter, sed tardus. — γίνου δὲς ὀργὴν μὴ ταχὺς, ἀλλὰ βραδύς.
 sedit viraq̄ iracundia in iras madaq̄ — Βλάπτει τὸν ἀνδρα θυμὸς εἰς ὀργὴν πεισών.
 viraq̄ vitam q̄rit, si iracundia q̄rit — Ζήσεις βίον κράτιστον ἀνθυμῶ κρατῆς.
 iracundiaq̄ continua et concupiscentia ^{homo q̄rit} — Θυμῶ κρατῆσαι καὶ πθυμίας, καλὸν
 cohibe iram ut raucupiscentis velte — Νίκησον ὀργὴν, τῶ λογίζεσθαι καλῶς
 ira multa facere cogit mala. — Ὄργη δὲ πολλὰ δρᾶν ἀναγκάζει κακά.
 nullus irā affectu suo consultat — Οὐδεὶς μετ' ὀργῆς αἰσφάλωσ βουλεύεται.
 ira amantius rariq̄ valit tempus — Ὄργη φιλόνητων μικρὸν ἰχθεὶ χρόνον.
 iram sedit et amici conare ferre — Ὄργην ἑταίρω ἢ φίλῳ πειρῶ φέρειν.
 fugere semper oportet dominos ira ^{ειχδοί} — Φεύγειν αἰεὶ δεῖ ἀπὸ τῶ θυμῶ μένους.

in liberos.

Εἰς παῖδας.

voluntaria iustitia est filioq̄ pona. — Ἄνδραίρετος λύπησιν ἢ τέκνων πορᾶ.
 voluntaria est filium bonae mada q̄rit ^{ducati} — Μακαρίον ὅστιν υἱὸν ἑτακτον ζέφειν.
 voluntaria est q̄rit, filioq̄ fuit in liberos — Μακαρίος ὅστις ἠτύχισον εἰς τέκνα.
 voluntaria domus filij sunt mada ^{ro} — Στύλος ἦ οἶκος, παῖδες εἰσιν ἄξέρεσ.
 amicus magnus vinculum liberos ^{ro} — Φίλιος μέγιστος δεσμός, αἰ τέκνων γοναί.

in discipulos.

Εἰς παιδείαν.

in delibitq̄ possessio est discipula viraq̄ — Ἀναφαίρετον κτῆμα εἰς παιδεία βροτοῖς.
 omniaq̄ discipula mansuetos fuit — Ἄπαντα εἰς παιδεύσει ἡμέρους ποιεῖ.
 primumq̄ viraq̄ est velta iustitia — Βραβεῖον ἀρετῆς ὅστιν εἰς παιδευσία.
 primumq̄ iustitia sum in aliena ^{ta} — Βλέπων πε παιδευμέσ τὰ τῶ ἄλων κακά. *facit p̄vicius.*
 litteras dicere oportet, et discipulos ^{q̄ habent} — Γράμματα μαθεῖν δεῖ, καὶ μαθόντα, νοῦν ἔχειν.
 discipulos vident litteras p̄vici — Διπλὸν ὀρῶσιν οἱ μαθόντες γράμματα.
 discipulos est de q̄ritia viraq̄ ^{corrupti} — Βακτῆρὶ ἀγρῶ ὅστις παιδεία βίος.
 pulcherrima possessio est discipula ^{bus} — Καλίστὸν ὅστις κτῆμα παιδία βροτοῖς.
 omniaq̄ in iustitia est discipula ^{q̄rit} — Καντοῖς αἰχοῖκοις ὅστις παιδείας λόγος.
 discipulos est viraq̄ q̄rit ^{q̄rit} — Λακὸν δὲ καὶ γέροντι μαυθάνειν σφόδρα. *καλὸν*
 discipulos est omniaq̄ doctrina viraq̄ — Τιμὴ πᾶσι παιδεία βροτοῖς.

Ὁ γράμμα

Ὅρα μμα τείδωσ καί περιασὸν νοῦν ἔχει. *litterarum prociety et abundantia mentis habet*
 Ὁ σοφὸς ἐν αὐτῷ περιφέρει τὴν εὐσίαν. *sapienter in se ipso circumfert bona.*
 Ὁ μὴ δαρὲὶς ἀνθρώπος, εὐ παιδιδέεται. *non estis virgily non eruditur*
 Ὅρα μμαίων ἀπερρος οὐ βλέπει βλέπων. *litterarum prociety non videt videtur.*
 Ὁκ ἔστι σοφίας κτήμα τιμιώτερον. *non est sapientia possessio preciosior*
 Σοφοῖς ὀμιλῶν, καὶ ὑπὸς ἐκβήσῃ σοφός. *cum sapientibus versatus, et ipse evasit sapiens*
 Σοφία γὰρ ἔστι καὶ μαθεῖν ὁ μὴ νοεῖς. *sapientia est discere quod non intelligit*
 Σοφῶ πρὸς ἀνδρὶ πρῶτον διρέθῃ λόγος. *quod videtur sapienter primis munitur est sapienter*
 Σοφός γὰρ οὐδεὶς ὅς τὰ πάντα προσλεόπῃ. *sapienter omny nullus q. oia offendit*
 Σοφία δὲ πλέρον κτήμα τιμιώτερον. *sapientia divitijs possessio preciosior.*
 Σοφὸς πρὸς ἀνδρὸς ἢ ἡ σοφότητι μαυθάνειν. *ab uno sapienti oportet sapienter q. discere*
 Σοφοὶ δὲ συζητῶντες οἰκίας βλάβος. *sapienter consultant domus nocentia*
 Ὡς οὐδὲν ἡ μάθησις ἀν μὴ νῶς παρῆ. *ut nihil est doctrina nisi mens adit*

Ἐἰς παραινέσιν.

in admonitione

Ἄπαντες ἐσμεν εἰς τὸ νοθετεῖν σοφοί. *omny sumus ad morendu parati*
 Ἄντι δὲ μαρτάνοντες, οὐ γινώσκομεν. *ipso omnny non cognosimus*

Ἐἰς πενίαν.

in paupertate

Πενία δὲ γινώμονάσγε γυὺς πολλὰς ποιεῖ. *paupertas in cognitis multos facit*
 Καλῶς πένεσθαι μάλλον ἢ πλεῖστερ κακῶς. *melius est pauper esse q. ditare praue*
 Λεπῶς γέτοι ζῆν κρείσσον, ἢ λαμπρῶς κακῶς κινῆσθαι. *melius est q. splendide ma*
 Μισῶ πένητα πλεονεξίῳ δωρῶμενον. *adi paupertatem diviti darentem.*
 Πενίαν φέρειν, οὐ παντὸς ἀλλὰ ἀνδρὸς σοφῶ. *paupertatem ferre no omnny sed vni sa*
 Πένητας ἀργούσ εὐτρίφει ἀθυμία. *paupertas otiosos non alit pigritia*
 Πενία δὲ τιμον καὶ τὸ ν εὐγενῆ ποιεῖ. *paupertas in honoratuz et nobilez facit*
 Πενίαν φέρειν, καὶ γῆρας ἔστι δύσκολον. *paupertatem ferre et senectutem difficile est.*
 Οὐδὲν πενίας βαρύτερόν ἔστι φορτίον. *nihil est paupertate grauius omny*
 Τῶν γὰρ πενήτων εἰσὶν οἱ λόγιοι κενοί. *pauperum sunt sermonez vari*

Ἐἰς πίστιν.

in fidem.

Μὴ πάντα περῶ πᾶσι πιστεύειν αἰεί. *ne omnia uny omnibz credere semper*
 Ἐἰς πλεονεξίαν. *in avaritiam.*

aequalitatis elige, avaritiam fuge. ἰσοτήτα δαί ροῦ. πλεονεξίαν φύγε.
malum maximus est in hominibus Κακίον μέγιστον ἐν βροτοῖς ἀπληστία.

in diuitiis Εἰς πλοῦτον.

robor deus est humani fauore Δύναται τὸ πλεῖν καὶ φιλανθρώπου ποιείει.
virtus est hominis reuerentia Δύναμις πρέφουε τοῖς βροτοῖς τὰ χήματα.

si habemus reuerentiam habebimus Ἐὰν δ' ἔχωμεν χήμα θεέξομεν αἰλῶς
iuuentutis est bona habere Ἡδυσὸν ὅτι τῶν ὑπὲρ χόντων κρατεῖν.

memorato dicitur reuerentia iuuentutis Μέννησο πλεῖν τοὺς πέρητας ὡφελείν.
ne festina dicitur, ne avaritia Μὴ ἀπεῦδε πλουτεῖν μὴ ταχὺ πένης γένῃ.

diuitijs sine misericordia non fruuntur Γλούτω ἀπειθῶς ἀδικα μὴ περὶ πειθῶ ποιείν.
ignauus non in diuitijs fruuntur Ράθυμος ὢν σὺ πλούσιος, πένης ἔση.

auarus appetit omnia, et perdit omnia Χρυσὸς δ' ἀνοίγει πάντα καὶ δουπύλας.
in studijs misericordiae Εἰς πολυπραγμοσύνην.

inuestigare aliena ne uelis mala Πολυπραγμονεῖν ἀλόγιστα μὴ βάλου κακά.
multa sciant in aliena mala Πομοὶ πολλὴν ἀγνοοῦν εἰς τὰ χείρονα.

multa facere est uelut in rebus Τὸ ποτὰ πράττειν ὅτι πανταχοῦ σαπρόν.
multa facere in diuitijs multos habet Τὸ ποτὰ πράττειν, καὶ λύπαις ποτὰς ἔχει.

in magnis Εἰς πονηρίας.

in graui malis est in felix sit Ἄνηρ πονηρὸς δυστυχεῖ καὶ εὐτυχῆ.
in graui fuge contumeliam Ἄρστος πονηροῦ φεῦγε συνοδίαν αἰεί.

in graui exprois est semper nequitia Ἄσυλόγιστον ὅτι ἡ πονηρία.
admonis exprois est nequitia Ἄνουθέτησόν ὅτι ἡ πονηρία.

in graui uisita non melior Ἄνδρος πονηρῶ ἀλάχρον οὐ μαλάσσεται.
in graui magis est uelut in malis Δύσμορφος εἴη μάλλον ἢ καλὸς κακός.

in graui dolosus fuge et omnia uisita Τὸν δόλιον ἄνδρα φεῦγε παρ' ὅλον τὸν βίον.
in graui nullus est malis Ἐαυτὸν οὐδεὶς ὁμολογεῖ κακῶ ρητοῦ ὢν.

in graui natura non uentura Ἡθὴ πονηρὰ τὴν φύσιν διασφείφει.
in graui malis esse felix Θεὸς δ' ὀνειδος τοὺς κακῶς εὐδαιμονεῖν.

in graui malis esse felix Κακοῖς ὁμιλῶν καὶ ἑὸς ἐκβήσῃ κακός.
in graui malis esse felix Κακοῦ γὰρ ἄνδρος δῶρον ἔστιν ἔχει.

in graui malis esse felix Κακοῦ γὰρ ἄνδρος δῶρον ἔστιν ἔχει.

Καὶ ζῶν ὁ Φαῦλος καὶ θανὼν κολάζεται. *et vivens graviter, et moritur puniuntur*
 Κακῶ σὺν ἀδελφοῖ μὴ δ' ὅλως ὀδυπέρι. *malis cum fratribus non esse dolendum*
 Πονηρὸν ἀδελφῶ μὴδέ ποτε ποιῶ φίλος. *peccatorum societas non est amicitia*
 Φθείρουσιν ἡδὴ χεῖρ' ὀμιλίαι κακαί. *colloquia mala*
 Φασὶν κακίστους οἱ πνηροὶ τοὺς καλῶς. *vocant pessimos malignos probos*
 Χριστὸς πνηροῖς δ' ἐπιτρέσκειται λόγους. *bonis malis non recusat sermone*
 Ὡς ἔργον δ' ζῆν ἐν πνηροῖς ἡθεσίς. *ut est difficile vivere bonis inter peccatores*
 Ὡς πάντα τιμῆς ἢ πλὴν κακῶ τρόπου. *ut omnia honoris digna sunt excepto peccato*

S. Lucianus

ἀλλὰ

Εἰς προσοχὴν.

Εἰ μὴ φυλάσσεις μιλῶντα πλείστα μέγιστα. *nisi seruas parva, amittes maiora*
 Τῆς ἐπιμελείας πάντα δοῦλα γίνονται. *diligentis omnia sunt serua.*

Εἰς σιωπῆν.

Γλώσσης μάλιστα πάντα χεῖρα περὶ ἡρατεῖν. *linguas maxime ubique conare conare*
 Γλώσσης μεταίεσις ζημία προσέρχεται. *linguae vanae damnus adiuvit vitium*
 Διὰ δὲ σιωπῆς πικρότερον κατηγέρει. *tacendo acerbius acerbabis male loquentes*
 Ἐπίοις τὸ σιγᾶν ὅτι κρείττον τὰ λέγειν. *aliquibus tacere est melius dicere.*
 Ἐυλαταφρόνητόν ὅτι σιγηρὸς τρόπος. *apud ad deprecandos taciturnitas magis est.*
 Ἡ γλῶσσα πρὸς εἰς ὀλεθρον ἡγάγετο. — *lingua multos in exitum adduxit.*
 Ἡ λέγει, τί σιγῆς κρείττον, ἢ σιγηρὸν ἔχει. — *aut dei aliquid: aut silentio melius, aut tacere.*
 Ρομοῖς ἀπὸ κρισίος ἡ σιωπῆ τυγχάνει. — *malis responsio silentium est.*
 Ἡ γλῶσσα πολλῶν ὅτιν αἰτίαι κακῶν. — *lingua multorum est causa malorum.*
 Ἡ δὲ σιωπᾶν ἢ λέγειν ἀμείνονα. — *vel oportet tacere, vel dicere meliora.*
 Κρείττον σιωπᾶν ἢ λαλεῖν ἀμὴν πρέπει. *melius est tacere, quam loqui quia non dicunt*
 Ὄνδεν σιωπῆς ὅτι χρησιμώτερος. — *nihil est silentio utilius.*
 Σιγῆ ποτ' ὅτιν αἰρετωτέρω λόγου. *silentium potius magis eligendum est sermone.*
 Ὄν δὲ σιωπᾶν καὶ λαλεῖν ὅπου χρεῶν. *non oportet tacere et loqui simul ubi oportet.*

Εἰς συνείδησιν.

Ἐροτοῖς ἀπάσιν ἡ συνείδησις θεός. *in omnibus omnibus conscientia Deus*

Εἰς τέχνην.

Διμὴν αἰτυχίας ὅτιν ἀνθρώποις τέχνη. *fortis infortuna est hominibus ars*

fortuna ante quam nihil, pro ante fortuna
in honorem **Τύχη** τέχνην ἔρρηκτοῦ οὐ τέχνης τύχης.
Εἰς τιμὴν.

honori enim omnes desiderant ^{est} **Τιμώμενοι** πάντες ἡδονται βροτοί.
in avaritiam **Εἰς** γόλμαν.

animosus te esse iudicia ^{καταναυγες} **Εύγολμος** ἦραι κρῖνε γολμηρός δὲ μὴ
^{esse} **Εστὶ** γόλμαν ὦ φίλῳ ἀδρός οὐ σοφῷ.

proclivitas multae est causa malorum **Προπίτεια** πομοῖς ὄσιν αἰτία κακῶν.
^{esse} **Τὸ** πομὰ γόλμαν, πόμ' αἰμαρτάνειν ποιεῖ.
in fortunam **Εἰς** τύχης.

homo cuius sis momento ^{causae} **Ἀνθρώπος** ὢν, μέμνησο τῆς κοινῆς τύχης.
firmus nihil in vita videre esse **Βέβαιον** ὄδεν ἐν βίῳ δοκεῖ πέλειρ.

daus fortuna rariuz ^{causae} **Δούς** τῆ τύχης τὸ μίλε ρόν, ἐκλήψῃ μέγαι.
adversa autem res est ^{causae} **Δυσπειρα** κολάθητον δὲ πρᾶγμα ἰδ' ἡ τύχη.

causae deo rariuz ^{causae} **Θεῶ** μάχεσθαι δεινόν ὄσιν καὶ τύχη.
alij quid dicit, alij ^{causae} **Οἷς** μὴ δὲ δώσιν, οἷς δ' αἰφίρειται τύχη.

multos infelices ^{causae} **Πομοῦς** λαλεῶσ πρᾶσοντασ, ὠρθωσεν τύχη.
omnes bene cogitantibus ^{causae} **Γᾶσιν** γρ' ὡ φρονῶσι συμμαχεῖ τύχη.

eventit omnia in vita fortuna **Ῥέγχει** παρ' ὅσιν τῆσ τύχης τὰ πρᾶγματα.
fortuna mala omnia sunt ^{causae} **Στρέφει** δὲ πάντα τὰν βίῳ μικρὰ τύχη.

voluntarius nostruz ^{causae} **Τύχης** τὰ θνητὰ πρᾶγματ' ὄλε ὄβελίας.
omnia mortalia mutabilis ^{causae} **Τὰ** θνητὰ πάντα μεταβολὰσ πομὰσ ἔχει.

hymus mutati ^{causae} **Χειμῶν** μεταβά μείσθ' ὄσιν εἰς ὄδ' αἰρ.
ut est variuz, et varia res ^{causae} **Ὡσ** ποικίλον πρᾶγμα ὄσιν καὶ πλάνον τύχη.

in invidiam **Εἰς** ὕβριν.
miles ^{causae} **Δύσμοι** ροσ ἰδ' ἡ μάλλον ἢ καληζόροσ.

enij ^{causae} **Ξίφος** πητρώσκει σῶμα, τὸν δὲ νῦν λότοσ.
nihil mali ^{causae} **Ὀυδὲν** πέπονθασ δεινὸν ἀγμὴ προποιῆ.
in validam **Εἰς** ὑγείας.

nihil est in vita ^{causae} **Ὀυκ** ἰδ' ὑγείας κρεῖττον ὄδεν ἐν βίῳ.

Φαι

δ. να

Υγία βίου, εσθλα βίω δύο. *valendo et men duo vitz bona*

Εἰς ὑπερφανίαν. *ni Superuam*

Ἀλαζονίας ὅτις ἐκφύγει δίκην. *arrogantiz nullus effugit iudicium.*
Ὅτι τυχεῖς μάλιστ' ἀμείψα φρόνι. *ut felix sis ne alia sapias.*

Εἰς ὑπνοσ. *ni Somnum.*

Ἵπνος θανάτῳ προμελέτησι πέλει. *somnus mortis premeditatio est.*

Ἵπνος δὲ πᾶσιν ὅστιν υγία βίου. *somnus omnibus est valendo vitz.*

Ἵπνος τὰ μικρὰ τοῦ θανάτῳ μυστήρια. *somnus parua mortis mysteria.*

Ἵπνος πέφυκε σώματος σωτηρία. *somnus est corporis valendo sui saluatio.*

Ἵπνος δὲ πείναν τῆρ κακέχαστον δαμά. *somnus famem extremam malum domat.*

Εἰς ὑπομονὴν *ni patientiam*

Ἄνδρὸς τὰ προσπίπτουσα γενναίως φέρει. *viru generosi est accidens ferre*

Ἐνδεκε λύρην καὶ βλάβην ἐξέσωμένως. *ferre lyram, et nocentem fortiter. i. st. p. p. p.*

Καὶ φως φέρει δὲ τὰς παρεσώσασ τύχαι. *caetero ferre oportet astantes fortunas.*

Νίλα λογιζοῦ τὴν παρῶσαν συμφορὰν. *nila rapere presentes calamitates.*

Γερῶ τύχαις ἀλνοίαν εὐχερῶς φέρει. *conare fortune ignorantiu facile ferre.*

Ἐἶον παραινέειν ἢ παθόντα καρτερεῖς. *facile admoerere, quia paucitas ferre. omnia eius*

Στερεῶς φέρει καὶ συμφορὰν τὸν ἡγευῖ. *fortiter ferre oportet calamitates generosioru.*

Τὴν τῶν κρατούντων μάθε φέρει ὅσοις εἶσιν. *prostantibus diu ferre debetatis.*

Φρονοῦν τὸς ὅστις ζημίαν ἔἶον φέρει. *viru sapientiz multam facile ferre.*

Φέρει ἀνάγκη θνητὸν ὄντα τὴν τύχαι. *ferre necesse est, eius si mortalis, fortunaz.*

Εἰς φθόνου. *ni inuidiam.*

Ἄνθρωπος πεινωθεὶς τοῖς ἔχουσι μὴ φθόνει. *eius si rauon habentibus diuitiaz ne inuidiaz.*

Εἰς φίλους. *ni amicos.*

Ἄλλων τὸ λυπεῖν τοὺς φίλους ἐκουσίως. *infortunus est molestiaz proferre amicis sponse.*

Ἄπεισι ἢ πράπτουσι ἡδοναί φίλοις. *eius omnibus felicitatibus amicis delecton.*

Ἄνδρὸς κακῶς πράσσοντος ἐκπρωδῶν φίλοι. *viru infelicitiz procul amicitia.*

Βέβαιος ἴσθι καὶ βεβαίως χρώ φίλοις. *fortis esto, et fortiter utare amicis.*

Δεῖ τοὺς φιλοῦντας, πίστην, οὐ λόγους εἶχει. *oportet amantibus fidem, non uerba habere.*

Ἐν τοῖς δὲ δεινοῖς, χημαίων κρείττων φίλος. *in periculosis periculis prestantior ami*

δι' αμικος.

coram aliquo habere, et si habere, habere
in rebus suis bene facere amicis.

Εύχου δ' ἔχθρῶν τι καὶ ἔχου, ἔξεις φίλους.

Ἐν τοῖς κακοῖς δὲ τοὺς φίλους εὐεργέτει.

coram deo tuos amicos honorare
fratres amicos, colere putatis esse tuos amicos

Ἴσον θεῶ σου τοὺς φίλους τιμᾶν θέλει.

Ἰδὲ αὖ νόμιζε τῶν φίλων τὰς συμφορὰς.

videtur amicos occasio, ut autem
hominibus est nihil in amicos dare

Κρίνει φίλους ὁκαιρὸς ὡς χρυσὸν τὸ πῦρ.

Καλὸν τὸ μηδὲν εἰς φίλους ἀμαρτάνειν.

gratias spectantibus felix amicus
gratias fructibus ferunt amicum male

Καλὸν θέαμα δ' ὄσῳ δὴ πράττωρ φίλος.

Κακὸν φέρεισι καρπῶν οἱ καλοὶ φίλοι.

cum quibus odere, odere, et amicos
amicus amicus, et si non habeat

Μισοῦνται μίσει καὶ φιλοῦνθ' ὑπερφίλῳ. Γ. φίλοι

λίαν φίλων ἑαυτὸν ἔχει ξείνος φίλον.

ne fugias sodales in malis iustis
videtur qui in malis est generosus amicus

Μὴ φῶγ' ἐταῖρον ἐν κακοῖς κείμενον.

Μακαρίος ὁ σὺς ἐτυχε γενναῖος φίλου.

quibus amicos duos, amicos, et videtur
fratres amicos, non est qui non se ferat amicus

Μηδέποτε περὶ δύο φίλων εἶναι κριτῆος.

Νόμιζ' ἀδελφούς τοὺς ἀληθινούς φίλους.

in gratia ne occidat in malis
non est possessio gratulatio in amicos

Ὅνκ ὄσῳ οὐδεὶς ὁ σὺς ἔχαι τὸν φιλεῖ.

Ὅρῳ χάριν τὰ κρυπτὰ μὴ κφάνης φίλου.

coram amicus pro malis in malis
multa in malis, pro veniunt in malis

Ὅνκ ὄσῳ οὐδὲν κτῆμα κάλιον φίλου.

Περὶ φίλοις μὴ κακὸς εἶναι φίλος.

gratias in malis, in malis, in malis
amicus in malis, in malis, in malis

Πολλοὶ τραπέζης οὐκ ἀληθείας φίλοι.

Τὰ χεῖματα ἀνθρώποις ἐκρίσει φίλος.

amicus in malis, in malis, in malis
amicus in malis, in malis, in malis

Φίλον δόξῃν ἐν καλοῖς μὴ παρίδης.

Φίλος φίλων δὲ συμκρῶν αὐτῷ ποιεῖ.

amicus in malis, in malis, in malis
amicus in malis, in malis, in malis

Φίλου τρόπος γίνωσκε, μισήσεις δὲ μὴ

Φίλος με βλάπτων ἔδεν ἐχρῶ διαφέρε.

amicus in malis, in malis, in malis
amicus in malis, in malis, in malis

Φίλους ἔχων νόμιζε θησαυρούς ἔχεις.

Φίλος δ' ἑαυτοῦ πλείον ἔδεις οὐδένα.

amicus in malis, in malis, in malis
amicus in malis, in malis, in malis

Φιλίας δικαίας, κτήσις ἀσφαλίσάτη

Φίλον βέβαιον ἐν κακοῖς μὴ φοβοῦ.

amicus in malis, in malis, in malis
amicus in malis, in malis, in malis

Εἰς φιλοπονίαν.

Ἔργος φιλόπρονος ἴαθ', μὴ λόγος μόνον.

Ἐν μυρίοις τὰ καλὰ γίνεταί τῶν πόνων. *in multis pulchra sunt laboribus*
 Μοχθεῖν ἀνάγκη τοὺς θέλοντας δι' τυχεῖν. *laborum numerus est, voluntas esse felix*
 Φιλόπρονος ἴσθι καὶ βίον κτήσῃ καλόν. *amicus laboris esto, et vitam fortunatam pulchram*
 Ὡς ἡδὺ τοῖς σοφοῖς μεμνηδία πόνων. *quod iucundus est sapientibus, meminerit laborum*
 Ὡς πολλὰ θνητοῖς ἡχολὴ ποιεῖ κακά. *quas multa mortalibus dolus facit mala*
 Αὐτὰ σε διδάσκει τῶ βίου τὰ πράγματα. *ipsa te docent vitae negotia.*

εἰς Φρόνησιν. *in Prudentiam.*

Ἀγαθὸν μέγιστον ἡ Φρόνησις ἐς αἰεί. *maximus bonus prudentia semper*
 Ἀρετὸς χαρακτηρὶς ἐκ λόγου γνωρίζεται. *virtus character ex sermone cognoscitur.*
 Ἄριστον ὅτι πάντ' ἐπίστασθαι καλὰ. *optimum est omnia scire bona*
 Ἄν ἡ Φροῆς τὰ πάντα γ' ἠδαιμῶν ἔσθι. *si prudens circa omnia, eris felix*
 Αἰεὶ κράτιστον ὅτι τὰ σφαιρέσαστον. *semper bonus est iustissimus.*
 Ἐπιτοκικακῶς Φρονοῦσι πράσσοντες καλῶς. *nonnulli ne sunt prudentes, cum sint felices*
 Ἐμπειρία γὰρ τῆς ἀπειρίας κρατεῖ. *pericia dominatur imperitiae*
 Ἡδὺ γε πατήρ Φρόνησιν ἀντ' ὀργῆς ἔχων. *iucundus pater prudentiae, quia habens*
 Ἡδιστὸν ὅτι δι' τυχεύματα, νοῦν ἔχων. *iucundissimum est felicem esse prudentem.*
 Μισῶ σοφιστὴν, ὅστις οὐχ αὐτῷ σοφός. *odis sapientem, qui sibi non sapit.*
 Νοεῖν γὰρ ὅτι κρείττον ἢ σιγῆν ἔχειν. *esse prudentem est praestantius, quam tacere*
 Συνεπὸς πεφυκῶς φῶγε τὴν κακουργίαν. *sapienter, cum sis, fuge maleficium.*
 Ὁ παρ' ἡλικίαν ἄνδρα, μίσος ὀξεργάζεται. *frustrat atque moros, odium operatur.*
 Οὐδεὶς ὁ νοεῖς οἷ δέν, ὁ δὲ ποιεῖς βλέπει. *nullus, quod cogitat, scit, quod facit videt.*
 Οὐ πάντα χεῖρ ὁ φρόνιμος ἀρμότῃν δοκεῖ. *non ubique prudens, omnibus artibus esse videtur*
 Τὸ μηδὲρ εἰκῆ, πάντα χεῖρ ὅτι χεῖρισμον. *nihil frustra ubique est otiose*
 Ὡς οὐδὲν ἡ μάθησις ἢν μὴ νοῦς παρῆ. *nihil est didicimus, nisi mens adsit.*

εἰς Φύσιν. *in naturam.*

Ἡ δοῦσα πάντα καὶ κομίζεται φύσις. *dans omnia, et reparans natura*
 Ἡ φύσις ἐκάστου ἔστιν ὅτι πατήρ. *natura in suis, cuius, generis est pater*
 Ἡ φύσις ἀπάντων τῶν διδασμάτων κρατεῖ. *natura omnium doctrinarum continet.*
 Φύσιν περὶ αὐτὴν μεταβαλεῖν ὁ ἄδιδος. *naturam prae se mutare non facile*

in tempore

Ἐἰς χρόνον.

*edit in huius veritate tempore
longus tempore
omnia vana
consilium nulli
tempore
nem affert scire*

Ἄγει δὲ πρὸς Φῶς τὴν ἀλήθειαν χρόνος.
Μακρὸς γὰρ αἰὼν συμφορὰς πρὸς λαὸν ἔχει.
Πάντ' ἀνακαλύπτων ὁ χρόνος πρὸς Φῶς φέρει.
Σύμβουλος οὐδεὶς ὄντι βελτίων χρόνος.
Χρόνος τὰ πάντα γίγνεται καὶ κρίνεται.
Χρόνος δὲ καὶ ἀδίκον ἀνδρῶν δεικνύει μόνος.
Χρόνος δ' ἀναίρει πάντα καὶ λήθην ἀγει.

Ἐἰς χεῖρος.

*in debitum
accipiens redde homo et accipiens
faciens seruos liberos facit
in mendaciam*

Λαβὼν ἀπὸ δόξης ἀφθροῦ καὶ λήθη πάλης.
Τὰ δάνεια, δούλους τοὺς ἐλευθέρους ποιεῖ.

Ἐἰς ψῆδος.

*mentium nulli
mendaciam odit
bonum in veritate*

Υψόμενος ὁ δὲ λανθάνει πολὺν χρόνον.
Υψόσους διαβολὴ τὸν βίον λυμαίνειται.
Υψόσους δὲ μισεῖ πᾶς σοφὸς καὶ χεῖριστος.

Ἐἰς ψόγον.

*potest in huius malis
vincit semper calumpnia
ipsum vicius laudare et viciosa
viti graui viciuz est*

Ἦθος δίκαιον, φαῦλος οὐ φαύει λόγος.
Νικᾷ βλαβερά διαβολὴ τὰ ἀρείθονα.
Τὸν αὐτὸν αἰνεῖν καὶ φέγειν ἀνδρὸς κακῆ.

Ἐἰς ψυχὴν.

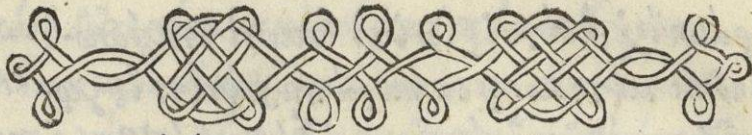
animus affert ad res viles

Ψυχὴν ἔθιζε πρὸς τὰ χεῖρὰ πράγματα.

ΤΕΛΟΣ ΤῶΝ ΓΝΩΜῶΝ ΜΟΝΟ
ΣΤΙΧῶΝ ΚΑΤΑ ΚΕΦΑ
ΛΑΙΑ ΣΥΝΤΕ
ΤΑΓΜΕ
ΝΩΝ

*finis sententiarum monasticarum
secundum capitulum
de caritate*

ΧΡΥΣΑ ΕΡΗ ΤΟΥ ΡΥΘΑΓΟΡΟΥ.

Θανάτους μὲν πρῶτα θεὸς νόμῳ
ὡς διέλεφενται

Τίμα καὶ σέβρα ὄρκον ἔπειθ' ἤρω-
αι ἀγαυός.

Τὸς τε καταχρονίους σέβρα δαίμονας

ἐνόμαζέζων.

Τὸς τεχνεῖς τίμα, τοὺς πάλαι χεῖρα γεωῶτας.

Τῶν δ' ἄλλων ἀρετῆ πρῶτον ὄμιλον ὅστις ἀρίστος.

Πραῖσι δ' εἶκε λόγους ὄργισί τε ἰσχυροί μοισι.

Μὴ δ' ἔχαιρε ὄμιλον σὸν, ἀμαρτὰ δὲς ἐνεκα μιμνήσκου.

Ὀφραδῶν δ' ἴδωμαι γὰρ ἀγαθῆς ἐγγύθι ναίει.

Ταῦτα μὲν ὅπως ἴδω κρατεῖν δεῖθί ζεοτῶνδε.

Γαστροῦ μὲν πρῶτισα καὶ ὑπὸ λαγνείῃσ τε.

Καὶ θυμῷ, πρῆξις δ' αἰσχρόν ποτε μήτε μέτ' ἄλλου

Μήτ' ἄν, πάντων δὲ μάλιστ' ἀχήμεοσαντὸν.

Ἐἰτα δὲ καιροσύνην ἀσκεῖν ἐργῶτε λόγῳ τε.

Μὴ δ' ἀλόγισσ' ἑαυτὸν ἔχειν περὶ μηδὲρ ἔθιζε.

Ἀλλὰ γινώθι μὲν ὡς θανέειν πρῶτα ἀπάσιν.

Χρήματα δ' ἄλλοτε μὲν κτᾶσθαι φίλη, ἄλλοτ' ὄλεσθαι

Ὅσα τε δαιμονίησ' τύχαις βροτοὶ ἀλγεῖ ἔχουσιν.

Ὡν ἄμοιραν ἔχουσ, πρᾶως φέρε, μὴ δ' ἀγανάκτει.

Ἰᾶσθαι ὅπρ' ἐπεὶ καθόσον δύνη, ὧν δὲ φράζου.

Ὅν πάννυ γῆς ἀγαθοῖς τούτων πρὸς μοῖρα δίδωσι.

Πομοὶ δ' ἀνθρώποισι λόγοι διφλοῖται καὶ ἰσθλοῖ

Γροσπύππουσ' ὧν μήτε κπλήσσει, μήτ' ἀρῖάσσει.

Ἐἰργασθῆσαντὸν, ψῆδος δ' ἦν πέρι λέγεται.

Πράως ἴχ'· ὁ δὲ τοι εἰρέω ἐπὶ παντὶ τελείδω·
Μηδεὶς μήτε λόγῳ σε παρείπῃ, μήτε τι ἔργῳ·
Πρῆξαι μηδεὶ πειν ὅτι τοι μὴ βέλτερόν ἐστι·
Βουλίου δὲ πρὸ ἔργου, ὅπως μὴ μωρὰ πέληται·
Δειλὰ τοι πρῆσαι ἐν τελείῃ τᾶν νόηται πρὸς ἀνδρός·
Ἄλλὰ τὰ δὲ κτελείν, ἄσε μὴ μετέπειτ' ἀνίησθι·
Γρηῖσε δὲ μηδὲν τῶν μὴ πύσασαι ἀλλὰ διδάσκει·
Ὅσα χρεῶν, καὶ τερπνότατον βίον ὧδε διέξῃς·
Οὐδ' ὑγείης τῆς περὶ σῶμα μέλφαι ἔχει χρεῖ·
Ἄλλὰ ποτὸ ὕπερ μέτρον ἢ σίτου συμρασίων τε·
Ποιεῖσθαι μέτρον ἢ λέγῃ τὸ δ' ὀμῆσ' ἀνίησθι·
Εἰθίζου ἢ δάσταν ἔχειν, καθάρσον ἀθρυπορ·
Καὶ πεφύλαξέ τοι ταῦτα ποιεῖν, ὅπως φθόρον ἴχθι·
Μὴ δὲ πονῶν παρὰ καιρὸν, ὅποια καὶ Ἰαδοκίμων
Μήδ' ἀνελεύθεροσ' ἴαθι, μέτρον δ' ἐπὶ πᾶσ' ἀείσθι·
Γρηῖσε δὲ ταῦθ' ἄσε μὴ βλάβῃ, λόγισαι ἢ πρὸ ἔργου·
Μήδ' ὑπερβαλεῖσθαι, μαλακοῖσ' ἐπ' ὀμμάσθι προσδέξασθαι
Γρὶν τῶν ἡμερῶν ἔργων τρεῖς ἔλασον ἐπελθεῖν·
Γῶν παρὲς βην, τί δ' ἔρεξαι, τί μοι δέον ἔλαί τε λείδθι·
Ἀρξάμενοι δ' ἀπὸ πρῶτον ἐπέξισθι, καὶ μετέπειτα,
Δειλὰ μὲν ἐκπρήξ' ἐπιπλήσσο, χρεῖσ' ἢ τέρπου·
Ταῦτα πρὸν φ' ταῦτ' ἐκμελίται, γούτων χεῖρ' ἔραν σε,
Ταῦτά σε τῆς θεῆς ἀρετῆς εἰς ἰχθιαθήσει·
Ναὶ μὰ γόν ἀμετέρῃ ψυχῇ πρῶτον τετρακτῶν
Γαλῶν ἀέννασ' φύσεωσ' ἀμ' ἔρχεν ἰπέρου·
Θιοῖσιν ἐπιυζάμενος τελέσαι, γούτων ἢ κρατήσασθαι
Γνώσθαι ἀθανάτων τεθειῶν, θνητῶν τᾶνθρώπων
Σύσασθαι, ἢ τε ἕκαστα δέρχεται, ἢ τε κρατεῖται
Γνώσθαι δ' ἠδὲ μὲν ὅτι φύσιν περὶ πάντος ὁμοίην
Ὅστις σε μήτε ἀελλπὲ λπίζην, μήτε τι λήθην

Γνώση δ' ἀνθρώπουσ' αὐθαίρετα πῆμα τ' ἔχοντες.
Τλήμονες, οἳ πάσων πέλας ὄρτων οὐκ ἐσορῶσιν.
Οὔτε κλύουσι λύσειν δὲ κακῶν παῦροι σωίσασιν.
Τοίημοι βροτῶν βλάπτει φρένας, οἳ δὲ κυλίνδροις.
Ἄλλοτ' ἅμα φέρονται, ἀπὸ δ' ἑσὶ πῆμα τ' ἔχοντες.
Λυγρὴ γ' ἔσσω παδὸς ἔρις βλάπτει σα λήθησιν
Σύμφυτος ἢν ἔδει προσάγειν, εἰκοντα δὲ φύγειν
Ζεῦ πάτερ, ἦ ἤρω τ' ἐκ κακῶν τε λύσει ἅπαντας
Ἡ πᾶσιν δειξάεις, οἳ ὠτὸ δαίμονι χεῖνται.
Ἄλλὰ σὺ θάρσει περὶ θεῖον γένος ἔστι βροτοῖσιν.
Οἷοι ἰερά προφέρουσα φύσις δεικνυσὶν ἕκαστα.
Ὅν εἰσὶ τιμῆσι κρατήσις ὧν σὲ κελύω.
Ἐξακέσασ, ψυχὴν δὲ πόνων ἀπὸ τῶν δεσπόσσει.
Ἄλλ' ἔργου βρωτῶν ὧν εἴπομαι ἔντε καθαρμοῖσ,
Ἐντε λύσει ψυχῆς κρίνων, καὶ φράζει ἕκαστα.
Ἡνίοχον γνώμησιν σπασί καθεύπθην ἀρίστην.
Ἡνδ' ἀπολείψας σῶμα ἔρις αἰθέρι λυθέρου ἔλθης.
Ἔσσει ἀθάνατος θεὸς ἀμβροτος ἔκ' ἐπιθνηχός.

ΤΕΛΟΣ ΤῶΝ ΧΡΥΣῶΝ ΕΠῶΝ ΤΟΥ

ΠΥΘΑΓΟΡΟΥ.

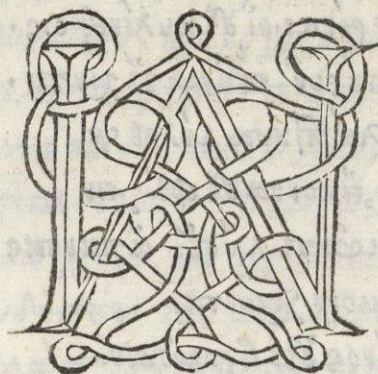
ΣΤΙΧΟΙ ΕἰΣ ΤὸΝ ΦΩΚΥΛΙΔΗΝ.

Ὁ Φωκυλίδης ἐπὶ πρὸς πῆζήσας βίον.
Ὡς χριστομύσησ ὡς ἀπὸ σολος μέγας,
Ὡς ἀκροατῆσ τῶν θεῶν θεασιμάτων
Καὶ μυσαγωγός τῶν αἰρίων πρακτίων
Ἐυαγγελικῶσ ταῦτα λαλεῖ καὶ γράφει.
Ἐυχεται τυγχάνοντα τοῖσ ἐν τῶν βίω.

ΕἰΣ ΤὸΝ Αὐτὸν ἔτροι

ΤΑΥΤΑ Δίκτησ ὁσίησ θεῶν βουλήματα φαίρει
Φωκυλίδης ἀνδρῶν ὁσφώπετροσ ὀλβιαδῶρα.

ΦΩΚΥΛΪΔΟΥ ΠΟΪΗΜΑ
 ΝΟΥΘΕΤΙΚΟΝ·~

Ἥτις αἰμοὶ λοπέειν, μήτ' ἄρ
 σενα κύπριν ὀρίειν,
 Μήτε δούλους ἑάπειν, μήθ'
 αἵματι χεῖρα μιάνειν,
 Μὴ πλουτεῖν ἀδίκως, αἰεὶ ἔ
 ὀσίων βιοτεύειν.
 Ἄσκεισθ' παρ' ἑσσι, καὶ αἰὸ

τρίων ἀπέχουαι.

Υἷδα μὴ κάζειν, τὰ δὲ τήτυμα πάντ' ἀγορεύειν.
 Πρῶτα θεῖον τίμα, μετὶ περὶ δὲ σεῖο γυνῆας.
 Γᾶσι δίκαια μέμειν, μὴ δὲ κρίσιν εἰς χεῖρ' ἔλκειν.
 Μὴ ἑήψης πεινίην, ἀδίκως μὴ κείνῃ προσώπων.
 Ἢρ σὺ κακῶς δικάσῃς, σὲ θεὸς μετὶ περὶ δικάσει.
 Μαρτυρίην φιλῆ φεύγει, τὰ δὲ δίκαια ἄγροειν.
 Παρθενίην τηρεῖρ, πίστιν δὲν πᾶσι φυλάσσειν.
 Μέτρα νέμειν τὰ δὲ δίκαια, καλὸν δὲ πρὸ μέτρον ἄπειναι.
 Σπαθμὸν μὴ κρᾶειν ἐτεροζυγῶν, αἰῶσον ἔλλειν.
 Μήτε πτορκήσῃς μήτ' ἀγνώσ, μήτε ἐκοντί.
 Υἱὸν δούλου συζῆε θεός, ἄβροτος ὅστις ὁμοῖα.
 Σπέρματα μὴ κλέπειν, ἐπαράσιμος ὅστις ἀρεῖται.
 Μισθὸν μοχθήσαντι δίδου, μὴ θλίβε πένητα.
 Γλώσπην εἰς ἑχέμην κρυπτόν λόγον ἐν φρεσὶν ἴθειν.
 Μήτ' ἀδικεῖν ἐθέλης μήτ' ἄδικοῦντα ἑάσῃς.
 Πτωχῶδ' εὐθύς δίδου, μήδ' αὖτις ἐλθέμην εἰπίης.
 Γληρώσας σέο χεῖρ' ἔλεον χεῖρον τὸ παρ' ἄλλου.
 Ἄσεγον εἰς οἶλον δέξαι, καὶ τυφλὸν ἰδῆγει.
 Ναυπηγοὺς οἴκτειρον, ἐπεὶ πλοῦτος εἶν' ἀδικός.

Χεῖρα

Χεῖρα πεισόντι δέδω, σῶσον δ' ἀπειρίσαστον ἄνδρα.
Κοινὰ πάθῃ πάντων, ὀβίος τροχὸς, ἄσατος ὄλβος.
Γλῶρην ἔχων σὴν χεῖρα πίνητεν ὄρεζον.
Ὦνσοι ἔδωκε θεὸς γούτῳ κηΐζουσι παρὰ χυ.
Ἐσωλοινὸς ἀπασ ὀβίος καὶ ὁμόφρονα πάντα.
Τὸ ξίφος ἀμωβαλῶ μὴ πρὸς φόνον, ἀλλ' ἔσ' ἀμωαμ
Ἐἴθε δὲ μὴ κηΐζοις μήτε νόμα μήτε ἀδίκως.
Ἦν γὰρ ἀπκτείνῃς ἔχρον σέο χεῖρα μιαινές.
Ἀχρῶ γειρονέοντος ἀπόχομήδ' ἄρ' ὑπερβῆς.
Γάντων μέτρον ἄριστον, ὑπερα σταυδᾶ λειναί.
Μήδ' ἐτι αὐξόμενον καρπὸν λωβήσης ἀρούρης.
Ἐσωσαν ὁμότιμοι ἐπήλυδες ἐν πολιήταις.
Πάντες γὰρ πειρώμεθα τῆς κλυπλάγκτου
Χώριδ' ὄντι βέβαιον ἔχει πέδον ἀροῖσιν.
Ἦφιλοχημοσύνη μήτηρ λακότητος ἀπάσης.
Χρυσὸς αἰεὶ δόλος ὄβι καὶ ἄργυρος ἀροῖσι.
Χρυσὸς λακῶν ἀρχὴ γέβιοφθόρε πάντα χαλέπτων
Ἐἴθε σε μὴ θνητοῖσι γενέσθαι πῆμα ποθεινὸν.
Σοῦ γὰρ ἔκῃτι μάχαι τε ληλασάσαι τε φόνοι τε
Ἐχραδὲ τέλευαζον ἔσθ' ἀδελφείοι τε σωμαίμοις.
Μήδ' ἔτερον κλέψῃς κραδὲ νόον, ἀλλ' ἄγροδίων.
Μήδ' ὡς πέτροφῆς πολύπους καταχῶραν ἀμείβῃ.
Ὅστις ἐκὼν ἀδικῆ· λακὸς ἀνὴρ, αἰὲν πάντα γῆς
Οὐκ ἐρίω γὰρ τέλος· βουλὴ δ' ὄβι καὶ ἐκάστου.
Μὴ γὰρ εὖ σοφίῃ, μήτ' ἄλκῃ, μήτε νὶ πλούτῳ.
Ἐἰς θεὸς ὄβι σοφός, δωατός, ἀμακὴς πολύολβος
Μὴ δὲ παροχομένοις κακοῖς ζύχου τὸν ἦτορ.
Οὐδέ τίς ἴδωται γὰρ τετυγμένον εἶναι ἄτυκτορ.
Μὴ προπετής ἐς χεῖρα, χαλὴ γὰρ δ' ἀχρῖον ὄργη.
Πομάκι ἢ πλῆξας ἀέκων φόνον ἐξέτελεσας

Ἐσωκοινὰ πάθη· μηδὲν μέγα μήδ' ὕπεροπλον.
Οὐκ ἀγαθὸν πλεονάζον ἐφυθνητοῖσιν ὄνειρα.
Ἡ πομπὴ δὲ ζυφὴ πρὸς ἀμέτρους ἔλκει ἔρωτας.
Ἰψαυχεὶ δ' ὕπολυς πολυήτορος καὶ ἐς ὕβριν ἀέξει.
Θυμὸς ὑπερχόμενος μαρίην ὀλοόφρονα τῶχε·
Ὀργὴ δ' ἐστὶν ὄρεξις, ὑπερβαίρωσα δὲ μῆνις.
Ζῆλος τῶν ἀγαθῶν ἐσθλὸς, φάυλων δ' ὕπερργός.
Τόλμα κακῶν ὀλοή μέγ' ὀφέλει δ' ἐσθλὰ ποιδύντας
Σεμνὸς ἔρως ἀρετῆς, ὁ δὲ κύπριδος αἴχρ' ὀφέλει.
Ἡδὺς ἀγαυόφρων κικλήσκειται ἐν πολιήταις.
Μέτρων μὲν φαγέει, καὶ πειν, καὶ μυθολογεῖν.
Γάντων μέτρον ἀρίστον, ὑπερβασίη δ' ἀλεινή.
Μὴ φθονέοις ἀγαθῶν ἐπαίροις, μὴ μῶμον ἀνάφης.
Ἄφθονοι οὐρανίδαί, καὶ ἐν αἰήλοισι τελέθουσι.
Οὐφθονεὶ μῆνι πολὺ κρείσσον ἠλίθ' αὐγαῖς.
Οὐχθῶν ὄρανίους ὑψώμασι νέρθεν εἴουσα.
Οὐποτα μοὶ πελάγεσσιν, αἰεὶ δ' ὁμόνοιοι κρέχουσι.
Εἰ γὰρ εἰς μαλακίαν ἐν ἡρ' ἄκ' ἀπόλος ἐσθ.
Σωφροσύνην δ' ἀσκεῖν, αἰχρῶν δ' ἔργων ἀπέχεσθαι.
Μὴ μιμοῦ κακότητα δόκησ' ἀπαλειφορ' ἀμωδῶν.
Πειθῶ μὲν γὰρ ὄνειρα εἰς δέειν ἀρτιφυτέει.
Μὴ πίστευε τάχιστα πρὶν ἀφεκίωσι πέρας ὄφει.
Νικᾶν ἄν' ἔρδοντας ἐπὶ πλεόνεσσιν καθήκει,
Καλὸν ξενίζειν ταχέως λιπαῖσι τραπέζαις.
Ἡ πλείσσις δολίασι βραδυπότοις παρὰ βασιλῶν
Μηδέποτε χήσης πικρὸς γένη ἀνδρὶ πένητι.
Μηδέτις ὄρνιθας λαλίησ' ἀμα πάντα γέλειθω,
Μητέρ' ἀδὲκ' προλίπης ἰνέχης παλιτῆσ' ἀνεοπίθ' ὄσ
Μηδέ ποτε λήθην ἀδακίμονας ἀρδρας εἰάσθαι.
Τὴν σοφίην σοφὸς ἰθὺς, τέχνας δ' ὁμότεχνος.
Ὀυχωρεῖμε

Ὀὐ χωρεῖ μεγάλην διδασχὴν ἀδίδακτος ἀκχεῖν.
Ὀὐ γὰρ δὴ νοῖουσι μὴδὲ ποτὶδ' ἀμαθόντες.
Μηδὲ τραπεζολόγους κολακας ποιεῖδ' ἐταίρους.
Πολλοὶ γὰρ πόσιος καὶ βρώσιος εἰσὶν ἐταῖροι.
Καιρὸν θωπεύοντες ἐπὶν κορέσαδ' ἔχουσιν.
Ἄχθόμενοι δὲλίτοις, ἢ πολλοῖς πέρτεσ' ἀπλησοι.
Λαῶ μὴ πίσειε, πολὺ τροπὸς ὅστιν ὄμιλος.
Λαὸς καὶ ὕδωρ καὶ πῦρ ἀκατάχτα πάντα.
Μηδὲ μάτην ἐπὶ πῦρ λαθίσασ μινύθης Φίλον ἦγορ
Μέτραδὲ τεύχεθεοῖσι. τὸ γὰρ μέτρον ἐστὶν ἀείσον
Γαῖαν ἐπιμοιράσαι ἀταρχύτους νεκύεσι.
Μὴ τύμβον φθιμῶν ἀνορύξῃς, μὴ δ' ἄθεται
Δείξῃς ἠελίω, καὶ δαιμόνιον χέλορ ὀρση.
Ὀὐ καλὸν ἀρμονίην ἀναλυέμεν ἀνθρώπειο.
Καὶ τάχα δὲ κγαίης ἐλπίζομεν εἰς φάος ἐλθεῖν.
Λεῖψα ἀπριχομῶν, ὀπίσω δὲ θεοὶ τελέθονται.
Υὺ καὶ γὰρ μίμνουσιν ἀκχελοὶ ἐν φθιμῶσι.
Πνῦμα γὰρ ὄβρι θεοῦ χεῖσιν θνητοῖσι καὶ εἰκῶν.
Σῶμα γὰρ ἐκ γαίης ἔχομεν καὶ πάντα πρὸς αὐτήν.
Λυόμενοι κόνις ἐσμέν, ἀήρ δ' ἀνα πνῦμα δέδεκται.
Γλούττου μὴ φείδου, μίμνησ' ὅτι θνητὸς ὑπάρχεις.
Ὀὐκ ἐν εἰς ἀδην ὄλβον ἔχειν, ἢ χήματα γεδ' .
Γάντες ἴσοι νέκνεσ. ψυχῶν δὲ θεὸς βασιλεύει.
Κοινὰ μέλαθρα δόμων αἰώνια εἰ πάρις ἀδης.
Ξυὸς χώρος ἀπασι πένησί τε κῆ βασιλεύουσιν.
Ὀὐ πολλὴ ἄνοι ζῶμεν χρόνον, ἀγέτω καιρον.
Υὺ καὶ δαδάνετος καὶ ἀγίρωσ ζῆδ' ἀπαντῆς.
Μήτε κακοῖς ἄχθου, μή γ' ὡς ἐπατάμιον χάρμη.
Ρομαίικε ἐν βιότῳ, εἰ θαρξέα λείοσιν ἀπίσιν.
Καιρῶ λατρεῖεν, μὴδ' ἀντιπνέειν ἀνέμοισι.

Πῆμα ἢ ἀχχομένοισι βακοῦ λύσις ἢ λυθὲν ἀφίω
Μὴ μετρηλιγοβίη τρυφῶν, φρένα λυαωθείης.
Ἐνεπίην ἀσκεῖν, ἄτις μάλα πάντας ὀνήσει.
Ὅπλον τοι λόγος ἀνδρῶν, τομώτερόν ἐσὶ σιδήρῳ.
Ὅπλον ἐκάστωρεῖ με θεός, φύσιν ἠορόφοιτορ.
Ὅρῃσι μὲν πολλὴν παχυτῆτ' ἀλκὴν τελέουσι,
Ταύροις δ' αὖτο χύτοις κεράεσσι κέντρα μελίωσις.
Ἐμφυτον ἄλκαρ ἔδωκε, λόγος δ' ἔρυσμα ἄνθρωποισι.
Τῆς δὲ θεοπνεύσου σοφίης λόγος ἐστὶν ἀριστός.
Βέλτερος ἀλκίεντος ἔφουσε σοφισμένος ἀνὴρ.
Ἄχρησ καὶ πόλιος σοφία, καὶ νῆα κυβερνᾷ.
Οὐχ ὅστιο κρύπτειν τὸν ἀπάδαλον ἀνδρῶν ἀτίτηρ.
Ἀλλὰ χηκκακορῶν ἀποτροπάαδαι ἀνάγκη.
Γομάκι σιωθνήσεισσι κακοῖσσι οἱ συμπαρέοντες.
Φωρῶν μὴ δέξῃ κλοπὴ μὴν ἀρδρῶν παραθήκη.
Ἀμφοτέροι κλώπες, καὶ ὁδεζάμενος ἢ ὀκλέψας.
Μοῖραν παῖσιν ἐμειν, ἰσότης δ' ἐν πάσιν αἰεῖσι.
Ἀρχόμενος φείδου πάντων, μὴ τέρμ' ἐπιδέυης.
Μὴ κτήνοισι θνητοῖο βορῆν κατὰ μέτρον ἔλλαι.
Κτήνος δ' ἦν ἐχρηοῖο πέση, καθ' ὅδον, σιωέγειρον.
Γλαζόμενον τε βροτὸν ἢ ἀλίτροπν μὴ δ' ὕπαλυξῆς.
Βέλτερον ἀντὶ χρῆσ' τυχεῖν οἴλω δ' ἠμενέουτος.
Ἀρχόμενον τὸ κακὸν κόπτην, ἔλκος πακέσαδαι.
Μὴ δέ τι θνητοβόρον δαίση κρέας, ἀργίποσιν δέ.
Λείψανα λείπει κυσὶ, θηρῶν ἀπὸ θῆρες ἔδονται.
Φάρμακα μὴ τείχευ, ματινὴν βίβλων ἀπέχεσθαι.
Νηπιάχοισι ἀπαλοῖσσι μὴ μάρψῃ χεῖρα βιαίως.
Φῶγε δ' ἄχρασίην καὶ εἶναι πῶλέμου προσιόντος.
Μὴ κακὸν εὐίρξῃς, πείρειν ἴσον ἐστὶν ἠπύτων.
Ἐργάζεαι μοχλῶν, ὡς ὅς ἰδίωρ βιοτιύσης.

Πᾶς γὰρ αἰετὸς ἀνὴρ, ζῷει κλοπῆμων ἀπὸ χερῶν
Μῆδ' ἄλλο παρὰ δαιτὸς ἔδουσ σκυβάλισμα φραπέζης
Ἄμ' ἀπὸ τῶν οἰκείων βιότων φάγοις ἀνύβριτος.
Ἔιδέ τις οὐδεδαίηλε τέχνην σκάποιτο δίκημη.
Ἔστ' βίω παῖν ἔργον ἑπᾶν μοχθεῖν ἐθέλησθε.
Ναυτίλος εἰπλώφην ἐθέλεις βίρεϊα θαλάσση.
Ἔιδε γεωργίην μεθήπειν μαλεραῖτο ἀρουραί.
Οὐδὲν ἀνδρὸς καμάτου πέλεις ἀνδράσ' ἴβ' ὡς τὸς ὄγλ.
Οὐδ' αὐτοῖς μακάριασ' κύνθ' ἀρετὴν μέγ' ὀφείμθ.
Μύρμηκες γαίης μυκᾶτονι προλελοιπότες οἴκθ.
ἔρχονται βιότοιο κεχημένοι ὁπποῦτ' ἄρσθαι.
Λήϊα κειράμεναι καρπῶν πλήθουσιν αἰλώασ.
Οἱ δ' αὐτὶ πυροῖο νεοτριβὲς ἄχος ἔχουσιν
Ἡλεριδῶν· αἰεὶ δὲ φέρων φορέοντα δώκθ.
Ἐκθέρεθ' ποτὶ χεῖμα βορᾶ σφετέρην ἐπάγουτ'.
Ἄτρητον φύλονδ' ὀλίγον τι λίθθ' κλύμοχορθ.
Κάμρει δ' ἡερόφοιτος, ἀριστοπόνος τιμέλισθ.
Ἡεπίτης κοίλης κατὰ χερσῶν μόν' ἢ δυνάκεσθ.
Ἡεφύος ὠδυγίης κατὰ κοιλάδος ἐπ' ὀθισίμβλωθ.
Σμήνεσι μυριότητα κατὰνθεα κηροδομῶσθ.
Μὴ μείνης ἀγρᾶμος, μήπως νώνυμθ' ὀλησθ.
Δόςθ' ἴφ' ὄσει καὶ γοῖς· τίκεδ' ἔμπαλιν ὡς ἐλοχούθης
Μὴ προαγρῶδ' ὄσει ἀλοχου, σὸ τέκνα μιαινῶν.
Οὐδ' ἴφ' ὄσει παῖδας ὁμοίους μοι χηκὰ λέκτρα.
Μητρύης μὴ φαύεγε δώτερα τέκνα γυνῆος.
Μητίραδ' ὡς τίμα τὴν μητέροσ' ἰχθια βαῖσαθ.
Μὴ δὲ κασιγνήτης ἐσ' ἀπὸ τροπῆν ἐθέμεν ἰνήθ.
Μὴ δ' ἐπὶ παλακίᾳσ' πατρὸς λεχίᾳσ' μιγείθ.
Μὴ δὲ θυὴ φθείρη βρέφθ' ἔμβρυον ἐδοθε γαστρός.
Μὴ δὲ τέκθ' σακυσὶ εἴφθ' καὶ γυφίν ἐλωρα.

Μὴ δέ τις ἢ ἀλόχῳ ἐκύμονι χεῖρα βάληται.
Οὐδ' αὐρὶς θήρεσσι ἄρσην σιωέβαθεν ἐσὺνήρ.
Μὴ δ' αὖ παιδογόνον πρὶ τὲ τέμνειν ἄρσενά κούρον.
Μὴ δ' ἀλόχοισ ζώοισ βατήριον εἰς λέχος ἐλθεῖν.
Μὴ δ' ὕβριζε γυναῖκα ἐπαῖχονρὶς λεχέεσσι.
Μὴ παρακίης δῖρας φύσεως εἰς κύπριν ἀβισμον.
Μὴ δέ τι θηλύτεραι λέχ' ἀνδρῶν μομήσαντο.
Μὴ δ' ἐς ἔρωτα Γηαικῶν ἅπασι ἔβουθεσσι ἀκάθεκτορ.
Οὐ γὰρ ἔρωσ θεὸς ἔστι· πάθος δ' αἰδηλον ἀπάντωρ.
Μὴ δέ κασιγνήτων ἀλόχων ἐπιδέμνια βραίνῃ.
Στέργε τὴν ἀλόχον· τί γὰρ ἠδύτερον καὶ ἀρφορ.
Ἦ ὅταν ἀνδρὶ γυνὴ φρονεῖται λαγῆραος ἄχι.
Καὶ πόσις ἢ ἀλόχῳ, μὴ δὲ μωπέσῃ ἀνδρανεῖκος.
Μὴ δέ τις ἀμνήσῃ τὰ βίη κέρη μίθει.
Μὴ δέ γυναῖκα κακὴν σοῖσιν οἴκοισιν ἀγεαδαί.
Λαβῶεις δ' ἀλόχῳ λυγρῆσ χάριν εἴνεκα φερνῆσ.
Ἴππους δευγενέας διζέσθ' μὴ κατὰ οἶκον
Ταύρους δ' ὑψιτένοντας· ἀτὰρ σκυλάκ' παναχρῆσ.
Γῆμαι δ' ἔκ ἀχαιθῆν ἐριδαίνομεν ἀφρονέοντες.
Οὐ δέ γυνὴ κακὸν ἀνδρῶσ παναίνεταί ἀφνεὸν ὄντα.
Μὴ ἢ γάμων γάμον ἄλλον ἀγῆσ ἐπὶ τῆματ' ὀπῆμα.
Παισὶ μὴ χαλεπαινετοῖς, ἀλλ' ἦπιος ἰδοῖ.
Ἦ δέ τι παῖς ἀλίτη, κωλύει τῷ ἠέα μήτηρ.
Ἦ καὶ πρεσβύτεροι γυνεῆσ ἢ δημοτέροντες.
Μὴ μὲν ἐπ' ἄρσενι παιδὸν τρέφ' πλοκαμίδος χαίτῃ.
Μὴ κορυφῶσ πλέξῃσ, μὴ θ' ἀμματα λοζὰ κορυμβῶν.
Ἄρσενιν ἔκ ἐπέοικε κόμη· χιδαῖδ' ἔγυαιξί.
Γαῖδός δ' ἀμόρφῳ φρουρῆν νεοτήσιον ὤρη.
Ρολλοὶ γὰρ λυαῶσ πρὸς ἄρσενά μίξιν ἔρωρ.
Παρθενικῶσ φύλασσε πολυκλείσσι θαλάμοισι.

Μὴ δέ μιν ἀχιγέμων πρὸ δόμων ὀφθῆναι ἐάσῃς.
Κάμθ' δυσήρητον ἔφυ παίδων γολίεσσι.
Συπενέσι φιλότῃτα νέμοις, ὅσιν θῶμόνοιαν.
Ἰδῆσαι πολιοκροτάφ'· εἶκιν δὲ γέρουσιν.
Ἐθῆς καὶ γεράων πάντων, γενεῆδ' ἀτάλαγρβ.
Πρέσβω ὀμήλικα πατρὸς ἰσῆς τιμαῖς γέραιρε.
Γαστρός ὀφειλόμην δασμὸν παρέχου θεράπουσι
Δούλω πακτὰ νέμοις· ἵνα τοικαπεθύμιος εἴη.
Στίγματα μὴ γράψῃς· ἐπνείδ' ἴζων θεράπρτα.
Δούλον μὴ βλάψῃς τὴ καλεγορέων πρὸς ἀνάκτα.
Λάμβανει καὶ βουλήν παροῖκίτου διφρονέοντος.
Ἄγνῆσαι ψυχῆς σου, σώματος εἰσὶ καθαρμοί.
Ταῦτα δὲ καισομένης μυσηριαοῖα βιῶντες.
Ζων ἱκτελέοι παρθεὴν μέχρι γήραος οὐδῶ.

ΤΕΛΟΣ ΣΥΝ ΘΕΩ ΤΩΝ ΦΩ
ΚΥΛΙΔΟΥ ΕΓΓΩΝ.

ΣΤΙΧΟΙ ΣΙΒΥΛΛΑΣ ΤΗΣ ΕΡΥΘΡΑΙΑΣ ΠΕΡΙ
ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΗΜΩΝ, ΕΧΟΝΤΕΣ ΑΚΡΟ
ΣΤΙΧΙΔΑ ΤΗΝ ΔΕ ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙ-
ΣΤΟΣ· ΘΕΟΥ ΥΙΟΣ·

ΣΩΤΗΡ·

ΣΤΑΥ

ΡΟ

Σ

~

Ἰδρῶσαι ἄχων κρίσεως σημεῖον ὅτ' ἔσαι·
Ἡξίφ δ' οὐρανόθεν βασιλεὺς αἰῶσιν ὀμέλωρ
Σάρκα πατρῶν κρίναι πᾶσαρ ἢ κόσμον ἀπαντα·
Ὅψονται δὲ θεὸν μέροτες πιστοὶ καὶ ἀπίστοι·
Ἰψισον μετὰ τῶν ἁγίων ἐπὶ τέσμα χόνοι ο·
Σαρκοφόρον ψυχὰς δ' ἀνθρώπων ἐπὶ βήματι κρινεῖ·
Χέρουσ' ὅτ' ἀπὸ πύργου κόσμος ὅλος καὶ ἀκαρθαί γενήται
Ῥίψωσι τ' εἶδω λαβροτοὶ καὶ πλοῦρον ἀπαντα·
Ἰχνύων ἤξίφτε πύλας εἰρητῆς αἰίδαο
Σάρεξ πᾶσα τὸ τε νεκρῶν ἐσ' ἐλευθέριον φάρος ἤξίφ·
Τοὺς ἁγίους, ἀνόμους τε τὸ πῦρ αἰῶσιν ἐλέγξει·
Ὅπόσα τίς πράξει ἔλαθεν τὸ τε πάντα λαλίσει·
Στήθεα γὰρ βοφέντα θεὸς φωστῆρσι ἀνοίξει·
Θρηῖνος δ' ἐκ πάντων ἔσαι ἢ βρυγμὸς ὀδόντων·
Ἐκλείψει σέλας ἡλίου, ἀστῶν τε χρεῖαι
Ὀῶν ἐλείξει μήνης δέ τε φέγγος ὀλείται·
Ἰψώσει δὲ φάραγγος ὀλεῖ δ' ἰψώματα βηνῶν
Ἰψος δ' οὐκέτι λυχνὸν ἢ ἀνθρώποισι φανέται
Ἰσατ' ὄρη πεδίοις ἔσαι ἐπὶ πᾶσα θάλασσα
Ὀυκ εἰς πλοῦν ἤξίφ, γῆ γὰρ φρυχθεῖσα κεραυνῶ·

Σὺ πηγαῖς ποταμοὶ καχάζοντες λείψουσι
 Σάλπιγξ δ' οὐνόθεν φωνὴ πολύθρηνον ἀφίσει.
 Ὠρύουσα μύσος μέλλον καὶ πῆματα κόσμου
 Ταρταρόεν χάος δείξει ποτὲ γαῖα χανοῦσα.
 Ἦξασί δ' ἐπὶ βῆμα θεοῦ βασιλῆος ἀπαρτες
 Ῥάσει δ' οὐνόθεν ποταμὸς πυρὸς ἢ δέιθαι.
 Σῆμα δέ τοι τότε πᾶσι βροτοῖς ἀριδίκετον οἶον
 Τὸ ζύλον ἐπίπτοις τὸ κέραις τὸ ποθούμενον ἔσαι.
 Ἀνδρῶν εἰσεβέων ζωὴ προσκομμάτι κόσμου
 Ὑδασι φωτίζοι λελητούς ἐν δώδεκα πηγαῖς.
 Ῥάβδος ποιμαίνουσα σιδηρεῖη κρατήσῃ
 Οὗτος ὁ νῦν προγραφεὶς ἐν ἀκροσίχιο θεός.
 σπῆρ ἡμῶν ἀθάνατος βασιλῆος ὁ πατρῶν ἐνεχῆμῶν ~

ΤΕΛΟΣ

Ι	Χ	Θ	Ο	Σ
Η	Ρ	Ε	Σ	Τ
Σ	Ι	Ο	Σ	Α
Ο	Σ	Υ	Ω	Υ
Υ	Τ	.	Τ	Ρ
Σ	Ο	Υ	Η	Ο
.	Σ	ι	Ρ	Σ
.	.	.	.	~

ΤΑΥΤΑ ΙΣΤΩΡΕΙ Ο ΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ ΕΥΣΕ
 ΒΕΙΟΣ Ο ΓΑΜΦΙΛΟΥ ΕΝ ΤΩ ΛΟΓΩ.
 ΟΣ ΕΚΛΗΘΗ ΒΑΣΙΛΙΚΟΣ ~

ΔΙΑΦΟΡΑ ΦΩΝΗΣ.

Ἐπὶ κύκρου ἀδφρ. Ἐπὶ ἀκρόνος τερετίξερ.
 Ἐπὶ τίπιγρς ἡ χεῖν. Ἐπὶ κίχης κικλίξερ.
 Ἐπὶ κωρώνης ἑ κοράκωρ κρώξεν. Ἐπὶ σφικὸς ἡ με
 λισῶν βομβεῖν. Ἐπὶ πυρός, βρωμθ. ἀρέμ, πά-
 ταγοσ. κιάλων, σπειγμός. τράγων, φρυγμαγμός καὶ
 φρυγμός. Ἐπὶ ἀθρώπων, κικραγίαι. Ἐπὶ
 κωῶν, ὑλακτεῖν. Ἐπὶ λύκων, ὠρύεθ^α. κνείωσ
 θ^ε καὶ ἡ τ^η κωῶν φωνή, ὠρυγῆ. Ἐπὶ προβάτων,
 βρυχᾶσθ. Ἐπὶ βοῶν μυκᾶσθ. Ἐπὶ ἵπ-
 πων, χρεμετίξεν. Ἐπὶ ὄρων, βρομάσαι. λέγεται
 ἡ ἡ ὄγκᾶθ^α. Ἐπὶ λεόντ, βρυχᾶσαι. Ἐπὶ ἀρκτ^η
 ἡ παρ δάλεων, ὀμάξεν. Ἐπὶ ὄφρων ἡ δρακόντ^η
 συρίξεν. Ἐπὶ αἰτών, κλαγκάξεν. Ἐπὶ ἀλεκτρίο
 νων, κοκκύξεν ἡ ἡ χεῖν. Ἐπὶ χείρων, χυλίξερ καὶ
 χυξέν. Ἐπὶ περδίκων, κοκκυβάξεν. Ἐπὶ γλαύ
 κων, κακκιβάξεν καὶ κλώξεν. Ἐπὶ ὀρνίθων, κακ
 κᾶξεν. Ἐπὶ ἀμαξῶν, τετριγίαι.

